

Intductie tot

**‘DE BOODSCHAP
VAN 1888’**

door
Robert J. Wieland

[1]

INTRODUCTIE TOT
DE BOODSCHAP VAN 1888

Zoals deze is weergegeven in de beschikbare geschriften
van A.T. Jones en E.J. Waggoner. Zij werden gefotografeerd en
gereproduceerd op diapositieven en op het scherm
geprojecteerd, alsmede uitspraken van Ellen G. White.

door

ROBERT J. WIELAND
Prediker van de Chula Vista Z.D.A. Gemeente

Schrijver van

'In Search of the Cross' (Op zoek naar het Kruis)

'The Backward Prayer' (het Gebed Achteraf)

Mede-Schrijver van

'1888 Re-Examined' (1888 Opnieuw onderzocht)

Een stenografisch verslag van zes lezingen,
gehouden in de Z.D.A. Gemeenten in
Banning, La Siërra, Sacramento Central,
San Diego North Park, Chula Vista,
Lakeside en Huntington Park, Californië,
alsmede in Wahpeton, North Dakota Church,
1971-1976.

UITGEGEVEN DOOR
THE ADVENTIST FORUM ASSOCIATION
P.O.BOX 408
BAKER, OREGON 97814

[2]

INHOUDSOPGAVE	Blz.
Voorwoord van de uitgever	3
Voorwoord van de schrijver	5
1. Het begin van de Spade Regen	7
2. Werd Christus verzocht als wij?	24
3. Zondeloos leven: mogelijk of niet?	41
4. De onvergelykelijke beminnelijkheid van Christus	58
5. Het is gemakkelijk om gered te worden en moeilijk om verloren te gaan	76
6. Gerechtigheid door Geloof en de reiniging van het Heiligdom	93
Appendix A: Ellen G. White's bevestiging van de 1888 Boodschap	112
Appendix B: Vragen uit de vergadering	132
Appendix C: Waarom zijn Jones en Waggoner afgevallen	137
Appendix D: Verslag van het interview met br. J.S. Washburn betreffende de 1888 Conferentie	141

[3]

VOORWOORD VAN DE UITGEVER

In 'EEN INTRODUCTIE TOT DE BOODSCHAP VAN 1888' is opnieuw een boek uitgegeven door de 'ADVENTIST FORUM ASSOCIATION' in haar voortdurend streven, een diepgaande studie te bevorderen van belangrijke onderwerpen, die het Zevende-dags Adventisme betreffen, op het gebied van theologie.

Om de kosten en de verkoopprijs zo laag mogelijk te houden en de verspreiding te stimuleren, hebben wij dit manuscript fotografisch gereproduceerd van afschriften, gemaakt van bandopnamen van lezingen door de schrijver gehouden. Degenen, die het Adventisme bestuderen en in hun manuscripten onderwerpen behandelen zoals de '1888-Boodschap' of de 'Boodschap van de vierde engel' (wat één en hetzelfde is), maar geen geschikte gelegenheid hebben deze te drukken en te verspreiden, worden uitgenodigd hun manuscripten in te zenden. Zij zullen voor publicatie worden aanvaard al naar gelang de waarde van research en de aansporing in hun eindconclusies, namelijk de eenheid van de gemeente, als instrument voor de 'Luide Roep van de derde engel.'

Het doel van de 'ADVENTIST FORUM ASSOCIATION' is, ernstige studenten in de gemeente het betreffende materiaal, dat anders niet verkrijgbaar zou zijn, ter hunner beschikking te stellen.

Wijlen br. Meade MacGuire wordt door sommigen als de beste schakel beschouwd tussen de Evangeliebediening van Jones en Waggoner en de tegenwoordige. Beschikbaar bij ons zijn drie van zijn meest in aanmerking komende boeken:

'His Cross and Mine' (Zijn Kruis en het Mijne), de grondslag van onze godsdienst.

'The Life of Victory' (Het Overwinnende Leven), waarin de gerechtigheid als 'functie' de nadruk krijgt.

'Lambs among the Wolves' (Lammeren onder de Wolven), waarin de gerechtigheid als 'toestand' wordt benadrukt.

Eveneens beschikbaar:

A.T. Jones, 'The Consecrated Way to Christian Perfection' (De geheiligde Weg tot Christelijke Volmaaktheid)

E.J. Waggoner, 'Bible Studies in the Book of Romans' 1891, (Bijbelstudies in het Boek Romeinen).

Dit boek 'Een Introductie tot de Boodschap van 1888' vertegenwoordigt een research van jaren door de schrijver; een actieve prediker in de Verenigde Staten en voormalig zendeling in Afrika. Hij biedt dit materiaal louter aan als 'Een introductie' tot het onderwerp en wij reproduceerden het als een eerste nieuwe poging om het werk van Jones en Waggoner 'The 1888 Message Itself' - (De Boodschap van 1888) onder ogen te brengen. Het is onze bede dat na dit bescheiden

[4]

begin, de pogingen zich zullen uitbreiden, totdat Gods doel met het beroepen van Jones en Waggoner in de 1888 periode wordt bereikt en de Boodschap van de vierde engel van Openbaring 18 tot volle wasdom komt en het evangeliewerk kan worden beëindigd.

[5]

VOORWOORD VAN DE SCHRIJVER

Deze lezingen zijn een afschrift van boodschappen die in verschillende gemeenten der Zevende-dags Adventisten zijn gebracht. Er zijn talrijke aanvragen geweest van toehoorders die de serie vergaderingen hebben bijgewoond, voor schriftelijke samenvattingen van hetgeen gebracht werd. Een stenografe heeft afschriften gemaakt van een aantal bandopnamen, die van de verschillende toespraken gemaakt zijn.

De samenstelling van het materiaal is die van openbare lezingen, niet die van een boek. De methode in de series toegepast, was het fotograferen van het materiaal van de originele niet meer in druk zijnde bronnen van A.T. Jones en E.J. Waggoner, met de ondersteuning van bijpassende citaten van Ellen G. White en de Bijbel. Er werden ca. 500 dia's gemaakt. De spreker projecteerde deze op een beeldscherm en las met gebruikmaking van een aanwijsstok eenvoudig de originele boodschap voor, zodat allen zelf konden horen en zien wat de boodschap was en hoe Ellen G. White die ondersteunde.

De zes lezingen, gebaseerd op de originele geschriften van Jones en Waggoner, vertegenwoordigen de hoofdzaken uit hun boodschappen, zoals zij die zelf uitgegeven hebben. Binnen de grenzen van de mogelijke ruimte hier, is elke poging gedaan, voor de lezer voldoende verband in te sluiten, om verzekerd te zijn dat de gebruikte bewijsstukken de overtuigingen van de 'boodschappers' in de 1888-periode correct weergeven.

De gebruikte bronnen omvatten:

'Signs of the Times' (Tekenen des Tijds), nummers uit 1889-1891. 'Christ and His Righteousness' (Christus en Zijn Gerechtigheid) door E.J. Waggoner, 1890 (Pacific Press).

'The Gospel in Creation' (Het Evangelie in de Schepping) door E.J. Waggoner, 1894 (Review and Herald).

'Studies door A.T. Jones', 1893 General Conference Bulletin.

'Studies door A.T. Jones', 1895 General Conference Bulletin.

'Studies door E.J. Waggoner', 1897 General Conference Bulletin. 'Studies door A.T. Jones', 1897 General Conference Bulletin.

De Engelse 'Present Truth', toen E.J. Waggoner redacteur was.

'The Glad Tidings' (De Blijde Boodschap) door E. J. Waggoner, 1900 (Pacific Press).

'The Consecrated Way to Christian Perfection' (De Geheiligde Weg tot Christelijke Volmaaktheid), door A.T. Jones, 1905. (Pacific Press). 'The Everlasting Covenant' (Het Eeuwige Verbond), door E.J. Waggoner 1900 (Londen: A. Ritchie Leask).

'Movement of Destiny' door L.E. Froom, 1971 (Review and Herald). 'Ellen G. White, Boeken, artikelen en brieven.'

Vele malen is de vraag gesteld, 'Waarom is het zo belangrijk om de oorspronkelijke Boodschap van 1888 te bestuderen?' Om op deze vraag een antwoord te helpen geven, is een Appendix met een verzameling

[6]

van ca. 200 verklaringen van Ellen G. White bijgevoegd, die de boodschap, zoals gepresenteerd door Jones en Waggoner, ondersteunen. Wij zijn niet bekend met enig soortgelijke nadruk door haar, in het ondersteunen van welke boodschap ook, behalve de grote 'Middernachtelijke Roep' van 1844.

Tijdens het voorlezen van de verklaringen, die op het scherm geprojecteerd worden, geef ik soms commentaar of uitleg. Deze heeft een stenografe, die de boodschappen weergaf, steeds zorgvuldig tussen haakjes geplaatst. In bijna ieder geval was zij in staat de aanhalingen op de dia's, direct af te schrijven. De dia's zelf werden verkregen door van speciale lenzen en andere benodigdheden gebruik te maken, om de verklaringen uit de originele boeken of Bulletins van de Generale Conferentie te fotograferen, zoals die te vinden zijn in de Loma Linda Universiteit of in mijn bezit zijn.

Omdat sommigen misschien vragen zouden kunnen hebben, met betrekking tot de betrouwbaarheid of inspiratie van de 1888-Boodschap, zo vreemd en nieuw in onze ogen en oren, zijn van vele van de verklaringen van Ellen G. White, gepubliceerd en niet meer in druk, ook dia's gemaakt, ter bevestiging van de boodschap van Jones en Waggoner. Dikwijls, wanneer er verklaringen worden gelezen in samenhang met de 1888-Boodschap, winnen zij aan nieuwe diepte en betekenis. Dit is de reden, dat na het horen van deze serie lezingen, velen getuigd hebben dat de Geschriften van Ellen G. White een diepere en gewichtiger betekenis voor hen gekregen hebben. Een student van de Loma Linda Universiteit zei: 'Ik kan niet wachten met het herlezen van 'Jezus, de Wens der Eeuwen' met dit 1888 perspectief in gedachten!' Inderdaad, vele van de Geschriften van Ellen G. White, na 1888 uitgegeven, kunnen niet op de juiste waarde geschat en eigen gemaakt worden, zonder de context van de 1888-Boodschap, zoals door de boodschappers oorspronkelijk gebracht, die, zoals zij zei, 'Goddelijke geloofsbrieven' hadden. Laat ons bidden, dat deze 'meest kostbare boodschap' aan de Gemeente en de wereld gebracht kan worden.

Robert J. Wieland

[7]

HET BEGIN VAN DE SPADE REGEN

De boodschap die ik u breng is niet mijn boodschap. Ik ben in feite niets anders dan een doorzichtig stuk glas. Dwars door mij heen zult u de boodschap zien. Oorspronkelijk komt zij niet van mijzelf; ik kreeg haar ergens anders en ik zal u precies laten zien, waar ik haar kreeg; U zult de bron ervan zeer duidelijk zien. Vele artikelen hierover zijn op het ogenblik niet in druk.

Wij lezen in het boek 'Handelingen' de toespraak, die de apostel Petrus op de Pinksterdag hield:

'Maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joel: 'En het zal zijn in het laatste der dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen: ja zelfs op Mijn dienstknechten en Mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren.'
(Hand.2:16-18)

Vrienden, overeenkomstig dit Bijbelwoord komt de tijd dat onze kerken te klein zullen zijn om al de mensen een plaats te geven, die op de Sabbat zullen vergaderen. God heeft een grote menigte oprechte mensen, verspreid over grote, populaire kerken en allerlei religieuze richtingen in de hele wereld.

Wij zijn Zevende-dags Adventisten, een uniek volk. Wij zijn niet beter dan anderen, in geen geval; wij dragen echter een verantwoordelijkheid voor anderen: een boodschap om aan de wereld te verkondigen. Het is niet juist dat de tijd, jaar na jaar, eeuw na eeuw verstrijkt, wij oud worden, grijs haar krijgen, met pensioen gaan, zwak en seniel worden, om tenslotte te sterven; dat wij een menigte begrafenissen hebben en hierna weer een andere generatie komt en ook zij verouderen en sterven, enz. enz. Wij zijn Zevende-dags Adventisten en het woord Adventist betekent, dat wij geloven in de op handen zijnde tweede komst van onze HEERE. Een volk dat voorbereid moet worden op Zijn komst. Deze serie studies betreft Zijn wederkomst, wat de komst van de HEER vertraagd heeft en wat wij kunnen doen om die te verhaasten.

De grote gebeurtenis, die eerst moet plaatsvinden vóór Christus terug kan komen, is de uitstorting van de Heilige Geest op alle vlees. De machtigste herleving en reformatie onder jonge mensen zal in onze tijd plaatsvinden, een reformatie als nooit tevoren. 'Uw zonen en dochters zullen profeteren', zegt de Schrift. Deze grote uitstorting van Gods Geest wordt verwacht, niet alleen door Zevende-dags Adventisten, maar ook door velen in de populaire zondagvierende kerken.

Hier volgt een citaat uit de Full Gospel Businessmen's Voice van maart 1967.

[8]

'Een ademtocht van reiniging, verfrissing en opleving blaast vandaag door de christelijke kerken. Iedere gemeente voelt in zeker opzicht het effect van deze bries. Ik geloof dat de opwekking in Amerika (bedenk, de schrijver is geen Adventist) de grote opwekking uit de 18de eeuw nog zal overtreffen. De uitwerking op het kerkelijk leven, zal de Protestantse Reformatie van de 16de eeuw evenaren of zelfs overtreffen.

Deze Charismatische Herleving of Vernieuwing is, zoals bekend uit God. Het is door God in het leven geroepen en zal door Hem voortgezet worden, door de Heilige Geest bekrachtigd tot glorie van God. De Heilige Geest is zich opnieuw aan het manifesteren met dezelfde kracht en dezelfde gaven, zoals die in de apostolische tijd tot uiting kwam.' (Voice, maart 1967)

U zult zeker van deze grote beweging gehoord hebben. Menige Zevende-dags Adventist is

diep bezorgd geweest bij het waarnemen hiervan. Wat betekent het?

Ik zal nu een traktaat aanhalen dat de Generale Conferentie enige tijd geleden heeft uitgegeven, met de bedoeling, dat onze kerkleiders, diakenen en Sabbatschoolleiders op hun hoede zouden zijn voor de charismatische beweging:

'Vandaag is de 'gave der tongen' bezig, personen uit alle geloofsrichtingen — Protestanten, Katholieken, Joden, Spiritisten, Cultisten — te vergaderen onder één grote overkoepeling, met een verbazingwekkende snelheid. Het enige criterium om ertoe te 'behoren' is, in staat te zijn om 'in tongen' te spreken. Het is een oecumenische beweging zonder precedent.'

Nemen wij b.v. hetzelfde tijdschrift, de 'Voice' van 1972. Een bekeerde schreef:

'Toen Ken voor mij bad, deed hij dit in een mooie taal, die ik nog nooit eerder gehoord had. U zou redelijke argumenten kunnen hebben tegen de doop door de Heilige Geest en het spreken in vreemde talen, maar wanneer iemand voor u in tongen bidt en u geneest, wat blijft er dan nog over van argumenteren? Dat is de eerste keer, dat ik iemand een nieuwe taal hoorde spreken.'

Kort geleden discussieerden mijn vrouw en ik over ditzelfde onderwerp met een jong echtpaar. Zij stelden de vraag: 'Wanneer men in de kerk van de Zevende-dags Adventisten komt, hoort men nooit iemand de HEERE lofprijzingen brengen, of zelfs over Christus spreken, hoe komt dat? Men vindt er zoveel materialisme en koelheid. Maar wanneer u naar enige van deze zogenoemde 'Pinksterkerken' gaat, is er warmte, er is liefde. Zij prijzen de HEERE. Hoe komt dat?'

Vrienden, vele mensen stellen deze vraag. Menige Zevende-dags Adventist is bezorgd. Ellen White zegt in 'De Grote Strijd tussen Christus en satan' blz. 548.

[9]

'Zo volmaakt zal de vervalsing zijn, dat men alleen aan de hand van de Bijbel een onderscheid zal kunnen maken tussen wat waar en wat vals is. Elke uitspraak en elk wonder zal op grond van Gods Woord moeten worden getoetst.'

In 'Insight' van 15 mei 1973 staat een gebeurtenis vermeld. Een Zevende-dags Adventist zegt:

'Twee jaar lang keek ik uit naar deze ... wonderlijke ervaring, de doop ... Ik kon het in mijn eigen kerk niet vinden ... wij wilden niet alles aannemen, wat God voor ons had — en wel ... spreken in tongen. Maar ik wilde graag hebben wat God mij wilde geven en ik zocht ernaar. God maakte dat ik de barrières van kerkelijke groeperingen doorbrak, ik ging naar andere bijeenkomsten en tenslotte op Pinksterzondag 29 maart 1970, stortte God Zijn Heilige Geest over mij uit en gaf mij het wonderbaarlijke bewijs van Zijn belofte — de Geest bracht ze tot uiting — en terwijl de Geest mij daartoe bracht zong ik in de schone taal van de hemel.'- ('Insight' 15.5.1973)

Nu voegt de schrijver van dit artikel eraan toe:

'Het enige ongebruikelijke van dit getuigenis is, dat het gegeven werd door een Zevende-dags Adventist. Het gebeurde in Riverside, Californië, in de lente van 1972, op een vergadering van de 'Full Gospel Businessmen's Fellowship International.' De vergadering begon met het loven van God voor tekenen en wonderen. Het eindigde met een plan om aan de kerk der Zevende-dags Adventisten de doop met de Heilige Geest te brengen, tezamen met de gave der tongen.

De aanwezige zakenmensen brachten als gift \$ 2500 bijeen om het orgaan van hun organisatie, de 'Voice', aan alle Adventisten-predikers over de gehele wereld te zenden. (Ik kreeg het als gevolg van die gift). Het is een uitgave, die uitmunt in het vermelden van genezingen, onbekende tongen, profetische openbaringen, alle

karacteristieke verschijnselen van de charismatische beweging.'

De leider riep de man die getuigenis had afgelegd en een andere Adventist naar voren:

'Wij gaan u de handen opleggen', zei hij, 'en raken u aan alsof wij alle Zevende-dags Adventisten predikers aanraken ... Wij wensen de wereld van hun kerk te bereiken.' Gebed volgde, en 'een openbaring uit de hemel, en heilig gelach en tongen' ... Enkele maanden voor de Riverside-vergadering begonnen dertig jonge Adventisten van een College aan de Westkust, vergaderingen bij te wonen van een neo-Pinkstergroep. Zij vonden daar warme vriendschap en waren getuige van genezingswonderen. Electriciteit scheen van de een op de ander over te springen, toen zij

[10]

elkaar een hand gaven, baden en zich tezamen verheugden. Er was een gevoel van grote macht! En met de gave der tongen, kwam er een gevoel van welbevinden.

De groep beloofde deze dertig studenten onmiddellijke overwinning: Geen weken en maanden durende pijnlijke strijd tegen tirannieke gewoonten, maar overwinning **nu**, en het bewijs van overwinning door de gave der tongen. De Adventisten scheen het toe, dat de Pinkstermensen erg ontvankelijk leken voor de Waarheid. Zij zeiden zelfs, de Sabbat te zullen heiligen, wanneer de Heilige Geest hen dit zou openbaren.'

(Zover ik weet, is er niet één die de Sabbat al viert).

Wat betekent dit? Inderdaad zal er een machtige doop met de Heilige Geest komen! Ik lees nu Openbaring 18:1: *'En na dezen zag ik een anderen engel afkomen uit den hemel, hebbende grote macht, en de aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid.'* Wanneer u het Grieks leest, zult u in Openb.18 een heel ander beeld krijgen dan in Openb.14, waar wij van de drie engelen boodschappen lezen. Daar vliegen de engelen in het midden des hemels. Maar wanneer deze grote vierde engel neerdaalt, is hij als het ware in de hemel zelf, en de gehele aarde baadt in de heerlijkheid van God. Dat is waarover wij vele, vele tientallen jaren hebben gesproken als de 'Luide Roep' van de boodschap. Juist zoals de Joden vele honderden jaren gewacht hebben op de komst van hun Messias, zo hebben Zevende-dags Adventisten méér dan honderd jaar gewacht op deze manifestatie van de Heilige Geest; het begin van de Spade Regen en de Luide Roep. Nu ga ik naar 'Selected Messages', deel I, blz. 234. Ellen White spreekt over een periode in de geschiedenis van de Zevende-dags Adventisten, toen de machtige vierde engel werkelijk neerdaalde en zijn werk begon; dit citaat werd voor het eerst in 1952 gepubliceerd — vóór die tijd was het onbekend:

'Een groot deel van de tegenstand, die in Minneapolis (dat was de plaats en de datum was 1888) tot uitdrukking kwam tegen de boodschap, gegeven door de broeders Jones en Waggoner, ligt ten grondslag aan het niet erkennen van de morele wet in Galaten. Door die tegenstand op te wekken slaagde satan erin, om de speciale kracht van de Heilige Geest, die God verlangde Zijn volk mede te delen, in grote mate van hen af te houden. De vijand belette hen, die bekwaamheid te verkrijgen, die de hunne zou zijn geweest om de Waarheid aan de wereld te brengen, zoals de apostelen die na de Pinksterdag verkondigden.' - (1 Sel. Mess. blz. 234)

Laat mij hier kort een kleine gedachte tussenvoegen. Wij hebben er geen belang bij te discussiëren over de acceptatie of verwerping van de 1888-boodschap. Mensen hebben verschillende opvattingen daarover en wij geven er de voorkeur aan ons niet in tegenstrijdigheden te verdiepen. Ons doel is de boodschap zelf te

[11]

bespreken, precies zoals deze oorspronkelijk tot ons kwam.

In het bovenstaande hebt u kunnen zien, dat in 1888 het begin van de uitstorting van de Heilige Geest zou plaatsvinden, aldus de dienstmaagd des HEEREN. De zogenaamde neo-Pinksterbeweging was toen nog niet eens ontstaan, zij kwam later, als een vervalsing. Maar op de een of andere manier schijnen wij in 1888 het ware te zijn misgelopen. Waarom zijn wij hier anders nog, vele tientallen jaren later?

Laat mij verder lezen uit hetzelfde boek: 'Aan het licht dat de gehele wereld met zijn heerlijkheid zou vervullen (dat is Openb.18, de vierde engel) werd weerstand geboden, en door de handelingen van onze eigen broeders in hoge mate van de wereld weggehouden.' (1 Sel. Mess. blz. 235)

Denk eraan dat wij nu niet de aanvaarding of verwerping van de boodschap bespreken. Wat ons interesseert is de betekenis van de boodschap zelf. Aan ons is hier d.m.v. de pen der inspiratie het verbazingwekkende feit geopenbaard, dat de boodschap van 1888 hét eigenlijke begin van de Spade Regen en de Luide Roep was; zij zou Gods werk tijdens diezelfde generatie voltooid hebben.

Nu lezen wij uit het boek van broeder A. G. Daniëls, getiteld 'Christus onze Gerechtigheid', een klein waardevol boek om te bestuderen:

'In 1888 kwam er in de kerk van de Zevende-dags Adventisten een zeer duidelijke opwekkingsboodschap. Deze werd in die tijd aangeduid als 'De boodschap van Gerechtigheid door het Geloof.' De boodschap zelf en de manier waarop deze kwam maakten een diepe en blijvende indruk op de predikers en de leden, en het verstrijken van de tijd heeft deze indruk niet uit de herinnering weggevaagd. [Toen hij dit in 1926 schreef, waren sommigen van hen die de conferentie bezocht hadden nog in leven]. Tot nu toe zijn velen van hen die de boodschap hoorden toen deze kwam, diep in haar geïnteresseerd en voelen zich er zeer nauw bij betrokken. Gedurende deze lange jaren hebben zij de sterke overtuiging behouden en een innige hoop gekoesterd, dat deze boodschap eens op de voorgrond geplaatst zou worden, en dat die het reinigende en nieuw leven gevende werk in de kerk zou doen, waarvan zij geloofden dat die door God gezonden was om tot voltooiing te brengen.

Eén van de invloeden die geleid heeft tot deze overtuiging was het Goddelijke getuigenis, dat de verkondiging van de boodschap van Gerechtigheid door het Geloof begeleidde, ten tijde van de Generale Conferentie in de stad Minneapolis in het jaar 1888. Vanaf het eerste begin plaatste de Geest der Profetie het zegel van instemming op de boodschap en de presentatie in die tijd. In de eenvoudigste en meest positieve taal werd ons verteld, dat de HEERE mannen leidde en aanspoorde deze boodschap te verkondigen.' - (Christ Our Righteousness, blz. 23)

[12]

Laten wij nu eens zien wat Ellen White feitelijk te zeggen had over die mannen en die boodschap. Wij citeren uit het boek van broeder A.V. Olsen, getiteld 'Through Crisis to Victory.' (Door Crisis tot Overwinning) ... Deze uiteenzetting haalt hij aan uit 'Testimonies to Ministers', blz. 91 (Getuigenissen voor Predikers)

[Ter inleiding zegt hij] 'Zeven jaar na de Generale Conferentie van 1888, deed Zr. White, in een brief gedateerd 1.5.1895 vanuit Hobart, Tasmanië, aan O.A. Olsen, toen president van de Generale Conferentie, de volgende opmerkelijke uitspraak betreffende de boodschap, die de broeders Waggoner en Jones op de conferentie in Minneapolis brachten: 'De HEERE heeft in Zijn grote genade aan Zijn volk 'een zeer kostbare boodschap' gezonden door de broeders Waggoner en Jones.' - (Through

Crisis to Victory, blz. 35)

Vrienden, wij kijken nu naar één verklaring van de bijna 200 die te vinden zijn in Ellen White's geschriften, die deze boodschap ondersteunen! Geen andere boodschap aan Gods Volk is ooit met zoveel enthousiasme ondersteund. Ik heb dit nu bijna een kwart eeuw bestudeerd en ik heb vele, vele bladzijden niet gepubliceerde getuigenissen in brieven en manuscripten gelezen. Ik moet nog de eerste uitspraak van Ellen White vinden, waarin zij ook maar de geringste fout aanwijst in de openbare lezingen en publicaties uit die tijd, gegeven door de broeders Waggoner en Jones. Dit werd in 1895 geschreven. Zij noemde het 'Een zeer kostbare boodschap.' Ik geloof niet dat wij ons moeten verontschuldigen voor het besteden van tijd aan de bestudering van een boodschap, welke Ellen White 'zeer kostbaar' heeft genoemd, nietwaar?

Sommige mensen zeggen, 'Wel, de broeders Jones en Waggoner dwaalden tenslotte van de weg af, daarom behoeven wij hun boodschap niet te bestuderen.' Maar vrienden, laat mij u een getuigenis van Ellen White voorlezen waarin zij zegt, dat zelfs al zouden de boodschappers struikelen en vallen, dit de geldigheid van de boodschap, die God hun gaf, niet zou beïnvloeden:

'Zouden de boodschappers des HEEREN, na manmoedig een tijd staande te zijn gebleven voor de Waarheid, onder verzoeking vallen en Hem, die hun het werk opdroeg, oneer aandoen, zou dat een bewijs zijn, dat de boodschap niet waar is? Neen!' - (Brief 19, 1892)

'Het is zeer goed mogelijk dat de broeders Jones en Waggoner overwonnen worden door de verzoeken van de vijand; maar mocht dit zo zijn, dan is dit nog geen bewijs, dat zij geen boodschap van God hadden, of dat het werk dat zij gedaan hadden geheel en al fout was. Maar zou dit gebeuren, hoever zouden deze positie innemen en in een fatale misleiding geraken, omdat zij niet onder de leiding van Gods Geest staan.' - (Brief S24.1892)

[13]

Opnieuw een aanhaling uit 'Testimonies to Ministers blz. 91.

'Deze boodschap was bedoeld om de verheven Zaligmaker, het offer voor de zonden der wereld, indringender aan de wereld te brengen.' Ellen White vervolgt met te zeggen: 'Als de boodschap naar behoren ontvangen was, dan zou de wereld nooit meer gezegd hebben, dat Zevende-dags Adventisten 'wettisch' zijn.'

Testimonies to Ministers, blz. 95: 'Dit is precies het werk hetgeen de HEERE door deze boodschap, gegeven door Zijn dienstknechten (Jones en Waggoner), teweeg wil brengen in de harten en gedachten van ieder menselijk werktuig... God gaf Zijn boodschappers juist wat het volk nodig had.' Dat is prachtig! Hetzelfde boek zegt op blz. 93: 'God gaf Zijn dienstknechten een getuigenis, dat de Waarheid voorstelt, zoals die in Christus Jezus is (dit is niet wat de populaire kerken leren, niet in het minst) maar de boodschap van de derde engel in duidelijk omlijnde woorden.'

Laat ons naar broeder Daniëls teruggaan:

'Het is duidelijk dat de toepassing van deze boodschap niet beperkt is tot de tijd van de Minneapolis' Conferentie, maar dat de toepassing zich uitstrekt tot het einde der tijden, en daaruit volgt de veel grotere betekenis ervan voor de gemeente van vandaag, dan het in 1888 was... Gods boodschappen en voorzieningen zijn altijd van grote betekenis... Zij kunnen niet falen. Vroeger of later zullen zij (de boodschappen) begrepen worden, aanvaard en de juiste plaats krijgen. Daarom moet verwacht worden dat de boodschap van Gerechtigheid door het Geloof, die zo beslissend in 1888 tot de gemeente kwam, een dominerende plaats zal innemen in de afsluitingstijd van de grote beweging, waarmee wij verbonden zijn.' - (Christ Our Righteousness,

blz. 26)

Ik heb nieuws voor u: De grote beweging van de toekomst is een herleving van die 'zeer kostbare boodschap van Christus' Gerechtigheid!' Opnieuw zegt Daniëls: 'Maar in al de tussenliggende jaren is er een gestadig groeiend verlangen en hoop geweest — het geloof — dat eens de boodschap van 'Gerechtigheid door het Geloof' zal schijnen in al zijn inherente waarde, glorie en macht en volle erkenning zal ontvangen.' (C.O.R. blz. 42) Dank de HEERE voor dat hoopvolle en bemoedigende woord!

De auteur is een vroegere president van de Generale Conferentie, die dat ambt 21 jaar lang vervuld heeft. Hij zegt, heel betekenisvol: 'De boodschap is nooit ontvangen, noch verkondigd, noch is haar de vrije loop gegeven, teneinde de gemeente de onmetelijke zegeningen te brengen, die daarin besloten liggen.' - (Idem., blz. 47)

Nu, dat is heel interessant. Weet u waarom dat zo waar is? Omdat

[14]

de boodschap zelf, de werkelijke boodschap, nooit gebracht is aan Gods volk in deze generatie! U kunt de Review and Herald, de Signs of Times, These Times, het oude Watchman-Magazine, al onze boeken en periodieke uitgaven, hierop naslaan; u kunt 60 of 70 jaar teruggaan, maar u zult deze boodschap niet vinden. Ze is verloren en begraven geweest als Pompeï onder de as van de oude Vesuvius, totdat er nog maar kort geleden iets van bekend werd.

Wij hebben verondersteld, de boodschap te begrijpen, terwijl wij in werkelijkheid het orthodoxe populaire en Evangelische standpunt van 'Gerechtigheid door Geloof' begrepen hebben. Juist daardoor hebben wij tientallen jaren steeds maar in een kring rondgedwaald.

Laat ons nu teruggaan naar het 'Generale Conferentie Bulletin van 1893' en kijken naar enkele van de vergeelde, broze pagina's van deze zeldzame boeken, die maar heel weinig mensen van vandaag ooit gezien hebben. Dit is een woordelijk verslag van de gebeurtenissen en boodschappen van de Generale Conferentie zittingen, waar broeder Jones 26 lezingen gaf. Op blz. 377 zegt hij:

'Kort geleden ontving ik een brief van Br. Starr in Australië (Zr. White was in die tijd in Australië) ik zal twee of drie regels voorlezen, omdat zij juist van pas komen in onze lessen: — 'Zr. White zegt, dat wij ons sinds de Minneapolis vergadering in de tijd van de Spade Regen bevinden.'

Er gebeurde dus iets! Wij zullen verschillende gelijksoortige verklaringen zien. Ik toon ze u hier met het doel, u te laten zien, wat ik 25 jaar geleden zag, toen ik het voor het eerst ontdekte. Ik heb altijd gedacht, 'Wel, de Spade Regen, de Luide Roep, ach, dat is iets van de toekomst. Misschien is de HEERE ingeslapen of iets dergelijks en heeft Hij Zijn beloften nog niet vervuld.' Ik was verbaasd hier te ontdekken, dat de HEERE Zijn beloften heeft gehouden. Hij zond wel het begin van de Spade Regen; Hij zond wel het begin van de Luide Roep. Vier jaar na de vergadering in Minneapolis zei Ellen White:

'Wij staan juist voor de tijd der beproeving, want de Luide Roep van de derde engel is reeds begonnen in de openbaring van de Gerechtigheid van Christus, de zonde-vergevende Verlosser. Dit is het begin van het licht van de engel, wiens heerlijkheid de gehele aarde zal vervullen.' - (Review and Herald, 22.11.1892)

Hier zien wij het nog eens: Dit is het 'Generale Conferentie Bulletin van 1891' E.J. Waggoner zegt:

'Wanneer wij een sterk geloof hebben, dat Christus in ons verblijft, kunnen wij met kracht voor anderen werken, onze stemmen voegen bij die van de engelen in de hemel, en dan zal de boodschap als een Luide Roep voortgaan.

[15]

De reden dat zij nog niet met een Luide Roep verkondigd is, komt omdat wij de boodschap niet in haar volheid begrepen hebben. In het verleden hadden velen van ons de kern van de boodschap niet begrepen, dat het alleen Christus is ... Vanavond verblijd ik mij in het geloof, dat de Luide Roep nu begint.' - (1891, Generale Conferentie Bulletin blz. 246)

Hier hebben wij dus twee getuigen, naast Ellen White, die deze overtuiging vele jaren geleden tot uitdrukking brachten. Nu gaan we terug naar A.T. Jones en de '1893 Bulletin', blz. 183. In die dagen waren de vergaderingen veel informeler, de sprekers stelden dikwijls vragen, die door de toehoorders beantwoord werden. In deze aanhalingen zijn de antwoorden van de toehoorders tussen haakjes gezet:

'Nu, broeders, wanneer is de boodschap van de Gerechtigheid van Christus voor ons als volk begonnen? [Eén of twee stemmen uit de toehoorders: 'Drie of vier jaar geleden']. Wat is het, drie of vier jaar? [vergadering: 'Vier']'

Hier hebben wij dus de zeer duidelijke uitspraak, gedaan op deze vergadering tijdens de Generale Conferentie, dat de Luide Roep in 1888 begonnen is. Dat is merkwaardig:

'Ja, vier. Waar was het? Tijdens de vergadering te Minneapolis. Wat verwierpen dus de broeders in Minneapolis? Sommigen uit de toehoorders: 'De Luide Roep.' Wat is die boodschap van Gerechtigheid? Het getuigenis heeft ons verteld wat het is: 'De Luide Roep — de Spade Regen.' Wat verwierpen de broeders in Minneapolis, in die verantwoordelijke positie waarin zij zich bevonden? Zij verwierpen de Spade Regen — de Luide Roep van de derde engelboodschap.

Broeders, de tijd is gekomen om vanavond datgene weer op te nemen wat we daar verwierpen. Niet één van ons heeft ooit kunnen dromen over de wonderbare zegeningen, die God voor ons had in Minneapolis, waarin wij ons al vier jaren hadden kunnen verheugen, wanneer onze harten gereed waren geweest voor de boodschap, die God ons zond. Wij zouden vier jaren verder zijn, en wij zouden ons vanavond temidden van de wonderen van de Luide Roep bevinden.' - (1893, Generale Conferentie Bulletin, blz. 183)

Vrienden, dat was die avond een plechtig zwijgend gehoor. Het was geloof ik, reeds de volgende dag, dat de president van de Generale Conferentie daarover sprak. Br. O.A. Olsen zei:

'Deze plaats wordt hoe langer hoe plechtiger, als gevolg van de aanwezigheid van God. ... Ik voelde mij gisteravond vol ontzag: voor mij was deze plaats plechtig als gevolg van Gods nabijheid, als gevolg van het indrukwekkende getuigenis dat ons hier gebracht werd.' - (1893 Generale Conferentie Bulletin, blz. 188)

[16]

Dan zegt S.N. Haskell, een van de beste Bijbel leraren en predikers, die wij ooit gehad hebben, in de Bulletin van 1893 op blz. 58:

'De tijd der beproeving is over ons gekomen (hij haalt Ellen White aan), want de Luide Roep van de boodschap van de derde engel is reeds begonnen in de openbaring van de Gerechtigheid van Christus, de zonde-vergevende Verlosser.' Onderzoekt de Schriften als nooit tevoren. 'Dit is het begin van het licht van de derde engel, wiens heerlijkheid de gehele aarde zal vervullen.' - (1893, Generale Conferentie Bulletin, blz. 58)

Dan zegt W.W.Prescott, een van de grote leiders uit die tijd, in het '1893 Bulletin' blz. 463:

'Als ik nu bedenk, dat wij vier jaar in de tijd van de Spade Regen zijn geweest, dat

God Zijn Geest over ons wenste uit te storten, zodat de gaven hersteld zouden worden, dat Zijn werk met kracht zou voortgaan; en dat Hij wenste dat wij verheugd zouden komen en vol overgave met Hem zouden medewerken, dan heb ik de indruk dat wij de handen waren die tegen hielden en de voeten, die niet wilden gaan; en het lichaam eerder wachtte, dan aan stukken gescheurd te worden.

Ons werd dus verteld dat wij jaren achterop waren; en als sommige van de handen niet hadden tegengehouden en sommige van de voeten niet geweigerd hadden om te gaan, zodat het lichaam zich niet bewegen kon, zonder in stukken gescheurd te worden, dan zou het lichaam deze vier jaren reeds zijn voortgegaan; maar liever dan een lichaamsdeel uit te scheuren en aan de kant van de weg te laten liggen — dat zou u en ik kunnen zijn — en deze vierjaren-route langs de weg geheel gemarkeerd zou zijn met de delen van het lichaam — liever dan dat te doen, heeft de HEERE in Zijn grote genade het lichaam laten wachten, zodat wij niet verscheurd aan de kant van de weg zouden blijven liggen.' - (1893, Generale Conferentie Bulletin, blz. 463)

Dan lezen wij verder. Dit is dezelfde Bulletin blz. 243. Br. Jones haalt uit deze zelfde verklaring van Ellen White aan: 'De tijd der beproeving is juist aangebroken omdat de Luide Roep reeds begonnen is ... Dit is het begin van het licht van de derde engel, wiens heerlijkheid de gehele aarde zal vervullen.' Nu zegt hij, nog steeds Ellen White aanhalend:

'Het werk zal in gerechtigheid bekort worden.' Welk werk zal in gerechtigheid bekort worden? (Vergadering: 'Gods werk?'). Wanneer die boodschap van Gods Gerechtigheid aangenomen is en gelegenheid gegeven wordt om verbreid te worden door Zijn volk, en het hier ook aan vasthoudt, wat betekent dat voor het werk van God op aarde?

[17]

Het zal maar een korte tijd zijn, tot het werk volbracht is.' - (1893, Generale Conferentie Bulletin, blz. 243)

Vrienden, het was nooit Gods plan dat tientallen jaren voorbij zouden gaan en het volk oud en grijs zou worden en ten grave zou dalen, en met ons hetzelfde zou gebeuren. Het was Gods plan dat het werk jaren en jaren geleden bekort zou worden in gerechtigheid.

Er zijn een aantal boeken die de geschiedenis van de Zevende-dags Adventisten behandelen en sommige hiervan zeggen iets over de 1888 Conferentie. In feite is de 1888-Boodschap nu een actueel onderwerp. Er is een nieuw boek verschenen, getiteld 'Too Late Getting Off.' Het handelt ook over 1888. Maar van boeken die wij hebben, erkent alleen wat feitelijk gebeurde met betrekking tot de Spade Regen en de Luide Roep, het laatst gepubliceerde 'Movement of Destiny', door E.L. Froom.

Het is het enige van al deze boeken, die werkelijk vertelt wat er gebeurde; dat de 1888-Boodschap niet alleen de nadruk legt op de oude historisch Protestantse leerstelling, die Luther en Wesley honderd jaar geleden geleerd hadden, het was méér dan dat, het was het begin van de Spade Regen en de Luide Roep.

Dit is het enige boek — dit is de eerste keer in de geschiedenis van de Zevende-dags Adventisten — waarin iemand het aangedurfd heeft om dit te publiceren en openlijk te vertellen. Laat ons naar de verklaringen zelf kijken. Nu citeren wij uit dit nieuwe boek van Dr. L.E. Froom, gepubliceerd in 1971, blz. 345:

'Er was dus in de negentiger jaren niet alleen een uiteenzetting, maar ook een openbaring van de kracht van 'Rechtvaardigheid door het Geloof' en een werkelijk hoogtepunt van de kracht van de bekronende Luide Roep, die komen zou; wij hebben hiervan voorbeelden. E.G. White stelde uitdrukkelijk vast dat hetgeen plaatsvond, het werkelijke begin was van de Spade Regen (Movement of Destiny, blz. 345)

Opnieuw lees ik uit hetzelfde boek, blz. 262:

'Westphall berichtte: 'De Spade Regen is begonnen.' De boodschap van Minneapolis werd br. Westphall zeer dierbaar; het was 'zoete muziek voor mijn ziel', verklaarde hij. Hij keerde terug naar Plainsfield, Wisconsin en vertelde de gemeente, dat de Spade Regen begonnen was.' - (Idem.)

Van wie hoorde hij dit? Wel, van Ellen White! Nogmaals uit hetzelfde boek, blz. 667: 'In 1888 kwamen wij in de tijd van de Spade Regen en de Luide Roep, net zo zeker als wij in 1798 de 'tijd van het einde' binnengingen... Wie beweert, dat de Spade Regen toen niet begon te vallen, bestrijdt de integriteit van Gods Boodschap, welke Hij ons toevertrouwde. Met andere woorden zegt Dr. Froom: 'Als u het feit niet erkent, dat de Spade Regen en de Luide Roep in 1888 begonnen, dan daagt u de betrouwbaarheid van Ellen White uit,

[18]

Gods boodschapster. Laat ons verder lezen op blz. 521:

Allen die deze achtergronden bestudeerd hebben, zijn zich ervan bewust dat deze waarheden van 1888 nog niet tot volle ontplooiing zijn gekomen. Wij weten echter dat dit zal moeten gebeuren, wanneer wij de laatste fase van ons getuigenis aan de wereld zullen binnengaan. Zij zullen tenslotte de pulserende, alles doordringende ader van onze laatste presentatie aan de wereld worden. De laatste gebeurtenissen zullen snel geschieden en vol van de Heilige Geest zijn. De heerlijke waarheden van 1888 zullen triomferen en het volk zal volledig bereid zijn hun Heer te ontmoeten (Movement of Destiny, blz. 521)

Dank God voor deze verzekering. Ik geloof het vrienden en ben zeer verheugd over het voorrecht u de werkelijke boodschap te mogen brengen. Niet wat ik van haar vind, niet wat iemand weer opnieuw heeft opgehaald, overdacht of beweerd, niets van dat alles, maar de boodschap zelf in de woorden van de boodschappers zelf.

Dit feit, ... het begin van de Spade Regen en de Luide Roep was duidelijk zeer betekenisvol, en de mensen, die het begrepen, waren er diep door geroerd. In het Generale Conferentie Bulletin van 1893 blz. 185, heeft br. Jones juist aangehaald uit deel I van de Testimonies, blz. 187, waar zr. White zegt, 'Zij die aan elke eis voldoen, elke beproeving doorstaan en overwinnen, wat de prijs ook mag zijn, hebben gehoor gegeven aan de raad van de Ware Getuige; zij zullen de Spade Regen ontvangen, en zo geschikt gemaakt zijn voor de opneming.' Dan zegt Jones:

'Broeders, op dat punt zijn wij gekomen. Laat ons ernaar handelen. Laat ons de HEERE danken, dat Hij Zich nog steeds met ons bemoeit, ons redt van onze dwalingen, ons redt uit gevaren, van verkeerde handelingen afhoudt en de Spade Regen over ons uitstort, zodat wij opgenomen kunnen worden. Dat is wat de boodschap betekent — opneming voor u en mij.' - (1893 Generale Conferentie Bulletin, blz. 185)

Goede mensen in die tijd verwachtten opgenomen te worden en niet te sterven. Laat ons hierover op blz. 205 verder lezen. (U vindt het in al deze regels — de herhaling is indrukwekkend):

'Broeders, is er niet veel vreugde in de gedachte dat de Spade Regen ons voorbereidt voor de opneming? Waar zal de Spade Regen vallen en wanneer zal dat zijn? Nu is het de tijd van de Spade Regen ... Waar bereidt het ons op voor? (Stem: 'Voor de opneming.')

Voorts lezen we dat de gezondheidshervorming een rechtmatige en betekenisvolle plaats in die boodschap werd gegeven. God riep Zijn volk op om gereed te zijn voor Zijn komst, dat de aanvaarding van de beginselen van de gezondheidshervorming inhoudt. 'De gezondheidshervorming werd aan het volk van God gegeven met

[19]

het doel hen geschikt te maken voor de opneming.' - (Idem., blz. 205) Dat is de betekenis van de gezondheidshervorming. Natuurlijk wil de vijand ons daarvan afhouden. Dank God, de gezondheidsleer herleeft. Er is nog een ander aspect van grote betekenis aan de boodschap. Wij hebben tientallen jaren gepredikt, dat eens 'het teken van het beest' opgedrongen zal worden, dat eens het beest met de twee horens, de Verenigde Staten in de profetie, door zijn wetgevende lichaam de grondregels van de Constitutie, die ons tot een vrij volk hebben gemaakt, zal afschaffen en tot godsdienstvervolging zal overgaan. Wij hebben gewacht en gewacht en blijktbaar is er niets gebeurd.

En toch realiseren velen zich niet, dat in al die tweehonderd jaar van onze geschiedenis, het Congres van de Verenigde Staten nog nooit zo dicht bij het doorvoeren van een nationale zondagswet was als juist in 1889. Ik wil graag een voorbeeld geven van de vele gelijksoortige verklaringen hieromtrent:

'Vanavond, om mee te beginnen en om een grondslag te leggen voor wat komen zal, willen wij de toestand betrachten die heden in het V.S. gouvernement bestaat. En om deze reden zal ik ervaringen vertellen van de hoorzitting die onlangs in Washington plaatsvond...

Toen zij (het Congres) die voorwaarde stelde, dat de directeurs de overeenkomst zouden moeten tekenen om de (1893) Wereld Tentoonstelling op zondag te sluiten, op de 'christelijke Sabbat', zoals het Congres de zondag noemde, vóór zij enige bijdrage zouden kunnen ontvangen; dan hadden zij evenveel recht te verlangen, dat het directoraat van de Wereld Tentoonstelling een overeenkomst zou tekenen tot onderwerping aan de christelijke doop, vóór zij enige vergoeding konden ontvangen... Als het Congres kan vaststellen wat de christelijke Sabbat is, kan het naar believen elke andere eis stellen, met betrekking tot de christelijke godsdienst...

Ik lees hier de slotverklaring van Rev. Joseph Cook voor in zijn toespraak tot het (Congres) Committee: 'zondag is de grootste van de witte engelen die nu vreemde landen betreden. Zullen wij er nu in toestemmen en Chicago toestaan zich te verheffen en deze engel een doodsteek in de rug toe te brengen, in ons eigen land? Zullen we nu de godin van de vrijheid van het Capitool afhalen om bij de moord te assisteren? Dat verhoede God.' — In wiens handen is het gouvernement van de Verenigde Staten? — In die van de kerken.

Dit zijn enkele van de dingen die zich voor onze ogen afspelen... De enige vraag is, zullen wij God zoeken en bidden om de kracht van Zijn Heilige Geest? Het land is verkocht aan een godsdienstige hiërarchie, en deze is verkocht aan de duivel.' (Generale Conferentie Bulletin 1893, blz. 38,50-52)

Gelijkijdig met wat Ellen White 'het begin' van de Spade Regen

[20]

en de Luide Roep noemde, ontstond grote belangstelling voor de zondag als de 'christelijke Sabbat', bij het Congres van de Verenigde Staten. Degenen onder ons volk, die op hun hoede waren, werden diep geroerd. Deze feiten belichtten de verklaringen van Ellen White, die erop neerkomen, dat God's werk in die periode voleindigd had kunnen zijn!

Het Congres had verklaard dat de 'christelijke Sabbat', de zondag was. De geestelijkheid verklaarde zich bereid, de overtuiging van de Zevende-dags Adventisten met voeten te treden. Het deed ons volk aan de bekende woorden denken: *'Het is tijd voor den HEERE, dat Hij werke, [want] zij hebben Uw wet verbroken.'* - (Ps.119:126) Broeder Jones zei:

'Leeft u dag bij dag en uur bij uur in het bewustzijn van het vreselijke feit, dat het tijd

is voor de HEERE om te handelen, opdat Zijn integriteit gehandhaafd zal blijven in de gehele wereld? Het is een vreselijk feit, een angstige toestand. Het brengt ons tot het punt van zo'n toewijding als waarvan geen van ons ooit eerder gedroomd heeft, tot de plaats van zo'n heiliging, van zo'n vroomheid, die ons in de tegenwoordigheid van God kan behouden, met de eerbiedige gedachte dat *'het tijd is voor de HEERE, dat Hij werke, [want] zij hebben Uw wet verbroken.'* - (Idem., blz. 73)

Wij moeten de mensen in de wereld waarschuwen tegen deze macht... Hen daarvan wegtrekken, en tot God brengen. Bezit ik daartoe wel enige kracht, als ik nog de geringste relatie met de wereld heb of wereldsgezind ben? (Vergadering: 'Neen'). Als ik een wereldse geest bezit en een wereldse gezindheid of neiging koester, zou ik willen weten hoe ik het volk moet waarschuwen, om zich van de wereld af te scheiden. Hoe kan er genoeg kracht in mijn woorden zijn om iemand daartoe te brengen? Kunt u mij dat vertellen? De vraag is niet of u prediker bent of niet, of alleen een Zevende-dags Adventist, of slechts voorgeeft een Zevende-dags Adventist te zijn; ...wat ik zou willen weten is, hoe dat getuigenis enige waarde heeft of enige macht op de mensen in deze wereld uitoefent, als u op welke wijze dan ook, connecties met deze wereld hebt, in geest, in instelling, in gedachten, in wensen, in neigingen? Neen, al een haarbreedte, een fractie van een haarbreedte aan connecties met deze wereld, zal u beroven van de macht, die er moet zijn in de oproep die de wereld zal waarschuwen tegen deze boze macht.' - (Idem., blz. 123)

Wat ik in feite wil zeggen, en ik spreek evenzo tot mijzelf als tot u, dat de reden waarom wij niet méér succes hebben in het brengen van zielen tot de overtuiging het kruis op te nemen, zichzelf te verloochenen, en Christus te volgen, is, dat velen van ons dat kruis zelf niet dragen. Daarom is ons getuigenis

[21]

zo zwak en geestloos. Laten we verder lezen:

'Broeders, het ergste wat een Zevende-dags Adventist, die middelen bezit, kan overkomen is, als God hem voorbij gaat en een ander vindt, die geeft wat nodig is.

Een Zevende-dags Adventist, die aan zichzelf wordt overgelaten is het ergste, wat er bestaat op deze wereld. Wij zijn op een punt gekomen waar God ons vraagt, alles wat wij hebben te gebruiken. En wanneer wij dat geloven zullen wij onszelf en onze middelen God ter beschikking stellen. Spoedig zal Zijn werk volbracht zijn, en zullen er geen middelen meer nodig zijn. Dat is de situatie nu.' - (Idem., blz. 111)

Sedert de Middernachtelijke Roep van 1844 zijn de harten van ons volk niet zo diep getroffen. De Spade Regen en de Luide Roep zijn begonnen! De lang verwachte vervulling van de profetie is er! Geen wonder dat de president van de Generale Conferentie zei: 'Deze plaats wordt steeds plechtiger door de aanwezigheid van God. Ik vermoed dat niemand van ons ooit eerder zo'n vergadering heeft bijgewoond, als die wij nu beleven.' Hoe zou u zich gevoeld hebben bij het horen van deze woorden:

'Het is tijd dat deze boodschap van de derde engel iedere natie op deze aarde bereikt... Welnu dan, bent u bereid om te gaan? Als dat de boodschap is die gebracht moet worden, moet dan niet iedere leraar van die boodschap gereed staan, om naar het einde van de wereld te gaan als God hem roept om te gaan...? Het werk van de boodschap van de derde engel heeft ten doel alle bewoners te waarschuwen... Een ieder is ontrouw aan de opdracht, die God hem gegeven heeft in de boodschap van de derde engel, als hij geen gehoor geeft aan de oproep van God om waarheen ook maar te gaan op deze aarde, nietwaar? Dat brengt ons dan opnieuw van aangezicht tot aangezicht tot zo'n overgave, dat huis, gezin, bezit, alles toevertrouwd wordt in Gods hand, om ons door Hem te laten roepen en ons te laten uitzenden, of middelen af te

staan die wij hebben.' - (Idem., blz. 110)

Broeder Haskell bracht tijdens deze zitting dezelfde overtuiging tot uitdrukking. Hij zei:

'Wel, ik verwacht dat wij onze huizen zullen verlaten.

Ik verwacht dat wij met blijdschap onze huizen zullen verlaten om ze aan het werk van Jezus Christus te wijden en het middel te zijn, de Waarheid naar de uiteinden van de aarde te brengen.' - (Idem., blz. 131)

Sommigen deden dat, zoals de pioniers voorheen in 1844. Zij verkochten hun huizen en boerderijen en brachten het geld. Predikers werden zelfs herdoopt. Dit soort toewijding zal de harten van ons predikers aanspreken:

[22]

'Het gaat er niet om wie de voornaamste zal zijn op de Conferentie, de belangrijkste in de gemeente, of wie deze of die post zal vervullen in de gemeente of in het Conferentie-Comité. Daar gaat het niet om. Maar, 'wie zal het dichtst het evenbeeld van Christus benaderen?' - (Idem., blz. 169)

Dat is de geest, waardoor God's werk op de gehele aarde voltooid zal worden. Dit is slechts een inleiding. De kern komt in de volgende vergaderingen. Maar hier is een kleine vooruitblik. Wij lezen in de Review and Herald van 4.3.1890. Ellen White zegt:

'Licht flitst van Gods troon. Waarvoor is dit? — Het is opdat een volk gereed mag zijn om staande te blijven op de dag van God. Gij, die tijd en geld hebt besteed aan de versiering van uw kleding en uw huizen, ik zou u willen vragen, heeft Christus in u gestalte gekregen als de hoop der heerlijkheid? Het is te laat in de tijd om bezig te zijn met frivole dingen van de wereld — te laat om nog oppervlakkig werk te doen, het is te ver in de tijd om mannen te kritiseren dat zij teveel ernst betrachten in de dienst van God, te zeggen, 'u bent opgewonden, u bent te intensief, te positief.'

Ik wil u vertellen vrienden, toen deze twee jonge mannen, Jones en Waggoner, bewogen door de Heilige Geest, opstonden om te spreken, Ellen White naast hen ging staan. Zij was 61 jaar. Ze was Gods boodschapper. Met een deemoedig hart rekende zij het tot een voorrecht aan de zijde van deze jonge mannen te staan en zich bij hen te voegen in het verkondigen van de boodschap. Het is moeilijk voor mensen wanneer zij zestig, zeventig of tachtig jaar geworden zijn, nog jong van hart te zijn, zoals Ellen White.

Ik heb dikwijls gedacht, wat zou ik doen in de gemeente waar ik prediker ben, als er opeens een jonge man of vrouw onder invloed en leiding van de Geest van God, met een speciale boodschap komt. God heeft tot anderen gesproken en gaat mij voorbij, heeft aan hen de boodschap gegeven — zou ik de nederige beleefdheid hebben terzijde te gaan staan en hen de boodschap laten brengen? Ik heb het mij dikwijls afgevraagd en gebeden.

Dat was het probleem in Minneapolis. Geëerde, grijze mannen vonden het moeilijk het feit te accepteren dat God hen had gepasseerd en twee jonge, betrekkelijk onbekende mannen als Zijn boodschappers had verkozen. Een ooggetuige, die aanwezig was op de 1888-Conferentie vertelde mij persoonlijk, dat Ellen White erop aandrong hun boodschap aan te nemen, zeggende, 'Broeders, er is hier groot licht.' Zij erkende en beleed het inderdaad onmiddellijk en ondersteunde het jarenlang.

Nu beschrijft zij in de Review van 20.2.1889 de vergadering, die Jones en Waggoner in South Lancaster, Massachusetts hielden:

[23]

'Vergaderingen werden gehouden in de Zendingsschool die buitengewoon interessant waren.' Let wel, dit is een 'zeer belangrijke boodschap!' De tieners zouden zich erover verheugen, als

ze het slechts wisten. Het zal hen uitdagen. Zij spreekt hier over tieners:

'De Geest Gods werkte op de harten in en er werd een geweldig werk gedaan tot bekering van zielen. Er werd geen opwindning gevoeld of getoond. Het werk kwam tot stand door de indringende kracht van Gods Geest... Het christelijke leven dat hen (de studenten) eerst zo onwenselijk en zo vol tegenstrijdigheden had geleken, verscheen nu in het ware licht, in opmerkelijke symmetrie en schoonheid. Hij, Die eerst voor hen als een wortel uit dorre grond was (Christus), zonder vorm of aantrekkelijkheid, werd de 'Voornaamste onder tienduizenden en geheel en al lieflijk.'

O vrienden, hoevelen van onze hedendaagse jeugd denken niet over het christelijke leven als vol tegenspraak. Christus kan miljoenen kilometers van hun verwijderd zijn, zij zien Hem niet anders, dan een 'wortel uit dorre grond.' En men kan hen geen verwijt maken voor iets, dat zij niet gezien hebben!

Mijn gebed is dat de boodschap u zal helpen Christus te vinden als de 'Ene', Die geheel en al lieflijk voor uw ziel is; en u de boodschap ziet, zoals die door Gods boodschapster beschreven werd als 'zeer kostbaar.'

[24]

WERD CHRISTUS WERKELIJK VERZOCHT ZOALS WIJ ?

Wat de boodschap betreft en de presentatie ervan in 1889, de dienstmaagd Gods zei hierover in de Review and Herald van 5.3.1889, 'Ik heb nooit een opwekkingswerk zo voorwaarts zien gaan, met zo'n grondigheid, en toch zo vrij van elke onnodige opwinding. Er was geen aansporing of oproep.'

Stelt u zich voor, een opwekking waarbij de mensen niet naar voren worden geroepen. Er was geen uitnodiging, geen theateraal of emotioneel gedoe:

'De mensen werden niet naar voren geroepen, maar er was een plechtig besef dat Christus gekomen was, niet om rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering te roepen. De oprechten van hart waren bereid hun zonden te belijden (zonder drang of aansporing), om vruchten voort te brengen voor God, door bekering en herstel, voor zover dat in hun macht lag.' - (Idem.)

Duizenden dollars kwamen binnen als achterstallige tienden, fouten werden goedgeemaakt, en niemand drong de mensen daartoe. Niemand spoorde hen aan. Een dringende macht bewoog hen:

'Wij schenen de zuivere atmosfeer uit de hemel in te ademen. Engelen zweefden inderdaad rond. Vrijdagavond begon de dienst om vijf uur en eindigde niet vóór negen uur.' - (Idem.)

Deze boodschap van 1888 was geen emotioneel gebeuren; zij was eerder een presentatie van Waarheid. U zou een vergadering kunnen bezoeken, waar heel veel tranen worden gestort en waarin veel emoties getoond worden en veel aansporing, en u denkt er een zegen te ontvangen. Maar een week later weet u niet meer wat er gezegd is. Deze vergaderingen waren geheel anders. Er sprak Iemand tot de harten van de mensen. Het was Waarheid. De HEERE zegt, '*Gij zult de waarheid verstaan en de waarheid zal u vrijmaken.*' (Joh. 8:32) En Waarheid zult u nooit vergeten, vrienden, nooit. En opnieuw sprekend van dezelfde serie lezingen in dezelfde Review and Herald, voegt Ellen White eraan toe:

'Op Sabbatnamiddag werden vele harten geraakt en vele zielen gevoed met het brood dat uit de hemel nederdaalde. Na de toespraak genoten wij van een kostbaar onderling samenzijn. De HEERE was zeer nabij en overtuigde zielen van hun grote behoefte aan Zijn genade en liefde.

Wij voelden de noodzaak Christus voor te stellen als een Verlosser, die niet ver af is, maar zeer nabij.' - (Idem.)

De sleutel tot het begrijpen van het hart van de 1888-boodschap ligt in deze uitspraak, Christus werd voorgesteld 'als een Verlosser, Die niet ver weg is, maar dicht aan uw zij.' Het was Zijn aanwezigheid in de boodschap, die haar zo'n kracht gaf. Hij die de Weg, de Waarheid en het Leven is, maakte Zichzelf ken-

[25]

baar aan jonge mensen, als Iemand 'dicht naast u.' Wat betekent dat?

Weet u, ik heb thuis een lief klein meisje. Zij zegt nooit een lelijk woord. Zelfs als u onvriendelijk tegen haar bent, wordt zij niet boos of zegt iets verkeers. Als u haar naar de gemeente meeneemt en haar neerzet, zit zij absoluut stil en maakt geen geluid. Ik heb haar nooit boos gezien, of horen tegenspreken, of een leugen vertellen. Wij kunnen haar zelfs rustig alleen thuislaten. Weet u waarom? Ze is een pop, dat is de reden waarom ze nooit iets verkeers heeft gedaan. Als u tot uw kind zegt, 'waarom kun jij niet zo zijn, en volmaakt stil zitten in de gemeente en geen geluid maken?' Wat zou dat kind zeggen? 'Maar dat is een pop,

en ik ben een mens. Zo kan ik niet zijn!'

Wel, veel mensen denken van Jezus, dat Hij als een pop was, Iemand die van nature goed is, geheel verschillend van henzelf, dat Hij geen kwaad kon doen. Voor velen, die deze boodschap niet begrijpen, schijnt de Verlosser eerder 'heel ver weg' te zijn, dan Iemand 'dicht naast u.' Wie is Jezus Christus? Wat zegt de boodschap van 1888 over Hem? Is Jezus inderdaad 'op alle punten verzocht geworden zoals wij', of was Hij als een porseleinen pop? Was Hij Iemand, zo volmaakt, zo verschillend van ons, dat Hij niet kon zondigen? Kon Hij voelen zoals wij voelen? Kende Hij werkelijk innerlijke verzoeking?

Ik heb bijna twintig jaar in Afrika doorgebracht en ik merkte dat Afrikaanse christenen twee grote problemen hebben. Eén is, dat het moeilijk voor hen is met geld om te gaan; zij hebben altijd te strijden met de begeerte naar materialistische dingen, die de Amerikanen hebben. Als zij uw manier van leven konden zien, zouden zij absoluut verbaasd zijn. Het is moeilijk voor hen om tienden te betalen van het kleine beetje dat zij hebben. Zij hebben gebrek aan het meest eenvoudige zoals schoenen, broeken, stoelen om op te zitten en brood. Als zij een beetje geld krijgen, denken zij 'ik heb dit allemaal werkelijk zelf nodig.'

Een ander groot probleem is hun moeilijkheid wat betreft de seksualiteit. Dit is werkelijk een groot probleem. Toen ik eens predikte uit Hebr. 4:15, waar staat *'want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, [doch] zonder zonde'*, vroeg ik hun 'werd Jezus verzocht om een leugen te spreken?'

O, ja, dat geloven wij zeker', zeiden zij.

'Werd Hij verzocht om te stelen?' 'Ja, ook dat.'

'Werd Hij verzocht om de Sabbat te overtreden?' 'Ja, dat werd Hij.'

Zo ging ik de geboden langs tot ik bij het zevende gebod kwam.

'Werd Jezus verzocht overspel te plegen?'

[26]

Zij waren geschokt, dat ik zelfs die vraag durfde te stellen.

'O, nee, nee, beslist niet.'

Vandaar nu de vraag: Was Jezus werkelijk een mens? Zou Hij hebben kunnen vallen? Werd Hij werkelijk verzocht zoals wij? Of werd Hij alleen maar zoals Adam verzocht? Hoe heeft Hij onze zwakheden gevoeld?

Dit is het Generale Conferentie Verslag van 1901, blz. 403-406. E.J. Waggoner is de spreker:

'Na mijn toespraak de vorige keer toen ik hier was, werden mij twee vragen overhandigd, die ik nu graag zou willen voorlezen. De ene is: 'Werd het Heilige dat uit de maagd Maria geboren werd, in zondig vlees geboren en... had dat vlees met dezelfde zondige neigingen te strijden als wij?'

Nu weet ik hier niets méér over, dan wat ik in de Bijbel lees; maar wat ik in de Bijbel lees is zo duidelijk, dat het mij eeuwige hoop geeft. Stemmen: 'Amen!' Ik heb momenten van ontmoediging, wanhoop en ongeloof gehad, (die hebt u zeker ook gehad, is het niet?), maar ik dank God dat die voorbij zijn... Die maakten, dat ik alles wilde opgeven en zei: 'Het heeft allemaal geen zin, ik kan het niet.' Het was tot op zekere hoogte het besef, van de zwakheid van mijn eigen ik, daarbij de gedachte, dat zij die naar mijn voorstelling het zo goed deden, zoals de heilige mensen uit de oudheid waarover wij in de Bijbel lezen, anders waren dan ik, waardoor zij zo goed konden zijn. Ik besepte, uit de vele verdrietige ervaringen, dat ik niet anders kon, dan het kwade doen; soms maakte ik mijzelf wijs, dat ik het aardig goed deed, tot ik

plotseling weer op mijn nummer werd gezet en ontdekte dat het kaartenhuis dat ik opgebouwd had, weer instortte. Na vele vele van zulke ervaringen gaf ik het in wanhoop op, denkende, 'Het heeft geen enkele zin, al die pogingen om het goede te doen'; andere mensen kunnen het misschien, maar ik kan het niet.

Ik vraag u: Als Jezus Christus, Die door de Vader als Verlosser gezonden is, Die hier op aarde kwam om mij de weg tot redding te tonen, in Wie alleen mijn hoop is, — als Zijn Leven hier slechts een vertoning, een toneelspel was (zoals die porseleinen pop) wat voor hoop is er dan nog? (Stem: 'Die is er niet'). Maar, zegt u, deze vraag veronderstelt juist het tegenovergestelde van het feit, dat Zijn Leven een toneelspel was, omdat aangenomen wordt, dat Hij volmaakt heilig was; zo heilig, dat Hij zelfs nooit tegen enig kwaad te strijden had. Dat is juist waar ik naar toe wil. Ik lees, Hij werd in 'alle dingen zoals wij verzocht, doch zonder te zondigen.' Ik lees van Zijn gebeden, die de gehele nacht duurden,

[27]

ik lees van Zijn gebeden in zulk een doodsangst, dat druppels zweet als bloed van Zijn gezicht vielen; maar als dat alles slechts show was, als dat alles slechts toneel was, als alles wat Hij doormaakte in werkelijkheid niet reëel was, niets voorstelde, als Hij niet werkelijk verzocht werd en slechts deed alsof Hij bad, wat voor nut heeft het dan allemaal voor mij? Ik ben er alleen maar slechter aan toe dan voorheen.

Maar O, als er Eén is, — en dat 'als' gebruik ik niet met de gedachte aan twijfel; ik zal zeggen, omdat er Eén is, Die alles doormaakte, waartoe ik ooit geroepen zou kunnen worden om door te maken, Die méér weerstond dan ik ooit in mijn persoon zou moeten doorstaan (stemmen: 'Amen'), Die verzoeken had, welke veel sterker waren, dan ooit over mij persoonlijk zijn gekomen; Hij, Die toch in ieder opzicht gelijk was als ik, alleen dat Hij in veel slechtere omstandigheden verkeerde dan ik geweest ben, Die alle macht, die ooit de duivel kon uitoefenen op menselijk vlees tegenstond, en toch geen zonde kende, — dan kan ik mij verheugen met grote vreugde. (Stemmen: 'Amen').

...Hebt u ooit gehoord van de Rooms Katholieke leerstelling van de 'Onbevleete Ontvangenis'? Weet u wat dat is? Sommigen van u hebben mogelijk verondersteld toen zij ervan hoorden, dat het betekende dat Jezus zondeloos geboren was. Dat is het Katholieke dogma echter niet. De leerstelling van de 'Onbevleete Ontvangenis' is, dat Maria de moeder van Jezus, zondeloos geboren was. Waarom? — Schijnbaar om Jezus te verheerlijken; in werkelijkheid is dat het werk van de duivel om een wijde kloof aan te brengen tussen Jezus de Verlosser van de mens en de mens zelf, voor wie Hij kwam, zodat de één de ander niet bereiken kan.'- (Generale Conferentie Bulletin 1901, blz. 403-406)

Dit is de ware reden voor de leerstelling van de 'Onbevleete Ontvangenis', ziet u; om te maken dat Jezus zo 'ver weg' van ons af staat, zo onwerkelijk is, dat niemand enige sympathie of binding met Hem kan hebben. Zelfs Zevende-dags Adventisten hebben zich sommige van deze ideeën onbewust eigen gemaakt. In 1888 was het de eerste keer dat deze Waarheid van de menselijke natuur van Christus ons duidelijk werd geleerd. Ellen White zei, dat dit de 'eerste duidelijke uitleg over dit onderwerp was, die zij van menselijke lippen hoorde, uitgezonderd enige gesprekken tussen mijn echtgenoot en mijzelf.' - (Ms. 5, 1889) Dan vervolgt Waggoner in hetzelfde Generale Conferentie Bulletin:

'Wij moeten ieder voor zichzelf vaststellen, of wij ons buiten of in de kerk van Rome bevinden. Er zijn velen die de kenmerken nog dragen, maar ik ben ervan overtuigd, dat ieder, die hier vanavond aanwezig is, ernaar

[28]

verlangt, de weg des levens en der gerechtigheid te kennen (vergadering: 'Amen!') en dat hier niemand is die misschien onbewust de leerstellingen van het pausdom nog aanhangt, niet daarvan wenst bevrijd te worden. (Dat is zeker waar voor hen die dit onderwerp vanavond bestuderen. Wij studeren omdat wij de Waarheid wensen te kennen).

Ziet u niet, dat het idee dat het vlees van Jezus niet gelijk aan het onze was (wij weten dat het onze zondig is) noodzakelijkerwijze het idee van de 'Onbevleete Ontvangenis' van de maagd Maria met zich meebrengt? Bedenk wel, in Hem was geen zonde, maar de verborgenheid Gods werd geopenbaard in het vlees, het wonder der eeuwen, de verwondering van de engelen, hetgeen zij zelfs nu nog wensen te begrijpen en waarvan zij zich geen juist beeld kunnen vormen... De volmaakte openbaring van het leven van God in vlekkeloze reinheid temidden van zondig vlees (Vergadering: 'Amen!') O, dat is een wonder! - (Generale Conferentie Bulletin 1901, blz. 403,404)

Wat zegt de Bijbel? *'Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.'* (Rom. 8:3) Let hier op het woord 'gelijkheid.' Sommigen hebben gedacht dat het alleen betekende de vorm, de verschijning; dat toen Jezus kwam, het alleen maar leek op zondig vlees, maar Hij dat niet werkelijk bezat. Sommige van de kerkvaders in de vroege eeuwen leerden, dat het lichaam van Jezus niet werkelijk menselijk was, dat het geen vertering en geen uitscheiding bezat. Hij at voedsel alleen als een soort show, weet u, een soort komedie om indruk op ons te maken. Hij had niet werkelijk voedsel nodig, noch had Hij honger en Zijn tranen waren niet echt, zoals de tranen bij een acteur. Hij was niet werkelijk mens. Deze leer wordt Docetisme genoemd.

Fil. 2:7 zegt, dat Hij de mensen gelijk is geworden. Betekent dat alleen de vorm, de verschijning? Het hier gebruikte woord heeft dezelfde betekenis in het Grieks als in Rom. 8:3, waar wij lezen dat Hij gezonden was in de *'gelijkheid des zondigen vleses.'* Zag Hij er alleen maar uit als een mens, terwijl Hij dat niet werkelijk was? Als het waar is dat Jezus werkelijk mens was, dan is het ook waar dat 'gelijkheid' in Rom. 8:3 betekent, dat Hij in werkelijkheid in ons eigen zondige vlees was. Hij nam ons vlees aan, niet het vlees van de zondeloze Adam, en waarom? Omdat Hij de zonde *'in het vlees'* veroordelen zou. Hij zou nooit in alle eeuwigheid de 'zonde in het vlees kunnen veroordelen', als het vlees dat Hij aannam, het zondeloze vlees van Adam vóór de zondeval was geweest. En waarom veroordeelde Hij de 'zonde in het vlees?' De rest van Rom. 8:4 zegt: *'opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons.'* Dat is de ware reden waarom Jezus kwam — niet om onze zonden door de vingers te zien,

[29]

noch om onze zonden alleen maar te vergeven. maar om ons daarvan te bevrijden. Hij kwam om zonde in het vlees te overwinnen.

Broeder Waggoner gaf zijn studies tijdens de 1888 Conferentie en de HEERE zegende zijn pogingen. Zoals Ellen White zei, het was een 'zeer kostbare boodschap.' Toch nam niemand de moeite om zijn toespraken in het Generale Conferentie Bulletin in druk te doen verschijnen. Dr. Froom vertelt ons dat gelukkigerwijze Mevrouw Waggoner er artikelen van voorbereide voor de 'Signs of The Times.' Later, in 1890, werden deze artikelen tezamen gebundeld in een boek getiteld 'Christus en Zijn Gerechtigheid.' U kunt dit boek opnieuw kopen bij uw uitgevershuis (Engels). Southern Publishing Association heeft het herdrukt. Nu een citaat uit 'Christus en Zijn Gerechtigheid', blz. 26:

'Een beetje aandacht zal voldoende zijn om ieder te tonen, dat toen Christus de

gedaante of gelijkheid van een mens aannam, teneinde de mens te verlossen, het die van de zondige mens moest zijn, want het was de zondige mens, die Hij kwam bevrijden. De dood had geen macht over de zondeloze mens, zoals Adam in Eden was. (Opmerking van de spreker: 'U ziet hieruit, dat br. Waggoner niet geloofde dat Christus de zondeloze natuur van Adam vóór de zondeval aannam. Hij zei, dat de dood geen vat had op zondeloos vlees: Christus stierf, Hij was sterfelijk'). De dood had nooit macht kunnen hebben over Jezus, als de HEERE niet de zonde van ons allen op Zich had genomen. Bovendien wordt het feit dat Christus het vlees, niet van een zondeloos wezen, maar van de zondige mens op Zich nam, dat betekent dat het vlees dat Hij op Zich had genomen, al de zwakheden en zondige neigingen had waaraan de gevallen menselijke natuur onderhevig is, bewezen door de tekst dat Hij *'is geworden uit het zaad van David naar het vlees.'* Rom. 1:3. David had al de hartstochten van de menselijke natuur. Hij zegt van zichzelf, *'Zie, in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen (ben ik gevormd. KJV) Ps. 51:7*

Opnieuw zegt broeder Waggoner op blz. 27-28 van zijn boek:

'Wij citeren 2 Kor. 5:21 'Want Dien (Christus), Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij (God) zonde voor ons gemaakt', dit is veel sterker dan de verklaring, dat Hij gemaakt was 'in de gelijkheid van zondig vlees.' Hij werd gemaakt om zonde te zijn. Dat de Zoon van God moest sterven is dezelfde verborgenheid. Het vlekkeloze Lam van God, dat geen zonde kende, werd tot zonde gemaakt. Hij, zondeloos, werd niet slechts geacht zondaar te zijn, maar nam geheel en al de zondige natuur op Zich. Hij werd tot zonde gemaakt, teneinde ons rechtvaardig te maken, zo zegt Paulus tot de Galaten, dat 'God Zijn Zoon zond, geboren uit een vrouw, geworden onder de wet, om te bevrijden, die onder

[30]

de wet waren, opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden.' - (Gal. 4:4-5)

Merk op dat br. Waggoner nooit zei, dat Christus een zondige natuur had. Wat hij telkens opnieuw zegt is, dat Christus de zondige natuur op Zich nam, niet Adams zondeloze natuur. Dus wanneer hij zegt dat Christus de zondige natuur van de gevallen mens op Zich nam, veronderstel dan geen moment dat Hij een zondigende natuur bedoelt. Laat u niet in verwarring brengen.

Webster's Dictionary (woordenboek) definieert het achtervoegsel 'ful' als volgt:

1. vol van ...,
2. gekenmerkt door ...,
3. in het bezit van de mogelijkheid tot ...,
4. in staat tot

Wanneer Waggoner zegt, dat Christus de zondige natuur aannam, bedoelt hij dat Christus een natuur aannam die **kon** zondigen, dat was een natuur die de mogelijkheid bezat om van binnenuit verzocht te worden, wat niet het geval was met de zondeloze natuur van Adam in de Hof van Eden. Het was een natuur zoals de onze, met alle gevolgen van onze afstamming, maar Christus had geen zondigende natuur. Niet éénmaal heeft Jezus ooit toegegeven aan zonde, niet in woord, gedachte of daad en toch was Hij geboren met dezelfde soort overerving en zwakheden die wij hebben.

Nu vraagt u zich waarschijnlijk af wat Ellen White over dit alles zei. Toen Waggoner deze dingen leerde, beviel dit sommige mensen niet, zij schreven haar brieven met klachten hierover. Zij schreven, 'Dit hebben wij nog nooit gehoord. Dit kan niet goed zijn.' Zr. White sprak hierover begin 1890 in Selected Messages, boek I, blz. 408:

'Er zijn mij brieven gestuurd, die verzekeren dat Christus niet dezelfde natuur als de mens kon hebben, want als dat zo zou zijn, zou Hij onder gelijke verzoeken gevallen zijn. Als Hij niet de menselijke natuur had gehad, kon Hij niet ons Voorbeeld zijn.'

Dat is de reden waarom de pop die ik thuis heb geen voorbeeld voor uw kinderen kan zijn. Het feit dat die nooit een kwaad woord zegt, is geen voorbeeld voor hen. Ellen White maakt duidelijk, wanneer Christus nooit zo verzocht werd als wij en als Hij niet had kunnen zondigen, Hij precies zo als die porseleinen pop zou zijn. Hij mag dan volmaakt zijn om naar te kijken en ook om naar te luisteren, maar omdat Hij niet ons vlees heeft, kan Hij geen voorbeeld voor ons zijn. Zo denken vele, vele mensen over Christus. Zij hebben geen verlangen om tot Hem te spreken en zijn niet in sympathie met Hem verbonden. Ellen White vervolgt ter verdediging van Waggoner's lering:

'Als Hij (Christus) geen deel had aan onze natuur, dan kon Hij niet verzocht worden zoals de mens verzocht werd. Als het voor Hem niet mogelijk was om aan verzoeking toe te geven, kon Hij onze Helper niet zijn. Het was een plechtige werkelijkheid dat Christus kwam om als mens de strijd

[31]

te strijden terwille van de mens. Zijn verzoeking en overwinning vertellen ons dat de mensheid het Voorbeeld moet naleven.' - (Idem.) [Dus is Christus meer dan onze Plaatsvervanger, Hij is ook ons Voorbeeld.]

Ellen White publiceerde een klein tractaat hierover, getiteld, 'Christus verzocht als wij.' Het is sinds lang niet meer in druk. Ik heb een exemplaar van dat kleine document en hier is een aanhaling daaruit. De datum is 1894:

'Maar velen zeggen, dat Jezus niet was zoals wij, dat Hij niet was zoals wij in deze wereld zijn, dat Hij Goddelijk was en wij daarom niet kunnen overwinnen zoals Hij overwon. Maar dat is niet waar; 'want waarlijk Hij nam niet de natuur van de engelen op Zich, maar Hij nam het zaad van Abraham op zich., want waarin Hijzelf geleden heeft, verzocht geworden zijnde is Hij machtig, te hulp te komen hen, die verzocht worden.'

In 'Commentary' deel 5, blz. 1082, zegt Ellen White:

'Hij zou niet op alle punten verzocht hebben kunnen zijn zoals wij, als er geen mogelijkheid geweest was voor Hem om te vallen. Hij was een vrij Wezen, op de proef gesteld zoals Adam en zoals elk mens. In Zijn laatste uren, hangend aan het kruis, beleefde Hij ten volle wat de mens moet doormaken in de strijd tegen de zonde. Hij realiseerde Zich, hoe verdorven *de* mens kon worden door toe te geven aan de zonde — (Nee, dat is niet wat er staat) — Hij realiseerde Zich, hoe verdorven *een* mens kan worden door toe te geven aan de zonde.'

Let wel, een mens, persoonlijk. Telkens wanneer Jezus een zondaar zag, was Hij diep geroerd in Zijn ziel; 'daar door Gods genade ga Ik.' De mensen werden tot Hem getrokken omdat Hij werkelijk meevoelde met alle mensen. 'Hij realiseerde Zich de vreselijke gevolgen van de overtreding van Gods wet; want de ongerechtigheid van de gehele wereld was op Hem.'

Ellen White schreef voor 'The Youth Instructor' van 1899 een artikel getiteld: 'Christus een moreel vrij Wezen':

'De verzoeken waaraan Jezus onderhevig was, waren een vreselijke realiteit. Als een vrij Wezen werd Hij op de proef gesteld, met de vrijheid (bedenk dit wel!) om toe te geven aan de verzoeken van satan en Gods doel te doorkruisen.' - (The Youth Instructor, 26.10.1899)

Christus had dat kunnen doen. Hij werd verzocht dat te doen. Christus had twee 'willen', Zijn

eigen wil en de wil van Zijn Vader die Hem zond. En die twee willen waren in conflict, volgens Zijn eigen woorden. Daarom zei Hij: *'Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft.'* (Joh. 6:38) Hij kruisigde Zijn eigen wil. Hij bad in de Hof van Gethsémané, *'Niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.'* (Matth. 26:39)

[32]

Jezus droeg het kruis elke dag van Zijn leven. Zijn verzoeken waren werkelijkheid, en zij waren verschrikkelijk. 'Als dit niet zo was, als het niet mogelijk voor Hem was geweest te vallen, zou Hij niet op alle punten verzocht hebben kunnen worden, zoals het menselijk geslacht verzocht wordt.' - (Commentary 5, blz. 1082)

Nu uit 'Jezus, de Wens der Eeuwen' blz. 29:

'Het zou een bijna oneindige vernedering zijn geweest voor Gods Zoon, om de menselijke natuur op Zich te nemen, zelfs die van Adam in zijn onschuldige staat in het paradijs. Maar Jezus nam de menselijke natuur aan toen het mensdom verzwakt was door vierduizend jaar zondigen. Zoals ieder kind van Adam, aanvaardde Hij de uitwerking van de grote wet der erfelijkheid. Wat daarvan de gevolgen waren, blijkt uit de geschiedenis van Zijn aardse voorouders. Hij kwam met zo'n overerving, om onze zorgen en beproevingen te delen en ons een Voorbeeld te geven van een zondeloos leven.'

Nam Christus de zondeloze natuur aan van Adam vóór de val? Schiep de HEERE Christus uit het stof der aarde zoals Adam? En blies Hij in zijn neusgaten de adem des levens? Neen, Christus aanvaardde de uitwerking van de grote wet der erfelijkheid, precies zoals wij dat moeten. Hij werd in het menselijk geslacht geboren, werkelijk onze broeder.

Niet alleen E.J. Waggoner leerde dit inzicht, maar A.T. Jones leerde dat evenzo. Deze twee mannen waren in volmaakte overeenstemming. Ik sprak met broeder J.S. Washburn, die beide persoonlijk kende. Hij is nu overleden, maar toen hij in de negentig was, vertelde hij mij uitvoerig hoe Waggoner in zijn gemeente op de ene Sabbat en Jones op de daarop volgende gepredikt hadden. Zij hielden onwetend van elkaar bijna dezelfde prediking. Zij waren volledig in overeenstemming, omdat, zei Ellen White, de HEERE hen beiden leerde. Jones schreef een boek getiteld: 'The Consecrated Way to Christian Perfection.' Hier is een citaat op blz. 26 van dat boek:

'Zijnde in alle dingen 'gelijk als wij.' Zo gevoelde Hij, wanneer Hij verzocht werd, datgene wat wij gevoelen wanneer wij verzocht worden en zo weet Hij er ook alles van en zo kan Hij helpen en tot het uiterste te hulp komen, degenen die Hem willen aannemen. Zoals Hij in het vlees was, was Hij even zwak als wij zijn en kon Hij uit Zichzelf niets doen. Daarom, toen Hij onze krankheden op Zich nam en 'onze smarten heeft gedragen' (Jes. 53:4), verzocht werd zoals wij, voelde zoals wij voelen, overwon Hij in Zijn Goddelijk geloof, alles door de kracht van God, die dat geloof Hem bracht; en dat heeft Hij in ons vlees tot ons gebracht. Daarom wordt Zijn naam genoemd 'Immanuël', hetgeen betekent 'God met ons', niet alleen God met Hem, maar God met ons.' - (De Geheiligde Weg tot Christelijke Volmaaktheid, blz. 26)

[33]

Laat ons één van de teksten, welke hij aanhaalde nader beschouwen: '*Ik kan van Mijzelven niets doen.*' Dat zei Jezus. (Joh. 5:30) Zeker, Hij was de Zoon van God. Natuurlijk was Hij Goddelijk. Vrienden, vergeet niet dat Hij Zichzelf ontledigde. Hij legde al Zijn Goddelijke voorrechten terzijde en streed de strijd als mens, alléén met de hulp, die ook u en ik kunnen ontvangen. Jones vervolgt:

'Indien Hij niet van hetzelfde vlees was als degenen voor wiens redding Hij kwam, dan had het in het geheel geen nut, dat Hij in het vlees kwam. Wat belangrijker is: Het éne vlees dat er in deze wereld is, waarvoor Hij kwam om het te verlossen, juist dit arme zondige, verlorene menselijke vlees, dat het gehele mensdom heeft, als dat het vlees niet was waarvan Hij gemaakt werd, dan kwam Hij in werkelijkheid nooit tot de wereld, die verlost moest worden. Zou Hij gekomen zijn

in een menselijke natuur, die verschilde van de menselijke natuur, zoals wij die in deze wereld kennen, dan, al was Hij in deze wereld, zou Hij van het eigenlijke en enige doel, het bereiken en helpen van de mens zóver verwijderd zijn geweest, alsof Hij nooit gekomen was. (Miljoenen mijlen ver weg, en dat is precies hetgeen, wat satan ons wil doen geloven!) - (Idem., blz. 35)

Satan heeft er niets op tegen als u gelooft, dat Jezus 'ver weg' is. Het hindert hem niet als u naar de kerk gaat en naar de Sabbatschool. Het hindert hem niet als u een christelijke opvoeding krijgt. De duivel is hier best blij mee, als u Christus maar niet kent als Iemand, Die ' dicht naast u is', dat Hij in uw vlees kwam en uw oudere Broeder is. Zolang u aan Christus denkt als Iemand 'heel ver weg' voorbij de Orion, lichtjaren van u en uw moeilijkheden verwijderd, dan is dat precies hetgeen satan wenst. Vrienden, dit is de reden waarom de kerk zo lauw is. De mensen weten niet dat Christus als Verlosser 'nabij' is, omdat Zijn boodschap zo vele jaren bedekt en versluierd is geweest. Als een voorbeeld van de noodzakelijkheid om deze Waarheid te verstaan, wil ik u wijzen op het nummer van 21.7.1967 van 'Christianity Today' (Het Christendom Vandaag). Dit is een heel goed Evangelisch tijdschrift met vele interessante orthodoxe artikelen over theologie. Toen de redacteurs er in toestemden deze discussie te drukken, zagen zij er niets ongewoons in. Niets schokte hen, omdat zij geen duidelijk begrip hadden van de boodschap van 'Christus Gerechtigheid' ofschoon zij Evangelisch waren. En wij Zevende-dags Adventisten hebben te lang van hen geleend.

Zij spraken over Christus en het geslachtsleven, doorgaans een taboe-onderwerp. De Afrikanen waren geschokt dat ik zelfs dat onderwerp durfde aansnijden. Zij dachten dat het godslastering was om te denken dat Christus verzocht kon zijn geweest zoals wij. Wel, was Christus van porselein, of was Hij van vlees en bloed, zoals wij? Dr. Henry, Dr. Daane en Dr. Montgomery discussieerden over Jezus. Zij zeiden:

[34]

'Nu, op het gebied van de liefde (geslachtelijke liefde), kun je niet naar Jezus kijken... [Is dat niet nieuw voor ons? Je kunt Jezus niet als voorbeeld nemen als je moeilijkheden hebt met het andere geslacht; vergeet Hem dan maar, Hij kan je daarbij niet helpen. Dat is wat deze geachte mannen zeiden]... en kijkend naar Hem, zoek alleen zelf uit hoe je je meisje het hof maakt, want op dit punt heeft Hij geen norm gegeven.'

Dr. Montgomery stemde hiermee in en Dr. Daane voegde eraan toe: 'Wel, in het bijzonder wat het geslachtsleven betreft, want op dit punt heeft Hij geen voorbeeld gegeven.' Dr. Henry zei: 'De term Jezus of Christus wordt eerder een filosofische abstractie, dan iets werkelijk identificeerbaars, in termen van de historische Jezus.' Dr. Daane benadrukte het: 'Wel, Hij (Christus) is geen norm (voorbeeld), zou ik zeggen, op dit punt. Jezus Zelf kan buiten de Bijbelse context om, niet als norm genomen worden op het gebied van het geslachtsleven, omdat Hij niet getrouwd was, geen gezin stichtte en zover als wij weten, geen geslachtelijke gemeenschap van enig soort bedreef.'

Ziet u het kernpunt van dit alles? Christus is geen Voorbeeld. Alles wat Hij op het gebied van geslachtelijke zonden kan doen, is ze overzien of in het gunstigste geval ze vergeven. Hij kan ons er niet werkelijk van bevrijden, want Hij veroordeelde (geslachtelijke) zonden niet in het vlees, noch was Hij ons in enig opzicht een Voorbeeld op dit specifieke gebied van verzoeken. Wat de wereld en de Evangelische kerken dringend nodig hebben, is het inzicht in de boodschap van 'Christus' Gerechtigheid! [Misschien hebben sommige Zevende-dags Adventisten het ook nodig dit te begrijpen!]

De Bijbel stelt ons een Christus voor ogen, die deze Evangelische leiders niet begrijpen. Dit is niet bedoeld als kritiek op hen; zij zien eenvoudig niet de Waarheid. Wat zegt Ellen White over dit belangrijke aspect van Christus' identiteit met ons? Wij zullen lezen wat zij hierover zegt in 'Commentary deel 5', blz. 1082:

'Tenzij er een mogelijkheid is om te bezwijken, is verzoeking geen verzoeking. Verzoeking wordt weerstaan, wanneer men krachtig wordt beïnvloed om een verkeerde handeling te verrichten, en wetende dat men het kan doen, weerstaat door het geloof, zich vastgrijpende aan de Goddelijke Macht. Dit was de vuurproef die Christus moest doorstaan. Hij zou niet in ieder opzicht verzocht zijn geweest zoals de mens, als er geen mogelijkheid tot bezwijken voor Hem had bestaan.'

Dit is heel duidelijk. Christus' Gerechtigheid was 'door het geloof.' Dit is voor vele mensen nieuw. Zij denken dat Christus van nature zo goed was, dat het voor Hem vanzelfsprekend was om goed te zijn, dat Hij geen innerlijke strijd had zoals wij. Ellen White maakt ons duidelijk dat Hij 'sterk beïnvloed werd tot het verkeerde' en dat het een 'vuurproef' voor Hem was.

[35]

De uitdrukking van Johannes in Openb. 14:12 krijgt betekenis; 'het geloof van Jezus.' Dit was een natuur, geheel verschillend van de zondeloze natuur van Adam.

Na 1888 gaf Ellen White talloze commentaren over dit onderwerp. Hier zijn enkele:

'Christus' leven stelt volmaakte mannelijkheid voor. Precies zoals u kunt zijn, was Hij in de menselijke natuur. (Overdenk dit zeer zorgvuldig!) Hij aanvaardde onze gebreken; Hij was niet slechts vlees geworden, maar Hij was in de gelijkheid van zondig vlees geboren.' - (Commentary deel 5, blz. 1124, 1896)

'Het was geen voorgewende menselijkheid, die Jezus op Zich nam. ...Zijn Goddelijke natuur wist wat er in de mens leefde.' - (Idem.)

'Toen Jezus de menselijke natuur en de gedaante van een mens aannam, bezat Hij het gehele menselijke organisme.

Zijn behoeften waren de behoeften van een mens. Hij kende lichamelijke noden, waaraan voldaan moest worden; lichamelijke vermoeidheid die verlicht moest worden. Door gebed tot de Vader, werd Hij gesterkt om Zijn plichten na te komen en verzoeken te weerstaan.' - (Idem., blz. 1130, 1899)

Hier op het scherm ziet u wat Ellen White aan een jongeman van ca. 18 jaar schreef:

'Jezus bevond zich eens in de leeftijd waarin u nu bent, uw overdenkingen in deze periode van uw leven heeft Jezus ook gehad. Hij kan u niet over het hoofd zien, in deze kritische periode. Hij ziet uw gevaren. Hij is bekend met uw verzoeken. Hij nodigt u uit om Zijn Voorbeeld te volgen.' - (Our High Calling, blz. 57)

Jongens en meisjes, Jezus weet hoe u zich juist op deze leeftijd voelt. Hij was eens van uw leeftijd, en Hij kent uw gevoelens. Laten wij nu lezen in 'Jezus, de Wens der Eeuwen', blz. 117:

'Toen Adam werd overvallen door de verzoeker, droeg hij geen gevolgen van de zonde. Dit was niet het geval met Jezus, toen Hij de woestijn inging om satan tegemoet te treden. Vierduizend jaar lang was het geslacht in kracht achteruit gegaan, mentaal en moreel; en Christus nam de gebreken van het gedegeneerde mensengeslacht op Zich. Alleen op deze wijze kon Hij de mens redden uit de diepste diepten van zijn verval.'

'Christus moest de zwaarste proef doorstaan; het vereiste de kracht van al Zijn vermogens, wanneer Hij in gevaar was de neiging te weerstaan, Zijn macht te gebruiken om Zichzelf uit de nood te redden... (Let wel, Christus kende de neigingen die tegen de wil van Zijn Vader ingingen. Hij had geen kwade verlangens, maar Hij moest de nei-

[36]

ging om kwaad te doen weerstaan). Satan toonde zijn kennis betreffende de zwakke punten van het menselijk hart en stelde zijn uiterste krachten in het werk, om voordeel te trekken uit de zwakheid van de menselijkheid, welke Christus op Zich had genomen; Christus overwon de verzoeking van satan ten gunste van de mens.' - (Review and Herald, 1.4.1875)

Waggoner schreef een klein boekje genaamd 'The Gospel in the Galatians' ('Het Evangelie in de Galaten'). Ik heb slechts één exemplaar ervan gezien in mijn hele leven. Dat exemplaar ligt in de Andrews Universiteits Bibliotheek. Het is een mooi klein boekje gedateerd 1887. Daarin zegt Waggoner op blz. 61:

'Eén van de meest bemoedigende dingen in de Bijbel is de wetenschap, dat Christus de menselijke natuur op Zich nam; te weten, dat Zijn vleselijke voorouders zondaars waren. Als wij het verslag lezen van het leven van de voorouders van Christus en zien dat zij allen de zwakheden en hartstochten hadden die wij hebben, vinden we, dat geen mens enig recht heeft, zijn zondige handelingen te verontschuldigen op grond van zijn afstamming. Als Christus niet in alle dingen gelijk was gemaakt aan Zijn broeders, zou Zijn zondeloos leven geen bemoediging voor ons zijn. Wij zouden er met bewondering naar kijken, maar het zou een bewondering zijn, die hopeloze ontmoediging zou veroorzaken.'

Waggoner schreef in 'The Signs of the Times', 30.4.1896:

'Alle troost, die wij van Christus kunnen ontvangen, ligt in de wetenschap, dat Hij in alle dingen zoals wij gemaakt was. Anders zouden wij aarzelen Hem al onze zwakheden en mislukkingen te vertellen. De priester, die voor de zonden offerde moest iemand zijn, die medelijden kon hebben met de onwetenden en de verdwaalden; want Hij is bekend met onze tekortkomingen.'

Vriend, weet u hoe u bidden moet? Weet u hoe u met de HEERE kunt spreken en Hem alles kunt vertellen wat u op het hart hebt? Of denkt u dat Hij zo ver weg is, dat Hij u niet kan begrijpen en u het allemaal zelf moet oplossen? Ik zal u één ding garanderen. Als u kunt leren bidden zoals David bad en zoals Jeremia bad, dan zult u nooit overspannen raken, nerveuze stress zal u nooit ten onder krijgen. Ik zal nog een stap verder gaan. Ik geloof, dat wanneer wij werkelijk leren bidden zoals Jezus bad, dan zouden wij niet ziek worden, vrienden. Als u graag zou willen leren zo te bidden, bestudeer dan het boek Job. Job vertelde de HEERE precies hoe hij zich voelde. Zo wil God het graag. Wist u dat de grote profeet Jeremia, de grootste van de profeten in het Oude Testament, God vrijuit vertelde, dat hij dacht, dat God hem misleidde. U kunt het lezen in Jer. 20:7. Hij bedoelde niet oneerbiedig te zijn of onwaarachtig. Hij stortte alleen voor God zijn hart

[37]

uit. En dat deed Jezus ook. Doe hetzelfde, mijn vriend. Maar spring dan niet direct op en ren weg. Wacht en laat Hem spreken. Hij zal het doen. Hij zal uw problemen oplossen.

Wij moeten echter heel zorgvuldig zijn bij het spreken over de menselijke natuur van Christus. Ellen White vertelt ons:

'Vermijdt elke vraag in verband met de menselijkheid van Christus, als die misverstaan zou kunnen worden. Waarheid ligt vlak naast het spoor van veronderstelling. Bij het bespreken van de menselijkheid van Christus, zult u iedere bewering zeer nauwkeurig moeten overwegen, opdat aan uw woorden niet méér betekenis gegeven wordt, dan zij bedoelen, waardoor u het heldere inzicht over Zijn menselijkheid, zoals die met Zijn Goddelijkheid verbonden is, verliest of verduistert. Zijn geboorte was een wonder van God... Laat nooit, in geen enkel

opzicht, op het menselijk gemoed de indruk achter, dat er een zweem van, of neiging tot het kwade op Christus rustte, of dat Hij op enigerlei wijze bezweek voor het kwaad.' - (Questions on Doctrines, blz. 652)

Let op het woord rustte, dat is heel belangrijk. Maarten Luther zei eens, dat u het niet kunt verhinderen, dat vogels over uw hoofd vliegen, maar u kunt voorkomen dat zij in uw haar gaan nestelen. Christus werd verzocht zoals wij, maar nooit rustte er een zweem van, of neiging tot het kwade op Hem. Zelfs niet in gedachten, kon Hij ertoe gebracht worden toe te geven aan het kwade. 'Hij werd op alle punten verzocht zoals de mens verzocht werd, toch is Hij genoemd dat 'Heilige.' - (Luk. 1:35, Idem.)

U ziet, Ellen White stelde het idee van 'een zweem van of neiging tot' verdorvenheid rustend op Christus, gelijk aan toegeven aan verdorvenheid. Hij gaf er niet aan toe, Hij bezweek niet voor het kwaad. Zij maakt daarom duidelijk, dat 'verzocht te zijn op alle punten zoals de mens verzocht wordt' niet betekent, dat Hij aan die verzoeken moest toegeven. Christus kon verzocht worden en toch niet bezwijken. Op dezelfde wijze stond Hij nooit toe dat 'een zweem van, of neiging tot het kwade' op Hem rustte. Maar de aanneming van onze natuur en onze erfelijkheid maakten de verzoeken tot een vreselijke realiteit voor Hem.

Ellen White was zeer zorgvuldig in hetgeen zij zei, en ook Jones en Waggoner waren zeer zorgvuldig in hetgeen zij zeiden. Waarheid ligt heel dicht naast het pad van dwaling; zij waren niet bevreesd om de Waarheid te vertellen, terwijl zij tegelijkertijd het pad van dwaling vermeden. Hier is een voorbeeld van zorgvuldigheid in wat te zeggen en hoe het te zeggen.

Br. Jones spreekt hier op de Generale Conferentie in 1895:

'Sommigen hebben in de 'Getuigenissen' de verklaring gevonden, en allen kunnen het vinden, dat Christus niet

[38]

'dezelfde hartstochten' bezat als wij. De uitspraak is er, iedereen kan het vinden, [dit is de verklaring waarnaar hij verwijst: 'Hij (Christus) was een machtige Voorspraak, niet in het bezit van de hartstochten van onze menselijke gevallen natuur, maar onderworpen aan dezelfde zwakheden, verzocht in alle dingen zoals wij.' - (Testimonies, deel 2, blz. 509)

Nu terug naar Jones:

'De uitspraak is er ... nu, er zullen geen moeilijkheden zijn, in geen enkele van deze studies, van het begin tot het eind, als u zich precies houdt aan wat er gezegd is, niet verder gaat dan wat er gezegd is of er iets in legt wat niet gezegd is; al betreft het de kerk of de staat, ... of zoals hier, Christus in ons vlees. Houdt u strikt aan wat er gezegd is, gaat geen vreemde conclusies trekken...

Nu aangaande Christus, Die niet de gelijke hartstochten had als wij, in de Schrift is Hij voortdurend aan ons gelijk en ons naar het vlees overeenkomstig. Hij is uit het zaad van David naar het vlees. Hij was in de gelijkheid van zondig vlees; ga niet te ver! Hij kwam in de gelijkheid van zondig vlees, niet in de gelijkheid van een zondige geest (gevoelen of gezindheid). Betrek Zijn gezindheid er niet in. Zijn vlees was ons vlees, maar het was 'de gezindheid van Jezus Christus', daarom staat geschreven: '*Laat die gezindheid (gevoelen S.V.) bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was.*' (Fil. 2:5 NBG) Indien Hij onze gezindheid had bezeten, hoe konden wij dan ooit vermaand worden tot '*Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was.*' Het zou al zo geweest zijn.' - (Generale Conferentie Bulletin 1895, blz. 312)

Let er op, hoe Jones vasthoudt aan de volmaakte zondeloosheid van de menselijke natuur van Christus en Zijn karakter:

'Houdt echter in gedachten dat Hij tot dit alles 'gemaakt' was. [Let wel: Hij was geboren onder de wet, Hij was voor ons tot een vloek gemaakt, voor ons tot zonde gemaakt]. Vanuit Zichzelf was Hij niets van dit alles, het was Hem niet eigen; maar tot dit alles 'was Hij gemaakt en Hij werd tot dit alles gemaakt' voor ons; voor ons, die onder de wet zijn; voor ons die onder de veroordeling zijn... (Christus was vanuit Zichzelf, zegt Jones, volmaakt zondeloos...)

Aldus was Hij door erfelijkheid en door toerekening 'belast met de zonden van de wereld.' En hoewel beladen met dit enorme nadeel van zondelast, ging Hij zegevierend over de grond waar het eerste mensenvolk zonder enig spoor van welk nadeel ook, faalde. Hij bevrijdt ons van de macht van

[39]

de wet der erfelijkheid en kan zo, in gerechtigheid Zijn Goddelijke natuur en macht verlenen aan iedere ziel, die Hem aanneemt, hem boven die wet verheffen en daar houden.' - (The Consecrated Way to Christian Perfection, blz. 29 en 43)

Vrienden, ik zou willen dat u de soort strijd ziet, die Jezus had, de realiteit van Zijn verzoeken. Matthéüs zegt, *'Toen zeide Hij tot hen (Zijn discipelen): Mijn ziel is zeer bedroefd tot den dood toe;'* (Matth. 26:38). En Markus vertelt ons dat *'Hij begon verbaasd en zeer beangst te worden.'* (Mark. 14:33) Er was een verschrikkelijke strijd in Zijn hart. Matthéüs zegt: *'En een weinig voortgegaan zijnde, viel Hij op Zijn aangezicht, biddende en zeggende: Mijn vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker van Mij voorbijgaan!'* en hier aarzelde Hij in zielestrijd. Hij greep met Zijn handen in de aarde. Daar was het dat Hij grote bloeddruuppels zweette. Maar tenslotte bracht Hij Zich ertoe om te bidden, *'doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij [wilt]'* Als wij iedere verzoeking tegemoet treden, zoals Jezus deed, door onze wil over te geven, kunnen ook wij overwinnaars zijn.

In het licht van de strijd in Gethsémané is het niet moeilijk te begrijpen dat Christus gezonden werd 'in de gelijkheid van zondig vlees.' Hij had de mogelijkheid met Zijn wil dwars tegen Zijn Vaders wil in te gaan en Hij werd vreselijk verzocht toe te geven aan Zijn eigen wil, zo erg zelfs dat Hij bloed zweette. De zondeloze Adam had nooit zo'n strijd gehad! Maar nooit heeft Christus aan Zijn eigen wil toegegeven of toegestaan dat de verdorvenheid van zelfzucht op Hem kwam te 'rusten.' Zo hevig was de strijd in de hof, dat Hij gestorven zou zijn als engelen Hem niet hadden gesterkt. En Hij behaalde de overwinning. *'Doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij [wilt]'*. 'Ziet u! Zo veroordeelde Hij de 'zonde in het vlees.'

Waggoner zegt :

'Sommigen mogen misschien gedacht hebben onder het lezen tot hier toe, dat wij het karakter van Jezus kleineren, door Hem tot het peil van de zondige mens te verlagen. Integendeel, wij verheerlijken enkel de 'Goddelijke kracht' van onze gezegende Verlosser, die Zichzelf vrijwillig verlaagde tot het peil van de zondige mens, teneinde de mens te kunnen verhogen tot Zijn eigen vlekkeloze reinheid... Het vlees, aangedreven door de vijand van alle rechtvaardigheid, neigt tot zonde, maar Zijn Goddelijke natuur koesterde zelfs geen moment zondige verlangens, noch weifelde Zijn Goddelijke macht ook maar voor één ogenblik...' - (Christus en Zijn Gerechtigheid, blz. 29)

Merk op, hoe Waggoner dezelfde gedachte uitdrukt, zoals Ellen White vijf jaar later. Zij gebruikte de werkwoorden 'rustte' en 'bezweek', verwijzend naar Christus' weerstand tegen verzoeking. (Questions on Doctrine, blz. 652, 1895) En Waggoner gebruikte

[40]

precies dezelfde woorden, 'plaats bieden' en 'weifelen', in dezelfde betekenis. Ja, Christus is beide, onze Plaatsvervanger en ons Voorbeeld:

'Maar iemand zal misschien zeggen: 'Ik zie hierin geen enkele troost voor mij. Zeker is, dat ik een Voorbeeld heb, maar ik kan dat niet navolgen, want ik heb niet de kracht die Christus had. Hij was zelfs hier op aarde God; ik ben maar een mens.' Zeker, maar u kunt dezelfde kracht bezitten, die Hij had, als u het maar wilt. Laten toch de moede, verzwakte, door zonde beladen zielen moed scheppen. Laat hen 'vrijmoedig komen tot de troon der genade' waar zij zeker genade en hulp vinden in tijden van nood, want die nood is door onze Verlosser gevoeld in dezelfde tijd van nood.' - (Christus en Zijn Gerechtigheid, blz. 29-30)

U kunt nu duidelijk zien dat de werkelijke kern van de 1888-boodschap van 'Christus' Gerechtigheid', deze heerlijke Waarheid van de 'vleeswording' was. Het begrip 'Christus' Gerechtigheid' betekent helemaal niets, tenzij het een gerechtigheid is, die tot stand gebracht werd door de Zoon van God in Zijn vleeswording 'in de gelijkheid van zondig vlees', terwijl Hij 'verzocht werd in alle dingen zoals wij', zelfs van binnenuit. Dit is één van de unieke aspecten van de boodschap van Jones en Waggoner in 1888. Zij waren in volmaakte harmonie in de verkondiging ervan en Ellen White stond pal achter hen. Het vitale belang van deze Waarheid zal blijken, wanneer wij de volgende lezingen van deze serie horen. De tijd is gekomen dat wij Christus leren kennen als 'dichtbij' en niet 'ver weg.'

N.B. In Appendix B vindt u een weergave van vragen, die in de vergadering gesteld zijn over dit onderwerp, met de discussie.

[41]

ZONDELOOS LEVEN: MOGELIJK OF NIET?

Velen hebben de vraag gesteld 'Wat gebeurde er met Jones en Waggoner? Zijn zij afgedwaald? En als dat zo is, waarom zouden wij dan hun boodschap uit 1888 opnieuw bestuderen'?

Jones en Waggoner zijn inderdaad afgedwaald, tenminste gedurende een tijd, het spijt me dat te moeten zeggen. Ellen White bespreekt dit. Hun eventuele falen, zo zegt zij, vermindert in geen enkel opzicht het belang van hun boodschap in 1888. In feite, wanneer u begrijpt wat Ellen White erover zegt, ziet u hoe hun afdwalen ons lessen leert, die de herbestudering van die boodschap speciaal belangrijk maakt.*)

Reeds in het jaar 1892 voelde de boodschapper des HEEREN de mogelijkheid, dat Jones en Waggoner zouden kunnen afdwalen. In een brief aan br. Uriah Smith zei ze: 'Het is heel goed mogelijk dat de broeders Jones en Waggoner door verzoeken van de vijand ten val gebracht worden.' (Brief S24, 1892) Hetgeen gebeurde was niet omdat hun boodschap foutief was, of dat zij slechte mannen waren. Het waren goede mannen, in feite sprak zij dikwijls over hen als 'Gods boodschappers', die 'geloofsbrieven van de hemel hadden.' De HEERE kiest met wijsheid. Hij geeft nooit een speciale, 'zeer kostbare' boodschap aan slechte mensen. Maar zij zegt, dat deze twee boodschappers werkelijk 'vervolgingen' te lijden hadden van de kant van hun broeders. Een van hen, die hen tegenstonden, was de ontvanger van bovengenoemde brief.

Verder zegt ze, ter verduidelijking, dat indien zij zouden afdwalen, velen zich daarin zouden verheugen en dat het een fatale satanische misleiding zou zijn, hun boodschap om die reden te negeren.

'Maar indien zij ten val zouden komen, zou dat geen bewijs zijn dat de boodschap die zij hadden, niet van God was, of dat het werk dat zij gedaan hadden geheel een vergissing was. Maar zou dit gebeuren, hoevelen zouden dan dat standpunt innemen en in een fatale misleiding vallen, omdat zij niet onder de leiding van Gods Geest staan... Ik weet dat dit precies de houding is, die velen zouden aannemen, als één van deze mannen zou afdwalen.' (Idem.)

Het feit dat Jones en Waggoner afdwaalden, heeft op de een of andere manier sommige mensen die hun boodschap tegenstonden, ertoe gebracht te zeggen, 'U ziet het, de boodschap was fout, dat is ook de reden waarom zij afdwaalden.' Dit is de oorzaak waarom in de voorbije 70 jaren de kerk niet het voorrecht heeft gehad hun boodschap uit de eerste hand te bestuderen. Maar zr. White zegt, dit is een 'fatale misleiding.'

In 1889 voegde zij zich bij de twee boodschappers en zei van hun boodschap; 'Wij voelden de noodzaak Christus voor te stellen als

*) Appendix C omvat getuigenissen van Ellen White, die licht werpen op het afdwalen en Jones en Waggoner.

[41]

een Verlosser, die niet 'ver weg' is, maar 'dichtbij.' (Review and Herald, 5 maart 1889) Gisteravond bestudeerden wij hoe zij Christus brachten, niet als Iemand die biljoenen lichtjaren ver weg is, of als een porseleinen pop, of als iemand die onze menselijke noden en verzoeken niet aanvoelt, maar als Eén, Die in de gelijkheid van ons zondig vlees kwam, waarmee wij ons kunnen identificeren. Zij vervolgt:

'Er waren er velen, zelfs onder de predikers, die de Waarheid zoals die in Christus Jezus is, in een licht zagen zoals zij die nog nooit eerder gezien hadden. (Dr. From

zegt, dat sommigen van hen zelfs vroegen om herdoopt te worden!) ... Wanneer onze broeders en broeders en zusters hun hart openden voor het licht verkregen zij een beter inzicht in hetgeen geloof tot stand kan brengen. De HEERE was zeer dierbaar. De vergaderingen duurden een week langer dan was vastgesteld. De school kreeg vrij en allen waren ijverig de HEERE te zoeken. Br. Jones kwam van Boston, en werkte zeer ernstig voor het volk; hij sprak twee- en soms driemaal op een dag. De kudde van God werd gevoed met zielversterkende spijs. Deze boodschap, in die toespraken gebracht, werd door God aan het volk van deze tijd gezonden.' (Idem.)

Is dat niet verbazingwekkend? Deze predikers erkenden Waarheid, die zij nooit eerder hadden begrepen. En toch bezaten zij al die jaren sinds het begin van de Adventbeweging de geschriften van de Geest der Profetie. Zij hadden eenvoudig nooit de Waarheid, zoals die in Jezus is, in het licht gezien zoals Jones en Waggoner ze bracht. En als resultaat hiervan vroegen sommige ingezegende predikers, mannen die vele jaren in het werk geweest waren, nederig om herdoopt te worden!

Ellen White zei in de Review and Herald, 23 Juli 1889:

'Wij danken God met heel ons hart, dat wij kostbaar licht hebben om het volk te brengen en wij verheugen ons, dat wij een boodschap hebben, die de tegenwoordige Waarheid is. De tijding dat Christus onze Gerechtigheid is, heeft verlichting gebracht aan vele, vele zielen en God zegt tot Zijn Volk, 'Ga voorwaarts.'

Dit houdt nauw verband met de boodschap tot de gemeente van Laodicea. Weet u, ik heb mensen horen zeggen, 'Wij begrijpen gerechtigheid door het geloof, dat is niet onze moeilijkheid! Wij prediken het, maar leven het niet uit zoals het zou moeten.' Vrienden, het probleem is dat wij het niet begrijpen! Als wij het zouden begrijpen, het zouden geloven, dan zouden wij ernaar leven. De juiste term die Paulus hiervoor gebruikt, luidt: 'gerechtigheid komt door het geloof.' Als u het geloof heeft, heeft u de gerechtigheid. Zij zijn onafscheidelijk. Ik zou niet willen dat iemand de indruk krijgt dat de boodschap van 1888 moeilijk te begrijpen is. Zij is buitengewoon eenvoudig. Jongens en meisjes kunnen het begrijpen. En vreemd ge-

[43]

noeg vinden wij in de acht of negen regels van bladzijde vijf 'Christus en Zijn Gerechtigheid' de hele boodschap van 1888 ledig samengevat:

'In het eerste vers van het derde hoofdstuk van Hebreeën vinden wij een vermaning, die alle opdrachten ooit aan christenen gegeven, samenvat. Het is deze: *'Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus, Die getrouw is Dengene, Die Hem gesteld heeft.'* Als we dit doen, zoals de Bijbel opdraagt, als we ons voortdurend en bewust op Christus richten en bedenken hoe Hij is, dan zal dit ons veranderen in een volmaakt christen, want 'door aanschouwen worden wij veranderd.' (Christus en Zijn Gerechtigheid blz. 5)

Deze drie zinnen nu, omvatten de gehele boodschap. Het is eenvoudig dit: ... als u en ik, mijn beste broeders en zusters, jongens en meisjes, ons oog op Christus richten, Hem zien zoals Hij werkelijk is, dan zullen we 'volmaakte christenen worden.' Dat is zo. Zo eenvoudig is de 1888-boodschap.

A.T. Jones stemt in zijn boek 'The Consecrated Way to Christian Perfection', (nu niet meer in druk), hiermee in.

'Door Zijn verschijning in het vlees in alle dingen aan ons gelijk gemaakt, en op alle punten zoals wij verzocht, heeft Hij zich met iedere menselijke ziel vereenzelvigd, in die toestand waarin zich die ziel bevindt.' (C.W. blz. 83)

Nu, hoe staat het met u vanavond, vriend? Bent u een zondaar, leeft u in moeilijkheden en

beproevingen en hebt u een schuldig geweten? Christus heeft Zich met u vereenzelvigd, precies zoals u op dit ogenblik bent. Hij vraagt niet of u een moordenaar bent, of een bankrover, een prostitué of wat u ook bent, mijn vriend. Christus vereenzelvigt Zichzelf met u, waar u ook bent, Hij komt tot u.

Jones vervolgt:

'En vanaf de plaats waar iedere menselijke ziel zich bevindt, heeft Hij voor die ziel een nieuwe en levende weg gewijd, door alle wederwaardigheden en ervaringen van een heel leven heen, zelfs door de dood en het graf, tot in het Heilige der heiligen, tot aan de rechterhand van God, voor eeuwig. O, wat een gewijde weg! Gewijd door Zijn verzoeken en lijden, door Zijn tranen en gebeden, door Zijn heilig leven en offerdood, door Zijn opstanding en glorievolle hemelvaart en door Zijn zegevierende binnenkomst in het Heilige der heiligen, tot aan de rechterhand van de troon Zijner Majesteit in de hemelen! En deze 'weg' heeft Hij voor ons gewijd. Hij, geworden tot één van ons, heeft deze weg tot onze weg gemaakt; Hij behoort ons toe. Hij heeft elke ziel het Goddelijke recht geschonken op deze gewijde weg te wan-

[44]

delen; en doordat Hij het Zelf in het vlees heeft volbracht, heeft Hij het mogelijk gemaakt, ja, heeft Hij de feitelijke verzekering gegeven, dat iedere ziel op die weg kan wandelen in alles, hoe die weg ook mag zijn, en daardoor volledig in Hem kan leven; iedere gelovige op deze wereld kan, zolang hij leeft, een heilig leven leiden, argeloos, rein, afgescheiden van zondaars, en als gevolg daarvan met Christus verhoogd worden, hoger dan de hemelen. (Idem.)

Wonderbaarlijk! Voor ons onbegrijpelijk! Goede, gewetensvolle, ernstige, zelfopofferende, tienden-betalende, Sabbathhoudende gelovigen zeggen: 'Dat is een te hoge standaard. Zo'n standaard kan ik nooit bereiken.'

Luister eens vrienden wat hier staat: 'Volmaaktheid, volmaaktheid van karakter, dat is het christelijke doel, volmaaktheid bereikt in menselijk vlees in deze wereld.' (Idem.)

Let wel: Hij zei niet, volmaaktheid van het menselijk vlees; Neen, neen. Onthoudt dat goed. Volmaaktheid in het menselijk vlees: 'Christus bereikte het in het menselijk vlees en in deze wereld en bereidde en heiligde zo een gewijde weg, die elke gelovige in Hem kan bereiken.' (Idem.)

Als u denkt volmaakt te kunnen worden zonder Christus, is dat hopeloos. Wij hebben een Verlosser nodig; daarom moeten wij Hem aanschouwen, zoals Hij werkelijk is en vrienden, hier is het kernpunt; De christus van Babylon is niet de Christus uit de Bijbel. Er is vandaag een ware Christus en een valse christus. Er is ware Gerechtigheid door het Geloof en er is valse gerechtigheid door het geloof. Er is een ware Heilige Geest en er is een vervalste heilige geest. En het wordt tijd het verschil te leren onderscheiden.

In Testimonies to Ministers blz. 92 zegt Ellen White van de boodschap van Jones en Waggoner: 'Het bracht rechtvaardiging door het geloof in de BORG. Het nodigde de mensen uit de gerechtigheid van Christus te ontvangen, hetgeen zich manifesteerde in gehoorzaamheid aan al de geboden Gods.' Hier is de zekere toets van de ware Gerechtigheid door het Geloof: Het leidt tot gehoorzaamheid aan alle geboden van God. Als u hoort van een Gerechtigheid door Geloof, dat alleen maar een dekmantel is voor een voortgezette ongehoorzaamheid aan de geboden Gods, dan is dat vervalsing. Als u iemand hoort prediken over Gerechtigheid door Geloof, terwijl hij één van de kleinste geboden breekt en anderen zo leert, weest dan op uw hoede! (Matth. 5:19) Het is het beste om tot de Bron te gaan, die God ons gegeven heeft.

Leert de Bijbel dat volmaaktheid bereikbaar is, of waren Jones en Waggoner helemaal fout en

leerden zij iets, dat de Bijbel niet leert? *'Waarom Hij ook volkomenlijk kan zaligmaken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden.'* (Hebr. 7:25) Hij is tot volmaakte redding in staat. Dit vers brengt ons tot een ander punt: Het is voor iemand onmogelijk Gerechtigheid door Geloof volledig te begrijpen, tenzij hij het dienstwerk van Christus in het hemels Heiligdom begrijpt. Dat is precies de reden waarom onze mede-

[45]

broeders, de aanhangers van Evangelische kerken, die de Heiligdomswaarheid niet begrijpen, in werkelijkheid 'Gerechtigheid door Geloof' ook niet kunnen begrijpen in verbinding met de eindtijd.

Vrienden, Zevende-dags Adventisten zijn belangrijk. Deze gemeente is door Gods voorzienigheid met een bepaalde reden gesticht. Het is niet een 'ik ook' gemeente, weet u, die hetzelfde wijsje zingt als de Evangelische kerken, alsof we met een piepstem meezingen: 'Ik ook, ik geloof hetzelfde als jij.' Neen, neen, vrienden. God plaatste Zijn gemeente hier voor een bepaald doel. Wij hebben een unieke boodschap, die niemand anders de wereld brengt; maar we hebben die zelf niet begrepen. Zij concentreert zich geheel in het Heiligdom; het middelpunt is Christus.

Laten wij opnieuw 'De Grote Strijd tussen Christus en satan' lezen, blz. 397:

'De gelovigen, die op aarde zullen leven, wanneer er een einde zal komen aan Christus' verzoening in het hemels Heiligdom, zullen zonder Middelaar voor een heilige God moeten bestaan. Hun kleren moeten vlekkeloos zijn en hun karakters moeten door het bloed van Christus zijn gereinigd. Door Gods genade en hun eigen vlijtige inspanning moeten zij overwinnaars zijn in de strijd tegen het kwaad. Terwijl het onderzoekend oordeel in de hemel plaatsvindt en de zonden van de gelovigen, die berouw hebben getoond, uit het Heiligdom worden verwijderd, moet er een speciaal werk van reiniging gedaan worden, [aanvullend aan wat in de hemel gedaan wordt] en een einde gemaakt worden aan de zonde, onder Gods kinderen op aarde. Dit werk wordt in Openbaring 14 duidelijker uiteengezet.'

Ellen White stemt met Jones en Waggoner overeen! Verder in 'De Grote Strijd tussen Christus en satan', blz. 575:

'Zelfs niet met één gedachte heeft de Heiland toegegeven aan de kracht van de verleiding ... satan kon in de Zoon van God niets vinden, dat hem ook maar één kans gaf op overwinning. Christus had de geboden van Zijn Vader bewaard en er was in Hem geen enkele zonde, waarvan satan zou kunnen profiteren. In deze toestand zullen ook degenen, die in de tijd der benauwdheid stand willen houden, moeten verkeren.'

'O' zult u zeggen, 'dat is juist waar ik bang voor ben. Ik geloof, dat ik liever zou willen sterven en begraven worden, dan ooit in de tijd der benauwdheid te moeten standhouden. Dat kan ik niet.' Weet u, dat wanneer we zulke gevoelens hebben, wij in werkelijkheid egoïsten zijn? Dat is zo. Sterven is niet zo zwaar in deze tijd. U gaat naar een ziekenhuis en men geeft u verdovende middelen om de pijn te verzachten en gaandeweg zakt u weg in een coma. Dan bent u gestorven en de broeders houden een begrafenisdienst voor u; een paar tranen worden vergoten en u kunt rusten. 'Maar zij, die in de tijd der beproeving leven, zullen een vreselijke strijd te doorstaan hebben,' en u zegt, 'ik hoop die nooit mee te maken.'

[46]

'Vrienden, als wij werkelijk de HEERE liefhebben, zouden we dat niet zeggen! En we zouden dat ook niet zo moeten voelen. Hij heeft ons nodig. Wees niet bevreesd voor die tijd der beproeving, of voor een leven voor het aangezicht van God zonder Middelaar. Let op deze uitspraak: 'In dit leven moeten wij ons van de zonde afscheiden, [Hoe? door werken, werken,

WERKEN? Neen, neen!] ... door geloof in het verzoenende bloed.' (Idem.)

Vrienden, wij moeten op het kruis zien. Wij moeten naar dat kruis zoeken. Het is alles door Christus; het is alles door geloof, begrijpt u? Onze dierbare Verlosser nodigt ons uit ons met Hem te verenigen. Christus is hier veel meer bezorgd over dan wij.

Toen ik uit Afrika terugkwam leek het alsof ik spinnewebben in mijn hoofd had; want ik kon niet studeren. Ik kwam in een klas die mij ver vooruit was; we leerden Grieks en ik moest nog met Grieks beginnen. Ik werd ingeschreven voor Griekse vertalingen — gevorderd Grieks. Wel, natuurlijk was het alsof golven mij over het hoofd rolden en ik kon de klas niet bijhouden. Ik ging naar de lerares en zei: 'Ik geloof, dat ik deze klas beter kan verlaten. Ik kan het niet bijhouden.'

Zij zei: 'Ik denk dat je moet blijven. Ik geloof dat je het wel zult halen, heb geduld.' En die lerares was zo vol vertrouwen, zo vastbesloten mij te helpen; zij was zo volhardend en zo geduldig met mij, dat zij mij erdoor haalde en ik een 'A' in die klas kreeg. U kunt het geloven of niet. Ik heb sindsdien dikwijls gedacht, dat is net zo met onze hemelse Leraar. Als u in Zijn klas blijft, zal Hij ervoor zorgen dat u met een 'A' slaagt, vrienden. Het is Zijn taak u erdoor te helpen. Denk niet dat het uw taak is. Het hangt alles van Christus af.

Nu, Ellen White zegt eveneens: 'Wij moeten van Christus leren. Wij moeten beseffen wat Hij is voor hen, die Hij vrijgekocht heeft.' (Commentary, deel 7, blz. 943) Ons probleem is, dat wij niet 'weten.' Dat is de boodschap van Laodicea. De HEERE zegt niet dat wij een slecht, verdorven volk zijn. Hij zegt dat wij een blind volk zijn. Dat is het probleem: 'Wij moeten beseffen wat Hij voor hen is, die Hij vrijgekocht heeft.' Wanneer u het karakter van Christus begrijpt en Zijn offer op prijs stelt, is dat geloof.

Luister, waar geloof toe in staat is:

'Wij moeten ons realiseren dat het ons voorrecht is deel te hebben aan de Goddelijke natuur, door geloof in Hem en de verdorvenheid te ontvliesen, die in de wereld is door lust. [Niet door al maar grotere inspanning, maar door geloof.] Dan worden we van alle zonden, van alle karaktergebreken, gereinigd. Wij hoeven geen enkele zondige neiging te behouden.' (Idem.)

Daar verlang ik naar. Dat is prachtig. Christus had geen zondige neigingen, ook wij behoeven de onze niet te behouden. Hij bezat geen voordelen, die ook wij niet hebben. Wij lezen verder:

[47]

'Terwijl de leden van het lichaam van Christus de periode van hun laatste strijd naderen, 'de tijd van Jacobs benauwdheid', zullen zij in Christus groeien en zullen zij in grote mate deel hebben aan Zijn Geest. [Dank God voor die belofte.] Terwijl de derde engel-boodschap aanzwelt tot een Luide Roep en grote kracht en heerlijkheid het afsluitingswerk vergezelt, zal het getrouwe volk van God in die heerlijkheid delen. Het is de Spade Regen, die hen nieuw leven en kracht geeft om de tijd van benauwdheid te doorstaan. Hun gezichten zullen stralen met de heerlijkheid van dat licht, dat de derde engel vergezelt.' - (Idem., blz. 984)

Zoals wij eerder bestudeerd hebben, vertelde Ellen White ons, dat deze 1888 boodschap het begin van de Spade Regen was. Het was Gods plan, dat als Zijn volk de boodschap verheugd zou aannemen, het juist dat werk zou doen; en die broeders ten hemel zouden zijn opgenomen, lang geleden.

U ziet dat er een groter probleem is, ernstiger dan uw of mijn zielezaligheid. Ik bid dat door Gods genade, Zijn Heilige Geest ons mag helpen te begrijpen, dat het belangrijkste niet is, of u en ik in de hemel komen; dat moet niet de overwegende motivatie van onze harten zijn. Het allerbelangrijkste is, dat Jezus geëerd en gerechtvaardigd wordt. Wij hebben daar een aandeel in, vrienden. Wij zijn verantwoordelijk. Laat mij u dit voorlezen:

'Satan stelt Gods wet van liefde voor als een wet van zelfzucht. Hij verklaart dat het onmogelijk voor ons is, om Zijn geboden te gehoorzamen. De val van onze eerste ouders, met al het leed dat daaruit resulteerde, legt hij de Schepper ten laste en brengt de mens ertoe God te beschouwen als de ontwerper van zonde, lijden en dood.' - (Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 15)

'Maar', zegt u, 'dat geloof ik niet.' Maar luister eens, gelooft u dat God zonde en lijden en dood toestaat? Jazeker! Kunt u me dan zeggen, wat het verschil is? Jezus kwam om dit bedrog te ontmaskeren. Als Eén van ons, moest Hij het voorbeeld van gehoorzaamheid geven,' (Idem.) Ik moet u iets vertellen — wij hadden een goede vriendin in de Banning gemeente. Zij was een lieve vrouw, hielp met de Sabbatschool, hielp elke avond bij de inzamelingsactie — zij was niet alleen iemand die goede dingen deed, maar zij was een werkelijk liefdevol mens.

Zij verhuisde naar het Oosten. Op een natte, regenachtige avond raakte zij betrokken bij een auto-ongeval in de heuvels van Noord Carolina. De wagen stortte van de berghelling en zij liep een gebroken nek op. Zij is verlamd van de nek tot de voeten; een jonge vrouw met twee kinderen en een echtgenoot. Daar ligt zij nu, ongeneeslijk. Zij had elk denkbaar medisch probleem of complicatie. Zij was niet in staat te schrijven, maar kortgeleden zond zij ons een boodschap op een geluidsbandje.

[48]

Ze vertelde, dat ze in een droom of gezicht Jezus zag, Die op haar neerkeek. Jezus toonde diep medeleven en zij zag Hem schreien. Zij zag de tranen in Zijn ogen terwijl Hij op haar neerkeek. Ze zei: 'Jezus, schrei niet. Schrei niet om mij.' 'Met mij is alles goed.' Vrienden, ik kan niet geloven dat de HEERE gelukkig is met al het leed in de wereld. Ik denk dat Hij verlangend is er een einde aan te maken. U en ik moeten Hem daarbij helpen. Dat is het hele punt.

Laten we verder gaan :

'Jezus moest dit bedrog ontmaskeren... daartoe nam Hij onze natuur op Zich, en verdroeg al onze ervaringen.'

'Daarom moest Hij in alles Zijn broederen gelijk worden.' (Hebr. 2:17) Als wij iets zouden moeten doormaken dat Jezus niet had moeten verdragen, dan zou satan op dit punt de macht van God als onvoldoende voor ons hebben voorgesteld. Daarom is Jezus *'in alle dingen gelijk als wij verzocht geweest.'* (Hebr. 4:15) (Idem.)

Christus werd innerlijk verzocht. Hij was een mens. Ellen White zegt, dat Hij een menselijk lichaam bezat. Hij werd daadwerkelijk verzocht zoals wij. 'Hij onderging elke beproeving waaraan wij onderhevig zijn en Hij oefende ten behoeve van Zichzelf geen enkele macht uit, die niet ook ons vrijelijk aangeboden wordt. Als mens trad Hij de verzoeking tegemoet, en overwon Hij in de kracht, die Hem door God werd gegeven.' (Idem.) Welnu, die Waarheid, die wij gisteravond in de lezing bestudeerden, is van belang bij het bestuderen van 'zondeloos leven, mogelijk of niet.' De natuur van Christus is hier diep bij betrokken. De duivel zegt dat het onmogelijk is. Dat is de reden waarom de duivel zo menig christen ertoe heeft overgehaald te denken, dat Christus niet op gelijke wijze als wij verzocht werd; Hij moest anders zijn. Met andere woorden, indien Christus onze zondige natuur op Zich had genomen en inderdaad in de gelijkheid van zondig vlees gemaakt was, dan zou Hij ook gezondigd hebben. Dan zou Hij een Verlosser nodig hebben gehad. Het is onmogelijk in ons vlees zonder zonde te leven, daarom durfde Christus het niet te proberen. Juist om deze tegenspraak te weerleggen kwam Hij.

Jones leerde hetzelfde in het Bulletin van 1895, blz. 443:

'Jezus moest alle gevoelens en de natuur van mij, van u en van alle andere mensen op Zich nemen; alleen zo kon Hij verzocht worden op alle punten zoals ik, op alle

punten zoals u en op alle punten zoals alle andere mensen. Maar wanneer u en ik en al de andere mensen in Hem worden samengevat, hoeveel omvat het dan? — Het omvat het gehele menselijk geslacht.'

En dit is exact de Waarheid. Christus nam de plaats in van het gehele menselijke geslacht, Hij had dezelfde natuur, in Hem verenigen zich al de zwakheden van het mensdom; zodat ieder mens op de aarde, die in alles verzocht kan worden,

[49]

in Jezus Christus kracht vindt tegen die verzoeking. Voor iedere ziel is er in Jezus Christus overwinning over elke verzoeking en is er verlossing van de macht daarvan. Dat is de Waarheid.'

En dat is precies waarom onze eigen geachte broeders, meer dan 80 jaar geleden deze boodschap niet prettig vonden. Zij vonden het idee om afstand van **alle** zonden te doen niet prettig. Hoe staat het met u? Vindt u de boodschap 'zeer kostbaar'?

Waggoner zei in het Generale Conference Bulletin van 1901, blz. 223:

'Vat het niet verkeerd op! Krijg niet het idee dat u en ik ooit zo goed worden, dat wij onafhankelijk van de HEERE kunnen leven. (Wanneer u voor het aangezicht van een heilig God staat zonder Middelaar, denk dan niet dat u zonder Verlosser bent, vriend. Helemaal niet.) Denk niet dat dit lichaam bekeerd kan worden. Als u dat doet, dan raakt u in ernstige moeilijkheden en grove zonden. Denk niet dat u van vergankelijkheid onvergankelijkheid kunt maken. Dit vergankelijke zal pas onvergankelijkheid aandoen, wanneer de HEERE komt; niet eerder! Dit sterfelijke zal onsterfelijke aandoen als de HEERE komt, niet vóórdien. Wanneer de mensen het idee krijgen dat hun vlees zondeloos is, dat al hun impulsen van God komen, verwarren zij zondig vlees met de Geest van God.'

Dat zou een tragische vergissing zijn. Dat, en ik spreek het openlijk uit, was de vergissing die sommigen enkele jaren geleden maakten; zij leerden volmaaktheid, maar eerder volmaaktheid van het vlees; dat wanneer de verzegeling plaatsvindt, de zondige vleselijke natuur 'uitgeroeid' zal worden. Dat misleidde vele goede mensen. Neen, vrienden, de zondige vleselijke natuur zal niet uitgeroeid worden; Christus Zelf nam onze zondige vleselijke natuur aan en in ons zondige vlees leefde Hij een volmaakt rechtvaardig leven. De heerlijkheid is, dat Hij in zondig vlees een zondeloos leven leefde; en eens zal Zijn volk dat de geboden onderhoudt Zijn geloof bezitten! Waggoner gaat verder:

'Maar vóór de tijd der beproeving eindigt, zal er een volk zijn, zo volmaakt in Hem (Christus) dat ondanks hun zondig vlees, zij een zondeloos leven zullen leiden. Zij zullen in sterfelijk vlees een zondeloos leven leiden, omdat Hij, Die aangetoond heeft macht over alle vlees te hebben, in hen leeft, — in zondig vlees een zondeloos leven leeft, en een gezond leven in sterfelijk vlees.' — (Generale Conferentie Bulletin 1901, blz. 146)

Ik zou willen dat wij samen de gezondheidshervorming konden bestuderen, en wat deze werkelijk betekent. Ik kan niet geloven, dat de

[50]

HEERE wenst dat Zijn volk ziek wordt. Ik denk, dat wanneer u tegen uzelf zegt, dat het Gods wil is dat u een hartaanval krijgt, of een maagzweer, nerveus of overspannen wordt, dat u zichzelf wat wijsmaakt. De HEERE wenst dat niet, vrienden. Christus was niet ziek. Hij wenst ook niet dat u ziek bent. Psalm 103:3 zegt, *'Hij geneest al onze krankheden.'*

Verder zegt Waggoner :

'Dat wil zeggen, als God dit getuigenis van Zijn macht aan de wereld gegeven heeft, om tot het uiterste te redden, (met andere woorden, 'volmaakt', Hebr. 7:25 aanhalend) om zondige wezens te redden en een volmaakt leven te leiden in zondig vlees, Hij dan alle gebreken zal wegnemen en betere levensomstandigheden zal geven. Maar allereerst moet dit wonder tot stand gebracht worden in de zondige mens, niet slechts in de persoon van Jezus Christus, maar in Jezus Christus gereproduceerd en verveelvoudigd in de duizenden van Zijn volgelingen. Dus niet alleen in een paar sporadische gevallen, maar in het gehele lichaam van de gemeente, zal het volmaakte leven van Christus voor de wereld gemanifesteerd worden en dat zal het laatste kronende werk zijn dat mensen zal redden of veroordelen.' - (Idem., blz. 148)

Amen, dat is waar vrienden. Dat is de wijze waarop het werk tot voleinding gebracht zal worden. Het zal niet lang duren als het eenmaal is begonnen. De mensen zullen Christus in Gods volk herkennen.

Nu A.T. Jones:

'Zo zijn er dus twee gebieden betrokken bij de voleinding van de verborgenheid Gods. De ene is de aarde zelf, waar het Evangelie gepredikt moet worden; de andere is in het leven van de gelovigen in de Waarheid. Wij zouden door kunnen gaan met prediken en verkondigen in theorie, tot aan het einde der aarde, tot iedere ziel van onze generatie, totdat die fase van het werk voltooid en beëindigd is; maar als de manifestatie van God in de levens van hen die prediken nog niet voltooid is, zouden wij nog tienduizend jaren kunnen prediken maar het einde zou nooit komen.' - (Generale Conferentie Bulletin, 1899, blz. 115)

En hij heeft gelijk! En dat is de reden waarom al die jaren verstreken zijn, sedert hij dit zei. De Waarheid is vrienden, dat onze HEERE Zijn komst niet heeft uitgesteld. In feite maakt de gelijkenis duidelijk, dat als wij denken, dat Hij dat wel gedaan heeft, wij in ons hart zeggen: 'Hij heeft Zijn komst uitgesteld' en hiermee bewijzen dat wij 'kwade dienstknechten' zijn. Mag ik u een vraag stellen? Wie heeft Zijn komst vertraagd? Inderdaad, Wij! Onze HEERE wil komen. Hij is een verlangende, liefhebbende Bruidegom, Die naar Zijn bruid wenst te komen. En Hij zal komen zodra Zijn volk er werkelijk naar verlangt dat Hij komt:

[51]

'Het is niet alleen zo dat het Evangelie aan de gehele wereld gepredikt zal worden, en de gehele wereld zal vervullen; maar dat, wanneer het gebeurd is, er dan een volk gereed zal staan om Hem te ontmoeten. Zonder die manifestatie van God in het vlees van iedere gelovige, kan er geen voltooiing zijn van de verborgenheid Gods.' (Idem.)

En zo bestaat ware Evangelisatie niet in het verspreiden van strooibiljetten, of daarin, de mensen naar openbare vergaderingen te laten komen. Dat is belangrijk, zeker. Maar de beste Evangelie-prediking is een volk voor te bereiden gereed te zijn voor de komst des HEEREN. Jammer genoeg weet de duivel dat ook. Hij is heel slim. Hij weet, dat als hij erin slaagt Gods volk tot een zelfzuchtig, werelds leven te brengen, als hij hen kan overhalen onchristelijk te blijven, hij zijn doel bereikt heeft. Als die toestand voortduurt, kan de HEERE nooit voor de tweede maal komen. En zo heeft de duivel zijn best gedaan, een vervalsing te vinden; en hier lezen wij hoe:

'Het is goed begrepen dat Christus bij Zijn geboorte deel nam aan de natuur van Maria, de 'vrouw' uit wie Hij was 'gemaakt.' Maar de menselijke vleeselijke gezindheid is niet bereid toe te geven, dat God in Zijn volmaakte Heiligheid bereid was tot de mensen af te dalen, tot waar deze zich bevinden, in hun zondigheid. Daarom zijn pogingen gedaan om aan de consequenties van deze heerlijke

Waarheid, de ontleding van het 'eigen ik' te ontsnappen, door een theorie uit te vinden dat de natuur van de maagd Maria anders was dan de natuur van de rest van de mensheid.

Dat is de Rooms Katholieke leer betreffende de natuur van Christus. De Katholieke leer over de menselijke natuur van Christus leert eenvoudig, dat die natuur in het geheel niet menselijk is, maar Goddelijk; zij leert: 'meer verheven en heerlijk dan alle andere naturen.' In Zijn menselijke natuur was Christus zo ver verwijderd van de mensheid, dat Hij helemaal niet meer leek op de mensheid. Dat is echter niet het geloof van Jezus. Het geloof van Jezus is dat '*overmits dan de kinderen des vleses en bloed deelachtig zijn.*' (Let op dat woord bloed, denk daar een ogenblik over na) Hij heeft ook zelf op gelijke wijze daaraan deel gekregen.' (Hebr. 2:14 - (The Consecrated Way, blz. 35,38)

'Wij hebben gezien dat de kleine hoorn — de mens der zonde, de verborgenheid der ongerechtigheid — zijn eigen aardse, menselijke en zondige priesterschap, de bediening en het heiligdom, in de plaats gesteld heeft van het hemelse en Heilige Priesterschap, het predikambt en het Heiligdom. In dit priesterschap en de dienst van de verborgenheid der ongerechtigheid biecht de zondaar zijn zonden aan de priester op en gaat voort met zondigen. Inderdaad is in dat priesterschap en die bediening geen macht om iets anders te doen, dan door te gaan met zondigen; zelfs na de zonden beleden te hebben. Maar zo droevig als de vraag mag zijn: Is het niet

[52]

al te waar, dat zij, die niet tot de verborgenheid der ongerechtigheid behoren, maar werkelijk in Jezus geloven, en in Zijn priesterschap en bediening, [hij bedoelt de gemeente der overigen] is het niet waar, dat zelfs dezen ook hun zonden belijden en voortgaan met zondigen? Maar is dit fair tegenover onze grote Hogepriester, Zijn offer en Zijn gezegend dienstwerk? - (The Consecrated Way, blz. 121,122)

Zacharia 12:10 vertelt ons, dat er een tijd komt, dat Gods volk de ogen zal afwenden van hun kleine armzalige 'eigen ik' en ophouden zal, zich zorgen te maken over de verlossing van hun arme kleine zielen en zich zorgen beginnen te maken over Hem. '*Zij zullen op Hem zien, dien zij doorstoken hebben en zij zullen over Hem rouw klagen als over een dierbare vriend.*' (Septuagint vertaling.) 'Is het eerlijk tegenover onze grote Hogepriester?' Weet u mijn vrienden, de reden, waarom de gemeente zo lauw is, is dat wij gemotiveerd worden door egoïsme, op onszelf geconcentreerde bezorgdheid. Maar Paulus zegt, dat er een verhevener motivatie is: '*Want de liefde van Christus dringt ons.*' (2 Kor. 5:14) Wanneer onze interesse op Hem gevestigd is, op Zijn eer en op Zijn heerlijkheid, zal dat kracht geven voor het voleindigen van Gods werk.

Steeds als de Sabbatmorgen komt, het plechtige uur van aanbidding, knielen wij allen in de tegenwoordigheid van God om Hem te aanbidden. Iemand bidt: 'HEERE, wil de zendelingen zegenen en de colporteurs over de gehele wereld. Zegen de broeders van de Generale Conferentie en zegen de conferentieleiding; zegen onze voorgangers, zodat het werk voltooid kan worden en wij het vaderhuis in heerlijkheid kunnen binnengaan. Maar vrienden, dat is een egocentrische interesse! Wij moeten een verhevener gebed leren bidden, gericht op de eer van Christus.

A.T. Jones en E.J. Waggoner begrepen dit. Het was het hart van de 1888 boodschap:

'Is het eerlijk dat we Hem, Zijn offer en Zijn dienstwerk, praktisch op hetzelfde niveau brengen, als dat van de 'gruwel der verwoesting' en (tot de wereld en het universum) zeggen, dat er in Hem en in Zijn dienstwerk niet méér kracht en deugd is, dan in dat van de 'verborgenheid der ongerechtigheid?' - (The Consecrated Way, blz. 122)

Mag ik u een vraag stellen. Waarom zondigde Christus niet? Zeg nu niet dat het was omdat Hij Gods Zoon was; en zeg niet dat het was omdat Zijn moeder een reine maagd was. De ware reden, waarom Jezus niet zondigde is: Hij verkoos niet te zondigen; en Hij verkoos niet te zondigen, omdat Hij de weg van het kruis kende.

Laat mij u duidelijk maken van welk groot belang deze zaak is. Hier is een boek van Ludwig Ott, 'Fundamentals of Catholic Dogma', blz. 166:

'De wezenlijke reden van de onmogelijkheid tot zonde in Christus [Let op het woord 'onmogelijkheid', zij leren dat Christus niet **kon** zondigen] ligt in de zogeheten hypostatische vereniging [van God en mens]'

[53]

Met andere woorden, Hij kon eenvoudig niet zondigen. Dr. M.R. de Hann, in zijn boek 'The Chemistry of the Blood', zegt: 'Alleen Jezus wordt het zaad der vrouw genoemd, omdat Hij geboren was uit een vrouw en niet één druppel menselijk bloed in Zijn aderen had. Daardoor kon Hij de zonde van Adam vermijden'. Ontzettend! Toch zegt Hebr. 2:6 heel duidelijk, dat Hij deel had aan ons vlees en bloed. De geachte doctor is echter blind voor wat het Woord van God zegt, als hij beweert, 'Er was niet één druppel menselijk bloed in Zijn aderen.' En dus, blijkbaar als u al uw zonden wilt overwinnen, hoeft u slechts al uw bloed te laten wegvloeien!

En dan de 'Evangelical Beacon' van 24 aug. 1971; het zijn goede mensen, gewetensvolle mensen. Hier is wat zij zeggen: 'Jezus werd geboren uit een maagd, zo kon Hij zonder een smet van zonde zijn, en daarom een eeuwig zoenoffer voor ons'.

Voorts in onze eigen 'Questions on Doctrine', waarin onze eigen broeders schreven: 'Hij (Christus) was vrijgesteld van de geërfd hartstochten en besmettingen, die de natuurlijke afstammelingen van Adam verderven' (blz. 383). Het is waar dat Christus zich niet overgaf aan de 'hartstochten en besmettingen' die wij hebben. Hij was uitgesproken zondeloos. Het is echter een tragisch denigreren van Zijn Glorierijke Rechtvaardigheid, te zeggen, dat Zijn zondeloosheid te danken 'was aan een 'vrijstelling', die Hem door afstamming was toegestaan. Christus was nergens van 'vrijgesteld'. *'De HEERE heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen neerkomen'*, zegt Jesaja. Dat klinkt niet als een 'vrijstelling' wel? Hij droeg het kruis; Hij verkoos niet te zondigen. En dat is de reden *waarom* Hij niet zondigde.

Jezus wist hoe het 'eigen ik' te doen sterven. Hij was de eerste die ooit begrepen heeft, waartoe zaad dient; hoe uit een klein zaadje gras groeit, en hoe uit een zaad een boom ontstaat. Hij begreep dat zaad in de grond moest vallen en sterven. Alleen dan kan het vrucht voortbrengen... en zo begreep Hij Zijn kruis vanuit de dingen in de natuur; en het leidde Hem tot het kruis, waaraan Hij stierf.

En dan Maarten Luther, een goede man — ik hoop, dat wij hem in het koninkrijk ontmoeten. Hij zag de gehele Waarheid niet. Hij zei: 'Op het moment van de maagdelijke ontvangenis, reinigde en heiligde de Heilige Geest de zondige substantie en wiste alle gif van de duivel en dood weg.' Zo gaf Luther aan Christus een bevoorrechte positie, dat is het punt, ziet u.

Wat zegt Ellen White:

'Zij die zeggen, dat het voor Christus niet mogelijk was om te zondigen, kunnen niet geloven, dat Hij werkelijk de menselijke natuur op Zich nam. Maar werd Christus niet werkelijk verzocht, niet alleen door satan in de woestijn, maar gedurende Zijn gehele leven, van kindsbeen tot volwassenheid? Op alle punten werd Hij verzocht zoals wij, en omdat

[54]

Hij de verzoeking in iedere vorm succesvol weerstond, en zo aan de mens een

volmaakt voorbeeld gaf, kunnen wij door de rijke voorziening die Christus trof, deelhebbers worden aan de Goddelijke natuur en ontkomen aan het verderf dat in de wereld is door lust.' - (Commentary 7, blz. 929)

Hij weerstond verzoeking met succes. Met andere woorden, Hij zei: 'Neen!' Weet u hoe u 'neen' kunt zeggen? Dat is alles wat u moet doen, door de genade van Christus. Wanneer verzoeking komt en de duivel u als het ware aan stukken scheurt, dan is alles wat u moet zeggen, 'neen!'. Men vertelt, als u in Afrika in de wildernis een leeuw tegenkomt en u alleen en ongewapend bent, zonder geweer of stok, de leeuw u tegemoet komt op het pad en begint tegen u te brullen; als u hem dan eenvoudigweg onbevreesd tegemoet gaat en hem met gebalde vuisten bedreigt, en schreeuwt 'ga weg!' dan zal hij het doen. Wel, als u het wilt, kunt u het proberen. Ik heb nooit de kans gehad. Maar de Bijbel zegt, dat de duivel is als een brullende leeuw. Jakobus 4:7 zegt, als u '*de duivel wederstaat, zal hij van u vlieden.*' Dat is precies wat Jezus deed.

'Christus' overwinning en gehoorzaamheid is die van een werkelijk mens. In onze conclusies maken wij vele fouten als gevolg van onze foutieve inzichten aangaande de menselijke natuur van onze HEERE. Wanneer wij aan Zijn menselijke natuur een macht toevoegen, die voor de mens niet mogelijk is in zijn strijd tegen satan, dan vernietigen wij Zijn volledig menszijn. Zijn toegerekende genade en macht geeft Hij aan allen, die Hem in geloof aannemen. De gehoorzaamheid van Christus aan Zijn Vader was dezelfde gehoorzaamheid, die van de mens geëist wordt.' (Idem.)

Zeer juist! Er staat in 'Medical Ministry,' blz. 80:

'Christus leefde een leven van volmaakte gehoorzaamheid aan Gods wet en gaf daarmee een voorbeeld aan ieder mens. Het leven dat Hij in deze wereld leefde, moeten ook wij leven, door Zijn kracht en volgens Zijn aanwijzingen.'

En dan, jonge mensen, heeft 'Education' op blz. 259 een hele mooie raadgeving:

'Het was in de uren van eenzaam gebed, dat Jezus in Zijn aardse leven wijsheid en kracht ontving.'

Denk nu niet, dat Hij een speciale verbindingslijn met de hemel had. Die had Hij niet, vrienden. Hij bad, omdat Hij dat nodig had.

'Laat de jeugd Zijn voorbeeld volgen door bij zonsopgang en in de schemering een tijd van rust te zoeken voor gemeenschap met hun hemelse Vader. Laten ze gedurende de dag hun harten op God gericht houden. Bij elke stap op onze weg zegt Hij, 'Ik de HEERE uw God zal uw rechterhand vasthouden, vrees niet. Ik zal u helpen'. Konden onze kin-

[55]

deren deze lessen maar leren in hun prille jeugd, wat een frisheid en kracht, wat een vreugde en geluk zou dat in hun leven brengen!' (Education blz. 259)

Dan zegt Ellen White:

'Jezus was zondeloos en kende geen vrees voor de gevolgen van de zonde. Met deze uitzondering was Zijn toestand als de uwe. (Zij schreef dit aan een jongeman.) U hebt geen moeilijkheid, die niet op gelijke wijze op Hem gedrukt heeft... Zijn gevoelens konden even gemakkelijk als de uwe gekwetst worden.' - (Our High Calling blz. 59)

'Christus' leven openbaarde een volmaakte mannelijkheid. Precies datgene wat u zou kunnen zijn, was Hij in menselijke natuur. Hij nam onze gebreken op Zich. Hij was niet alleen in het vlees gemaakt, maar was gemaakt in de gelijkheid van zondig vlees. Zijn Goddelijke eigenschappen mocht Hij niet gebruiken om Zijn zieleangst of Zijn lichamelijk lijden te verlichten.' - (Commentary 5, blz. 1124)

A.T. Jones spreekt in de Battle Creek Gemeente in 1893:

'Er wordt gesproken over het kleed dat geweven wordt op de hemelse weefstoel, een kleed waarin 'geen draad van menselijke makelij gevonden wordt'. Broeders, dat kleed werd geweven in een menselijk lichaam. Hét menselijk lichaam — het vlees van Christus — was het weefgetouw. Dat kleed werd in Jezus geweven; in hetzelfde vlees en bloed dat wij bezitten. Dat vlees, zoals het uwe en het mijne, dat Christus in deze wereld droeg dat was het weefgetouw, waarop God het kleed voor u en mij weefde, om in het vlees te dragen en Hij zou willen, dat wij dat nu dragen, en tot het einde toe, als het vlees onsterfelijk gemaakt wordt. Wat was het weefgetouw? Christus in Zijn 'menselijk vlees'. Wat werd daar geweven? (Stem: 'Het kleed der gerechtigheid') En dat voor een ieder van ons. De gerechtigheid van Christus — het leven dat Hij leefde — voor u en mij, hetgeen wij vanavond bestuderen, dat is het kleed. God is de Vader en Hij verzoende in Christus de wereld met Zichzelf.' [Dat is waar 2 Kor. 5:19. Denk geen moment vrienden, dat de Vader toornig was op Christus toen Hij aan het kruis hing. De Vader was daar Zelf aanwezig en leed met Zijn Zoon mee.]

'Zijn naam zal 'Immanuel' heten' — dat is 'God met ons'. Nu, Hij wenst dat dat kleed ons toebehoort, maar wil niet dat wij vergeten wie de Wever is. Wij zijn het niet, maar Hij, Die 'met ons' is. Het was God in Christus. Christus moet zo in ons zijn, als God in Hem was; Zijn karakter moet in ons geweven en gevormd worden door het lijden en de verzoeken en beproevingen, die wij ondergaan. God is de Wever, maar niet buiten ons om. Het is de samenwerking van het Goddelijke en het menselijke — Gods verborgenheid

[56]

in u en mij — dezelfde verborgenheid die in het Evangelie was en in de derde engelboodschap is. Dit is het woord van de Wonderbare Raadsman. (Stem: 'Was het karakter niet buiten ons om geweven?') Ja, maar het wordt niet zonder onze toestemming ons eigendom. Wanneer wij door vurige beproevingen en verzoeken geleid worden, om deelhebbers te worden aan het karakter van Christus, en deze beproevingen en verzoeken, die wij ondergaan, ons karakter openbaart, als ook het belang om Zijn karakter te bezitten, zodat door diezelfde verzoeken, welke Hij doorgemaakt heeft, wij deelhebbers van Zijn karakter worden en zo in het lichaam de gerechtigheid van het leven van Jezus Christus dragen.

Natuurlijk wordt het kleed buiten ons om geweven en het wonderbare daarvan is, dat dat kleed, voor ons bestemd, net zo volmaakt is als Hij. Wij moeten in Christus groeien, totdat wij allen tot eenheid van het geloof komen. Het is nog steeds dezelfde boodschap, totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en de kennis van de Zoon van God, tot een volmaakt man, 'tot de maat van de grootte der volheid van Christus.'

Hoe moet ons karakter zijn, voordat we deze wereld verlaten? Zo volmaakt als het karakter van Christus. Hoe moet onze gestalte zijn? Zoals die van Christus. We moeten volmaakt worden '*tot de mate van de grootte der volheid van Christus.*' (Efeze 4:13)

Wie is de Wever? (Stem: 'God') Wie heeft het patroon voor ogen? Góð. Vele malen, broeders, schijnen de draden helemaal in de war te zijn als we er naar kijken. De draden schijnen alle door elkaar te lopen, er is geen harmonie te ontdekken in al de figuren, en als wij ernaar kijken, kunnen wij er niets moois in zien. Maar het patroon is niet ons werk. Wij zijn niet de Wever. Ofschoon de draden verward raken en de schietspoel bij het doorschieten alles in knopen legt... God is het, Die de spoel bedient en het werk zal doorgaan. U hoeft zich geen zorgen te maken, als de

draden verward raken en u er niets moois in ziet.

God is de Wever; kan Hij de draden ontwarren? Wees verzekerd, Hij zal ze ontwarren. Als wij naar harmonie in het patroon zoeken, en het er allemaal scheef uitziet, als de kleuren vermengd zijn en de draden kris en kras doorgetrokken, als het allemaal bedorven schijnt, wie maakt uiteindelijk het werkstuk? God, natuurlijk. Wiens weefgetouw bevat het patroon van het werkstuk in zijn geheel? Wie is het Voorbeeld? Christus is het Voorbeeld en vergeet niet, dat 'niemand de Zoon kent, dan de Vader.' U en ik kunnen ons leven niet naar dat Voorbeeld vormen. Wij kennen Hem niet. Wij zien niet duidelijk genoeg om de vorm van het patroon te onderscheiden, noch weten wij hoe het te vormen, zelfs al zouden wij zelf het weefwerk

[57]

doen. Broeders, God doet het weefwerk. Hij zal het werk voortzetten. God ziet het patroon in zijn geheel reeds vóór het klaar is. Het is in Zijn ogen volmaakt, al lijkt het in onze ogen verward, schots en scheef.'

'Broeders, laat Hem doorgaan met weven'. Let op dat kleine woordje: 'Laat'. Dit brengt ons op een ander thema: 'Waarom het gemakkelijk is om gered te worden en moeilijk om verloren te gaan.' Wat is uw werk? 'Laat Hem weven.' Laat Hem Zijn gezegend weefplan in geheel uw leven en in al uw ervaringen uitvoeren en laat Hem het kostbare patroon van Christus in u weven.

'De dag komt en is niet meer ver weg, dat de laatste spoel wordt doorgesloten, de laatste draad gelegd is, de laatste knoop het patroon tot een volmaakt geheel vormt en afsluit met het zegel van de levende God. Laten we daar slechts op Hem wachten, dat wij mogen zijn zoals Hij, en wij Hem zullen zien zoals Hij is.' (Generale Conferentie Bulletin 1893, beginnend op blz. 207)

Tenslotte ben ik blij u erop te kunnen wijzen, dat ook anderen deze Waarheid leren. Dank God daarvoor. In de 'Review and Herald' van december 1971 was er een artikel van Dr. Herbert Douglas. Deze Waarheid komt er opnieuw in tot zijn recht. Dr. Douglas zegt:

'Als een Christen niet erkent waartoe Jezus kwam en wat Hij tot stand bracht als voorbeeld voor de mens, zal hij verward raken als hem b.v. vragen gesteld worden, als: 'Waarom heeft Jezus Zijn komst uitgesteld? Op wie valt de Late Regen? Wat betekent het Zegel van God? Wat betekent de 'volgroeide mens'? Het karakter van Jezus te weerspiegelen is het doel dat bereikt kan worden door de getrouwen van de laatste generatie in een opmerkelijke demonstratie. Zij zullen in staat gesteld worden zonder zonden te leven. Hier is een oproep tot *'lijdzaamheid der heiligen; hier zijn zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus.'* (Openb.14:12)

Ons komende thema zal zijn 'De onvergelykbare lieflijkheid van Christus'. Ik werd in een Luthers gezin geboren en werd later lid van de Presbyteriaanse kerk. Ik ontdekte de SabbatWaarheid in een Presbyteriaanse Zondagsschool en werd een Zevende-dags Adventist. Ik verslond het boek 'Gedachten over Daniël en de Openbaring', van Uriah Smith. Ik was nog jong, maar ik wilde de voldoening hebben, Daniël en de Openbaring te begrijpen. Ik denk, dat het ook zo was tenminste, vrijwel. Maar er was één boek dat ik als Zevende-dags Adventist nooit kon begrijpen. Het bracht mij altijd in verlegenheid als ik mijn Presbyteriaanse predikant of anderen ontmoette. Het was de brief aan de Galaten. Ik vraag mij af of u het begrijpt. Het is ons volgende thema: 'Hoe Waggoner de Galatenbrief eenvoudig, duidelijk en wondermooi uitlegde.' En mijn gebed is, dat het ook zo voor u mag zijn.

[58]

DE ONVERGELIJKELIJKE BEMINNELIJKHEID VAN CHRISTUS

Hier zijn drie verklaringen die ik graag aan u wil voorleggen. Welke van de drie gelooft u, zegt de waarheid?

1. Wij worden gered door werken, (geen instemming).
2. Wij worden gered door geloof, (sommigen stemmen hiermee in).
3. Wij worden gered door geloof en werken, (de meesten beaamen dit).

De Joden in Paulus' dagen geloofden in no. 1 (Ik ben blij, dat hier niemand daarvoor stemde!) De valse leraars die de christelijke Galaten misleidden, leerden no. 3. Paulus' antwoord in de Galatenbrief is een duidelijke uitleg van no. 2. Ja, het enig juiste antwoord is no. 2. Ja, wij worden inderdaad gered door het geloof.

Deze studies mogen misschien niet opwindend of aangrijpend zijn, zij brengen u wel aan het denken. Ik ben ervan overtuigd, dat als ik alleen maar uw hart verwarmde met enkele emotionele verhalen, dit niet zou helpen om Gods werk te voleindigen. Wat wij nodig hebben is Waarheid. De HEERE zegt, *'gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.'* (Joh. 8:32) Als resultaat van onze gezamenlijke studies hoop ik dat u niet zult veronderstellen dat u alles geleerd hebt, maar veel meer, dat u zich hongerig voelt. De HEERE zegt, *'Zalig [zijn] die honger en dorsten naar de gerechtigheid.'* Ik zou het heerlijk vinden, wanneer na afloop van deze studies, u hongeriger zult zijn, dan toen we begonnen en uw leven lang hongerig zult blijven, en blijft zoeken, studeren en bidden. Als ik Gerechtigheid door Geloof zou begrijpen zoals de HEERE wil dat ik het begrijp en ik haar predikte zoals het zou moeten, dit mijn stad ondersteboven zou keren. Ik denk dat wij allen veel te leren hebben.

Nu terug naar de Galatenbrief: *'Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd [wilt] worden.'* (Gal. 5:4) De brief aan de Galaten was niet alleen geschreven voor een volk twee duizend jaar geleden, slechts als een historisch gegeven, om belangstellend naar te kijken. In werkelijkheid zijn de kwesties in de Galatenbrief dezelfde als vandaag in de gemeente der Zevende-dags Adventisten. Velen van ons verwachten 'gerechtvaardigd te worden door de wet', en zijn daarom 'los' van Christus. De dienstmaagd des HEEREN zegt dit en het is een feit.

Hoe meer u studeert, hoe meer geloof ik, zult u zien dat als de apostel Paulus over rechtvaardiging door de wet spreekt of door de werken der wet, hij daarmee bedoelt, dat u gemotiveerd wordt door een zelfzuchtige bezorgdheid. En wanneer u gerechtvaardigd wordt door het geloof, door genade, u gemotiveerd wordt door een hartenswaardering van de verzoening door Christus, onafhankelijk van een hoop op beloning of angst voor de hel. Paulus zegt, *'Want wij verwachten door den Geest, uit het geloof, de hoop der rechtvaardigheid.'* (vers 5)

[59]

Paulus zei niet, door geloof **en** door werken. Hij zei duidelijk, *'uit het geloof, de hoop der gerechtigheid'*.

Sommige mensen denken dat Jakobus tegensprekt wat de apostel Paulus zegt, of omgekeerd. Zij denken dat Jakobus zegt, dat wij gerechtvaardigd worden door geloof **en** door werken. Maar Jakobus zegt dat wij gerechtvaardigd worden door het geloof **dat werkt**, een geloof dat leeft. Een dood geloof is waardeloos; een dood geloof is helemaal geen geloof. *'Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid, maar het geloof, door de liefde werkende'* (vers 6). Dus ik zou graag een vierde punt willen toevoegen. Hoeveel van u geloven dat wij gered worden door geloof, dat uit liefde werkt? Ziet u het verschil, vrienden? Er is een gehele wereld van verschil tussen deze twee. 'Werken' is geen zelfstandig naamwoord. 'Werken' is hier een werkwoord; en het onderwerp van dat werkwoord is 'geloof'. Dat

is wat de apostel Paulus leerde, Jakobus sprak dat niet tegen: *'Geloof door de liefde werken-de.'*

Wij moeten onderzoeken wat het woord 'liefde' in het Nieuwe Testament betekent. Het is het meest misverstande woord in het huidige spraakgebruik. Dat woord houdt tegenwoordig alles in, vanaf Hollywood-immoraliteit tot aan de liefde van God — wij hebben slechts één woord voor dat alles. Maar de Grieken hadden méér dan één woord. Het Griekse woord in onze tekst is 'agape'. Het is totaal verschillend van wat wij gewoonlijk onder liefde verstaan, liefde die op zichzelf gericht is. Bij Paulus begint alles bij de liefde van God voor ons: *'Alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf.'* Ons antwoord komt op de tweede plaats. Ons antwoord is: *'Ieder, die in Hem gelooft.'* Het woord 'gelooft' (belief) is hetzelfde woord als 'faith' in het Grieks. Nieuw-Testamentisch geloof is een uit het hart komend antwoord op de liefde van God, geopenbaard aan het kruis van Golgotha. Dat soort geloof 'werkt' — door liefde.

In 1888 op de Generale Conferentie te Minneapolis, zei Ellen White:

'Ik weet, dat het gevaarlijk zou zijn Dr. Waggoner's stellingname als geheel onjuist te brandmerken. Dit zou de vijand (satan) een groot plezier doen. Ik zie de schoonheid van de Waarheid in de presentatie van de gerechtigheid van Christus in relatie tot de wet, zoals de dokter het ons heeft voorgesteld. Velen van u zeggen het is licht en Waarheid. Toch hebt u het tot nu toe niet in dit licht verkondigd. Is het niet mogelijk dat hij, door ernstig zoeken in de Schrift, onder gebed, op sommige punten nog groter licht gezien heeft? Hetgeen gebracht is, harmonieert volkomen met het licht dat God behaagd heeft mij gedurende al de jaren van mijn ervaring te geven.'

Ik vraag me af, hoe kon Ellen White het mooier ondersteund hebben

[60]

dan in deze woorden? Zij zegt 'het harmonieert volkomen met het licht dat God mij heeft gegeven'. Ik kom in het geheel niet in verlegenheid als ik u overbreng wat br. Waggoner door de HEERE was opgedragen, ons volk te leren aangaande Gerechtigheid door Geloof, zoals die in de Galatenbrief gevonden wordt.

Dr. Froom zegt in zijn laatste boek 'Movement of Destiny', blz. 215, dat 'The Glad Tidings', dit boek over de Galaten, een deel was van de Minneapolis' presentatie. 'The Glad Tidings' is weer te koop. Het is herdrukt. Dr. Froom zegt:

'Tien jaar nadat Waggoner's 'Christ and His Righteousness' voor het eerst in druk verscheen, is 'The Glad Tidings' uitgegeven door Pacific Press... 'The Glad Tidings' is in volmaakte harmonie met zijn belangrijkste presentatie in 'Christus en Zijn Gerechtigheid', uit 1890.

Het is inderdaad een buitengewoon mooi boek. Laat mij u iets uit het boek voorlezen. Wij hebben niet de tijd om alles door te nemen, maar ik zou uw aandacht willen vestigen op een paar hoogtepunten, die speciaal tot mijn hart hebben gesproken. Het zal u het grote verschil tonen tussen wat gewoonlijk onder het Evangelie verstaan wordt en wat Ellen White 'een zéér kostbare boodschap' noemde.

Waggoner presenteerde de liefde van God op zo'n wijze, dat het zijn toehoorders tot een zelfopofferende toewijding tot Christus motiveerde, als zij zijn boodschap zouden aannemen. Dit is de reden dat zelfs ingezegende predikers om herdoop vroegen. Wij zullen op blz. 11 beginnen te lezen:

'Christus is voor alle mensen gegeven. Daarom ontvangt ieder mens Hem geheel en al. De liefde van God omarmt de gehele wereld en sluit ook ieder individu afzonderlijk in. De liefde van een moeder is niet verdeeld tussen haar kinderen, zodat ieder kind slechts een derde, vierde of vijfde deel krijgt; elk kind is het

voorwerp van haar gehele liefde. Hoeveel te meer is dit het geval met Gods liefde, die volmaakter is dan van enige moeder.'

U kunt een verlichte kamer binnenkomen of u gaat naar buiten overdag in het volle zonlicht. U neemt zoveel licht op als u kunt; toch zal iedere andere persoon op de aardbol net zoveel zonlicht ontvangen. Zo verlicht het leven van Christus ieder mens, die op de wereld komt, zelfs de heidenen. (Joh. 1:9) In ieder gelovig hart woont Christus in al Zijn volheid. Nu is de gedachte, dat 'Christus aan ieder mens gegeven is' door Br. Waggoner later in zijn boek uitgewerkt.

Men vroeg hem of hij van plan was universele verlossing te prediken. Hij zei: 'Wij willen alleen dat prediken, wat het Woord van God leert en wel — dat *'de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen.'* (Titus 2:11) Nu hebben de meesten van ons geloofd, dat toen Jezus aan het kruis stierf, Hij een voorziening voor ieder mens bewerkstelligde om gered te worden.

Waggoner leerde dat niet. Hij leerde dat Christus daadwerkelijk verlossing bracht aan alle mensen:

'God heeft verzoening tot stand gebracht voor ieder mens, en heeft ze hem gegeven; maar de meerderheid versmaadt deze en gooit ze weg. Het oordeel zal het feit openbaren, dat volle verlossing aan ieder mens gegeven werd, maar dat de verlorenen hun geboorterecht weloverwogen hebben weggegooid.' - (Idem.)

Het deed mij heel erg versteld staan toen ik dat voor het eerst bestudeerde. Het zal het kernpunt voor onze volgende betrachting zijn: 'Waarom het gemakkelijk is gered te worden en moeilijk om verloren te gaan?' Volgens het Evangelie zoals in de Bijbel en in de geschriften van Ellen White geleerd wordt en ook volgens Jones en Waggoner, is de enige manier om verloren te gaan de Heilige Geest te weerstaan. Zo lief heeft God u.

Toch is de gangbare opvatting dat God tweeduizend jaar geleden slechts een voorziening trof. Christus stierf om een voorziening te treffen voor onze verlossing; en sedert die tijd staat Hij met zijn armen over elkaar geslagen, wachtend op u, tot u het initiatief neemt — wachtend op u dat u iets doet. Als u iets doet, fijn; en als u niets doet, wat dan nog? Het betekent niets voor Hem. Hij heeft de voorziening getroffen en als u naar de hemel wilt komen, prachtig; als u dat niet doet, zal Hij er geen traan om laten. Hij zal u niet missen. Zeer veel mensen denken zo, vrienden. Veel jongens en meisjes realiseren zich niet, dat God zal schreien en hun zal missen, als zij verloren zouden gaan. Zo lief heeft Hij hen — persoonlijk. Ik heb dikwijls gedacht: wat zou ik doen, als ik het Nieuwe Jeruzalem zou binnen gaan en mijn kinderen er buiten zag, verloren? Hoe zou ik mij voelen? Hoe zou u zich voelen, vrienden? Zo zal God zich voelen. En daarom is het werkelijk zo dat de Heilige Geest aan ieder mens gegeven is, om hem te leiden. Als hij zich slechts overgeeft en toelaat dat de Geest van God hem leidt, zal hij de gehele weg tot de verlossing geleid worden.

Ellen White heeft ons in het boek 'Evangelism', blz. 169 het volgende verteld:

'Predik niet uzelf, de tegenwoordigheid en kostbaarheid van de Waarheid is zo groot, zo verrijkend, zo diep, zo breed, dat het eigen ik uit het oog verloren wordt... Predik zo, dat de mensen 'de grote waarheden' bewust worden en graaf het kostbare erts op, dat in de Schrift verborgen is.'

Dat is precies wat br. Waggoner deed: Hij predikte zo, dat de mensen zich 'grote waarheden' bewust werden. Vrienden, als u zich deze 'grote begrippen' van het Evangelie bewust wordt en nooit laat wegglijpen, zult u nooit verdwalen. God zal u vasthouden tot Jezus komt.

[62]

Nu weer de 'Glad Tidings', blz. 20:

'*Christus is de Waarheid,*' (Joh.14:6) en '*de kracht Gods,*' (1 Kor. 1:24) en '*Hij is*

God.' (Joh. 1:1) Daarom is het Christus, de Waarheid die men 'onderdrukt'. Hij, het Goddelijk Woord van God is gegeven aan alle mensen opdat zij het mogen uitleven... maar in vele mensen is Christus zo 'onderdrukt', dat het moeilijk is Hem te ontdekken. Alleen reeds het feit dat zij leven, is het bewijs, dat Christus hen liefheeft en hen wil redden. Maar Hij moet geduldig wachten tot het ogenblik dat zij het Woord willen ontvangen en zo Zijn volmaakte leven in hen geopenbaard wordt. Dit kan plaatsvinden in 'ieder die wil', nu, heden, het hindert niet, hoe zondig en diep gezonken hij mag zijn. Zo behaagde het God te doen; houdt dan op tegen te werken.'

Let wel, als u niet tegenwerkt, wordt u gered. Hierover zullen wij morgenavond verder studeren. Nu zou ik u erop willen wijzen dat vele mensen, wanneer zij iets nieuws horen, iets dat verschilt van wat zij eerder gehoord hebben, zij niet weten wat zij ermee moeten doen. Ook al komt het regelrecht uit het Woord van God of uit de Geest der Profetie. Zij durven het niet eerder geloven, dan tot ouderling zus en zo zegt, het ook te geloven, of misschien een of ander comité zegt, het te geloven. Waggoner sprak over dat soort 'ongeloof':

'Het doet er niet toe door wie iemand voor het eerst de Waarheid hoort, hij moet haar aannemen als direct uit de hemel. Het is de Heilige Geest die degenen, die Gods wil wensen te doen, in staat stelt, zodra zij haar horen of zien, te zeggen wat Waarheid is; zij aanvaarden haar, niet op gezag van de persoon, door wie zij tot hen komt, maar op gezag van de God van Waarheid. Indien iemand de naam van een hoogvereerde geleerde citeert om zijn geloof te rechtvaardigen of meer kracht bij te zetten, bij iemand die hij wil overtuigen, dan kunt u er zeker van zijn, dat hij de Waarheid die hij belijdt, zelf niet kent. Het kan Waarheid zijn, maar voor zichzelf weet hij niet dat het Waarheid is. Het is ieders voorrecht de Waarheid te kennen. (Joh. 8:31-32) Wanneer iemand een Waarheid bezit, die direct van God komt, zullen er tienduizend maal tienduizend namen in het voordeel daarvan, nog geen greintje aan het gezag toe doen; ook wordt zijn vertrouwen niet in het minst geschokt, als iedere grote man op aarde dit zou tegenspreken.' — (Idem., blz. 19-20)

Ergens sprak mij dit reeds vroeg aan, want toen ik nog een jongen was, misschien een jaar of twaalf, op de Presbyteriaanse Zondagsschool, ontdekte ik voor mijzelf, door Gods genade, dat de Bijbel zegt, dat de zevende dag de Sabbat is. Het stond er in duidelijk Engels. De leraar trachtte mij te vertellen: 'Vergeet het maar, de dominee zegt immers, dat de eerste dag de Sabbat is.' Ik kwam in strijd met mijn geweten. Ik dank God dat ik Hem bij zijn Woord genomen heb en niet méér vertrouwen stelde in de dominee dan in God. God vraagt van iedereen het Woord voor zichzelf te bestuderen en te geloven op het gezag van Gods Woord.

'Iemand leest iets in de Bijbel, en moet dan het oordeel van iemand anders vragen vóór hij het durft te geloven. Als iemand van zijn vrienden het gelooft, is hij niet bang het te aanvaarden. Als zijn prediker of een of ander commentaar de tekst wegedeneert, dan weg ermee. 'Vlees en bloed behalen de overwinning over de Geest en het Woord...'

Het kan zijn dat het gebod zo duidelijk is, dat er geen redelijk excuus bestaat om wie dan ook maar te vragen wat het betekent. Dan komt de vraag. 'Kan ik het mij veroorloven daarnaar te leven? Zal het niet teveel opoffering vereisen?' Het meest 'gevaarlijke vlees en bloed' waarbij u te rade kunt gaan, is het eigen. Het is niet voldoende om onafhankelijk van anderen te zijn; wat de Waarheid betreft moet men onafhankelijk zijn van zichzelf...

Een paus is iemand, die zich veroorlooft de plaats in een raad in te nemen, die alleen God toebehoort... Wil iemand een paus volgen, dan zou het meest logische zijn, de paus van Rome te accepteren, omdat hij, méér dan enig ander, ervaring heeft in papisme. Maar wij hebben geen paus nodig, omdat wij het Woord van God hebben.' (Idem. blz. 24-25)

Een andere zaak, die velen verontrust, is, dat wij allen verschillend zijn en dingen verschillend zien, daarom schijnt het onmogelijk dat wij allen eenzelfde instelling hebben. Toch zegt Waggoner dat de Bijbel dat niet leert:

'Bedenk dat er geen meningsverschillen tussen de apostelen, noch in de kerk heersten, wat betreft het Evangelie. Er waren 'valse broeders', dat is waar, maar aangezien zij valse waren, maakten zij geen deel uit van de gemeente, het lichaam van Christus, Die de Waarheid is. Veel belijdende christenen, oprechte mensen, veronderstellen dat het bijna een noodzaak is, dat er verschillen in de gemeente zijn. 'Allen kunnen niet hetzelfde denken', is de algemene opinie. Maar dan lezen zij Efeze 4:13 verkeerd, want daaruit blijkt, dat God ons gaven heeft gegeven: 'Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs.' Wat het Woord leert is, dat *'in de enigheid des geloofs, en der kennis van den Zoon Gods, wij allen komen tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus'*. Er is slechts 'één geloof' (vers 5), het geloof van Jezus, zoals er ook maar één HEERE is.'

Vrienden, ik geloof dat het Gods wil en plan is, dat wij allen tot

[64]

een volmaakte eenheid komen in onze generatie. Dan kan het werk van God voleindigd worden. En wat ons zal verenigen is niet de één of andere actie van een comité, maar het Woord van God Zelf.

Paulus' brief aan de Galaten gaat velen van ons feitelijk te ver, omdat zij denken dat zij die niet kunnen begrijpen. Negen jaar lang, nadat ik gedoopt was in de gemeente van de Zevende-dags Adventisten, tobde ik ermee, want ik kon er niet wijs uit worden. Toen kreeg ik een oude, zeldzame kopie van 'The Glad Tidings' in handen. Het bleek de sleutel te zijn om vele raadsels voor mij op te lossen. Neem bijvoorbeeld Galaten 2:17: *'Maar indien wij, die in Christus zoeken gerechtvaardigd te worden, ook zelve zondaars bevonden worden, is dan Christus een dienaar der zonde? Volstrekt niet!'* Waggoner werpt hier licht op:

'Als in iemand, die gerechtigheid door Christus gezocht heeft (en niet alleen gezocht, maar ook gevonden), naderhand zonde wordt gevonden, komt dat, omdat die persoon de stroom heeft afgedamd en het water (des levens) tot stilstand is gekomen. Het Woord werd niet de vrije loop gelaten, opdat het verheerlijkt kon worden. Waar geen levende activiteit is, daar is dood. Niemand kan hiervoor aansprakelijk gesteld worden dan alleen de persoon zelf. Geen belijdend christen moet zich door zijn eigen onvolkomenheid laten misleiden en zeggen, dat het voor een christen onmogelijk is een zondeloos leven te leiden. Integendeel, het is voor een werkelijk christen met een echt geloofsleven, onmogelijk een ander soort leven te leiden. *'Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?'* (Rom. 6:2) *'Een iegelijk, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen want hij is uit God geboren.'* (1 Joh. 3:9; 'The Glad Tidings' blz. 42)

Zeg nu alstublieft niet, dat ik gezegd heb, dat wij niet kunnen zondigen. Dat heb ik niet gezegd vrienden. Ook Waggoner zegt het niet. Wie zegt het? De apostel Johannes zegt het! Dat is verbazingwekkend, is het niet? Het is niet Gods bedoeling, dat wij steeds maar voortgaan met zondigen, berouw hebben, zondigen en berouw hebben en zo aldoor schande op Christus brengend.

Nu zou ik tot een afsluitend thema in deze kleine studie over de Galatenbrief willen komen: De twee verbonden. Altijd, wanneer ik een prediker hoorde zeggen dat hij over de 'twee verbonden' ging spreken, kreeg ik de neiging om weg te gaan, want ik wist dat het zo droog als poeder zou worden. Ik kon het nooit begrijpen, totdat ik 'The Glad Tidings' las. Hier in Hebreeën, hoofdstuk 8 lezen wij, met betrekking tot de twee verbonden; *'als Hij (Christus) eens beteren verbonds Middelaar is, hetwelk in betere beloftenissen bevestigd is.'* (Hebr. 8:6)

Hij spreekt van het eerste verbond,

[65]

daarna van het tweede:

'Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, en Ik zal over het huis Israëls, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten; Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen gemaakt heb, ten dage, als Ik hen bij de hand nam, om hen uit Egypteland te leiden; want zij zijn in dit Mijn verbond niet gebleven, en Ik heb op hen niet geacht, zegt de HEERE. Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de HEERE: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.' - (Hebr. 8:8-10)

Ik zou u willen laten zien hoe mooi en hartverwarmend Waggoner dit onderwerp, over de twee verbonden behandelt en duidelijk maakt, op een redelijke en logische manier, wat Paulus bedoelt:

'Het verbond en de beloften van God zijn één en dezelfde. Dit is duidelijk te begrijpen uit Galaten 3;17, waar Paulus verklaart dat het ongeldig maken of annuleren van het verbond, de belofte haar kracht doet verliezen. In Genesis 17:5-9 lezen we dat God een verbond sloot met Abraham, om hem het land Kanaän tot een eeuwige bezitting te geven. Galaten 3:18 zegt, dat God het hem door de belofte gaf. Gods verbonden met mensen kunnen niets anders dan beloften voor hen zijn: *'Of wie heeft Hem eerst gegeven, en het zal hem wedervergouden worden?'* (Rom. 11:35 - 'The Glad Tidings', blz. 71)

Met andere woorden, wie kan God een belofte doen? Wie kan Hem iets geven? Heeft God ooit gevraagd Hem ook maar één belofte te doen. Hij vraagt dat niet van ons. Veeleer vraagt Hij, Zijn beloften aan ons, te geloven. *'Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen.'* (Rom.1:36) Het komt bij de mensen zo zelden voor, iets te doen zonder een tegenprestatie te verwachten, dat theologen hebben aangenomen, dat dit met God ook het geval is. Dus beginnen zij hun betoog over Gods verbond met te verklaren, dat een verbond een wederzijdse overeenkomst is tussen twee of meer personen, om zekere zaken te doen of na te laten.

Dus denken zij aan een verbond, waarbij God een belofte aan ons doet en wij Hem antwoorden: 'Goed, ik stem ermee in en ik doe U dan ook een belofte.' Wij doen dus beiden een belofte. Zo is Gods verbond niet! God sluit geen overeenkomsten met mensen, omdat Hij weet dat zij hun deel niet kunnen nakomen. Waggoner vervolgt:

'Na de vloed richtte God een 'verbond' op met alle levende wezens en met al het gevogelte; maar de dieren en de vogels deden geen belofte terug. (Gen. 9:9-16) Zij aanvaardden eenvoudig die gunst uit Gods hand. Dat is

[66]

ook alles wat wij kunnen — alleen ontvangen. God belooft ons alles te geven wat wij nodig hebben, méér dan wij kunnen vragen of denken, als een geschenk. Wij geven Hem onszelf, dat wil zeggen niets. En Hij geeft Zichzelf aan ons, dat wil zeggen, alles. Datgene wat alle moeilijkheden veroorzaakt is, dat zelfs als mensen gewillig zijn God te erkennen, zij dan overeenkomsten met Hem willen sluiten (handel drijven). Zij willen op gelijke voet blijven, 'onderling' zaken doen — een transactie sluiten, waarbij zij zich als Gods gelijke beschouwen. Maar wie met God wil handelen, moet dat doen op Zijn voorwaarden, dat is, op basis van het feit, dat wij niets hebben en niets zijn en Hij alles heeft en alles is en alles geeft.' - (Idem.)

Toen ik dit voor de eerste keer las, begreep ik het verbond van God. Dat verbond werd met Abraham gesloten. Abraham is één van de grootste karakters in de Bijbel. Als u een waar christen bent, vrienden, bent u een kind van Abraham:

'Vergeet niet voor wij verder gaan, dat het verbond en de beloften één en dezelfde zijn en dat dit betrekking had op de aarde, ja, zelfs de gehele vernieuwde aarde, gegeven aan Abraham en zijn kinderen. Bedenk ook, dat aangezien alleen gerechtigheid in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde zal heersen, de belofte inhoudt: de rechtvaardigmaking van allen die geloven. Dit wordt verkregen in Christus, in Wie de belofte bevestigd is... Derhalve, aangezien volmaakte en altijdduurende gerechtigheid werd verzekerd door het 'verbond' of 'wil' met Abraham gemaakt, wat ook in Christus bevestigd werd door de eed van God (let daarop), het onmogelijk is dat aan de wet die vierhonderddertig jaar later werd uitgesproken, welke nieuwe grondregel dan ook kon toegevoegd worden. De erfenis werd aan Abraham door een belofte gegeven. Maar wanneer na vierhonderddertig jaar het zo zou zijn dat de erfenis op een andere wijze verkregen moest worden, de belofte dan geen zin, en het 'testament' of 'verbond' geen waarde meer had. Maar dat zou de omverwerping van Gods rijk betekenen en het einde van Zijn bestaan. Want Hij legde een eed af op Zijn eigen bestaan, om Abraham en zijn zaad de belofte te geven en de daartoe noodzakelijke gerechtigheid. *'Want de belofte is niet door de wet aan Abraham of zijn zaad [geschied], namelijk dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door de rechtvaardigheid des geloofs.'* (Rom. 4:13) Het Evangelie was in de dagen van Abraham even volmaakt en volledig als het ooit geweest is en ooit zal zijn. Geen toevoeging of verandering kon ooit aangebracht worden in de voorzieningen of voorwaarden na Gods eed aan Abraham. Het blijft zoals het bestond en niets ervan kan

[67]

teruggenomen worden en van niemand kan ooit iets méér geëist worden dan wat van Abraham geëist werd. - (Idem., 72-73)

Dat is absoluut waar!

Wij zijn bezig ware Gerechtigheid door Geloof te bestuderen, in tegenstelling tot hetgeen de populaire kerken leren, die de zondag vieren en aan vele andere dwalingen vasthouden, die zij van Rome hebben ontvangen. Er is een duidelijk verschil en dat verschil is dit: valse gerechtigheid door geloof leidt de mensen ertoe, tevreden te zijn met het overtreden van de wet van God, ware Gerechtigheid door Geloof motiveert de mens om al de geboden Gods te onderhouden. Houdt dit in gedachten. De vrucht is belangrijk!

Laten wij in 'The Glad Tidings' verder lezen:

'Aangezien de erfenis geheel op beloften berust en een bezegeld 'testament' of 'verbond' niet veranderd kan worden, waartoe kwam dan nog de wet vierhonderd en dertig jaar later? *'Waartoe dan nog de wet?'* Wat was de reden? Welk doel beoogde het? *'Zij (de wet) is om der overtredingen wil daarbij gesteld.'* (bijgevoegd NBG) (Gal. 3:19) (Het woord 'bijgevoegd' NBG, of 'daarbij gesteld' SV in het Grieks, wordt in Hebr. 12:19 vertaald met 'gesproken'). Begrijp goed, dat 'het bijvoegen van de wet' op Sinaï, niet het begin was van het bestaan van die wet.

Het werd 'bijgevoegd' in de betekenis, dat op Sinaï de wet gegeven werd in meer uitdrukkelijke bijzonderheden ... Ze werd onder de meest eerbiedwekkende, majestueuze omstandigheden gegeven, als waarschuwing aan de kinderen van Israël, dat zij bij ongeloof in gevaar verkeerden, de beloofde erfenis te verliezen. Zij geloofden de HEERE niet zoals Abraham: en *'al wat uit het geloof niet is, is zonde.'* - (Rom. 14:23) Zo werd de wet uitgesproken om hen ervan te overtuigen, dat zij de noodzakelijke gerechtigheid voor het ontvangen van de erfenis niet bezaten..., dat zij

geen geloof hadden en dus geen ware kinderen van Abraham waren... God zou de wet in hun hart hebben geplant, zoals Hij het deed in het hart van Abraham, indien zij geloofd hadden. Toen zij echter niet geloofden en zich desondanks nog steeds erfgenamen van de belofte noemden, was het noodzakelijk hen op de meest markante wijze duidelijk te maken, dat hun ongeloof zonde was. De wet werd uitgesproken als gevolg van overtreding, of (wat hetzelfde is) als gevolg van ongeloof van het volk.

De wet is echter niet nutteloos, anders zou God haar niet gegeven hebben. Het is geen kwestie van onbelangrijkheid of we de wet houden of niet, maar God beveelt het. Het is niet in strijd met de belofte, noch voegt het er een nieuw element aan toe. Waarom niet? Eenvoudig omdat de wet in de belofte ligt besloten. De belofte van de Geest luidt: *'Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven,*

[68]

en in hun harten zal Ik die inschrijven.' (Hebr. 8:10 - Idem., blz. 71-77)

Beste vrienden, denk geen moment dat, toen de apostel Paulus over de 'werken der wet' sprak, hij 'gehoorzaamheid' aan de wet bedoelde. Helemaal niet! Dat zijn twee verschillende dingen. Toen hij sprak over de werken der wet, bedoelde hij de egocentrische, door vrees gemotiveerde, beloningzoekende pogingen om Gods wil te doen. Er is niets verkeerd aan gehoorzaamheid. Maar het moet gehoorzaamheid zijn gebaseerd op *geloof* en niet uit *vrees*. Wanneer het gebaseerd is op angst, houdt het op gehoorzaamheid te zijn.

In feite zijn de Tien Geboden, goed begrepen, geen verboden. Waggoner zegt:

'Voor een ieder, die zich de eed van God aan Abraham herinnerde, was het een openbaring van de wonderbare grootheid van Gods beloften, want al de gerechtigheid die de wet vereist, heeft Hij gezworen iedereen te geven, die op Hem vertrouwt (Hem gelooft). De 'luide stem' waarmee de wet vanaf de bergtoppen werd uitgesproken, was de luide stem, die de blijde boodschap van de reddende genade van God verkondigde. Zie Jesaja 40:9. Gods voorschriften zijn beloften; dat moeten zij noodzakelijkerwijze wel zijn, omdat Hij weet, dat wij geen kracht bezitten! Alles wat God eist, is wat Hij geeft. Wanneer Hij zegt: *'Gij zult niet'*, mogen wij dit als Zijn verzekering aannemen, dat als wij Hem geloven, Hij ons zal behoeden voor te zondigen, waartegen Hij ons gewaarschuwd heeft.' (Idem., blz. 77)

En daarom, als u slechts geloven wilt dat de HEERE God u uit 'Egypte', uit het 'diensthuis' geleid heeft, belooft Hij dat u nooit zult stelen. U nooit een leugen zult spreken. U nooit de Sabbat zult breken. U nooit overspel zult plegen. U nooit zult begeren en ga zo maar door. O, wat een heerlijke vrijheid voor degene, die het nieuwe verbond begrijpt en aanvaardt!

'Wenste God Zijn volk te ontmoedigen (door tot hen de Tien Geboden te spreken)? In geen geval. De wet moest gehouden worden, en de angst bij Sinaï was bedoeld om hen naar de eed van God, die vierhonderd-dertig jaar eerder gegeven was, terug te brengen, om voor alle mensen en in alle tijden als de verzekering van gerechtigheid te dienen, door de gekruisigde en eeuwige levende Verlosser.' - (Idem., blz. 78)

Dus vrienden, de Waarheid is, dat er niet zoiets bestaat als een 'genadetijdperk' dat volgt op het 'tijdperk van de wet'. God heeft van het begin af, slechts één weg gehad om mensen te redden. God is niet aan het experimenteren geweest, dan deze methode en dan die methode uitproberend, om mensen te redden, om tenslotte zeggen: 'Wel, Ik heb vierduizend jaar geprobeerd de mensen door de wet te redden en het is niet gelukt. Laat Ik nu iets anders proberen. Wat kan Ik bedenken? Laat Ik het nu eens met de genade proberen'. Neen vrienden. Vanaf het begin had Hij één weg om mensen te redden en die is 'uit genade door geloof'. Dat is wat de Galatenbrief leert. Maar het spijt me te moeten zeggen, dat niet velen van ons dat begrepen hebben.

Ik heb hier een citaat uit een populair boek over de 'verbonden', dat precies tegengesteld is aan wat we vanavond hebben beluisterd. Het zegt:

'Een ander verbond, op de Sinaï gegeven, werd het 'oude verbond' genoemd, omdat het bloed, waardoor het bekrachtigd werd, vergoten werd vóór het nieuwe verbond. Het nieuwe verbond is dat deel van het eeuwig verbond, dat aanving nadat de dienst van het aardse heiligdom was beëindigd.'

Nu, volgens deze schrijver, trad het nieuwe verbond niet eerder in werking dan na de dood van Christus. Maar volgens Waggoner begon het nieuwe verbond bij Abraham. Maar omdat Israël niet geloofde, bezaten zij het geloof van Abraham niet. Daarom legde de HEERE de nadruk op de wet, om hen terug te brengen tot het nieuwe verbond, aan Abraham gegeven. Het is niet mijn bedoeling deze schrijver te kritiseren. Ik wil niemand kritiseren, beste broeders en zusters. Maar de tijd is voor ons gekomen, de Waarheid duidelijk te zien. Wij hebben al onze broeders en zusters lief, maar tientallen jaren sukkelen wij voort. Hier zijn we nu, nog steeds ronddwalend, nog steeds een lauw volk en nog steeds is Gods werk niet voleindigd. Laten we proberen de oorzaak te vinden. Wij moeten terugkeren tot de wondermooie Waarheid, die God ons gaf.

'Met de invoering van een nieuwe dispensatie [zo vertelt deze moderne schrijver], bracht de HEERE ook een nieuw, beter verbond, het tweede verbond. Het is de dispensatie van genade, die aan het kruis begon.'

En toch zegt de apostel Johannes in Openb. 13:8, dat Christus geslacht was van de grondlegging der wereld af. Hier is tenslotte een kleine tabel in dit boek — Hier hebben wij

(1) de patriarchale dispensatie,

(2) de dispensatie van de wet tot aan het kruis, en dan begint

(3) de Evangelie-dispensatie van genade.

Nee, neen vrienden. Dat is niet wat de Galatenbrief leert of Romeinen. De Bijbel erkent slechts één dispensatie, die van genade, 'vanaf de grondlegging der wereld.'

Het was Scofield die het 'dispensationalisme' populair maakte. Deze leer ontkent volledig de gerechtigheid door geloof, zoals het Nieuwe Testament die leert. Het oude verbond eindigde niet aan het kruis, noch begon daar het nieuwe verbond, zoals de schrijver van het boek beweert. Maar, zoals Waggoner aangeeft bestaan deze twee verbonden nog vandaag. De twee verbonden zijn geen zaak van tijd, maar van toestand. Vrienden, denk geen moment, dat wanneer je lang geleden vóór het kruis geboren zou zijn, je onder het oude verbond geboren was; en omdat je na het begin van onze jaartelling, dus na Christus' geboorte geboren

[70]

bent, je geboren bent onder het nieuwe verbond. Waggoner zegt:

'Deze twee verbonden bestaan heden ten dage. De twee verbonden zijn geen zaak van tijd, maar van voorwaarde. Laat niemand zich wijsmaken, dat hij niet gebonden kan zijn onder het oude verbond, door te denken dat die tijd voorbij is. De tijd daarvoor is alleen voorbij in die zin, *'dat wij de voorgaande tijd des levens der heidenen wil volbracht hebben, en gewandeld hebben in ontuchtigheden, begeerlijkheden, wijnzuiperijen, brasserijen, drinkerijen en gruwelijke afgoderijen.'* (1 Petr. 4:3) Het verschil is hetzelfde verschil als tussen een vrije vrouw en een slavin. Hagars kinderen, onverschillig hoeveel zij er gehad mag hebben, zouden slaven zijn geweest, terwijl die van Sara noodzakelijkerwijze vrij zouden zijn. Zo houdt het verbond van de Sinaï allen, die daaraan vasthouden in slavernij 'onder de wet'. ('The Glad Tidings', blz. 100)

'Onder de wet zijn' betekent leven onder de motivatie van angst voor straf, of hoop op beloning. Om die reden betaalt u dan tienden. Om die reden doet u dit of dat. Om die reden

gaat u op stap voor een liefdadigheidsactie, enz. enz.. Het eigen ik is de beweegreden. U bidt, 'Onze Vader, zegen de zendelingen, opdat Christus kan komen en wij allen eerder onze beloning zullen krijgen als Jezus komt. Het is alles op eigenbelang geconcentreerd. Dat is het oude verbond. Dat is wat 'onder de wet' betekent.

'Het verbond van boven geeft vrijheid, geen vrijheid van gehoorzaamheid aan de wet, maar vrijheid van ongehoorzaamheid daarvan. De vrijheid wordt niet gevonden buiten de wet om, maar **in** de wet. Christus maakt vrij van de vloek, die de overtreding der wet is, zodat de zegen tot ons kan komen. En de zegen is gehoorzaamheid aan de wet. *Welgelukzalig zijn de oprechten van wandel, die in de wet des HEEREN gaan.*' (Ps. 119:1) Deze zegen is vrijheid.

Bedenk dat er in de hele brief aan de Galaten niet in het minst sprake is, of de wet wél of niet gehouden moet worden. De enige vraag is: **Hoe** moet die wet gehouden worden? Moet het eigen werk zijn, zodat de beloning niet uit genade bestaat, maar op grond van verschuldigd zijn. Beloning uit eigen belang! Of is het God, Die in ons werkt, beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen?

Het is niet zo, dat wij eenvoudig in staat gesteld worden om de wet te houden, veeleer dat ons de gezindheid gegeven wordt, ons te verlustigen in het doen van de wet. Het is niet zo dat wij ons in die wet schikken omdat wij geen andere uitweg zien om aan straf te

[71]

ontkomen, dat zou bittere slavernij zijn. Juist van zulke slavernij bevrijdt Gods verbond!' - (Idem., blz. 100,104)

Wat zegt nu de Geest der Profetie? Stemt Ellen White hiermee in? Ik heb verscheidene niet gepubliceerde verklaringen gevonden in de kluizen in Washington, waarin zij zei volmaakt overeen te stemmen met Waggoner's begrip van de twee verbonden. Ook haar gepubliceerde geschriften stemmen ermee in.

'Jezus, de Wens der Eeuwen' blz. 419:

'Het is niet de angst voor straf, of de hoop op eeuwige beloning die de discipelen ertoe bracht Christus na te volgen. Zij zagen de onvergelykelijke liefde van Christus geopenbaard, gedurende Zijn gehele levensreis hier op aarde, vanaf de kribbe van Bethlehem tot het kruis op Golgotha. Door Hem te aanschouwen wordt de ziel verzacht en onderworpen en liefde ontwaakt in hun harten. Zij horen Zijn stem en zij volgen Hem.'

Is dat niet prachtig? Hier is 'Schreden naar Christus' blz. 34:

'Er zijn mensen die belijden God te dienen, terwijl zij hun vertrouwen stellen op hun eigen pogingen om Zijn wet te gehoorzamen, om zodoende een goed karakter te vormen en de zaligheid te verwerven. Hun harten worden niet gedreven door enig diep gevoel van liefde voor Christus, maar zij pogen aan de plichten van het christelijke leven te voldoen als iets dat God van hen eist, teneinde het eeuwige leven te verdienen. Zulk een godsdienst heeft geen waarde.'

Weet u, ik heb kort geleden enige vreselijke dingen gehoord, misschien hebt u het ook gehoord. Tijdens een benoemingsvergadering in Zuid-Californië, hoorden wij dat over tien tot vijftien jaar meer dan vijftig procent van de jongens en meisjes, die nu onze Sabbatschool bezoeken in Noord-Amerika, Christus niet meer zullen dienen... tenminste, als de tegenwoordige statistieken zo voortgaan. Ergens onderweg verliezen wij onze jongens en meisjes. Vrienden, soms leren we al in de kleuterklas wetticisme en het oude verbond aan de kindertjes.

Hier is bijvoorbeeld een citaat uit één van de populairste boeken die we voor kleine kinderen

hebben. Er staan leuke plaatjes en versjes in; maar let eens op wat er staat:

Het moet heel opwindend geweest zijn
om de kleine nieuw-geboren koning te zien.
Ik weet, dat je graag een kijkje had willen nemen
naar de baby Jezus lief en zacht
Wel, eens kunnen wij Hem allemaal ontmoeten,
mits wij al Zijn woorden gehoorzamen.

Nu, wat betekent dat? Nu spreekt 'Jezus'. De schrijver legt Hem deze woorden in de mond:

[72]

Ik zal fluisteren in je oor
hoeveel Ik van je hou, lieve kinderen,
Beloof Mij dat je eerlijk zult zijn,
in alles wat je doet.

Vrienden, God heeft nooit van iemand een belofte gevraagd, omdat Hij weet dat wij geen beloften kunnen houden. Galaten 4:24 vertelt ons, dat het oude verbond, dit idee om God beloften te doen, ons feitelijk 'in slavernij brengt'. Spoedig komt u tot de ontdekking, dat u uw belofte hebt gebroken; dat u het niet kunt houden en dan wordt u ontmoedigd. En u denkt, 'ik ben niet goed, ik ben niet geschikt voor de hemel.' Dat is precies wat de duivel wil dat men gelooft. En dat allemaal, omdat iemand u het oude verbond heeft geleerd en niet het nieuwe!

Daar in Exodus 19, waar het oude verbond werd gesloten, vroeg God de Israëlieten niet Hem iets te beloven. Hij zei slechts: 'Als u het geloof van uw vader Abraham zult vasthouden en als u naar Mijn stem zult luisteren, dan zal Ik u tot een groot volk maken.' Doch de arme Israëlieten verstonden dit verkeerd. Zij dachten dat zij met een wederbelofte daarop moesten antwoorden en dus zeiden zij: 'Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen.' Dat was het oude verbond, vrienden. En het bracht hun rechtstreeks in slavernij.

Het kinderboekje vervolgt:

Ik beloof, dat ik iedere dag,
gehoorzaam zal zijn, aan
de tien geboden.

Een klein kind wordt ertoe gebracht om die belofte te doen! Kan hij die houden, vrienden? Natuurlijk niet! Evenmin als u dat kunt. Verder:

Ik beloof dat ik nooit daar zal gaan,
waar de geboden 'neen' zeggen.

Eens op een dag, in een ogenblik van verzoeking, gaat de arme jongeling, zijn belofte vergetend, naar bv. de bioscoop. Hij heeft zijn belofte gebroken. Hij denkt: 'Nu is alles voorbij; ik heb er een knoeiboel van gemaakt. Ik deug niet en nu is God boos op mij, laat ik maar naar de duivel gaan.' Ziet u! Zo is hij in slavernij gebracht door het oude verbond:

Ik beloof dat ik altijd
de weg van Zijn geboden zal gaan.

Wij hebben zelfs een kinderboek, met de titel 'Ik beloof God'. Wat God van onze kinderen vraagt is, Zijn beloften aan hen te geloven. Als u kinderen in de Sabbatschool onderricht, vrienden, leer hen dat God hen werkelijk liefheeft en wenst, dat zij Zijn beloften aanvaarden.

[73]

Hier is nog een voorbeeld: Het is een plaatje van een klein meisje aan de afwas; De tekst eronder luidt:

Moeder helpen brengt veel vreugd,
om al haar huiswerk klaar te krijgen.
Ik weet, dat het Jezus blij maakt,
het helpt mij, voor wanneer ik ondeugend ben. *)

Vrienden, hoeveel miljoenen jaren zou u de afwas moeten doen, om in de hemel goed te maken al de boze dingen die u bedreven hebt?

'Schreden naar Christus', blz. 46:

'De Bijbel zegt dat 'de duivels ook geloven en sidderen'; maar dit is geen echt geloof. (In de context spreekt Jakobus over geloof dat dood is. Jak. 2:19) Waar er niet alleen geloof is in Gods Woord, maar ook onderwerping aan Zijn wil, waar het hart aan Hem is overgegeven, de genegenheid op Hem is gericht, daar is geloof — geloof dat door de liefde werkt en (Het doet iets!) reinigt de ziel. Door dit geloof wordt het hart vernieuwd naar het beeld van God.'

Prachtig! Dat is Waarheid. Hier is die wonderbare blz. 20 uit 'Schreden naar Christus'. Zeven maal op deze pagina wijst Ellen White ons op het kruis van Golgotha. Vriend, als u om eerlijk te zijn diep in uw hart moet toegeven, dat u de HEERE niet echt liefhebt, ligt de fout misschien niet bij u. Misschien hebt u aan het kruis, waaraan Hij stierf, geen aandacht geschonken, of begreep u verkeerd wat daar gebeurde. Weet u, ware, echte Waarheid maakt u vrij. Maar opvattingen over het oude verbond maken u tot slaaf. Zij verwarren u. De 'oude verbond' methode verbreidt een mist of nevel over het kruis van Christus en daardoor ziet u de schoonheid ervan niet. 'Schreden naar Christus' vervolgt:

'Zodra wij het Lam van God aan het kruis van Golgotha aanschouwen, begint de verborgenheid van het Verlossingsplan zich in ons hart te ontvouwen en leidt Gods goedheid ons tot bekering. In Zijn sterven voor zondaars, ontvouwde Christus een liefde, die onbegrijpelijk is, en zodra de zondaar deze liefde ziet, vertedert het zijn hart, maakt indruk op zijn verstand en gedachten en inspireert de ziel tot berouw. Het is waar, dat mensen zich soms schamen over hun zondige wegen en enige van hun slechte gewoonten opgeven, vóór zij zich bewust worden dat zij tot Christus getrokken worden. Maar wanneer zij een poging tot verbetering ondernemen, vanuit een ernstig verlangen om goed te doen, is het de macht van Christus, die hen trekt. Een invloed waarvan zij zich niet bewust zijn, werkt op

*) Citaten uit: 'Psalmen voor kleine kinderen' Review and Herald.

[74]

de ziel, en het geweten wordt wakker en het uiterlijke leven wijzigt zich. En zodra Christus hen ertoe brengt om op het kruis te zien en Hem te aanschouwen, Hij, Die door hun zonden doorboord werd, beginnen de geboden tot het geweten te spreken. Het kwaad van hun leven, de diep gewortelde zonden van de ziel, (hun zelfzucht en eigenbelang) worden hen duidelijk. Zij beginnen iets te begrijpen van de gerechtigheid van Christus en roepen uit, 'Wat is zonde, dat zo'n Offer nodig was voor de verlossing van het slachtoffer? Was al deze liefde, al dit lijden, al deze vernedering nodig, opdat wij niet verloren zouden gaan, maar eeuwig leven zouden ontvangen?' (Dit zal ons volgende onderwerp zijn). De zondaar kan deze liefde weerstaan, hij kan weigeren zich tot Christus te laten trekken; maar als hij niet tegenstreeft, zal hij tot Christus getrokken worden. - ('Schreden naar Christus', blz. 21)

Dat is echt Evangelie! Dank God daarvoor! Nu u deze presentatie vanavond gehoord hebt, kunt u een beetje meer begrijpen, waarom Ellen White het volgende zei van het licht dat

Waggoner over de Galatenbrief had:

'Mij werd de vraag gesteld, wat denkt u van het licht dat deze mannen (Jones en Waggoner) brengen? Wel, ik heb het u de laatste vijf en veertig jaar gebracht, — de onvergelijkbare beminnelijkheid van Christus... Toen broeder Waggoner deze gedachten in Minneapolis naar voren bracht, was het de eerste duidelijke weergave over dit onderwerp, die ik van mensenlippen heb gehoord, behoudens de gesprekken tussen mijzelf en mijn echtgenoot. Ik zei tot mijzelf, het is omdat God het mij in een gezicht getoond heeft, dat ik het zo duidelijk zie, zij kunnen het niet zien, omdat het hen niet getoond werd zoals mij; en toen iemand anders het bracht, zei iedere vezel van mijn hart, Amen.' - (MS.5, 1889)

Zegt U ook, 'Amen'?

Laat mij tot besluit, u een vraag stellen. Hier op het scherm staat Galaten 5:17: '*Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees: en deze staan tegen elkander, also dat gij niet **kunt doen** hetgeen gij wildet.*' (KJV)

Hier hebben wij de strijd in onze harten; het vlees, onze natuur en de Heilige Geest zijn voortdurend in strijd. Het resultaat is, zegt Paulus, 'zodat gij niet doet wat gij maar wenst.'

Nu de vraag: Wat zijn de dingen, die u niet kunt doen? Zijn dat goede dingen of kwade dingen? Als u zegt dat u de goede dingen 'niet kunt doen', dan is dat wel erg slecht nieuws. Maar als u

[75]

zegt, dat het de slechte dingen zijn, die u niet kunt doen door de macht van de Heilige Geest, dan is dat 'goed nieuws', nietwaar? Denk hier vanavond thuis eens over na. Het zal ons volgend thema voor morgen zijn.

[76]

**HET IS GEMAKKELIJK GERED TE WORDEN EN MOEILIK OM VERLOREN
TE GAAN.
OF IS HET NET ANDERSOM?**

Wij zijn nu bij een van de meest interessante onderwerpen gekomen. Waarschijnlijk hebben velen van u een leven lang de indruk gehad, dat het moeilijk is om gered te worden en gemakkelijk om verloren te gaan. Ik weet dat veel jonge mensen onder ons die indruk hebben. Lange tijd heb ik ook zo gedacht.

In de laatste studie bespraken we sommige verschillen tussen de gebruikelijke opvatting over Gerechtigheid door Geloof en die, welke de HEERE aan de laatste gemeente gegeven heeft. Wij ontdekten dat het mogelijk voor ons is, zonder het te weten, dwalingen van Babylon aan te nemen en te denken dat wij 'Gerechtigheid door Geloof' leren. Wij ontdekten zelfs dat er in de kleuterklas problemen bestaan in dit opzicht en sommigen van u waren geschokt over de dingen die door ernstige, toegewijde mensen aan onze kinderen worden verteld, die zelf, jammer genoeg nooit het gezegende voorrecht gehad hebben, om uit eerste hand, voor zichzelf te bestuderen wat deze 'zeer kostbare boodschap' eigenlijk was, die God Zijn volk gegeven had.

Ellen White vertelt ons in 'Commentary' deel 7, blz. 942:

'Er ligt een groot terrein braak voor ouders en helpers in iedere gemeente [Ook Sabbatschoolleraars]. Zij moeten de kudde voeden met rein voedsel, grondig gereinigd van kaf, het giftige mengsel van dwaalleer.'

Weet u, wanneer men arsenicum met meel vermengt, vermindert men het gif van arsenicum niet, integendeel, men maakt het gif alleen gevaarlijker.

De reden, waarom de gemeente zo lauw is, is niet omdat de leden slecht zijn. Ik geloof niet dat de HEERE ons ergens zegt dat het probleem is, dat we slechte mensen zijn. Zelfs de boodschap aan Laodicea zegt ons niet dat we slecht zijn. Zij zegt ons dat we blind zijn, ellendig, onbewust van onze ware toestand. Dat is het hoofdprobleem. En deze Laodicese, lauwe conditie wordt veroorzaakt door een vermenging van dwaling met het ware graan. Er is kaf onder het koren.

'U die enige rol speelt in de gemeente van God, wees er zeker van, dat u wijs handelt in het voeden van Gods kudde; want hun welzijn hangt in grote mate af van de kwaliteit van de voeding' (Idem.)

Daarom zijn wij zeer verlangend te ontdekken wat het pure, ware, onvervalste Evangelie van Jezus Christus is.

Zoals u zich zult herinneren hebben wij 'motivatie', beweeggronden, bestudeerd. Ellen White zegt in 'Jezus, de Wens der Eeuwen', blz. 419:

'Het is niet de angst voor straf, of de hoop op een eeuwige beloning, die de discipelen ertoe brengt Hem te volgen.'

Wij hebben onderzocht wat geloof werkelijk is: geloof is niet een op zichzelf gerichte handeling van de ziel, gedreven door angst voor straf

[77]

of hoop op een grote beloning. Waar geloof bekommert zich in het geheel niet om de beloning:

'Maar zij (de discipelen) zien de grenzeloze liefde van de Heiland, geopenbaard tijdens Zijn hele pelgrimstocht op aarde, van de kribbe in Bethlehem tot aan het kruis van Golgotha. Het zien op Hem, bekoort, verzacht en onderwerpt de ziel.

Liefde wordt gewekt in het hart van hen, die Hem aanschouwen. Zij horen Zijn stem en volgen Hem.' (Idem.)

Dat was het wat de apostel zei, als hij over geloof sprak. En als u Romeinen, Galaten of Efeze leest, ... speciaal de Galatenbrief en deze in gedachten vergelijkt met Joh. 3:16, als de geïnspireerde definitie van geloof, dan zult u ontdekken dat wat eens vervelend en droog leek, nu plotseling tot leven komt.

Neem Jezus' definitie van geloof: *'Want also lief heeft God de wereld gehad (let wel! liefde komt eerst), dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft,'* (Hij gaf Hem aan het kruis en gedurende Zijn gehele pelgrimstocht, daarna komt het antwoord van de mens op die liefde): *'opdat een iegelijk die in Hem geloofd (vertrouwen heeft), niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.* (dat een bijprodukt is van de heerlijke ervaringen van Gerechtigheid door Geloof.) Joh. 3:16. Het eeuwige leven is niet het einddoel in zich, maar een natuurlijk gevolg van deze Gerechtigheid.

Wat verstaat u onder hemel? Ik vroeg eens in een Sabbatschoolklas, 'Stelt u zich voor dat u aan de poort van het Nieuwe Jeruzalem komt, aan de poort klopt en zegt: 'Mag ik binnenkomen?' En de engel zegt: 'Wel zeker, kom binnen. Hier is de boom des levens en de rivier met het water des levens stroomt hier; en er zijn gouden bouwstenen in overvloed: u mag uw zakken ermee vullen als u wilt. Hier zijn vele woningen. Alles is hier, alleen Jezus is er niet. Hij is in de woestijn en hangt aan het kruis'. Zou u naar binnen gaan? De helft van de aanwezigen in die klas zei: 'Ja, ik zou naar binnen gaan.'

Vriend, wat is hemel? Hemel is bij Jezus te zijn. Zou u het prettig vinden, nu, vandaag naar de hemel te gaan? Laat mij u zeggen, waar u de voetstappen van Jezus kunt vinden. Naast het ziekbed, in ellendige krotten waar ontmoedigde, wanhopige mensen leven zonder een straal van hoop. Daar zult u Jezus vinden. Daar is het waar we geluk zullen vinden, in het dienen van Hem, met Hem samen te werken, zij aan zij. Daar zal waar geloof ons toe leiden.

Ellen White beschrijft waar geloof aldus:

'Het kostbare bloed van Jezus is de fontein, ertoe bereid om de ziel te ontdoen van de verontreiniging van de zonde. Wanneer u besluit om Hem tot Vriend te nemen, zal een nieuw en blijvend licht van het kruis van Christus schijnen (wij kunnen Gerechtigheid door Geloof niet begrijpen, behalve in het licht van het kruis. Een waar besef (of waar-

[78]

dering) van het offer en de bemiddeling van de geliefde Verlosser zal het hart, dat door zonde verhard is, breken; en liefde, dankbaarheid en nederigheid zullen de ziel vervullen. De overgave van het hart aan Jezus maakt de rebel berouwvol; dan zal de uitroep van de gehoorzame ziel zijn, *'zie het oude is voorbijgegaan, het nieuwe is gekomen.'* - (Testimonies 4, blz. 625)

Ik zou u een vraag willen stellen. Paulus zegt in Rom. 1:16, *'Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet.'* Wat betekent het woord 'Evangelie'? 'Blijde Boodschap'. 'Goed Nieuws'. Bent u daar zeker van? Heel zeker? Het is waar. Dát is de betekenis van het woord; laten we het ervoor in de plaats stellen. 'Want ik schaam mij het 'Goede Nieuws' van Christus niet: want het is een kracht Gods tot zaligheid voor een ieder die gelooft.' Er is kracht in het 'Goede Nieuws' om de laatste gemeente uit de greep van lauweheid te verlossen.

En wanneer wij, vrienden, na honderd jaar nog steeds niet gereed zijn voor de Spade Regen en de Luide Roep, de afsluiting van de genadetijd en de komst van de HEER, dan is er één van de twee zaken fout. Ik zal uitleggen wat ik bedoel.

Doktoren getroosten zich heel wat inspanning om een geheimzinnige ziekte bij een patiënt te diagnosticeren. Wanneer hij proeven doet, symptomen isoleert en tenslotte de juiste diagnose vindt, is hij erg gelukkig. Hij heeft iets nuttigs gedaan. Welnu, deze tekst bevat de diagnose

van ons probleem als gemeente. Of

(1) wij begrijpen het Evangelie van Christus niet, of

(2) wij geloven het niet; het is het een of het ander.

Want als wij het Evangelie van Christus zouden begrijpen en het geloven, dan zouden wij 'de kracht Gods tot zaligheid' kennen, zegt Paulus. En dat betekent 'tot het uiterste'. Dat zou een volk bereid maken voor de komst van de HEERE.

Laten wij nu tot ons onderwerp terugkeren. Dit onderwerp 'waarom het gemakkelijk is gered te worden en moeilijk om verloren te gaan' kost veel mensen moeite. Sommige goede, ernstige mensen zijn tot mij gekomen en zeiden: 'Ik kan het gewoon niet begrijpen, ik heb altijd gedacht dat het moeilijk is om gered te worden en gemakkelijk om verloren te gaan.' Wel vrienden, deze boodschap is niet mijn idee. Ik predik niet wat **ik** denk dat Waarheid is, maar ik geef u wat de Bijbel zegt, wat Ellen White zegt en ook die 'zeer kostbare boodschap', die de HEERE ons gaf.

Zegt Jezus misschien, 'Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u echte kwellingen bezorgen? Verlangt u echte problemen, werkelijke moeilijkheden, komt dan tot Mij.' Zegt Hij dat? Neen, Hij zegt:

'En Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.' (Matth. 11:28-30)

[79]

En dus heb ik de titel direct uit de woorden van Jezus Christus genomen. Hij zegt: 'Zijn juk is zacht.' En vrienden, ik geloof niet dat u in de Geest der Profetie een verklaring kunt vinden, die tegenspreekt wat Jezus zei.

Het tweede deel van onze titel, 'het is moeilijk om verloren te gaan' werd ook direct uit de woorden van Jezus genomen. Jezus spreekt in Hand. 26:13-14 tot Saulus van Tarsen. Saul vertelt aan de koning:

'Zag ik o koning, in het midden van den dag, op den weg een licht, (Ellen White zegt, dat hij een stralend visioen van het kruis zag; dat hem overweldigde) boven den glans der zon, van den hemel mij en degenen, die met mij reisden, omschijnende. En als wij allen ter aarde neergevallen waren, hoorde ik een stem, tot mij sprekende, en zeggende in de Hebreeuwse taal: Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij? Het is u hard, tegen de prikkels de verzenen te slaan.'

Nu, hier is een man, op weg om verloren te gaan, een man op weg naar de hel bij wijze van spreken, en de HEERE Jezus zegt: 'Gij hebt een zeer ruwe weg voor de boeg. Het is u hard tegen de prikkels te slaan.' Zo hebben we dus hier, ten eerste dat het 'gemakkelijk' is om Zijn juk te dragen — gered te worden — en vervolgens dat het 'zwaar' is Hem te weerstaan — verloren te gaan. — En dat is precies wat wij niet kunnen begrijpen. Toch is dat vrienden, Evangelie. Dat is de Blijde Boodschap.

Als we nu naar onze burens en vrienden gaan, die om Bijbelonderricht vragen en we zouden tegen hen zeggen: 'Als u graag een christen wilt worden, goed, maar ik zeg u, dat u het zwaar te verduren zult krijgen. U zult moeten werken, werken en heel hard! Is dat een blijde boodschap? Is dat goed nieuws? Ik betwijfel of u op die manier veel zielen zult winnen.

In Rom. 5:20 lezen we:

'En waar de zonde meerder geworden is, [daar] is de genade veel meer overvloedig geweest;'

Vraag: Wat is sterker, zonde of genade? Weet u het zeker? Maar o, hoe dikwijls hebben wij gedacht dat het TV-programma sterker was dan de bidstond, is het niet? Onze jonge mensen

vinden zonde zó aanlokkelijk en de wereld zó sterk; Het schijnt ons toe, dat in vergelijking met de wereld de gemeente zo zwak is. Ergens klopt er iets niet.

'Opdat, gelijk de zonde geheerst [geregeerd] heeft tot den dood, also ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onzen HEERE.' (Rom. 5:21)

Wij wenden ons nu tot de 'Review and Herald', A.T. Jones heeft er lang geleden in geschreven. Hij citeert datzelfde vers:

'Alzo ook de genade zou heersen [regeren KJV] door rechtvaardigheid.' (Rom. 5:21) Als de genade heerst, is het gemakkelijker, goed te doen dan kwaad. Dat is de vergelijking. Let wel, zoals de zonde heerst, heerst ook de genade. Als de zonde heerst, heerst zij tegen de genade; zij slaat alle

[80]

kracht van genade terug, die God gegeven heeft. (Zoals Saulus van Tarsen tegen de prikkels). Maar wanneer de kracht der zonde gebroken is en de genade heerst, dan heerst de genade tegen de zonde en slaat alle kracht van de zonde terug. Dan is het evenzo letterlijk waar, dat onder de heerschappij van genade, het gemakkelijker is goed te doen dan kwaad, als het waar is dat onder de heerschappij van zonde het gemakkelijker is kwaad te doen dan goed.'

Niets van wat ik vertel heb ik zelf bedacht. Ik geef slechts door wat ik gekregen heb. Waggoner stemt volmaakt overeen met wat Jones hier zegt ... Dit is Waggoner's boek 'The Everlasting Covenant' (Het Eeuwige Verbond), rond 1900 in Engeland gepubliceerd:

'De nieuwe geboorte overtreft de oude geheel. 'Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. En al deze dingen zijn uit God.' (2 Kor. 5:17,18a) Hij, die God tot zijn erfdeel verkiest, heeft in zich een kracht, die tot rechtvaardigheid werkt, zoveel sterker als de macht van de geërfde 'neigingen tot kwaad, als onze hemelse Vader groter is dan onze aardse ouders.' (The Everlasting Covenant, blz. 66)

Opnieuw zeg ik, Amen. Laten wij nu een blik werpen op de tekst, die Waggoner in dit verband aangehaald heeft, 2 Kor. 5:14. Dit is mijn lievelingstekst *'Want de liefde van Christus dringt ons;'*

En wat betekent dat *'dringt ons'*? Dat betekent, 'motiveert' ons.

Stelt u zich eens voor dat u een arme onwetende slaaf bent en u weet niets over het moderne leven. U bent dus een slaaf en uw meester heeft een grote Cadillac, die onder aan de voet van een berg staat. Uw meester draagt u op: 'Ik wil dat je die Cadillac naar boven brengt op de top van de berg.'

En zo, in uw onwetendheid en gebrek aan begrip van moderne machinerie, gaat u aan het werk en begint te duwen. U duwt en u duwt en u zweet en duwt. Misschien duwt u de auto een paar meter de berg op. Vlug legt u een stuk steen achter het wiel. U bent buiten adem en zo uitgeput, dat u zich afvraagt hoe ter wereld u ooit dat grote vehikel op de top van de berg kunt krijgen.

Zo zeggen velen: 'Het is net zo zwaar om christen te zijn. Zo moeilijk om Christus te volgen! Zo zwaar is het om te geloven!' U kunt niet begrijpen hoe dat ooit gemakkelijk kan zijn.

Maar neem nu eens aan, dat iemand bij u komt en zegt: 'Kijk, stap eens in die auto. Ziet u die sleutel daar? Draai hem maar om.' Dan hoort u iets, een zacht gezoem. 'In orde, ziet u die knop daar? Zet hem in stand D. Druk nu zachtjes die pedaal in!' Wat gaat er nu gebeuren? Wel, de auto zal met gemak de berg oprijden, is het niet? Het is inderdaad even zwaar om christen te zijn, als u de liefde van Christus niet werkelijk begrijpt — of als deze verloren is geraakt door onwetendheid en u er een verkeerde

[81]

voorstelling van hebt — dan kunt u niet 'gedrongen' worden, dan bezit u niet die 'motivatie'.

Paulus zegt dat wanneer u begrijpt wat Golgotha betekent, u een kracht bezit: 2 Kor. 5:15a *'Als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn.'* Dat is waar. U bent vandaag hier, omdat er Eén voor u gestorven is. Of u nu een Moslim bent of een heiden, wat u ook bent, u bent hier, u leeft, beweegt en bestaat, omdat Iemand voor u gestorven is. Als Hij niet gestorven was zou u nu dood zijn. Niet één ding in de wereld kunt u uw eigen noemen, vriend. Zelfs niet een cent kunt u de uwe noemen. Alles wat u bezit, is voor u gekocht door het bloed van de Zoon van God.

Nu, als u dat eenmaal inzielt, zegt Paulus, *'Als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn.'* Als Hij niet gestorven was, zouden allen dood zijn! *'En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen die leven, niet meer zichzelf zouden leven.'* (vers 15b) Deze vertaling geeft de tekst uit het Grieks niet geheel juist weer. Dat woord 'zouden' betekent niet dat we onszelf al maar zouden moeten slaan en dwingen: 'O, ik moet getrouwer zijn, ik moet meer tienden betalen; ik moet de Sabbat beter houden; ik moet mijn lessen beter leren, enz. ...

Neen, dat betekent het niet. Het Grieks bedoelt te zeggen, dat voor degene, die de machtige Waarheid beseft wat Golgotha betekent, het in het vervolg onmogelijk is om een ik-gericht leven te leiden. Zij kunnen niet meer voor zichzelf leven; maar de liefde van Christus dringt hen te leven 'voor Hem, die voor hen stierf; en weer leeft.' (vers 15) Dat is Evangelie, vrienden. En dus zegt Paulus, *'Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.'* (vers. 17) *'Of veracht gij den rijkdom Zijner goedertierenheid, en verdraagzaamheid, niet wetende, dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt?'* (Rom. 2:4) Ziet u, God neemt het initiatief. Hij staat niet terzijde met gevouwen armen, zeggend, 'Wel, Ik gaf Mijn Zoon om voor u te sterven, tweeduizend jaar geleden. Ik heb Mijn deel gedaan, nu is het uw beurt. Heeft u zin om te komen, goed, zo niet, wat dan nog? Het deert Mij niet.' Neen vrienden, de goedheid Gods doet iets.

Laten wij eens kijken wat Waggoner daarover zegt:

'En wij behoeven de Schrift niet te verbeteren, en zeggen dat de goedheid van God gewillig is u tot bekering te leiden. De Bijbel zegt, dat de goedheid Gods u tot bekering leidt, en wij mogen ervan overtuigd zijn, dat dit zo is. Elk mens wordt tot bekering geleid, zo zeker als God goed is.' - (Signs of the Times, 21.11.1895)

Wanneer u voor iemand bidt, voor iemand waarvan u houdt, voor een vriend of buurman, dat hij zich mocht bekeren, dan hoeft u God er niet toe aan te sporen of Hem over te halen iets tegen Zijn

[82]

zin te doen; dat is helemaal niet nodig, zegt Paulus. De goedheid van God is reeds aan het werk. Vrienden, heel dikwijls is de Geest van God al bezig hem tot God te trekken, maar wij staan in de weg. Al te dikwijls zijn wij bezig het antwoord op onze eigen gebeden te doorkruisen, omdat wij de goedheid en genade en lankmoedigheid van God niet hebben begrepen.

Laten we verder lezen:

'Niet allen bekeren zich. Waarom niet? — Omdat zij de rijkdom van de goedheid, de lankmoedigheid en de verdraagzaamheid van God verachten, en zich losrukken van de genadevolle leiding van de HEERE. Maar ieder die de HEERE niet weerstaat, zal zeker tot bekering en verlossing gebracht worden.' - (Idem.)

Dat klinkt revolutionair. Sommige oprechte mensen zeggen: 'Wel, dat kan ik niet aanvaarden;

want het lijkt mij, dat als een persoon gered wil worden, hijzelf het initiatief moet nemen. Hij moet iets doen om gered te worden. Maar hier is het precies andersom. Hij moet ophouden te weerstreven, en dan zal hij gered worden!"

Laten we 'Schreden naar Christus' eens opslaan, en zien wat de schrijfster over datzelfde punt zegt. Hier wordt ons het kruis voor ogen gesteld:

'En als Christus hen trekt om op het kruis te zien, en Hem te aanschouwen, Die voor hun zonden doorboord is (Let wel, hier gebeurt iets met hun hart — zij worden tot Christus getrokken!) ...beginnen zij iets van de gerechtigheid van Christus te begrijpen... De zondaar kan deze liefde weerstaan, hij kan weigeren door Christus getrokken te worden; maar als hij niet weerstaat, zal hij tot Christus getrokken worden; kennis van het Verlossingsplan zal hem tot de voet van het kruis leiden in berouw over zijn zonden, die het lijden van Gods geliefde Zoon veroorzaakt hebben.' (blz. 21)

Lees eens Galaten 3:23 waar Paulus zegt: *'Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden.'* En ik moet bekennen, dat ik als een jong Adventist, zelfs op het College bij de opleiding voor het predikambt, meende, dat het geloof kwam toen Jezus tweeduizend jaar geleden op aarde kwam; en vóór Jezus' komst alle mensen 'onder de wet' gehouden werden en opgesloten bleven tot het geloof, dat naderhand geopenbaard zou worden' aan het kruis totdat ik 'The Glad Tidings' ontdekte en begreep, dat Waggoner iets geheel anders vertelde. Waggoner zei, dat wij zelfs vandaag, 'opgesloten zijn onder de wet', totdat Gods goedheid ons tot Christus leidt. *'Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden.'* (vers. 24) Waggoner zegt dat dit nu gebeurt. Ieder van ons was 'opgesloten' en ieder van ons was 'onder de wet', totdat wij ontdekken wat Christus werkelijk is:

[83]

Let op de verbazingwekkende genade van de HEERE:

'God heeft het menselijk geslacht niet verworpen. Sedert de eerste mens geschapen werd, die de 'Zoon van God' genoemd werd, konden alle mensen ook erfgenamen zijn. 'Vóór het geloof kwam', ofschoon wij allen van God afdwaalden, waren wij 'onder de wet', bewaakt door een strenge meester en onder arrest gehouden, opdat wij ertoe geleid mochten worden de belofte te aanvaarden. Welk een zegen dat God zelfs de goddelozen, die in de slavernij der zonde verkeren, tot Zijn kinderen rekent, dwalende verloren zonen, maar nog steeds tot Zijn kinderen! God heeft alle mensen 'begenadigd' in de Geliefde.' - (Ef. 1:6 'The Glad Tidings', blz. 89)

Dat brengt iets teweeg, innerlijk worden we hierdoor bewogen, want het is zo gemakkelijk voor ons om op onze burens, die geen christenen zijn, die niet de Sabbat houden, niet naar de gemeente gaan, geen tienden betalen en die roken en drinken, neer te kijken als 'wolven' en niet als 'schapen'. Wij hebben niet geleerd naar hen te kijken als 'schapen, die dwaalden'; niet hen te beschouwen als kinderen van God, 'gevangen onder de wet', totdat de geïnspireerde 'tuchtmeester' hen tot Christus leidt. Galaten 4 heeft een mooie illustratie van het kind, dat erfgenaam is van alle dingen. Maar toch rent hij nog steeds blootsvoets over het erf, 'onder' de dienstknechten. Zij bedisselen over hem, tot hij op de leeftijd komt, dat hij de bezittingen erft. Paulus zegt, dat het zo met ieder van ons gaat, totdat wij in Christus de 'leeftijd bereiken'. De HEERE beschouwt ieder menselijk wezen als Zijn kind, totdat die persoon tenslotte Zijn genade weerstaat en verwerpt. Wanneer we dit konden leren, dan zouden wij veelmeer succes hebben in het winnen van zielen!

Deze Waarheid is door Waggoner verder ontwikkeld in 'Signs of Times', 27.2.1896:

'Aangezien de erfenis komt door Gerechtigheid door Geloof, is het voor iedere nakomeling van deze erfenis zeker en zij is ook binnen ieders bereik. Geloof geeft

iedereen een evengrote kans, want geloof is voor de een net zo gemakkelijk als voor de ander.'

'Ho', zegt daar iemand, 'wacht eens even. Dat klopt niet! Geloven is vreselijk moeilijk voor mij. Misschien is het gemakkelijk voor br. Die en Die, maar voor mij is het verschrikkelijk moeilijk.'

'God heeft ieder mens de mate des geloofs meegedeeld, aan allen evenveel; nu is de maat der genade de maat des geloofs; *'Maar aan elkeen van ons is de genade gegeven, naar de maat der gave van Christus.'* Ef. 4:7. Christus is zonder enige reserve aan ieder mens gegeven. (Idem.)

Vriend, is dat niet 'goed nieuws' voor u? Het is gebaseerd op het

[84]

duidelijke Woord van God. Waarom dit 'goede nieuws' van de HEERE dan niet met blijdschap aanvaarden en geloven dat God u inderdaad deze genade geschonken heeft? De Bijbel zelf maakt dit duidelijk:

'Want door de genade, die mij gegeven is, zeg ik een iegelijk, die onder u is, dat hij niet wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te zijn; maar dat hij wijs zij tot matigheid, gelijk als God een iegelijk de mate des geloofs gedeeld heeft.' - (Rom. 12:3)

'Maar aan elkeen van ons is de genade gegeven, naar de maat der gave van Christus.' - (Ef. 4:7)

De HEERE doet werkelijk iets voor iedereen, man, vrouw en kind op aarde. En wat Hij u en mij heeft gezegd te doen, is de wereld in te gaan om met iedereen dit 'goede nieuws' te delen. Wees niet bang — er is kracht in dat Evangelie, als het goed begrepen wordt. Als wij geprobeerd hebben mensen te helpen en wij faalden, is het beter te erkennen, dat ons begrip van het Evangelie onvoldoende was, dan de mensen er de schuld van te geven.

Deze genadevolle Waarheid loopt als een gouden draad door al de geschriften van deze boodschappers. Het volgende plaatje is een afdruk uit Waggoner's 'The Everlasting Covenant':

'Geen belofte is er ooit door God aan de mensen gegeven dan door Christus. Persoonlijk geloof in Christus is het enige wat nodig is... Bij God is geen aanzien des persoons. Hij biedt Zijn rijkdommen iedereen overvloedig aan; doch niemand kan er deel aan hebben dan door Christus aan te nemen. [Dat is wat Paulus hier bedoelt, genade wordt gegeven naar de mate van de gave van Christus; overeenkomstig *de mate van geloof* dat geopenbaard wordt, ontvangt men genade.] Dit is volkomen eerlijk omdat Christus aan allen gegeven is, die Hem maar willen ontvangen.' (blz. 46)

Wat zegt 'Jezus, de Wens der Eeuwen'?

'De zegeningen van de verlossing zijn voor iedere ziel.

Niets dan zijn eigen keuze kan voorkomen, dat iemand deelhebber wordt aan de belofte in Christus door het Evangelie.' - (blz. 349)

Ik houd van de wijze waarop dit is verwoord. U moet Hem weerstreven om verloren te gaan, Hem afwijzen. Zo lief heeft Hij u.

Rom. 5:18 is een tekst waarvan de betekenis vele discussies heeft uitgelokt van godvrezende predikers, al honderden jaren lang. Johannes Calvijn, de grote hervormer, leerde dat Christus slechts voor uitverkorenen gestorven was. Wat denkt u van een pasgeboren baby, als die onmiddellijk zou sterven zal hij naar het vagevuur gaan, zal hij verloren gaan, omdat hij niet besprenkeld was? Natuurlijk niet, zegt u. Wat is de toestand van een kleine baby?

[85]

Is een pasgeboren baby al een zondaar? Of wordt hij een zondaar? Dit zijn dingen om over na te denken, en ik ben er niet zeker van of ieder van ons het werkelijk goed begrijpt. Paulus zegt:

'Derhalve, gelijk het door één daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven.' (Rom. 5:18 NBG)

'Zo dan, gelijk door een misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdorpenis; also ook door één rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens.' - (Rom. 5:18 SV)

Wat betekent dit nu? Eerder in hetzelfde hoofdstuk zegt Paulus, dat wij weten dat de zonde in de wereld was, en door de zonde de dood. Hij zegt 'de dood is tot alle mensen doorgegaan,' (vs.12) maar hij onderbreekt zichzelf en zegt: 'een moment, ik meen niet te zeggen, dat tengevolge van Adams zonde de dood noodzakelijk doorging tot alle mensen. Wat ik bedoel te zeggen is, dat alle mensen gezondigd hebben,' Rom. 3:23 zegt: *'Allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods.'* Wij zijn allemaal gevallen, net als Adam. Maar volgens Paulus (in de tekst waarover we spreken) heeft, wat Adam ook het menselijk geslacht heeft aangedaan, Jezus opgeheven door Zijn offerdood. Dus heeft Christus werkelijk iets gedaan voor iedere, man, vrouw en kind op aarde. *'Zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven.'* (Rom. 5:18 NBG)

Dus wat we moeten doen is, uit te gaan en hen het 'goede nieuws' te vertellen. God heeft alleen het goede met hen voor!

In het nummer van 12 maart 1896 van 'Signs of the Times' helpt Waggoner ons deze tekst te verstaan. 'Door één daad (gave) van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven.' Wij vinden dit moeilijk te geloven en zeggen: 'Neen, neen, dat is niet waar Paulus! De gave komt op hen, die iets doen; of komt het slechts op enkelen, een handjevol mensen, misschien op hen die zaterdags naar de gemeente gaan?' Paulus zegt dat niet.

Waggoner zegt:

'Er is geen uitzondering. Zoals de veroordeling tot allen kwam, zo komt ook de rechtvaardiging tot allen. Christus is voor alle mensen de dood ondergaan. Hij heeft Zichzelf voor allen gegeven.' - (Signs of the Times 12.3.1896)

Ik zou u graag een vraag willen stellen: 'Hebt u enig idee hoeveel mensen gestorven zijn vanaf het begin van de wereld, zesduizend jaar geleden, werkelijk gestorven? (iemand uit het gehoor antwoordde: 'Eén') Eén? Dat is juist. Sinds het begin van de wereld is er slechts Eén echt gestorven, dat wil zeggen, de tweede dood. Dat was Jezus Christus. Al de andere doden slapen tot de opstandingsdag; en dan zullen velen de tweede dood sterven. Maar Christus heeft de dood voor ieder mens ondergaan. 'Hij stierf de tweede dood voor u, vriend, zodat u die nooit zult behoeven te sterven. Laten wij verder lezen:

'Hij heeft Zichzelf voor allen gegeven. Neen, Hij heeft Zichzelf aan ieder afzonderlijk gegeven. De vrije gave is

[86]

tot allen gekomen. Het feit, dat het een vrije gave is, is het bewijs dat er geen uitzonderingen zijn. Als het slechts op hen zou komen, die een speciale deugd bezaten, zou het niet een vrije gave zijn. Het is daarom een feit, duidelijk in de Bijbel gesteld, dat de gave van gerechtigheid en leven in Christus tot en voor ieder mens op aarde is gekomen. Er is niet de minste reden aan te nemen waarom niet alle mensen, die ooit geleefd hebben, tot het eeuwige leven gered zouden worden; de enige uitzondering is; zelf niet willen. Velen verachten de vrij aangeboden gave.' -

(Idem.)

Dat was de boodschap die Ellen White een 'zeer kostbare boodschap' noemde. Het is nodig dat wij als volk dit begrijpen. Opnieuw Waggoner, hij schreef:

'Derhalve moet het geloof van Christus de gerechtigheid van God voortbrengen, omdat het bezit van dat geloof, het bezitten van de HEERE Zelf is. Dit geloof wordt ieder mens meegedeeld, zoals Christus Zichzelf aan ieder mens gegeven heeft. Vraagt u, wat kan verhinderen dat ieder mens gered wordt? Het antwoord is, niets, behalve het feit, dat niet alle mensen het geloof willen vasthouden. Als alle mensen zouden vasthouden, wat God hun geeft, zouden allen gered worden.' - ('Signs of the Times' 16.1.1896)

Ik wil u beide zijden laten zien. Ik ga verschillende uitspraken van de Geest der Profetie voorlezen, die het tegenovergestelde schijnen te zeggen. Wij willen deze nauwkeurig bestuderen, omdat Ellen White zichzelf niet tegensprekt. Zij is steeds en volkomen consequent in haar uitspraken:

'Iemand kan evengoed een oogst verwachten, waar hij nooit gezaaid heeft of kennis waarnaar hij nooit gezocht heeft, dan te verwachten gered te worden in gemakzucht. Een leegloper en een luiaard zullen nooit succes hebben in het bestrijden van trots, noch de macht der verzoeking tot zondige toegeeflijkheid overwinnen, die hen van de Verlosser weghouden. Het licht der Waarheid, dat het leven heiligt, zal bij degene die dit ontvangt, de zondige verlangens van zijn hart blootleggen, verlangens die in zijn hart willen overheersen en die het nodig voor hem maken elke spier te spannen en al zijn krachten aan te wenden om satan te weerstaan, zodat hij door de verdiensten van Christus mag overwinnen... zijn smeekbeden om hulp en kracht van Jezus, moeten onvermoeid opgezonden worden, opdat hij de listen van satan kan overwinnen.' - (Testimonies 4, blz. 286)

Wil dat nu zeggen, dat het moeilijk is om gered te worden en gemakkelijk om verloren te gaan? Overweeg dit zorgvuldig. De Joden lazen Mozes *'op elken sabbat in de synagogen'*, met *'een deksel op hun hart'*. (Hand. 15:21 en 2 Kor. 3:15) Laten wij daarom voor-

[87]

zichtig zijn, opdat geen bedekking van ongeloof voor 'het goede nieuws' vandaag ons begrip voor het Evangelie in de Geest der Profetie belemmert. Valt het u zwaar 'onvermoeid' uw smeekbeden op te zenden? Valt het u zwaar 'onvermoeid' te ademen? Is 'bidden niet het ademen der ziel?'

Alleen een zieke heeft moeite met ademen, of met het inspannen en ontspannen van de spieren. Geen gezond mens wenst een luiaard of leegloper te zijn. Wij houden ervan wakker en actief bezig te zijn. Welnu, Ellen White heeft niet de bedoeling de mensen bang te maken om christenen te worden, als zij zegt, dat wij niet moeten veronderstellen gemakzuchtig gered te worden. Zij zegt eenvoudig: 'zieke mensen moeten geestelijk voedsel tot zich nemen, om van een goede geestelijke gezondheid te kunnen genieten.' 'Laat het licht der Waarheid bij de ontvanger de zondige neigingen in zijn hart blootleggen,' of zoals 'Schreden naar Christus' zegt, 'Houdt op Zijn gezeegend werk te weerstreven.' Er is geen tegenspraak in deze verklaring.

Hier is een andere uitspraak:

'Allen die de stad Gods zullen binnengaan, moeten door de enge poort binnengaan, ... dat worstelend strijden betekent, want 'niets onreins zal daar binnengaan.' (Profeten en Koningen, blz. 54)

Wat wil het zeggen: 'de enge poort binnengaan?'

'Ik heb in de vreze des HEEREN getracht Zijn volk hun gevaren en hun zonden

voor ogen te stellen en tot het uiterste van mijn zwakke krachten geprobeerd, hen op te wekken. Ik heb hen schrikwekkende dingen voorgehouden, die, als zij geloofd zouden hebben, bij hen schrik en angst teweeg gebracht hadden en hen geleid hebben tot ijver in berouw over hun zonden en ongerechtigheden. [Dit werd omstreeks 1860 geschreven.] Ik heb hen voorgehouden wat mij getoond werd, dat maar een klein aantal van hen die nu voorgeven de Waarheid te geloven, tenslotte gered zullen worden. — Niet, omdat zij niet gered konden worden, maar omdat zij niet op Gods eigen vastgestelde wijze gered wilden worden. De weg die aangegeven is door onze eigen Goddelijke HEER, is te smal en de poort te eng om hen door te laten, zolang zij aan de wereld vasthouden, of zelfzucht beoefenen, of de één of andere zonde. Voor die dingen is daar geen plaats; en toch zijn er maar weinigen die gewillig zijn hier afstand van te doen, opdat zij de smalle weg mogen bewandelen en de enge poort mogen binnengaan.' - (Test. 2, blz. 445)

De moeilijkheid ligt in de keuze, ziet u. Niet dat het pad zo moeilijk is; de moeilijkheid is overgave, 'instemming'. Dat vereist het juiste gebruik van de wil.

Zeker, als u het kruis van Christus loslaat, dan is het waar

[88]

dat het moeilijk is om gered te worden — schrikbarend moeilijk. In werkelijkheid, volkomen onmogelijk. U kunt duizend jaar doorgaan met strijden om te trachten zelfzuchtige neigingen op te geven. U zult alleen maar vertwijfeld en ontmoedigd raken, tenzij u inziert hoe Jezus 'inwilligde', Zich onderwierp en overgaf en Zijn kruis voor u droeg. Probeer uzelf alléén te kruisigen vriend en u krijgt eindeloze moeilijkheden; probeer het zo als Paulus. Hij zegt, 'Ik ben met Christus gekruisigd.'

En nog iets: laat u de Heilige Geest weg, Die 'werkzaam maakt wat de Verlosser der wereld gewrocht heeft,' dan zult u ondervinden hoe verschrikkelijk moeilijk het is om gered te worden. Als u denkt dat de Heilige Geest miljoenen kilometers ver weg is en u denkt dat wanneer u struikelt en valt, of fouten maakt Hij u in de steek laat: inderdaad, dan is het moeilijk om gered te worden. Waarom niet eenvoudig geloven, dat de Heilige Geest u gegeven is, omdat Hij zondaars liefheeft? Luister eens hiernaar:

'Ik doe een beroep op de studenten van onze scholen en colleges, om in Jezus te geloven... geloven, dat Hij bereid is u te helpen door Zijn genade... U moet de goede strijd des geloofs strijden. U moet een strijder zijn voor de kroon des levens. Strijd, want satan heeft u in zijn greep; en als u zich niet van hem loswringt, zult u verlamd en geruineerd raken.' (Messages to Young People, blz. 528)

Ik las in de krant van één van de 'Zebra-moordenaars' in San Francisco, die probeerde een man neer te schieten. Het slachtoffer bukte net op tijd. De kogel schampte alleen zijn nek en hij vocht met zijn aanvaller voor zijn leven. In de loop van het gevecht viel het vuurwapen de moordenaar uit de hand en de man sprong erop af en greep het wapen. Hij vocht voor zijn leven.

Ellen White zegt 'vecht voor uw leven tegen de duivel. Ruk uzelf van hem los.'

'De vijand is aan onze rechter- en aan onze linkerzijde, vóór en achter ons; u moet hem onder de voeten vertreden. Strijd, strijd, strijd. Want er is een kroon te winnen. Strijd, want als u de kroon niet wint, verliest u alles. Strijd, maar laat dat gebeuren in de kracht van uw verrezen Verlosser.' - (Idem.)

Ziet u in Wiens kracht? 'In de kracht van uw verrezen Verlosser' Hier is één van de mooiste zinssneden, die ooit geschreven zijn:

'Oneindige liefde heeft een weg bereid, waarover de vrijgekochten van de HEERE van de aarde naar de hemel mogen gaan. Dat pad is de Zoon van God... De heerlijke ladder van de hemel wordt neergelaten op het pad van ieder mens en verspert de

weg naar verdorvenheid en dwaasheid.

(Het is hard 'tegen de prikkels te slaan' — u moet over de ladder heen klimmen). Hij moet de gekruisigde Verlosser

[89]

met voeten treden voordat hij door kan gaan met een leven in zonde.' - (Our High Calling, blz. 11)

Is dat niet wonderbaar, vrienden? Ik zou willen dat u dit uit het hoofd leerde.

Hier is de tekst, Galaten 5:17 ...gisteravond vroeg ik u er eens goed over na te denken. Wat betekent het werkelijk? Laten we eerst het voorgaande vers lezen: *'En ik zeg, Wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.'* U ziet het, er is kracht in het Evangelie! Wandelt door den Geest en wat dan? *en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.'* In deze zelfde context *'Want het vlees begeert tegen den Geest,'* (dat betekent strijd, vechten tegen) *'en de Geest tegen het vlees;'* — *'en deze staan tegen elkander,'* — *alzo dat gij niet doet hetgeen gij wildet.'* (vers 17) ('Alzo dat gij niet kunt doen, de dingen die gij wilt' - KJV)

Welke dingen kunnen wij niet doen? Goede of slechte? Als u zegt dat het goede 'dingen' zijn 'die wij niet kunnen doen', is dat nogal ontmoedigend nieuws, nietwaar? Wat is het Evangelie? Het is de 'blijde boodschap', 'goed nieuws'. Wat de apostel Paulus zegt is, dat de Heilige Geest u zo lief heeft, dat Hij tegen de zondige natuur in uw vlees strijdt en het op die manier voor u onmogelijk maakt slechte dingen te doen, waartoe uw zondige natuur u aanzet. Hoe gaat dat in zijn werk? 'Omdat de heerlijke hemelse ladder op het pad van iedereen is neergelaten en zo de weg naar verdorvenheid en dwaasheid verspert.' Ziet u vrienden? Dat is het Evangelie, dat is 'goed nieuws'. Laten wij het voor onszelf geloven en aan anderen doorgeven.

Hoe is Gods karakter? 'Veracht gij de goedheid en de lankmoedigheid Gods?' Hoe is Hij? Iemand zei kortgeleden, als Jezus wederkomt zal Hij een geheimzinnig kosmisch wapen of iets dergelijks gebruiken, om met een 'dodelijke straal' Zijn vijanden om te brengen. Dikwijls hebben wij Christus voorgesteld vol wraak en bloeddorstig, als Hij wederkomt.

'Our High Calling' zegt:

'God vernietigt niemand. Ieder mens, die vernietigd wordt, zal zichzelf vernietigen. Wanneer iemand de waarschuwingen van zijn geweten het zwijgen oplegt, zaait hij het zaad van ongeloof en dit zal zeer zeker zijn oogst opbrengen. 'De bezoldiging der zonde is de dood.' (blz. 26)

Veronderstel, dat u zes of acht pakjes sigaretten per dag rookt, 40 jaar lang, en u krijgt longkanker. U komt in het ziekenhuis en de dokter zegt: 'Het spijt mij, het is te laat. Het is gebeurd.' Wat zegt u dan? Zult u zeggen dat God u ombrengt? Of zelfs, dat Hij u straft? 'Ieder mens die vernietigd wordt, vernietigt zichzelf.

Laten wij nu de Openbaring opslaan. Het is een bekend gedeelte,

[90]

Openb. 6:15-17. Het spreekt over de grote dag van 'de toorn des Lams.' Dat is een vreemde uitdrukking. U denkt niet aan een lam dat 'toornig' wordt, nietwaar? Wat betekent het? Lees nauwkeurig!

'En de koningen der aarde, en de groten, en de rijken, en de oversten over duizend, en de rijken, en de machtigen, en alle dienstknechten, en alle vrijen, verborgen zichzelf in de spelonken en in de steenrotsen der bergen; en zij zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: 'Valt op ons en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op den troon zit, en van de toorn des Lams. Want de grote dag Zijns

toorns is gekomen, en wie kan bestaan?’

Let wel — **zij** zeggen dit, '*de toorn des Lams*'. Ziet u het? Dit is wat zij altijd van de HEERE hebben gedacht. Zij hebben Hem altijd voorgesteld als wreed, onrechtvaardig, een lustmoordenaar, Die teveel van hen verlangt en dus zeggen zij, Hij komt met 'toorn'. Laten wij het karakter van God niet verkeerd begrijpen. Noch de Bijbel, noch de Geest der Profetie geven ons een beeld van een wraakzuchtige Christus, Die met leedvermaak zijn vijanden alles betaald zet als Hij komt. Let erop dat Ellen White in één korte alinea zeven keer beklemtoont, dat zij die verloren gaan, zuiver en alleen door hun eigen keuze verloren gaan en niet door enige eigenmachtige en partijdige uitsluiting door de HEERE. Ik zal ze voor u opnoemen:

1. Een leven van opstandigheid tegen God heeft hen ongeschikt gemaakt voor de hemel.
2. De hemelse reinheid, heiligheid en vrede zou een kwelling voor hen zijn.
3. De heerlijkheid van God zou een verterend vuur zijn.
4. Zij zouden ernaar verlangen die heilige plaats te ontvluchten.
5. Zij zouden vernietiging verwelkomen, omdat zij dan verborgen zouden zijn voor het aangezicht van Hem, Die stierf om hen te verlossen.
6. Het lot van de goddelozen is door hun eigen keuze bepaald.
7. Hun uitsluiting uit de hemel is vrijwillig door hen gekozen en is rechtvaardig en genadig van de kant van God...

(*'De Grote Strijd tussen Christus en satan'*, blz. 498)

Het enige moeilijke aspect om verlost worden, is het eenvoudige feit van keuze. Als u het kruis van Christus verduistert, is de keuze heel moeilijk — en dit is doorgaans de reden waarom zo vele mensen niet besluiten ware christenen te worden; wij laten het kruis buiten beschouwing. Maar Jones zegt, als u het kruis begrijpt, dan wordt zelfs de keuze gemakkelijk.

'Welke keuze zullen we maken? ... Het is niet moeilijk kiezen, wanneer we beseffen wat de HEERE volbracht heeft en wat Hij voor ons betekent. De keuze is dan gemakkelijk.

[91]

Laat onze overgave volledig zijn. En wanneer wij ons deze dingen (onze zonden) herinneren, bedenk dan dat zij reeds lang geleden overgegeven zijn. Alleen om deze reden worden zij ons in herinnering gebracht, namelijk dat wij een keuze kunnen maken. Dit is het gezegende werk van heiligmaking.' - (General Conference Bulletin, blz. 404)

'Sign of The Times', 6.8.1896:

'Het is voor een kind van een ongelovige even natuurlijk om te geloven als voor een kind van een gelovige. Alleen wanneer de mensen een barrière van trots om zich heen bouwen (Ps. 93:6) vinden zij het moeilijk om te geloven.

Kan een mens leven van datgene waaraan hij is gestorven — Neen. Wanneer een mens aan zonde gestorven is, kan hij dan in zonde leven? Aangenomen een mens sterft aan delirium tremens, of aan tyfuskoorts. Kan hij dan van delirium tremens leven of van tyfuskoorts? Gesteld dat het mogelijk zou zijn, dat hij tot leven gebracht zou kunnen worden. Lang genoeg om zich te realiseren dat hij leefde? Reeds de gedachte daaraan zou zijn dood zijn, omdat het hem al een keer doodde. Zo is het ook met de mens die door de zonde gestorven is. Het verschijnen van de zonde, het opnieuw ermee geconfronteerd worden, zou de dood voor hem betekenen. Als hij zich bewust wordt en zich voldoende realiseert dat er zonde is, zal hij er opnieuw aan sterven. Hij kan niet leven met iets, waardoor hij gestorven is.

Maar het grote probleem bij vele mensen is, dat zij niet ziek genoeg worden van de zonde, om eraan te sterven. Dát is de moeilijkheid. Zij worden misschien ziek van een bepaalde zonde en wensen daarmee te stoppen, haar 'af te sterven' en zij denken er dan van af te zijn. Dan worden zij weer ziek van een andere speciale zonde, waarvan zij denken dat die niet bij hun past. Zij kunnen met zo'n uitgesproken zonde niet de gunst en achting van mensen hebben en zij proberen de zonde na te laten, maar zij worden niet echt ziek en ellendig van zonde, van de zonde zelf, zonde in wezen, zonde in abstracte zin, of om welke speciale zonde het ook gaat: zij worden niet zo ziek van de zonde zelf om eraan te sterven.' - (Generale Conferentie Bulletin, 1893, blz. 352)

Ik wil u deze gedachte meegeven. Waarom is het gemakkelijk om gered te worden en moeilijk om verloren te gaan? Het is een kwestie van kiezen.

'U kent uw gebroken beloften en niet nagekomen toezeggingen en daardoor is uw toewijding verzwakt en hebt u het gevoel dat God u niet kan accepteren... [Daarom wenst God geen beloften van ons.] Wat u nodig heeft is een begrip van de ware kracht van de wil. Dit is de stuwende

[92]

kracht in de natuur van de mens, de macht tot het nemen van een besluit, of van kiezen. Alles hangt af van het juiste gebruik van de wil. God heeft de mens de kracht tot kiezen gegeven; het ligt aan hem die te beoefenen,' - ('Schreden naar Christus', blz. 36)

Hebt u wel eens in een auto gereden met stuurbekrachtiging? Ooit geprobeerd om het stuur te draaien, zonder dat de motor liep? Zwaar, nietwaar? Maar wanneer de motor loopt, is de lichtste aanraking van het stuurwiel genoeg om de grote zware voorwielen te draaien, waarheen u maar wilt. Zelfs een klein kind kan ze draaien. Mag ik u een vraag stellen: kan de wagen zichzelf besturen? Kunt u op de bestuurdersstoel gaan zitten met de armen over elkaar en de wagen bevelen zelf naar het postkantoor te rijden? Neen, zelfs met die wonderlijke stuurbekrachtiging die het zo gemakkelijk maakt de wagen te besturen, moet u beslissen, of u rechtdoor wilt rijden, linksaf of rechtsaf. Maar zodra u de keuze hebt gemaakt en het stuur aanraakt, maakt het stuurbekrachtigingsmechanisme het u heel 'gemakkelijk'.

De HEERE kan nooit voor u kiezen, maar op het moment, dat u beslist en de keuze doet om u aan de Heilige Geest te onderwerpen, doet de kracht van de Geest al het moeilijke werk voor u.

Onze volgende studie is de belangrijkste van de hele serie — 'het goede nieuws' van het Evangelie in het licht van de reiniging van het Heiligdom. De 1888-boodschap plaatste de reiniging van het Heiligdom in het middelpunt, als een heerlijke Waarheid die parallel loopt en ten nauwste verbonden is aan deze grote unieke Waarheid, die God aan de Zevende-dags Adventisten gaf.

Vraag: Wat moeten wij hieronder verstaan?

'Een in alle opzichten edel karakter wordt niet geërfd, wij krijgen het ook niet bij toeval. Een edel karakter wordt verkregen door persoonlijke inspanningen, door de verdienste en genade van Christus. God geeft de talenten, de krachten van het verstand en de Geest. Wij vormen het karakter. Het wordt gevormd door een harde strijd tegen het eigen ik.' - ('Christ's Object Lessons', blz. 331)

Weersprekt dit het Evangelie? Wat is deze 'harde strijd' met het eigen ik? In Matth. 11:28-30 zei onze HEERE: '*Mijn juk is zacht en Mijn last is licht*'. Was Jezus' last licht in de hof van Gethsémané? Neen. Sprak Jezus dan een leugen? Hij zegt, '*Mijn last is licht*'. Toch worstelde Hij 'met Zichzelf' in de hof tot Hij druppels bloed zweette. Hij worstelde in doodsangst; in

Zijn angst greep Hij zich vast aan de grond. Wat betekent dat? Het betekent, vrienden, dat het kiezen, zich over te geven aan Christus om met Hem gekruisigd te worden, de moeilijkste beslissing is. Maar God zij gedankt, het is veel gemakkelijker voor ons, gekruisigd te worden **met** Christus, dan het voor Hem was om **alleen** gekruisigd te worden. En als dit 'hard' mag schijnen, vergeet dan niet, dat het veel 'moeilijker' is om tegen de liefde van de Heilige Geest te strijden en verloren te gaan.

[93]

GERECHTIGHEID DOOR GELOOF EN DE REINIGING VAN HET HEILIGDOM

Ik ga br. Felix Lorenze, mijn beste vriend, vragen u te vertellen hoe br. Jones zijn moeder zalfde. Toen br. Lorenze nog niet geboren was, bezocht zijn moeder speciale vergaderingen in de Battle-Creek Tabernakel en hoorde br. Jones avond aan avond spreken.

Wij zullen hem zijn verhaal in eigen woorden laten vertellen:

'Ik was vier jaar oud. Mijn goede moeder, die een heel vrome vrouw was, was al langer dan een jaar ziek. De dokters konden niet vinden wat de oorzaak was. In die dagen wisten de dokters niet zoveel. Op een nacht kwam de HEERE en sprak met mijn moeder. Ik vertel het u zoals zij het mij vertelde. Mijn vader was een werkmansman en hij was dikwijls weg van huis; maar deze keer was hij thuis.

Hij hielp haar in de kleren en zij ging met zijn hulp in een stoel zitten. Zij riep ons bij zich; mijn twee jaar oudere zuster aan de ene zijde en ik aan de andere zijde. Zij sloeg haar armen om ons heen en zei: 'Vannacht kwam Jezus en sprak met moeder. Hij vertelde moeder dat de Bijbel zegt, dat wanneer iemand ziek is, de ouderlingen van de kerk zouden moeten worden geroepen om te bidden. Dan gieten ze een beetje olie op het voorhoofd, (Ik zou het woord zalven niet hebben begrepen) en zij zal genezen. Dan zal het haar weer mogelijk zijn om voor de kinderen te zorgen en haar werk te doen. Zou dat niet heerlijk zijn? Het vereist heel wat geloof van een moeder om haar kleine kinderen te vertellen, dat dat zou gebeuren.

Wij woonden in Cleveland, Ohio, in die tijd. Zij ging naar Buffalo, New York. Daar was een campmeeting. Er waren heel wat predikers aanwezig. Het was in het jaar 1896. De broeders baden voor haar. Br. A.T. Jones was degene die haar zalfde. Zij had de wondervolle boodschap van 'Rechtvaardiging door Geloof' verscheidene jaren daarvoor van hem gehoord. Zij wandelde in de heerlijkheid van die wondervolle boodschap. Zij kwam gezond thuis, dank den HEERE. Zij stierf op de leeftijd van 87 jaar.'

Br. Lorenze, hoopt u dat u misschien br. Jones zult ontmoeten in Gods Koninkrijk?

Ik ben zo blij dat u mij die vraag stelt, broeder. Ik geloof, dat ik br. A.T. Jones zal ontmoeten als wij in de hemel komen. Ik ben er zeker van dat het gebeuren zal en evenzo Dr. Kellogg, omdat zij beide te maken hebben met een God, Die hen liefheeft en niet met broeders die hen graag beschuldigen. Ik hoop dat ik niemand daarmee kwets. Zij faalden; ik ook. U ook? Wij hebben allemaal gefaald. Wij hebben allemaal fouten gemaakt. Maar ik hoorde die man zeggen en ik denk dat hij het eerlijk meende 'Ik heb de gemeente niet verlaten. De gemeente liet mij in de steek.'

[94]

Ik zou een lang verhaal kunnen vertellen, maar ik zal het niet doen. Ik weet iets van de geschiedenis. Ik was leraar geschiedenis in onze gemeente, beide op de Academie en op het College. Ik weet de feiten. Zij komen doorgaans verdraaid over. Dr. Kellogg had tot de dag van zijn dood, ik geloof op 92-jarige leeftijd, de Bijbel open naast zijn bed, en hij was met de HEERE verbonden. Zo was het ook met Jones. En ik hoop ook Waggoner daar te ontmoeten.'

Dank u, br. Lorenze. Ik zelf sprak met de verpleger, die br. A.T. Jones verzorgde voordat hij stierf. Hij verzekerde mij, dat die man als een ernstig nederig christen stierf. Ik heb een kopie van de brief die br. Waggoner schreef, juist een paar uur vóór hij een hartaanval kreeg, welke hem het leven kostte. De brief getuigt van een vrome, nederige, christelijke geest. Ik heb Dr.

Kellogg niet gesproken, maar ik hoorde hem in Miami, Florida. Ik zal het hele verhaal niet vertellen, maar ik heb mijn hele leven geen man van 90 jaar gezien, die er zo jong en fris uitzag. Wat er ook gebeurd is, hij leefde zeker volgens de beginselen van de gezondheids-hervorming.

Hier is een tekst waarop ik gaarne uw aandacht wil vestigen: *'Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus; Die getrouw is Dengene, Die Hem gesteld heeft.'* (Hebr. 3:1) Ik zou u willen vragen Jezus als onze Hogepriester te overdenken. Het is een titel die wij niet zo duidelijk begrijpen als eigenlijk zou moeten. De 'hogepriester' in Israël was een combinatie van arts, vriend, vader, vertrouweling, zielzorger, prediker en psychiater. Het was een mooie titel. Ik zou willen dat u Jezus leert kennen als uw Hogepriester. Veel in de Bijbel beschrijft Zijn werk als Hogepriester.

Wij zouden kunnen zeggen dat deze titel betekent, dat Hij onze Goddelijke Psychiater is. U zult misschien zeggen, 'ik heb zeker geen psychiater nodig!' Maar zonde is een ziekte, een ziekte met diepe wortels in onze ziel. Alleen Jezus kan haar genezen.

We lezen in Hebr. 8:1, *'Wij hebben zulk een Hogepriester, Die gezeten is aan de rechter[hand] van den troon der Majesteit in de hemelen; Een Bedienaar des heilighdoms, en des waren tabernakels, welken de HEERE heeft opgericht, en geen mens.'* De plaats waar onze HEERE werkt, wordt 'het Heilighdom' genoemd.

In het boek 'Evangelism', blz. 222, lezen wij: 'Het juiste begrip van het dienstwerk in het hemels Heilighdom is de grondslag van ons geloof'. Nu veronderstellen vele gemeenteleden, dat de Sabbat de grondslag van ons geloof is. Ik heb vele Afrikanen horen zeggen: 'Het enige verschil tussen het geloof der Zevende-dags Adventisten en de Zending van de Engelse Kerk, die daar heel bekend is, zou bestaan in de 'leerstelling van de Sabbat' en 'de doop door onderdompeling'. Dat is niet waar. De werkelijke grondslag van ons geloof is 'het Heilighdom'.

Nu uit 'De Grote Strijd tussen Christus en satan':

[95]

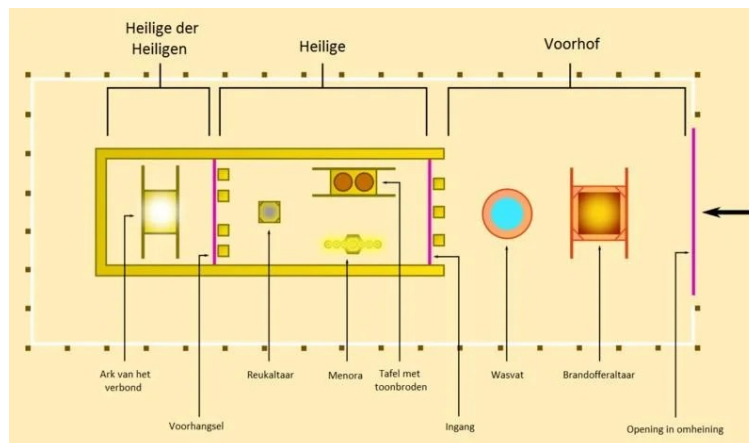
'Allen die licht over deze onderwerpen hebben gekregen, moeten getuigen van de belangrijke waarheden, die God hen heeft toevertrouwd. Het Heilighdom in de hemel is het middelpunt van Christus' verzoeningswerk ten behoeve van de mens. Iedereen die op aarde leeft, is erbij betrokken, (d.w.z. heidenen, Mohammedanen, blank, bruin, alle rassen, arm en rijk) het geeft inzicht in het Verlossingsplan, het brengt ons tot aan het einde der tijden en onthult de overwinnende afloop van de strijd tussen gerechtigheid en zonde. - (blz. 450-451)

Het is onmogelijk echte gerechtigheid door geloof te begrijpen en op prijs te stellen, mits gezien in het licht van de Heilighdomswaarheid. Daarom is dit thema het belangrijkste van onze serie lezingen. 'Het is van het allergrootste belang dat allen deze onderwerpen grondig bestuderen en in staat zijn een antwoord te geven aan ieder, die hen uitleg daarover vraagt.' Mijn gebed is, dat door Gods genade, u opgewekt, geïnspireerd, en gemotiveerd mag worden, minder tijd aan uw TV-programma's en andere wereldse dingen zult besteden en meer aan het Woord Gods.

De 'Openbaring van Jezus Christus' houdt zich bezig met Jezus als Hogepriester... In hoofdstuk 1 zegt Johannes:

En ik keerde mij om, om te zien de stem, die met mij gesproken had; en mij omgekeerd hebbende, zag ik zeven gouden kandelaren; En in het midden van de zeven kandelaren Eén, den Zoon des mensen gelijk zijnde, (vs. 12,13a)

Johannes zag Hem dus in wat bekend is als het eerste gedeelte van het hemels Heilighdom: Het Heilige. Hier een schematische voorstelling van de ark, door Mozes gebouwd.

In de eerste afdeling, 'Het Heilige', was een tafel met daarop 12 broden, die elke Sabbatmorgen door verse vervangen werden. (Dit was om aan te tonen dat wij elke Sabbatmorgen door vers brood des Levens gevoed moeten worden). Hier stonden de zeven gouden kandelaren en hier was ook het wierookaltaar. Dit altaar behoorde feitelijk tot de tweede afdeling, maar het stond vóór het gordijn of voorhangsel.

De ark des Verbonds stond in de tweede afdeling, 'Het Heilige der heiligen', met in de ark de Tien Geboden. Bovenop de ark stonden twee engelen als symbolen van de cherubijnen, die hun vleugels beschermend uitbreiden, over het verzoendeksel bij de troon van God in de hemel. Wanneer Johannes zegt dat hij de Zoon des mensen zag wandelen, te-

[96]

midden van de zeven gouden kandelaren, hij Jezus dus in de eerste afdeling van het hemels Heiligdom zag. Daar ging Jezus heen toen Hij ten hemel voer. In Openb. 11:19 lezen wij dat, toen de zevende engel zijn bazuin blies, tegen de tijd van het einde, de tweede afdeling werd geopend: *'En de tempel Gods in de hemel is geopend geworden, en de ark Zijns verbonds is gezien in Zijn tempel;'* Bedenk dat de ark zich in de tweede afdeling van het Heiligdom bevond. Toen dus de zevende engel de bazuin blies, ging Jezus van de eerste afdeling, waar Hij achttienhonderd jaar Zijn dienstwerk deed, naar de tweede afdeling. Dat zijn de twee fasen van Zijn dienstwerk.

Wij zullen nu niet teveel tijd wijden aan de bijzonderheden van de Heiligdomsdienst, ik bedoel, dat wij nu niet veel aandacht zullen besteden aan architectonische bijzonderheden. Wat vanavond voor ons van belang is, is niet de grootte van het gebouw, of hoe het eruit ziet, maar de wijziging of verandering in het dienstwerk van Christus. De eerste afdeling vertegenwoordigt de eerste fase van Zijn dienstwerk en het tweede gedeelte vertegenwoordigt de tweede fase van Zijn dienstwerk. Dat is het onderwerp van onze studie.

In Hebr. 9, te beginnen bij vers 2, lezen wij:

'Want de tabernakel was toebereid, namelijk de eerste, in welken was de kandelaar, en de tafel, en de toonbroden, welke genaamd wordt het heilige; Maar achter het tweede voorhangsel was de tabernakel, genaamd het heilige der heiligen; Hebbende een gouden wierookvat, en de ark des verbonds, alom met goud overdekt, in welke was de gouden kruik, daar het Manna in was, en de staf van Aäron, die gebloeid had, en de tafelen des verbonds. En boven over deze ark waren de cherubijnen der heerlijkheid, die het verzoendeksel beschaduwden; van welke dingen wij nu van stuk tot stuk niet zullen zeggen. Deze dingen nu, aldus toebereid zijnde, zo gingen wel de priesters in den eersten tabernakel, te allen tijde, om de godsdiensten te volbrengen;

Maar in den tweeden tabernakel ging alleen de hogepriester, eenmaal des jaars, niet zonder bloed, hetwelk hij offerde voor zichzelf en voor des volks misdaden. Waarmede de Heilige Geest dit beduidde, dat de weg des heilighdoms nog niet openbaar gemaakt was, zolang de eerste tabernakel nog stand had; Welke was een afbeelding voor dien tegenwoordigen tijd, in welken gaven en slachtofferen geofferd werden, die dengene, die den dienst pleegde, niet konden heiligen naar het geweten.' (vers 2-9)

Als u het boek der Hebreeën zorgvuldig leest, speciaal in de 'nieuwe vertaling, zult u vinden dat het thema van het boek 'volmaaktheid' is, in voorbereiding om gereed te zijn, voor de komst van Christus. De dienst in het Heiligdom heeft daarop betrekking. In Leviticus 23:27 lezen wij: *'Maar op de tiende van de zevende maand is de verzoendag.'* De verzoendag was de dag dat de hogepriester het tweede gedeelte binnenging. Aangezien nu dat Heiligdom slechts een afbeelding was, zoals Paulus zegt, en het ware Heiligdom in de hemel is, moest de ware dag van verzoening (het tegenbeeld) aan het einde van de 2300 jaar komen. 'Dan', zei de engel tegen Daniël, zal het Heiligdom gereinigd worden.'

[97]

Wij zullen hier niet op de bijzonderheden ingaan, alleen houdt in herinnering, dat de 2300 dagen of jaren, eindigden in 1844, en dat de 'leer van het Heiligdom' de reden is dat er vandaag een Zevende-dags Adventisten gemeente in de hele wereld bestaat. Toch is dit thema van het Heiligdom vele jaren verwaarloosd. Wij zijn bevreesd geweest over de praktische kant ervan te spreken, omdat men dan zou kunnen denken dat wij ketters zijn. Zo is het. Als prediker moest ik die vrees overwinnen en zo met mij vele anderen. De duivel heeft ons ertoe verleid deze belangrijkste Waarheid, die we toch moeten begrijpen, te verwaarlozen. Laten we verder lezen:

'En dit zal voor u tot een eeuwige inzetting zijn: gij zult in de zevende maand, op den tienden der maand, uw zielen verootmoedigen, en geen werk doen, inboorling noch vreemdeling, die in het midden van u als vreemdeling verkeert. Want op dien dag zal hij voor u verzoening doen, om u te reinigen; van al uw zonden zult gij voor het aangezicht des HEEREN gereinigd worden.' (Lev. 16:29-30)

De reiniging van het hemels Heiligdom vereist dus eveneens de reiniging van het volk van God.

Weet u de ware reden van de gezondheidshervorming? Het is te leven in harmonie met de reiniging van het Heiligdom, want op de verzoendag vastte het volk. Dat is de betekenis van 'u te verootmoedigen'. Weet u de reden waarom Zevende-dags Adventisten geen juwelen dragen, de ware reden? Het gehele jaar door was het aan het volk van Israël, als zij wilden, toegestaan om juwelen te dragen; evenwel niet op de grote verzoendag. Op die dag kleeadden zij zich heel sober, heel eenvoudig. Zij verootmoedigden zich.

Weet u, honderden jaren geleden, kon Gods volk volmaakt gerechtvaardigd worden, al besteedden zij hun levenskrachten om miljonairs te worden, evenwel is dat vandaag niet meer onze taak. Op de verzoendag mochten zij in het geheel géén werk doen. Natuurlijk moeten we werken om ons gezin te onderhouden. Dat is noodzakelijk; maar, vrienden, ieder die Christus nu in het geloof volgt in Zijn afsluitingswerk der verzoening, werkt alleen voor zijn dagelijks onderhoud; de hoofdzaak in het leven is anderen te helpen, om voorbereid te zijn op de komst van de HEERE. Het is niet onze taak vandaag nog grote fortuinen te vergaren, om wereldse dingen na te jagen. Heden is het een 'speciale dag'.

Weet u waarom wij geen sterke drank gebruiken? De ware reden? Het zal u misschien schokken, maar ik zal u de waarheid vertellen. U kunt in het Oude Testament lezen, hoe Gods volk soms 'sterke drank' gebruikte. Zij gingen niet zo ver dat zij dronken werden. Zij hadden véél meer zelf-controle dan de arme mensen vandaag, na een zesduizendjarige erfenis van degeneratie. Echter op de grote verzoendag dronken zij in het geheel niet. Zij

'verootmoedigden hun ziel' zodat hun geest helder zou zijn, om het Hogepriesterlijk werk bij het reinigen van het Heiligdom helder en bewust te kunnen volgen. Dat is ook de reden waarom wij onze geest ieder moment helder moeten

[98]

houden. Daarom drinken wij geen koffie, geen thee, roken wij niet, gebruiken wij geen drugs. Wij leven in de grote dag der verzoening. Terwijl de Hogepriester dat werk voltooit.

De drievoudige engelenboodschap is ons goed bekend. De boodschap van de derde engel heeft als middelpunt de Heiligdomswaarheid. Wij willen nu in 'Eerste Geschriften' lezen, waar de dienstmaagd des HEEREN zegt :

'De derde engel eindigt zijn boodschap op de volgende wijze: 'Hier is de lijdzaamheid der heiligen; hier zijn zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus.' Toen hij deze woorden herhaalde, wees hij naar het hemels Heiligdom. De aandacht van al degenen die deze boodschap aannemen, wordt op het Heilige der heiligen gericht, waar Jezus voor de ark staat, voor de laatste maal intredende voor al degenen, die nog ontvankelijk zijn voor genade en voor hen die onwetend de wet van God overtreden hebben.' - (blz. 304)

En zo vrienden, is de Heiligdomswaarheid absoluut van levensbelang om het verlossingsplan en de drievoudige engelenboodschap te begrijpen.

Wij lezen verder:

'Satan probeert voortdurend fantastische veronderstellingen met betrekking tot het Heiligdom te berde te brengen, om daarmee de wondervolle bekendmakingen van God en het dienstwerk van Christus te verlagen tot iets, dat aan de vleselijke gezindheid is aangepast.' - (Special Testimonies Series B, no 7. blz. 17)

Laten wij hier voorzichtig zijn en niet concluderen dat dit naar voren gebracht wordt door een of andere afvallige broeder, die een dwaze theorie via een kleine offsetpers verbreidt. Ik ben bang dat de duivel al veel te veel succes in onze gemeenten heeft, door onze aandacht af te leiden van de werkelijke vitale betekenis van de Heiligdomswaarheid. Zolang wij denken dat de Heiligdomsdienst van de Hogepriester een ritueel is dat ons niet aangaat, dat miljoenen lichtjaren ver weg ergens wordt uitgevoerd; zolang wij denken dat onze HEERE Zijn komst heeft uitgesteld en wij hier zitten te wachten op de HEER, tot Hij het uitstel van Zijn komen beëindigd heeft, dan heeft satan zijn doel bereikt. Wij denken dat wij trouw zijn door iedere week naar de gemeente te gaan en onze tienden te betalen enz., maar terwijl wij 'wachten' maken wij het ons zo gezellig mogelijk, door TV-kijken, veel geld verdienen, lui zijn en geen zielen winnen — en menen dat 'wij wachten op de komst van de HEERE.' Dat is precies wat de duivel ons wil doen geloven.

Wanneer wij de Heiligdomsleer bestuderen ontdekken wij dat deze Waarheid ons heel persoonlijk aangaat. Let wel: 'Hij (satan) neemt de leidende macht (van die Waarheid) weg uit het hart van de gelovige.' (Idem.) Velen van jullie, jonge mensen, hebben op de aca-

[99]

demie of misschien op het College, de Heiligdomswaarheid bestudeerd. Misschien moesten jullie uit het hoofd leren, welke voorwerpen in het Heiligdom stonden en de ceremoniën, die hiermee verbonden waren en toch heeft misschien niets echt tot uw hart gesproken — niets u bewogen. Vrienden, tenzij de Heiligdomswaarheid uw harten beweegt, heeft satan iets gedaan om het te bederven.

'In plaats van de Heiligdomsleer heeft satan fantastische theorieën uitgedacht, om de Waarheid van de verzoening waardeloos te maken en ons vertrouwen te ondermijnen in de leerstellingen, die wij heilig hielden, sinds de boodschap van de

derde engel voor het eerst werd gegeven. Op deze wijze wilde hij ons beroven van ons geloof in de boodschap, die ons tot een bijzonder volk gemaakt heeft.' - (Idem.)

Steeds meer horen wij tegenwoordig zeggen: 'Laten wij ons met de andere kerken verenigen. Zij hebbende Geest Gods evengoed als wij.' Velen geloven, dat wij slechts 'ik-ook' mensen zijn, die hetzelfde lied zingen, als alle andere kerken. Vrienden, dat is niet waar. GOD HEEFT AAN DIT VOLK EEN UNIEKE BOODSCHAP GEGEVEN. Wij moeten die alleen beter begrijpen. Als dat niet gebeurt, zullen wij vreselijk bedrogen uitkomen. Lees in 'Eerste Geschriften', blz. 56 het kenmerkende van de verandering van Christus' dienstwerk van de eerste afdeling naar de tweede:

'Daar aanschouwde ik Jezus, een Grote Hogepriester, staande voor de Vader... (Hij was nu het Heilige der heiligen binnengegaan). Zij, die met Jezus opgestaan waren, zonden hun geloof op tot Hem in het Heilige der heiligen en baden: 'Mijn Vader, geef ons Uw Geest.' Dan blies Jezus de Heilige Geest op hen. In die adem was licht, kracht en veel liefde, blijdschap en vrede.'

Deze liefde nu is het thema van onze laatste boodschap. De enige bron van oprechte liefde is het dienstwerk van Christus in het Heilige der heiligen. Iemand die het dienstwerk van Christus in het Heilige der heiligen niet begrijpt, kan onmogelijk begrijpen wat 'veel liefde' betekent.

'Ik keerde mij om, en zag het gezelschap, dat nog steeds vóór de troon neergebogen was (nog steeds biddend tot Christus in de eerste afdeling). Zij wisten niet dat Jezus deze reeds verlaten had. Satan verscheen bij de troon en trachtte het werk van God voort te zetten. Ik zag hen naar de troon opkijken en bidden: 'Vader, geef ons Uw Geest'. Satan blies toen een onheilige invloed op hen; daarin was licht en veel kracht, maar geen zoete liefde, blijdschap en vrede.' - (Idem.)

Vrienden, dat is afschuwelijk. In hetzelfde boek lezen wij verder:

'Ik zag dat, zoals de Joden Jezus kruisigden, de naam-chris-

[100]

tenen deze (drie engelen-) boodschappen ook kruisigden en zij daarom de weg niet kennen, die tot in het Heilige der heiligen voert en geen zegen kunnen putten uit het middelaarswerk van Jezus. Zoals de Joden hun vergeefse offers brachten (na de kruisiging van Christus), zenden zij hun vergeefse gebeden op naar de afdeling, die Jezus reeds verlaten heeft. Satan, verheugd over de dwaling, matigt zich een godsdienstig karakter aan en vestigt de aandacht van deze belijdende christenen op zichzelf en werkt met macht, tekenen en wonderen der leugen (genezingen en vreemde tongen), om hen in zijn valstrik te verstrikken. Sommigen misleidt hij op de ene wijze en anderen op een andere wijze. Hij heeft verschillende dwalingen gereed, berekend om verschillende harten te treffen. Sommigen zien met afschuw op de ene dwaling, terwijl zij begerig een andere aannemen. Satan verleidt sommigen door het spiritisme. Ook komt hij als een engel des lichts (dit is de meest dodelijke) en spreidt zijn invloed uit over het land door middel van valse opwekkingen. De kerken (de populaire evangelische) zijn hierover verrukt en menen dat God voor hen op een wonderbaarlijke wijze werkt, terwijl dat het werk van een andere geest is.' - (Eerste Geschriften, blz. 313)

O, hoe graag zou ik willen, dat iedere Zevende-dags Adventist zich hiervan bewust werd! Onder de invloed en het enthousiasme van de 1888-boodschap en de prediking van de broeders Jones en Waggoner zei Ellen White:

'Wij leven nu in de tijd van de grote verzoendag en wij moeten in harmonie werken met Christus' dienstwerk in de reiniging van het Heiligdom van de zonden van het volk. Laat niemand die er naar verlangt om met het bruiloftskleed bekleed te

worden, onze HEERE in Zijn dienstwerk tegen staan. Zoals Hij is zullen Zijn volgelingen in deze wereld zijn. Wij moeten het volk nu bekend maken met het werk, dat wij door geloof, onze Hogepriester zien volbrengen in het hemels Heiligdom.' - (Review and Herald, 21.1.1890)

Degenen, die niet met Jezus in Zijn werk in de hemelse hoven overeenstemmen, zullen achtergelaten worden en kunnen het zegel van de levende God niet ontvangen, voegt zij eraan toe.

Laten wij dus terugkeren tot deze 'zeer kostbare boodschap', die de HEERE tot Zijn volk zond in 1888 en laten wij onderzoeken wat die boodschappers te zeggen hadden over de Heiligdomsdienst. Wat zij ons leerden gedurende die vele jaren, is grotendeels verloren gegaan. Hier volgt een artikel van E.J. Waggoner, genoemd 'Het uitwissen van zonde'.

Voor we beginnen zal ik u uitleggen, dat het uitwissen van zonden precies hetzelfde is als het reinigen van het Heiligdom.

[101]

Zoals u zich zult herinneren, bracht de zondaar bij de dienst in het eerste gedeelte van het Heiligdom zijn zondoffer; dit was misschien een lam, dat hij met zijn eigen hand moest slachten. De priester nam het bloed en bracht het in het Heiligdom. Op deze wijze werd de zonde als het ware overgebracht van de zondaar op het slachtoffer en van het slachtoffer in het Heiligdom. De zondaar werd vergeven en er werd verzoening voor hem gedaan. De zonde was echter nog niet 'uitgewist'. Dit uitwissen gebeurde pas op de grote verzoendag, wanneer de hogepriester voor dit werk het Heilige der heiligen binnenging. Dit is zeer kenmerkend en uniek voor de boodschap, die de HEERE de Zevende-dags Adventisten heeft toevertrouwd. Deze Waarheid is er voor bestemd om de wereld in beweging te brengen. Laten wij nu Waggoner's opvatting lezen over het uitwissen van zonden:

'Het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonde, — wist alle ongerechtigheden weg. Wij moeten er voor waken te denken, dat het uitwissen van zonde zo iets zou zijn als het wissen met een natte spons over een lei, of een soort afboeken van een post in het grootboek, om de rekening in evenwicht te brengen. Dit is geen uitwissen van zonde. Een onwetend iemand, die voor de eerste keer een thermometer zag, dacht de hitte te kunnen verminderen door de thermometer te breken. Maar hoeveel effect had dat op het weer? — Net zoveel als het uitwissen van het verslag van de zonde op de zondaar. Het uitscheuren van een blad uit een boek, of zelfs het verbranden van het boek, dat het zondenverslag bevat, wist de zonde niet uit. De zonde wordt niet uitgewist door het uitwissen van het zondenverslag, net zomin als het in het vuur werpen van de Bijbel, het Woord van God vernietigt.' - (Review and Herald, 30.9.1902)

Zijn standpunt is dit: De reiniging van het Heiligdom is niet een ritueel dat triljoenen van lichtjaren ver weg plaatsvindt en geen uitwerking op u heeft. Waggoner stelt het feit vast, dat de reiniging van het Heiligdom een directe vitale relatie heeft met de harten van Gods volk.

'Al zouden alle aantekeningen van al onze zonden, zelfs als ze geschreven zouden zijn met de vinger Gods, worden geschrapt, dan zou de zonde toch blijven bestaan, omdat de zonde **in** ons is. Al zouden al de aantekeningen van onze zonden in een rots gegrift staan en de rots tot stof worden vermaald, zelfs dit zou onze zonden niet uitwissen.'

Het uitwissen van de zonde is het uitdelgen ervan uit onze natuur; het wezen van de mens. Het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonden. Onze lichamen zijn slechts het kanaal, de rand, het zand aan de oever van de rivier des levens. Indrukken zijn bij ons achtergebleven

[102]

door de zonde. Als u aan het strand een vlak stuk zand ziet, is uw eerste impuls er iets in te tekenen. Dan komt de vloed op en elke golfslag, die erover heen stroomt helpt die indrukken uit te wissen tot zij helemaal weg zijn. Evenzo zal de stroom des levens die van de troon van God komt, de indrukken van zonde, die in ons zijn, wegwassen en uitwissen.

De reiniging van zonde is het wegwissen ervan uit onze natuur, zodat wij die nooit meer kennen, 'De aanbidders' na eenmaal gereinigd te zijn', (zegt Hebreëen) in werkelijkheid gereinigd door het bloed van Christus' *geen geweten meer zouden hebben der zonden,* (Hebr.10:2) omdat het wezen der zonde uit hen verdwenen is. Zou men naar hun ongerechtigheden zoeken, dan zullen ze niet gevonden worden. Ze zijn voor altijd van hen weggedaan, — ze zijn vreemd voor hun nieuwe natuur, en zelfs al zouden zij zich het feit herinneren, bepaalde zonden begaan te hebben, de zonde zelf zijn zij vergeten — zij denken er niet aan ze ooit weer te doen. Dit is het werk van Christus in het ware Heiligdom.' - (Review and Herald 30.9.1902)

Waggoner leerde dezelfde Waarheid in 'Christus en Zijn Gerechtigheid'. Hij zei:

'Wanneer Christus ons bedekt met het kleed der gerechtigheid, is het niet zo, dat Hij de zonde met een mantel bedekt, maar Hij de zonde juist wegneemt. (Het woord 'vergeven' dat in onze Bijbel gebruikt wordt, betekent in het Grieks letterlijk 'wegdragen', 'wegnemen'. Een zonde is niet werkelijk vergeven, tenzij ze is weggenomen. Met andere woorden; totdat u een zonde overwint, kan zij niet werkelijk vergeven worden, omdat de vergeving van de zonde betekent, dat zij van u weggenomen wordt). Dit laat zien, dat vergeving van zonden méér is dan alleen maar een formaliteit, méér dan een aantekening in de gedenkböeken in de hemel, met als uitwerking dat de zonde vereffend is. Vergeving van zonden is een realiteit; het is iets tastbaars, iets dat een bezielende uitwerking heeft op het individu. Het maakt hem daadwerkelijk vrij van schuld; en als hij gereinigd is van schuld, gerechtvaardigd is, rechtvaardig gemaakt, heeft hij zeker een radicale verandering ondergaan. Hij is metterdaad een andere persoon.' (blz. 66)

Dit is vergeving van zonden, ziet u? En wat zegt Ellen White hierover?

'Maar vergeving heeft een bredere betekenis, dan velen veronderstellen... Gods vergeving is niet slechts een rechterlijke handeling, waardoor Hij ons vrijmaakt van veroordeling. Het is niet alleen vergeving van zonde, maar vrijmaking van zonde. Het vloeit voort uit redden-

[103]

de liefde die het hart omvormt.' - 'Mount of Blessings' blz. 114)

Nu uit 'De Grote Strijd tussen Christus en satan':

'Zij die op de aarde leven wanneer het middelaarswerk van Christus in het hemels Heiligdom eindigt, zullen voor het aangezicht van een Heilig God moeten leven zonder Middelaar. Hun klederen moeten vlekkeloos zijn, hun karakters van zonde gereinigd door het bloed der besprenging.' - (blz. 397)

Denk nu niet, dat het uw eigen taak zal zijn dit te doen. Het kan alleen volbracht worden door het bloed van Christus. U moet het kruis begrijpen en waarderen. Met dit bloed moet u bedekt en gewassen worden. U moet op de Rots vallen en 'gebroken' worden. Al de oude, zondige trots, het grote egoïsme, de trots op onze schoonheid, op ons lichaam, op onze welstand, onze persoonlijkheid, dit alles moet met Christus gekruisigd worden.

Weet u, sommige liederen in ons zangboek zijn heerlijk, maar sommige egocentrisch. Een van de mooiste is die van Isaäc Watts:

Helaas! Bloedde mijn Verlosser?
en stierf mijn Koning?
zou Hij Zijn heilig Hoofd
wijden aan zo'n worm als ik?

Was het voor misdaden, die ik begaan heb
dat Hij kreunde aan het hout?
Wonderbaar medelijden! Genade ongekend!
En liefde onbegrensd.

Maar tranen van berouw kunnen nooit terug betalen
De schuld, die ik U ben verplicht:
HEER, God, Ik geef mijzelf aan U;
Dat is alles wat ik kan doen.

En dat is wat iedereen doet, die 'het bloed der besprenging' waardeert, vrienden. Als u deze ervaring hebt doorgemaakt, zult u een nieuw mens zijn. Wij willen opnieuw in 'De Grote Strijd tussen Christus en satan' lezen:

Door Gods genade en door hun eigen vlijtige inspanning moeten zij overwinnaars zijn in de strijd tegen het kwaad. Terwijl het onderzoekend oordeel in de hemel plaatsvindt en de zonden van de gelovigen, die berouw hebben getoond, uit het Heiligdom worden verwijderd, moet er bij Gods kinderen op aarde een bijzonder werk van reiniging plaatsvinden, dat een einde maakt aan de zonde. Dit werk wordt in de boodschappen van Openbaring 14 duidelijker uiteengezet'. - (blz. 397-398)

Ik zou u willen laten zien, hoe onze broeders deze boodschap van het uitwissen van zonde begrepen. Dit artikel is geschreven

[104]

door W.W. Prescott één van de mannen, die diep beïnvloed werden door de 1888-boodschap. Het is een gedeelte uit een klein boekje, dat hij rond de eeuwwisseling schreef:

'Er is een verschil tussen de vergeving van zonden en het uitwissen van zonde. Er is een verschil tussen de Evangelie-prediking voor de vergeving van zonden en de Evangelie-prediking voor het uitwissen van zonde. Altijd en ook heden is er een rijkelijke voorziening getroffen voor de vergeving van zonden. In onze generatie komt daarbij, de voorziening voor het uitwissen van zonde. Het uitwissen van zonde is hetgeen dat de weg zal bereiden voor de komst van de HEER; het uitwissen van zonde is het dienstwerk van onze Hogepriester in het Heilige der heiligen, in het hemels Heiligdom; Het maakt een verschil voor het volk van God in hun werk vandaag, in hun boodschap en in hun ervaring, of zij het feit van de wijziging in het dienstwerk van Christus erkennen of ervaren... Dit zal duidelijk naar voren gebracht moeten worden in de boodschap van de derde engel; en daarmee, natuurlijk, zal de duidelijkste openbaring van het Evangeliewerk voor deze tijd komen: het uitwissen van de zonde in deze generatie, en zo de weg bereiden voor de komst van de HEER.' - ('The Gospel Message of Today', blz. 53 W.W. Prescott)

Br. Jones maakt in het Generale Conferentie Bulletin, van 1893 duidelijk, hoe dat plaatsvindt, en hoe onze zonden worden uitgewist:

'Als de HEERE ons zonden onder ogen brengt, waaraan we nooit eerder gedacht hadden, toont dat alleen maar aan, dat Hij tot in de diepten (van onze harten) gaat, en Hij daar tenslotte de bodem zal bereiken; als Hij het laatst resterende zal vinden, dat onrein en vuil is en niet in harmonie is met Zijn wil, het omhoog haalt en ons onder ogen brengt, en wij zeggen; 'Ik wil liever de HEERE bezitten, dan dat' — dan is het werk voltooid en kan het zegel van de levende God op ons karakter gedrukt worden. (Aanwezigen 'Amen') Wat hebt u liever, een karakter — (Iemand in de

vergadering begon de HEERE te prijzen, terwijl anderen begonnen rond te kijken), — hoe het ook zij; wanneer veel meer onder u de HEERE zouden danken voor wat u ontvangen hebt, dan zou er meer vreugde in dit huis zijn vanavond.’

Wat wilt u liever bezitten? De volmaaktheid, de volheid van Jezus Christus, of minder dan dat: nog enkele verborgen zonden, waarvan u zich nooit bewust was? (Aanwezigen: 'Zijn Volheid') Maar ziet u niet, dat de getuigenissen ons zeggen, dat als er vlekken van zonden zijn, wij het zegel van de levende God niet kunnen ont-

[105]

vangen? Hoe ter wereld kan het zegel van God, dat de afdruk van Zijn volmaakte karakter is, in ons geopenbaard, op ons geplaatst worden als er nog zonden in ons zijn? Hij kan het zegel, de afdruk van Zijn volmaakte karakter, niet op ons drukken totdat Hij Zijn eigen volmaakte karakter in ons ziet. [Het belangrijkste is, het moet daar **gezien** worden. Het moet uitgeleefd worden.] En dus moet Hij verder graven tot op de diepste, meest verborgen plaatsen waaraan we nooit gedacht zouden hebben, omdat wij onze eigen harten niet kennen.’ - (Generale Conferentie Bulletin 1893, blz. 404)

Ik ben bij het bestuderen van de boodschap van Jones en Waggoner en het opnieuw bestuderen van Ellen White, tot een conclusie gekomen. Ik geloof dat de reiniging van het hemels Heiligdom, het uitwissen van onze zonden, ook de reiniging van het onbewuste en onderbewuste van de menselijke geest inhoudt, waar nog steeds de wortels van zonden begraven liggen, waarvan we nooit gedroomd hebben. 1 Joh. 1:9 is zeer duidelijk; *'Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonde vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.'* Maar vrienden, een zonde kan niet vergeven worden tenzij wij die belijden. En hoe kunnen wij onze zonden belijden die wij ons niet bewust zijn? Het is het werk van de Heilige Geest, Die dieper graaft en alle onbewuste zonden tot het bewustzijn brengt, totdat het werk tenslotte gereed is. Dan ziet de HEERE in ons de weerspiegeling van Zijn karakter.

'Wanneer wij als een volk, als lichaam, als gemeente de zegen van Abraham hebben ontvangen, wat dan? (Vergadering: 'De Spade Regen'). De uitstorting van de Heilige Geest. Zo is het ook met de mens afzonderlijk. Wanneer de mens in Jezus Christus gelooft en de gerechtigheid verkrijgt door het geloof, dan wordt de Heilige Geest, hetgeen de besnijdenis van het hart is, door hem ontvangen. En als het gehele volk, als een gemeente, de gerechtigheid door geloof ontvangt, de zegen van Abraham, wat zou er dan nog voor de gemeente in de weg kunnen staan, om de Geest van God te ontvangen? - (Idem., blz. 383)

Wel, het antwoord is natuurlijk: Niets. En dat is waar we staan — niets dan ongelooft staat de Spade Regen in de weg.

Jones was zo zeker van hetgeen Ellen White gezegd had, dat de Spade Regen destijds had moeten vallen, en toen een volk voor de komst van de HEER gereedgemaakt en opgenomen zou worden. Maar het gebeurde niet! Zij namen de boodschap niet aan en daarom stierven allen in de woestijn, tot de laatste man. Zover ik weet is er niet één persoon die destijds op de conferentie aanwezig was, nu nog in leven. Zij zijn allen ter ruste gegaan. De vraag is vrienden: 'Hoe staat het met u en mij?' Zullen ook wij oud worden grijs, met een stok lopen en tenslotte ten grave dalen? Zullen wij allen sterven

[106]

en begraven worden en een volgende generatie komen, of zal Gods werk in deze, in onze generatie beëindigd worden? Het ligt aan ons om te beslissen.

In Jones' boek, 'The Consecrated Way', zegt hij hetzelfde:

'Hij (Christus) redt uit de macht van de wet der erfelijkheid; en kan zó in gerechtigheid, aan iedere ziel die Hem ontvangt, Zijn Goddelijke natuur en kracht schenken om ons boven die wet te stellen en te houden. - (blz. 43)

En deze staat van volmaaktheid, deze ontwikkeling in iedere gelovige tot het volmaakte beeld van Jezus — dit is de vervulling, de openbaring van de verborgenheid Gods, *'welke is Christus in u, de hoop der heerlijkheid.'* Deze vervulling wordt voltooid in de reiniging van het Heiligdom, wat de voleinding betekent van de verborgenheid Gods, de uiteindelijke beëindiging van overtreding en absolute beëindiging van zonde, de verzoening van ongerechtigheid, het aanbrengen van eeuwige gerechtigheid en het uitwissen van de zonde, dat is exact de reiniging van het Heiligdom...

Daarom zullen wij nu als nooit tevoren, tot berouw moeten komen en ons bekeren, opdat onze zonden uitgewist kunnen worden en er een totaal einde aan gemaakt zal worden in ons leven en dat voor eeuwig... En dit alles moet gedaan worden zodat de boodschap van het Evangelie van het Koninkrijk Gods, die de oogst tot rijping brengt, gepredikt zal worden in de gehele wereld met die kracht van omhoog, waardoor de aarde verlicht zal worden met zijn heerlijkheid.' - (blz. 124-125)

Wij staan voor een wonderbaarlijke uitdaging. Wij mogen opstaan en een werk doen, dat in geen zesduizend jaar gedaan is; de gehele wereld zal de boodschap horen.

Deze oude Waarheid, dat de reiniging van het Heiligdom een werk is van vitaal belang voor ons persoonlijk, is voor veel mensen van vandaag nieuw. Zij zijn eraan gewend daarbij te denken aan een soort 'ceremonie', die vele lichtjaren van ons verwijderd, plaatsvindt en wij hier op aarde worden opgehouden, als passagiers in een bus, die motorpech heeft. De engelen zijn, hoe dan ook, op het schema achter geraakt bij de rituelen van het onderzoekend oordeel; de nog te behandelen dossiers hebben zich opgestapeld, en alles wat wij kunnen doen is, één of andere manier vinden om ons te amuseren tot de achterstand is ingehaald. Zo komt het dat de dingen van deze wereld onze grootste belangstelling hebben, TV- kijken, op vakantie gaan, mooiere huizen bouwen, veel tijd aan onze hobby's besteden, méér geld willen verdienen. Wij denken dat **dit** de betekenis is van 'werk totdat Ik kom'.

Maar zodra wij ons realiseren dat de reiniging van het Heiligdom en het uitwissen van zonden een werk is, dat voor ons van levensbelang is

[107]

hier op aarde, dan beginnen wij wakker te worden. Hier is een uitspraak uit 1901:

'Deze reiniging van het Heiligdom gaat hand in hand met het werk der voorbereiding, om een volk te bevrijden van elke besmetting. Maar Christus is niet een ritualist; Hij is niet zoals een Rooms Katholieke priester, ver weg van het volk, met zijn rug naar de gemeente gekeerd, bezig met iets, waaraan zij geen deel hebben (miljoenen lichtjaren ver weg) en waarvan zij niets begrijpen; — alles wat Christus voor het volk doet, doet Hij in hen.' ('British Present Truth', E.J. Waggoner, 1901)

Weet u, wij hebben tot op zekere hoogte, het onderzoekend oordeel verkeerd begrepen, omdat wij erover dachten vanuit een egocentrisch standpunt. Wij zijn net als studenten op school, die voor een examen opgaan en zeggen, 'Als ik maar slaag!' Alsof dát het belangrijkste is. Wij hebben verzuimd te realiseren, dat iets veel belangrijkers op het spel staat. Jones citeerde in het 1893-Bulletin een klein tractaat of getuigenis dat Ellen White vanuit Australië zond. Kort geleden kreeg ik een kopie in handen van datzelfde kleine tractaat, 'The Crisis Imminent', dit is een juist citaat:

'Iets groots en beslissends moet plaatsvindt en wel spoedig. Bij enig uitstel zal het karakter van God en Zijn troon in opspraak komen.'

Vindt u tachtig of negentig jaar een 'uitstel'? Jones' commentaar luidt:

'Broeders, door onze zorgeloze onverschillige houding, brengen wij Gods troon in gevaar. God is gereed. Zijn Gods dienstknechten gereed? (Dit is een geheel nieuwe gedachte!). Broeders, terwille van de HEERE en Zijn troon, laten wij uit de weg gaan, laten wij uit de weg gaan.' - (Generale Conferentie Bulletin 1893, blz. 73)

Dit is een geheel andere benadering van het oordeel! Wat er in het oordeel gebeurt, is niet een egocentrisch probleem voor ons, waarbij wij alleen maar bezorgd zijn, of wij er wel doorkomen of niet. Er staat iets veel groters en belangrijkers op het spel.

Een deel van die 'zeer kostbare boodschap', die het begin van de 'Spade Regen' inluidde, legde de nadruk op iets van veel groter belang: de rehabilitatie van Christus. Hoe dichter men komt bij het kruis van Christus, hoe minder men zich om zichzelf en zijn eigen veiligheid zorgen maakt. Men zal veel meer gegrepen worden door een bezorgd zijn over het grote gebeuren van de zegevierende afsluiting van de grote strijd tussen Christus en satan. Zoals steeds zien wij dat Jones en Waggoner in volmaakte harmonie waren, wat betreft hun opvattingen en hun presentaties. Hoewel zij gedwongen waren meestal hun werk ver van elkaar te doen, kwamen zij tot dezelfde conclusies. Merk op, wat Waggoner over dit onderwerp zegt!

'Opdat Gij gerechtvaardigd wordt in Uw woorden, en over-

[108]

wint, wanneer Gij wordt geoordeeld', (Rom. 3:4 KJV) God wordt nu door satan beschuldigd van onrechtvaardigheid en onverschilligheid en zelfs van wreedheid. Duizenden mensen hebben deze aanklacht herhaald. Maar het oordeel zal de rechtvaardigheid van God ten volle bewijzen. Zijn karakter, alsmede dat van de mens, is in het geding. In het oordeel zal iedere handeling, van God én van de mens, sinds de schepping, in alle facetten voor allen openbaar worden. En wanneer alles in dat volmaakte licht gezien is, zal God vrijgesproken worden van elke valse aanklacht, zelfs door zijn vijanden.' - ('Signs of The Times' 9.1.1896)

Wij allen kennen de boodschap van de eerste engel uit het hoofd; 'Vreest God en geeft Hem heerlijkheid.' Wat betekent dat, 'Vreest'? Betekent het 'wees bang voor Hem, want Hij zal u straffen als u het niet doet?' Is vrees de motivatie die goede, toegewijde christenen voortbrengt? Neen, vrees betekent hier, 'Hem eerbiedigen, Hem eren, Zijn karakter van liefde zoals dat aan het kruis is geopenbaard, op prijs stellen.' En 'Hem heerlijkheid geven' betekent, Hem te helpen, Hem te rechtvaardigen, trouw aan Zijn zijde te staan.

Waarom? 'Want de ure Zijns oordeels is gekomen.' Wij hebben altijd begrepen dat dit betekent, 'het uur waarin God ons oordeelt.' En toch zegt Jezus, 'De Vader oordeelt niemand.' De Vader heeft Zijn handen vrijgemaakt van alle oordeel. Hij zegt dat Hij er niets mee te doen wil hebben. Hij 'heeft het gehele oordeel aan de Zoon gegeven.' (Joh. 5:22) Jezus zegt verder in Joh. 12:47 'En indien iemand naar Mijn woorden hoort, maar ze niet bewaart, Ik oordeel hem niet!' De enigen, die Christus bereid is te oordelen, zijn diegenen die in Hem geloven, die Hij zal rechtvaardigen in het oordeel en hen verdedigen.

In het Grieks kan hier de genitief (bezitsaanduiding vert.) verstaan worden, zowel objectief als subjectief. Jones en Waggoner verstonden het als objectief, als lijdend voorwerp: het uur, wanneer God geoordeeld zal worden. Dr. Graham Maxwell zegt in een recent nummer van het blad 'Spectrum', in een artikel getiteld 'Wat is het Goede Nieuws?':

'Maar als God zo zou zijn als satan Hem uitbeeldt, hoe gemakkelijk had Hij dan de rebelse schepselen kunnen wegvagen en opnieuw beginnen. Wanneer alles wat God verlangde, slechts blinde gehoorzaamheid was, hoe gemakkelijk had Hij dan niet de geest van mensen en engelen kunnen manipuleren en hen gedwongen hebben, te gehoorzamen! Maar liefde en geloof, de karaktertrekken waar God het meest naar verlangt, worden niet verkregen door dwang of geweld — zelfs niet door God Zelf.'

U kunt door het inboezemen van angst, mensen niet tot christenen maken, vrienden. Vaders en moeders, door uw kinderen angst in te boezemen kunt u hen niet tot christenen maken of tot goede mensen. Dat wil God niet, het werkt ook niet.

[109]

'Daarom bracht God, in plaats van vernietiging, Zijn zaak voor het gerecht, teneinde Zijn gerechtigheid te bewijzen en aan te tonen, dat Zijn wijze van regeren van het universum de beste was voor allen, die het aangaat. God onderwierp Zijn eigen karakter nederig aan een onderzoek en oordeel door Zijn schepselen.' - (Idem.)

De grootste betekenis van de reiniging van het Heiligdom en het eindoordeel, is niet zozeer onze eigen persoonlijke verlossing, maar belangrijker is de zuivering en de rehabilitering van Gods Naam. Dat is het werk, dat in 1844 moest beginnen. Gods volk moet daar deel aan hebben.

Ik zou u deze gedachte willen meegeven en het ook benadrukken:

'Er moet nog veel kostbare Waarheid aan het volk geopenbaard worden in deze tijd van gevaar en duisternis.' - (Testimonies on Sabbath School Work, blz. 62)

'Wij bezitten slechts een glimp van de lichtstralen, die nog tot ons moeten komen.' - (Review and Herald, 3.6.1890)

'Grote waarheden die sinds de dag van Pinksteren achteloos en ongezien zijn blijven liggen, zullen uit Gods Woord stralen in hun natuurlijke zuiverheid. Aan hen, die God waarlijk liefhebben, zal de Heilige Geest waarheden openbaren, die uit de gedachten verdwenen zijn, en Hij zal ook geheel nieuwe waarheden openbaren.' - (Fundamentals of Christian Education, blz. 473)

Ja vriend, wees als een klein kind. Wees nederig en berouwvol. Vraag de HEERE u te leren. *'Wast op in genade en kennis van onzen HEERE en Zaligmaker Jezus Christus.'* (2 Petr. 3:18)

Ik zou willen, dat u in gedachten met mij meeging naar de zitting van de Generale Conferentie in 1893. Stelt u zich voor, dat u in de vergadering zit en de spreker A.T. Jones die laatste dag van confrontatie beschrijft, waarop wij Christus van aangezicht tot aangezicht ontmoeten. Degenen, die denken, dat zij verdiend hebben het Koninkrijk der Hemelen te mogen binnengaan, zullen vol zelfvertrouwen aankloppen, en zeggen: 'HEERE, open de poorten. **Ik** hoor hier thuis. **Ik** heb wonderen in Uw naam gedaan. **Ik** heb gepredikt en zieken genezen en al zulke dingen.' Wat zal het antwoord zijn? *'Gaaf weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!'* (Matth. 7:23b)

'Wat zeiden zij? **Wij** hebben vele wonderen verricht; **Wij** deden dat; met **ons** is alles in orde; **wij** zijn rechtvaardig; **wij** zijn goed, volkomen goed; daarom hebben **wij** het recht binnen te gaan. Open de deur.' Maar **'wij'** telt daar niet, wel?

Op die dag zal er ook een ander gezelschap zijn — een grote menigte, die geen mens tellen kan, — komend uit alle naties, alle geslachten, talen en volken; en zij

[110]

komen om binnen te gaan. Als iemand hen zou vragen, 'Wat heeft u gedaan om hier binnen te komen? Welk recht heeft u hiertoe?' Dan zou het antwoord zijn: — 'O, ik heb niets gedaan, waarmee ik het verdiend heb. Ik ben een zondaar, geheel afhankelijk van de genade van God. O, ik was zo ellendig, zo geheel en al gebonden en in zo'n slavernij, dat niemand mij kon redden, dan de HEERE alleen; zo armzalig, dat alles wat ik kon doen slechts was, mij voortdurend door de HEERE te laten troosten; zo arm, dat ik aldoor bij de HEERE moest smeken; zo blind, dat niemand dan alleen de HEERE mij kon doen zien; zo naakt, dat niemand dan alleen de HEERE mij kon kleden; de enige aanspraak die ik heb is, wat Jezus voor mij

gedaan heeft. Maar de HEERE had mij lief. Wanneer ik het uitschreeuwde in mijn ellende verloorste Hij mij; wanneer ik in mijn verdriet getroost moest worden, troostte Hij mij steeds; wanneer ik in mijn armoede bad, gaf Hij mij rijkdom; wanneer ik in mijn blindheid Hem naar de weg vroeg, leidde Hij mij de gehele weg en maakte, dat ik weer kon zien; toen ik zo naakt was, dat niemand mij kon kleden, wel, toen gaf Hij mij dit kleed, dat ik nu draag; en zo is alles wat ik kan laten zien, alles wat ik heb om te laten zien, om binnen te mogen, alles waarop ik aanspraak kan maken om binnen te kunnen gaan, alleen datgene, wat **Hij** voor mij heeft gedaan. En als dat mij niet helpt om binnen te komen, dan moet ik buiten blijven; en dat is dan ook rechtvaardig. Als ik buiten wordt gelaten, mag ik mij niet beklagen. Maar o, zou dat niet een reden zijn, binnen te mogen gaan en de erfenis te bezitten?' - (Generale Conferentie Bulletin, 1893, blz. 416)

Vrienden, hebt u ooit nagedacht over de betekenis van het Woord des HEEREN: 'KOMT, gij gezegenden Mijns Vaders?' Die mensen kwamen niet uit zichzelf, zij stonden achteraf, omdat zij zich niet waardig voelden het Koninkrijk des Hemels binnen te gaan. Daarom moest de HEERE zeggen, 'Kijk, Ik nodig u uit. KOMT, u bent degenen voor wie het bereid is.' Is dat niet geweldig?

'Maar hij zegt, 'Nu... Er zijn enkele heel bijzondere personen hier aanwezig; zij willen volledige genoegdoening hebben over iedereen, die hier binnengaat. Wij hebben hier tien ondervragers. Wanneer zij iemand's zaak nagaan en zeggen, dat hij in orde is, wel, dan kan hij binnengaan. Vindt u goed, dat deze geroepen worden om uw zaak te onderzoeken?' En wij zullen antwoorden, 'Ja, ja; want ik wil graag binnengaan en ik wil mij wel aan ieder onderzoek onderwerpen; omdat zelfs als ik wordt buiten gesloten, ik niet mag klagen; want ik ben in elk geval verloren als ik aan mijzelf wordt overgelaten. 'Goed', zegt hij dan, 'wij zullen hen roepen'. En dus worden de tien onderzoekers gehaald, en zij zeggen: 'Zeker,

[111]

wij zijn volkomen tevreden over hem. Want, zijn verlossing uit de ellende, waarin hij zich bevond, is door onze HEERE tot stand gebracht; de troost, die hij steeds weer kreeg, die hij zo nodig had, gaf onze HEERE hem; de rijkdom, die hij heeft, wat hij ook maar bezit, zo arm als hij was, de HEERE gaf het hem; en blind, alles wat hij ook ziet, kreeg hij van de HEERE, en hij ziet alleen maar, wat de HEERE behoort; en naakt als hij was, het kleed dat hij draagt, gaf de HEERE hem, — de HEERE weefde het, het is alles Goddelijk. Het is alles Christus. Zeker, hij kan binnenkomen.' (Hier begint de vergadering te zingen —

'Jezus betaalde het alles,
alles dank ik aan Hem;
zonde liet een bloedvlek na,
Hij waste het wit als sneeuw.'

'Jesus paid it all,
All to Him I owe;
Sin had left a crimson stain,
He washed it white as snow.'

Dan broeders, zal daar vanuit de poorten een stem vol zoete muziek te horen zijn, vol van tedere liefde en erbarmen van onze Verlosser, — die stem zal zeggen, 'Treedt binnen, gij gezegenden des HEEREN' (Vergadering: 'Amen') 'Waarom staat gij buiten?' En de poort zal wijd openzwaaien, en wij zullen 'een uitbundige intocht beleven in het eeuwigdurend Koninkrijk van onze HEERE en Verlosser, Jezus Christus.' - (Idem., blz. 416-417)

[112]

APPENDIX A

ELLEN WHITE'S BEVESTIGINGEN EN AANBEVELINGEN VAN DE 1888-BOODSCHAP, ZOALS DIE GEBRACHT WERD DOOR JONES EN WAGGONER

1. 'De HEERE zond in Zijn grote genade een zeer kostbare boodschap aan Zijn volk door de broeders Waggoner en Jones.' - (TM 91)
2. 'God gaf aan Zijn dienstknechten een getuigenis dat de Waarheid naar voren bracht, zoals die in Jezus is, de boodschap van de derde engel duidelijk en vastomlijnd.' - (TM 93)
3. 'De boodschap van het Evangelie van Zijn genade moest aan de gemeente gegeven worden in duidelijke vaste lijnen, zodat de wereld niet langer zou zeggen dat de gemeente der Zevende-dags Adventisten alleen de wet, de wet predikt, maar niet Christus leert of in Christus gelooft. De doeltreffendheid van het bloed van Christus moet met frisheid en kracht aan het volk gebracht worden.' - (TM 92)
4. 'De boodschap die de HEERE Zijn dienstknechten gegeven heeft, moet juist datgene in het hart en de geest van ieder mens leggen, waartoe Hij het bestemd heeft. God gaf Zijn boodschappers precies wat het volk nodig had.' - (TM 95)
5. 'De HEERE verlangt dat deze belangrijke onderwerpen bestudeerd worden, in onze gemeenten en als elk gemeentelid het Woord van God ingang in zijn hart verleent, zal het licht en begrip geven, ook aan de meest eenvoudige.' - (TM 95 en 96)
6. 'Ik wil degenen waarschuwen, die jarenlang het licht hebben tegengestaan en een geest van oppositie gekoesterd hebben. Hoe lang wilt u de boodschappers van Gods gerechtigheid haten en verachten? God heeft hen Zijn boodschap gegeven. Zij dragen het Woord des HEEREN.' - (TM 96, 1895)
7. 'Hier waren bewijzen, opdat allen kunnen onderscheiden wie de Heer als Zijn dienaars erkent. Maar er zijn er die de mannen én de boodschap die zij brachten, verachtten. Zij hebben hen gehoond als fanatici, extremisten en enthousiastelingen ... Tenzij u spoedig uw hart voor God vernedert, ... zult u zien... dat u tegen God gestreden heeft.' - (TM 97)
8. 'U zult zien dat deze mannen die u hebt tegengesproken, tekenen in de wereld zijn geweest, getuigen voor God ... ijverige mannen, gedreven door Gods Geest... in grondbeginselen standvastig als een rots.... licht uit de hemel.' - (TM 97)
9. 'Als u de door Christus gezonden boodschappers verwerpt, verwerpt u Christus. Veronachtzaamt deze grote verlossing, die u jarenlang is voorgehouden ... en er blijft geen offerande meer over voor uw zonden.' - (TM 97)
10. 'Zelfs Zevende-dags Adventisten zijn in gevaar hun ogen te sluiten voor de Waarheid, zoals die in Jezus is, omdat zij iets wat zij als Waarheid hebben aangenomen, tegenspreken, maar wat

[113]

de Heilige Geest leert, geen Waarheid te zijn ... Dat mannen de geest in stand houden, die in Minneapolis tot opstandigheid leidde, een belediging is voor God.' - (TM 70,76)

11. 'Mannen, aan wie zware verantwoordelijkheden zijn toevertrouwd, maar die geen levende verbinding met God hebben, zijn bezig geweest en zijn nog bezig Zijn Heilige Geest te minachten. ...Als God hun levens spaart en zij dezelfde geest blijven voeden,

die hun handelingen kenmerkt, zowel vóór als na de Minneapolis' vergadering, zullen zij de daden evenaren van hen, die Christus veroordeelden, toen Hij op aarde was ... Sommigen hebben haat gekweekt tegen de mannen aan wie God opgedragen heeft een speciale boodschap aan de wereld te brengen... Toen zij de werking van de Heilige Geest zagen en voelden, Die getuigde dat de boodschap van God was, haatten zij deze des te meer.' - (TM 78-80)

12. 'Datgene wat God Zijn dienaren (Jones en Waggoner) vandaag te spreken geeft, zou misschien twintig jaar geleden geen tegenwoordige Waarheid geweest zijn, maar het is Gods boodschap voor deze tijd... Laten mannen en vrouwen, die waarlijk bekeerd zijn, zich nederig aan de dienst van God wijden... Zij zullen niet over de fouten van anderen spreken... Zij zullen zich ervoor wachten praatjes te maken en spot te drijven met Gods boodschappers.' - (MS 8A,1888) (Dr. Froom past deze uiteenzettingen toe op Jones en Waggoner, zie 'Movement of Destiny' blz. 225)
13. 'God presenteerde aan de geest van deze Goddelijk aangewezen mannen (Jones en Waggoner) kostbare edelstenen der Waarheid, passend in deze tijd. God heeft deze waarheden bevrijd uit de vermenging met dwaling en heeft ze geplaatst in het juiste raamwerk... Zij die de mijnschacht niet steeds dieper en dieper afdalen, in de mijn van de Waarheid, zullen geen schoonheid zien in de kostbaarheden, die op deze conferentie zijn aangeboden. ...Er zijn overtuigende bewijzen gebracht op deze conferentie.' - (MS 8A,1888, Olson blz. 279)
14. 'Zelfs ofschoon de Waarheid tegengewerkt en tegengesproken is door hen, die gezegend gesterkt en verheugd hierdoor moesten zijn; de waarde en helderheid ervan is niet verminderd; want de boodschappers Gods zullen de telescoop voor het geestelijke oog houden.' - (MS A8,1888, Olson blz.280)
15. 'God heeft zeer kostbaar licht voor Zijn volk. Ik noem het geen Nieuw Licht, maar o, het is vreemd nieuw voor velen.' - (MS 8A 1888, Olson blz. 280)
16. 'Weest op uw hoede de kostbare Waarheid waarvan u zo weinig kennis hebt, tegen te staan.' - (Idem)
17. 'Wel, zegt iemand, 'Uw gebeden en uw spreken lopen parallel met die van Dr. Waggoner'... Daar br. Waggoner's inzichten fout waren, wat heeft het dan voor zin, dat iemand opstaat en verkondigt wat zij hier gisteren deden? ...Wel, broeders,

[114]

licht is tot ons gekomen en wij willen de gelegenheid benutten het te begrijpen, en God zal ons één voor één tot Hem leiden... Als de predikers het licht niet willen ontvangen, wil ik het volk een gelegenheid geven; misschien dat zij het willen aannemen... Wanneer iets in de weg zou komen en de poort gesloten wordt zodat de golven van Waarheid niet binnenstromen, zult u mijn stem horen, waar het ook is, in Californië of Europa, of waar ik ook ben, want God heeft mij licht gegeven en ik moet het laten schijnen. Heeft hij u niet de woorden van de Bijbel gebracht? Dit onderzoek moet voortgezet worden.' - (MS 9,1888, Olson blz. 291-293)

18. 'Dr. Waggoner heeft op een rechtstreekse wijze tot ons gesproken. Er is kostbaar licht in wat hij gezegd heeft.' - (MS 15, 1888, Olson blz. 294)
19. 'Ik moet nederig en gewillig van hart zijn om beleerd te worden als een kind. Het heeft de HEERE behaagd mij groot licht te schenken, toch weet ik, dat Hij ook andere zielen leidt en hen de verborgenheden van Zijn woord opent, en ik verlang ernaar iedere straal van licht, die God mij zendt te ontvangen, al was het door de minste van Zijn dienaren. (Idem.)
20. 'Dr. Waggoner ... heeft zijn inzichten op een duidelijke rechtstreekse wijze gebracht, zoals het een christen past Ik heb geen reden te denken dat hij niet evenveel door God

geacht wordt als wie ook van mijn broeders... Ik weet dat het gevaarlijk zou zijn Dr. Waggoner's standpunt als geheel dwalend uit te maken.... Ik zie de schoonheid van de Waarheid in zijn voordracht over de gerechtigheid van Christus in relatie tot de wet, zoals de Doktor ons die voor ogen stelt Datgene wat gebracht is harmonieert volmaakt met het licht, dat God behaagd heeft mij te geven gedurende al de jaren van mijn ervaring. Als onze leidende broeders de leer, die zo helder en duidelijk gebracht is, zouden aanvaarden— de gerechtigheid van Christus in verbinding met de wet— en ik weet dat het nodig is dat zij dit aanvaarden.' - (Idem.)

21. 'Deze boodschap, in haar ware karakter begrepen, en verkondigd, zal de aarde met haar heerlijkheid verlichten.' - (Idem., blz. 296)
22. 'Als u zelf niet het licht ziet, zult u de deuren sluiten; en waar u kunt, voorkomen dat de stralen van het licht tot het volk komen.' - (Idem., blz. 297)
23. 'Een onwil om bevooroordeelde opvattingen op te geven en deze Waarheid te aanvaarden, ligt voor een groot deel ten grondslag aan de tegenstand in Minneapolis, tegen de boodschap van de HEERE, gebracht door de broeders Waggoner en Jones. Door het opwekken van deze tegenstand slaagde satan er in grote mate in, de speciale kracht van de Heilige Geest, die God het volk wilde schenken, van hen weg te houden...

[115]

het licht dat de gehele aarde zou verlichten met zijn heerlijkheid werd tegengestaan, en door de handelwijze van onze broeders grotendeels van de wereld weggehouden.' - (1 MS 234-235)

24. 'Wie van degenen, die deel hadden aan de vergadering in Minneapolis, heeft het licht aanvaard en heeft een rijke schat aan Waarheid ontvangen, die de HEERE hen van de hemel gezonden heeft?... Het was Gods bedoeling, dat de wachters zouden opstaan, om verenigd hun stem in een beslissende boodschap te laten horen... Dan zou het sterke, heldere licht van die andere engel, die uit de hemel daalt met grote macht, de aarde vervuld hebben met zijn heerlijkheid. Wij zijn jaren achter.' - (Brief B2-A, 5.11.1892)
25. 'Velen die gebonden zijn geweest in boeien van duisternis, zijn gerespecteerd omdat God hen gebruikt heeft; hun ongeloof heeft twijfel en vooroordeel veroorzaakt tegen de boodschappers der Waarheid, die de engelen des hemels trachten mede te delen door menselijke vertegenwoordigers (Waggoner en Jones) — Rechtvaardiging door Geloof en de gerechtigheid van Christus.' - (Idem)
26. 'De boodschap aan ons gebracht door A.T.Jones en E.J.Waggoner, is een boodschap van God aan de gemeente van Laodicea.' - (Brief S-24, 1892, aan Uriah Smith)
27. 'Er zijn sommigen, die de boodschappers, die God met macht gedreven heeft, bekritiseerd en gekleineerd hebben en zelfs zijn opgestaan om hen belachelijk te maken.' - (GCB, 1891, blz. 256-8)
28. 'Het eerste standpunt dat u innam ten opzichte van de boodschap en de boodschappers, is een voortdurende valstrik voor u geweest en een struikelblok... dat verlies is nog steeds uw verlies.' - (Brief S-24, 1892)
29. 'Toen br. Waggoner deze ideeën in Minneapolis naar voren bracht, was het de eerste duidelijke belering over dit onderwerp, die ik van menselijke lippen hoorde, uitgezonderd de gesprekken tussen mij en mijn echtgenoot.' - (MS 5, 1889)
30. 'Laat niemand klagen over de dienaren Gods die tot hen gekomen zijn met een uit de hemel gezonden boodschap... God zal het in de oren van de hoorders doen tuiten, als zij geen acht slaan op Zijn stem of op Zijn boodschap.... Liever dan te strijden tegen hen, die Hij gezonden heeft om hen te redden. ...Predikers, onteert uw God niet en bedroeft

ZIJN HEILIGE GEEST niet, door ongunstige uitlatingen over het gedrag en de manieren van de mannen, die Hij uitkiest. ... Hij kent het wezen van de mannen, die Hij gekozen heeft. ... Nu heeft de HEERE mannen genomen, die nog jongens waren, toen u in de frontlinies van de strijd stond, en heeft aan hen de boodschap en het werk opgedragen, dat u niet op u nam.' - (TM 404-415, Hoofdstukken getiteld 'Gods boodschappers'; duidelijk zinspelend op Jones en Waggoner)

[116]

31. 'In Minneapolis gaf God kostbare edelstenen van Waarheid in een nieuwe zetting aan Zijn volk. Dat wat voedsel voor de gemeente is, werd beschouwd als gevaarlijk en moest niet aan haar gegeven worden... groot licht en kostbare voordelen.' - (MS 13, 1889)
32. 'De tegenwerking in onze eigen gelederen hebben op de boodschappers Gods een zware en zielbeproevende taak geladen... De Geest van God is machtig onder Zijn volk aanwezig geweest, maar kan aan hen niet medegedeeld worden omdat zij hun harten niet openden om Hem te ontvangen.' - (Brief 9.1.1893, GCB, blz. 419)
33. 'Mij is de vraag gesteld, wat denkt u van het licht dat deze mannen (Jones en Waggoner) brengen? 'Wel, ik heb het u de laatste 45 jaar gebracht, — de onvergelijkbare liefde van Christus. Dit is wat ik steeds getracht heb u voor te houden.' - (MS 5, 1889)
34. 'Sta dit licht niet in de weg... Als u wacht op licht dat op een zodanige wijze komt, dat het iedereen aanstaat, dan zult u vergeefs wachten. Als u op nog luider uitnodigingen, of betere gelegenheden wacht, zal het licht teruggetrokken worden, en u zult in duisternis gelaten worden.' - (5T.720) De context bespreekt 'de Sentinel' en het 1888-licht)
35. 'Een groot licht schijnt vandaag op ons pad en het leidt tot groter geloof in Jezus.... Dieper inzicht in de Waarheid... Meer licht is gegeven.' - (GW 104-105, Old Edition)
36. 'Zij wisten niet dat God deze mannen had gezonden (Jones en Waggoner) om hen een speciale boodschap te brengen, die zij echter met spot en verachting behandelden.' - (Brief S-24, 1892)
37. 'Sommigen van onze broeders.... zijn vol jaloezie en boze vermoedens, en zijn steeds bereid te tonen, waarin zij met de broeders Jones en Waggoner verschillen.... Maar dit wordt niet ingegeven door Gods Geest... Ik kan nooit de ervaring vergeten, die wij in Minneapolis hadden.' - (Idem.)
38. 'God heeft aan Zijn dienstknechten een boodschap voor deze tijd toevertrouwd; maar deze boodschap stemt niet in alle bijzonderheden overeen met de opvattingen van alle leidende mannen, en sommigen bekritisieren de boodschap en de boodschappers.' - (TM 465)
39. 'Ik zal nu niet voor u de bewijzen herhalen, die in de twee afgelopen jaren gegeven zijn, over Gods handelwijze met Zijn verkozen dienstknechten; maar de tegenwoordige bewijzen van Zijn werking is aan u geopenbaard, en u bent nu verplicht te geloven.' - (TM 466, 3.11.1890)
40. 'Door degenen te beschuldigen en te bekritisieren die God gebruikt, is de HEERE beschuldigen en bekritisieren, die hen gezonden heeft... De vooroordelen en opvattingen, die in

[117]

Minneapolis de overhand hadden, zijn in het geheel niet dood... De wortels zijn nooit geheel uitgeroeid en zij dragen nog steeds hun onheilige vrucht, die het oordeel

vergiftigt en de waarneming misleidt, het verstand verblindt van degenen, waarmee u contact hebt, met betrekking tot de boodschap en de boodschappers.’ (Jones en Waggoner) - (TM 466-467)

41. 'De ware godsdienst, de enige godsdienst van de Bijbel die vergiffenis leert, louter en alleen door de verdienste van een gekruisigde en verrezen Verlosser, die gerechtigheid door het geloof van de Zoon van God voorstaat, is gekleineerd, tegengesproken, belachelijk gemaakt en verworpen.' - (TM 468) [Deze 'ware godsdienst' in context was die, die werd voorgestaan door Jones en Waggoner.]
42. 'Mannen, die godsvrucht beleden, hebben Christus in de persoon van Zijn boodschappers veracht, net zoals de Joden verwierpen zij Gods boodschap... Mensen zijn vaak niet in staat te begrijpen waarom God deze, dan wel gene zendt.' - (FCE 472)
43. 'Sommigen voelden zich geprikkeld door deze uitstorting en hun eigen natuurlijke neigingen werden zichtbaar. Zij zeiden, 'Dit is slechts opwinding, het is niet de Heilige Geest, geen stromen van de Spade Regen van de hemel' ... Bij vele gelegenheden werkte de Heilige Geest; maar zij die de Geest van God tegenwerkten in Minneapolis, wachtten op een kans om dit opnieuw te doen... Zij verklaarden in hun hart en ziel en met woorden, dat deze openbaring van de Heilige Geest, fanatisme en misleiding was.' - (Spec. Test. Serie A no 6, blz. 20)
44. 'Wij zouden wel het laatste volk op de wereld moeten zijn, om aan de geringste neiging toe te geven, hen, die de boodschap van God aan de wereld brengen, te vervolgen. Dit is de vreselijkste eigenschap van onchristelijkheid, die zich onder ons gemanifesteerd heeft, sinds de vergadering in Minneapolis.' - (GCB. 1893, blz. 184)
45. 'Het is goed mogelijk, dat br. Jones of Waggoner door de verzoeken van de vijand, overwonnen worden. Maar als dat zo zou zijn, bewijst dit niet dat zij geen boodschap van God hadden, of dat het werk dat zij gedaan hebben, allemaal fout was... Ik bid, dat deze mannen, op wie God de last van een zeer plechtig werk heeft gelegd, in staat mogen zijn de bazuin een duidelijk geluid te geven.' - (Brief S-24, 1892)
46. 'Zal de boodschapper Gods de druk tegen hem kunnen dragen? Zo ja, dan is het omdat God hem gebiedt staande te blijven in Zijn kracht, om in Waarheid te bewijzen dat hij van God gezonden is.'
47. 'Zouden de boodschappers Gods, nadat zij zich een tijd manhaftig voor de Waarheid hebben ingezet, in verzoeking vallen en Hem, Die hun het werk heeft toevertrouwd onteren, is dat een bewijs dat de boodschap niet waar is? Neen...

[118]

Zonde van de kant van de boodschapper Gods zou satan vreugde bereiden, en zij, die de boodschap en de boodschappers verworpen hebben zouden triomferen; maar het zou de mannen, die zich aan de verwerping van Gods boodschap schuldig gemaakt hebben, niet vrijspreken!...

48. 'Ik heb diepe zorg in mijn hart, omdat ik gezien heb, hoe gemakkelijk een woord of handeling van br. Jones of br. Waggoner bekritiseerd wordt. Hoe vlug zien velen voorbij aan al het goede dat de laatste jaren door hen gedaan is en zij zien geen bewijs dat God werkt door deze instrumenten.' - (Brief 0-19, 1892)
49. 'De gebeurtenissen die plaatsvonden op deze (Minneapolis) vergadering, maakten de God des hemels beschaamd om hen, die er deel aan hadden, Zijn broeders te noemen.... Gods dienstknechten hebben niet slap of krachteloos getuigenis af te leggen in deze tijd, of men ernaar wil luisteren of niet. Hij, die het licht en de bewijzen, die God ruimschoots schenkt, verwerpt, verwerpt Christus.' - (Brief 31.5.1896 aan O.A. Olsen)
50. 'Het kan zijn dat hun broeder (Jones of Waggoner) een boodschap van God aan het

volk brengt, juist het licht is, dat wij voor deze tijd nodig hebben.... Wat betreft het getuigenis dat tot ons gekomen is door de boodschappers Gods, kunnen wij zeggen, 'Wij weten in Wien wij geloofd hebben; wij weten dat Christus onze gerechtigheid is.... ofschoon er besliste pogingen gedaan zijn om de boodschap, die God gezonden heeft ongedaan te maken, bewijzen de vruchten, dat het van de Bron van licht en Waarheid kwam.' - (Brief 19, 1892)

51. 'Toen ik mij voornam Minneapolis te verlaten, kwam de engel des HEEREN naast mij staan en zei: 'Doe dat niet, God heeft hier een werk voor u te doen... U bent het niet, die zij verachten, maar de boodschappers en de boodschap, die Ik aan Mijn volk schonk.' - (Brief B-2a, 1892)
52. 'God heeft de mannen (Jones en Waggoner) opgewekt om tegemoet te komen aan de behoeften van deze tijd... Hun werk is niet alleen, de wet te verkondigen, maar om de Waarheid voor deze tijd te prediken — de HEERE onze Gerechtigheid.' - (1 SM. 360-361)
53. 'Wanneer u verlicht bent door de Heilige Geest, zult u al de boosheid in Minneapolis zien, zoals zij is, zoals God het ziet... U had alle bewijzen, die u nodig had, dat de HEERE door de broeders Waggoner en Jones werkte; maar u hebt het licht niet aangenomen;... u was niet bereid te belijden, dat u verkeerd gedaan had, dat deze mannen een boodschap van God hadden en u hebt beide, zowel de boodschap als de boodschappers gering geacht.' - (Brief B 2-A, 1892)
54. 'O, dat allen die op valse paden terechtkwamen, op die op-

[119]

merkelijke vergadering in Minneapolis en zich door dezelfde geest omhuld voelden, hemels licht in hun ziel zouden binnenlaten... Christus, in de vorm van Zijn heiligen, hebben zij gehaat! O, hoe zal God deze hele zaak elders openbaren, waar zij het nooit verwacht hebben!' - (Brief 13, 1895)

55. 'Waarom koestert u zo'n bitterheid tegen de broeders Jones en Waggoner? Om dezelfde reden haatte Kaïn Abel. Kaïn weigerde de aanwijzingen van God op te volgen, en omdat Abel God zocht en Zijn wil opvolgde, doodde Kaïn hem. God heeft br. Jones en br. Waggoner een boodschap voor het volk gegeven. U gelooft niet dat God hen ondersteunde, maar Hij heeft hen kostbaar licht gegeven en hun boodschap heeft het volk van God gevoed. Wanneer u de boodschap, door deze mannen gebracht, verwerpt, verwerpt u Christus, de Gever van de boodschap.' - (Brief 51-A, 1895)
56. 'De HEERE heeft Zijn volk geroepen. Op een wonderlijke manier heeft Hij Zijn Goddelijke aanwezigheid geopenbaard. Echter, de boodschap en de boodschappers zijn niet aangenomen, maar veracht... Door het verwerpen van de boodschap in Minneapolis, hebben mannen gezondigd. En nog groter zonde pleegde men door jarenlang dezelfde haatgevoelens te koesteren tegen Gods boodschappers, door de Waarheid te verwerpen, die de Heilige Geest hen op het hart drukte. Door de gegeven boodschap gering te achten, hebben zij ook het Woord van God gering geacht.' - (MS 30.1890)
57. 'Licht van de troon van God is lang tegengestaan als afkeurenswaardig, het werd beschouwd als duisternis, gezien als fanatisme, iets gevaarlijks, om te mijden.' - (Idem.)
58. 'Zij (de tegenstanders) kunnen het aanstotelijke atoom onder het vergrootglas van hun verbeelding houden, totdat het atoom er zo groot als een wereld uit ziet en het kostbare licht uit de hemel aan hun gezicht onttrekt... Waarom schenkt u zoveel aandacht aan iets, dat u meent te moeten afkeuren bij de boodschappers en daarmee al de bewijzen die God gegeven heeft, om de geest in balans te brengen met betrekking tot de

Waarheid, weg te vegen?' - (Review and Herald, 18.4.1893)

59. 'Zij (de tegenstanders) waren te trots om dit te doen en volhardden in het verwerpen van Gods raad en licht en het getuigenis, die gegeven zijn.' - (MS 25, 1890)
60. 'In Minneapolis gaf God kostbare edelstenen van Waarheid in een nieuwe zetting aan Zijn volk. Dit licht van de hemel werd door sommigen verworpen met dezelfde koppigheid, die de Joden te zien gaven in het verwerpen van Christus.' - (MS 13, 1889)
61. 'Juist die mannen, die waakzaam moesten zijn om te zien wat Gods volk nodig had, om de weg des HEEREN te bereiden, waren bezig het licht, dat tot Gods volk moest komen, af te

[120]

snijden, en verwierpen de boodschap van Zijn genezende genade.' - (Brief aan de Miller Brothers, 23.7.1889)

62. 'Velen zeggen: 'Zou ik in de dagen van Christus geleefd hebben, dan had ik Zijn woorden niet bestreden, of aan Zijn aanwijzingen een valse uitleg gegeven. Ik zou Hem niet verworpen hebben en gekruisigd, zoals de Joden deden'; maar dat zal bewezen worden door de wijze, waarop u heden de boodschap en de boodschappers behandelt. De HEERE beproeft Zijn volk vandaag, zoals Hij de Joden in hun dagen beproefde... Als u de boodschap aanneemt, neemt u Christus aan.' - (Review and Herald, 11.4.1893)
63. 'Als de leidende mannen op onze conferenties de boodschap, hun door God gezonden, niet accepteren, en nalaten eraan deel te nemen, zullen de gemeenten groot verlies lijden.' - (5T.715)
64. 'Geen liefdevoller uitnodiging, geen betere gelegenheden konden hun gegeven worden, om te doen wat zij hadden moeten doen in Minneapolis... Niemand kan vertellen, hoeveel er op het spel stond, toen zij weigerden gehoor te geven aan de oproep van de Geest van God. De tijd zal komen dat zij gewillig zijn alles te doen, wat maar mogelijk is, teneinde de kans te grijpen de roepstem te horen, die zij in Minneapolis verworpen hebben.' - (Brief O-19, 1892)
65. 'Toen br. Waggoner deze gedachten op de Minneapolis' Conferentie naar voren bracht, was het de eerste duidelijke belering over het onderwerp, die ik van menselijke lippen hoorde, uitgezonderd de gesprekken tussen mij en mijn echtgenoot. Ik heb tegen mijzelf gezegd, het komt omdat God het mij in een gezicht getoond heeft, dat ik het zo duidelijk zie, en zij kunnen het niet zien, omdat het hen niet zo getoond is als mij. En toen een ander het naar voren bracht, zei iedere vezel van mijn hart, Amen.' - (MS 5, 1898) [Br. Froom zond mij dit in een brief, gedateerd 31.12.1964]
66. 'Wanneer mensen naar Gods boodschap luisteren, maar door verzoeken toelaten, dat vooroordelen hun geest en hart blokkeren de Waarheid aan te nemen, heeft de vijand de macht de meest kostbare zaken in een verdraaid licht te stellen.' - (Brief O-19, 1892) [De context spreekt van Jones en Waggoner]
67. 'Ik zal, denk ik, nooit geroepen worden onder de leiding van de Heilige Geest te staan, als in Minneapolis... Maar in de kamers, die door sommigen van ons volk gebruikt werden, werd spot, kritiek, gehoon en gelach gehoord. De manifestaties van de Heilige Geest werden aan fanatisme toegeschreven.' - (Brief 31.5.1896)
68. 'Wij weten dat br. Jones de boodschap voor deze tijd gebracht heeft, voedsel ter rechter tijd voor het uitgehongerde volk

[121]

van God... De conferentie in Minneapolis was voor alle aanwezigen de gouden

gelegenheid om hun harten voor God te vernederen en Jezus te verwelkomen als de grote Leraar... Waarom hebt u niet, toen zich naderhand getuigenis op getuigenis stapelde, uw hart voor God vernederd en berouw gehad over uw verwerpen van de boodschap van genade, die Hij u zond?' - (Brief 9.1.1893)

69. 'Velen die uit vreemde landen hier komen, denken dat Battle Creek, waarvan alle publikaties van de Waarheid komen, het dichtst bij de hemel is. Hoe teleurgesteld voelen zij zich, wanneer zij op deze plaats merken, dat er achteloos over de boodschap van God gesproken wordt, wanneer zij horen dat de boodschappers van God, door sommige verantwoordelijke mannen tot onderwerp van spot gemaakt worden. Waarom gebeurt dat? Omdat de boodschap en de boodschappers niet in alle opzichten met de opvattingen van deze mannen overeenstemmen, ofschoon het een boodschap is uit de hemel gezonden; de HEERE noemt hen Zijn bespotters.' - (Brief 25, 1890, Brooklyn New York)
70. 'Ik ben tot diep in mijn hart bedroefd, bijna voortdurend, sinds de Minneapolis-vergadering — ik zal u vertellen waarom, als de Geest Gods Zich openlijk manifesteert, zouden zij dit onmiddellijk herkennen, als de geest in hun hart was... Ik heb mijn broeders telkens opnieuw verteld, dat God mij getoond heeft, dat Hij hier mannen opwekte, om de Waarheid tot Zijn volk te brengen en dat dit de Waarheid is.' - (Toespraak in Battle Creek, 16.3.1890)
71. 'Wij weten dat br. A.T. Jones de boodschap voor deze tijd gebracht heeft, voedsel ter rechter tijd voor het hongerende volk van God. Zij, die geen vooroordeel toelaten om hun hart te blokkeren tegen de, van de hemel gezonden, boodschap, kunnen niet anders dan de geest en de kracht van de Waarheid voelen. Br. Jones heeft de boodschap van gemeente tot gemeente gebracht en van staat tot staat; en licht en vrijheid en de uitstorting van de Geest Gods heeft het werk begeleid... Br. Jones tracht het belijdende volk van God uit hun dodelijke sluimer op te wekken... Zij (de tegenstanders) zullen in het oordeel gevraagd worden, 'Wie heeft van u verlangd tegen de boodschap op te staan, en tegen de boodschappers, die Ik Mijn volk gezonden heb, met licht, genade en kracht? Waarom hebt u God tegengestaan, toen getuigenis op getuigenis werd gestapeld, waarom hebt u toen uw hart niet voor God verootmoedigd en u bekeerd van de verwerping van de boodschap van genade, die Ik u zond?' - (Brief 9.1.1893)
72. 'Toen ik de broeders verklaarde, dat ik voor het eerst deze inzichten van br. E.J. Waggoner had gehoord, geloofden sommigen het niet. Ik verzekerde, dat ik kostbare Waarheid had horen spreken, die ik met heel mijn hart kon beamen, want

[122]

was deze grote en heerlijke Waarheid, de gerechtigheid van Christus en het gehele offer ten behoeve van de mens gebracht, niet onuitwisbaar in mijn geest gedrukt door de Geest van God?... Toen de HEERE mijn broeders [Jones en Waggoner] de last had opgelegd deze boodschap te verkondigen, voelde ik een onuitsprekelijke dankbaarheid tot God, want ik wist, dat het de boodschap voor deze tijd was.' - (MS 24,1888)

73. 'Br. Jones sprak tot het volk, ook E.J. Waggoner, en het volk hoorde vele kostbare dingen, die hun getroost hebben en kracht aan hun geloof hebben gegeven. Zij waardeerden dit voor hen zo heel belangrijke voorrecht.' - (MS 24,1888, Kansas Campmeeting)
74. 'Ik zou er op aandringen dat er een juiste geest heerst, een geest, als die van Christus, zoals br. Waggoner getoond heeft gedurende al de presentaties van zijn inzichten. Zoals br. Waggoner zich als een christen heeft gedragen, zouden zij ook moeten doen.' - (MS 24,1888)
75. 'Br. Waggoner heeft in alle eerlijkheid gesproken, geen personen erbij betrokken,

- niemand aanstoot gegeven, of belachelijk gemaakt. Hij behandelde het onderwerp zoals een christen zou doen, op een vriendelijke, hoffelijke manier.' - (Idem.)
76. 'De broeders bezaten elk bewijs, dat zij maar konden hebben, dat er woorden van Waarheid waren gesproken met betrekking tot de gerechtigheid van Christus... Als zij de stem van de ware Herder hadden onderscheiden, als zij hun harten hadden geopend om het licht te ontvangen...' - (Idem.)
77. 'Ik wist, hoe de HEERE hun geest en gedrag aanzag en als zij dit in onwetendheid deden [Jones en Waggoner tegenstaan] door verkeerde ideeën, hebben zij alle gelegenheid gehad, die God hun ooit kan geven, om te weten dat Hij deze mannen een werk te doen heeft gegeven, en een boodschap te brengen, die tegenwoordige Waarheid voor deze tijd is... Waar deze boodschap ook komt, de vrucht is goed. Een kracht en een levens-energie worden in de gemeente gebracht en waar de boodschap aangenomen wordt, straalt hoop, moed en geloof van de gezichten van degenen, die hun ogen openen om te zien... en met hun harten de grote schatten van Waarheid waarnemen.' - (Idem.)
78. 'Een levengevende boodschap... om leven te geven aan verdorde beenderen.' - (Idem)
79. 'Zij (het volk) drukten hun blijdschap en hartensdankbaarheid uit voor de beleringen, die door br. A.T. Jones gepredikt waren; zij zagen de Waarheid, goedheid, genade en liefde van God, zoals zij die nooit eerder gezien hadden... Het werd duidelijk, dat een vernieuwing had plaatsgevonden.' - (Review and Herald, 12.2.1889)

[123]

80. 'Vergaderingen, die uiterst interessant waren, werden gehouden in het College... Het christelijke leven dat hen (de studenten) voordien zo onwenselijk had geleken en vol van ongerijmdheden, verscheen nu in het ware licht, in opmerkelijke symmetrie en schoonheid.' - (Idem.)
81. 'Wij voelden een zielelast voor hen, die de boodschap der Waarheid gebracht hadden, dat zij toch maar niet hun harten zouden sluiten voor enige van de kostbare stralen van hemels licht, die God hun gezonden heeft. ... Op Sabbatmiddag werden vele harten geraakt en vele zielen gevoed door het brood dat uit de hemel kwam... Wij (Jones, Waggoner en Ellen White) voelden de noodzaak Christus voor te stellen als Verlosser, die niet ver weg, maar dichtbij is. Er waren velen, zelfs onder predikers, die de Waarheid zoals die in Jezus Christus is, in een Nieuw Licht zagen; zoals zij dat nooit eerder gezien hadden... Juist deze Waarheid, die God in deze tijd aan Zijn volk gezonden heeft, werd in de predikingen naar voren gebracht.' - (Review and Herald, 5.3.1889)
82. 'De diepe inwerking door de Geest van God werd door bijna ieder hart gevoeld. Al degenen die de vergaderingen bijgewoond hadden, getuigden unaniem, dat zij een ervaring verkregen hadden, méér dan zij ooit hadden meegemaakt.' - (Idem.)
83. 'Ik heb nooit zo'n opwekking zien voorwaarts gaan met zo'n grondigheid, en toch zo vrij van elke overdreven opwindung... Er was een plechtige gewaarwording, dat Christus niet kwam om rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering te roepen... Het scheen dat wij een hemelse atmosfeer inademden. ...Die nacht kon ik de slaap niet vatten tot de morgen bijna aanbrak.' - (Idem.)
84. 'Op Sabbat werden waarheden gebracht, die voor het grootste deel van de gemeente nieuw waren. Oude en nieuwe dingen werden ons voor ogen gesteld uit de schatkamer van Gods Woord. Waarheden werden geopenbaard, die het volk nauwelijks kon begrijpen en zich eigen maken. Licht flitste uit Gods Woord met betrekking tot de wet en het Evangelie, samen met het feit dat Christus onze gerechtigheid is, wat voor zielen die hongerig naar Waarheid waren, als te kostbaar toescheen om te kunnen ontvangen.'

- (Review and Herald, 23.7.1889)
85. 'Wij danken God met geheel ons hart dat wij kostbaar licht bezitten, om het volk te brengen en wij verheugen ons erover, dat wij een boodschap voor deze tijd hebben, die tegenwoordige Waarheid is. De tijding dat Christus onze gerechtigheid is, heeft voor vele zielen verlichting gebracht.' - (Idem.)
86. 'Als allen acht zullen slaan op de kostbare woorden, die de Grote Leraar ons gegeven heeft bij monde van Zijn uitver-

[124]

koren dienstknechten, zal er in onze rijen een opwekking ontstaan, en zal aan de gemeente geestelijke kracht verleend worden... Als de dienstknechten van de HEERE oude en nieuwe dingen tevoorschijn brachten uit de schatkamer van Zijn Woord, kwam er hoop in de harten van deze oude strijders der Waarheid. Zij wisten dat het deze boodschap was, die zij nodig hadden en voelden dat zij van God kwam. De tegenwoordige boodschap — Rechtvaardiging door Geloof — is een boodschap van God; zij draagt het Goddelijke stempel, want de vrucht leidt tot heiligmaking.' - (Review and Herald 3.9.1889, Campmeeting in Rome, New York)

87. 'De leer van de Rechtvaardiging door Geloof werd op de vergadering te Rome (New York) gepresenteerd, het was voor velen als water voor een dorstige reiziger... Het gevaar hemels licht af te wijzen, zou ons waakzaam in gebed moeten maken.' - (Review and Herald, 3.9.1889)
88. 'Licht moet tot het volk komen door vertegenwoordigers die God zal verkiezen, die waarschuwen zullen, opdat niemand onwetend blijft over de bedoelingen van God, of de oogmerken van satan. In het hart, het centrum van het werk, zal satan zijn helse kunsten tot het uiterste toepassen. Hij zal op elke mogelijke manier proberen zichzelf tussen God en de mens te plaatsen en het licht, dat God op Zijn kinderen wil laten schijnen, verduisteren.' - (Review and Herald, 24 12.1889)
89. 'Ik heb brieven ontvangen, met de verzekering, dat Christus niet dezelfde natuur als de mens kon hebben [blijkbaar het standpunt van Jones en Waggoner bestrijdende], want als dat zo was, zou Hij ook onder dezelfde verzoeken gevallen zijn. Als Hij niet de menselijke natuur heeft gehad, kan Hij ons niet tot Voorbeeld zijn... Velen onder ons hebben een vooroordeel tegen de leerstelling die nu besproken wordt. Zij willen niet komen om te luisteren, zij willen niet rustig onderzoeken, maar zij verkondigen hun tegenwerpingen in het geheim. ...Hoe kunnen zij dan weten dat God nieuwe bewijzen van Zijn Waarheid geeft, geplaatst in een nieuw perspectief, zodat de weg van de HEERE wordt voorbereid. Welke plannen hebt u gemaakt, opdat Nieuw Licht in de rijen van Gods volk doordringen. Welk bewijs hebt u dat God Zijn licht niet heeft gezonden aan Zijn kinderen.' - (Review and Herald, Febr. 1890) [De verwoording van dit artikel is duidelijk een ondersteuning van de boodschap van Jones en Waggoner.]
90. 'Kan God ons liefhebben zoals Hij Zijn Zoon liefhad, als wij de Waarheid bekritisieren en fouten in haar zoeken, omdat zij niet overeenkomt met onze opvattingen, uit angst dat wij iets zouden begrijpen, zoals onze broeder het begrijpt en dus met hem overeenstemmen? ... Zij die de vorige winter in

[125]

South Lancaster aanwezig waren, weten dat de gemeente en de school door de Geest van God bewogen werd... Licht straalt van de troon van God, en waartoe? ...opdat een volk voorbereid mag zijn om staande te blijven op de Dag van God. Het is te laat in de tijd om de stem te verheffen tegen mannen, die ogenschijnlijk teveel ernst tonen in de dienst van God; te zeggen 'u bent opgewonden, u bent te heftig, te positief.' - (Review

and Herald, 4.3.1890)

91. 'De eenheid, de harmonie, die onder de discipelen van Christus zou moeten bestaan, wordt met deze woorden beschreven: 'Dat zij één mogen zijn, gelijk Wij één zijn'... Wij wensen alle broeders dezelfde zegen, die wij ontvingen... Wij hebben Zijn stem duidelijker gehoord in de boodschap, die de laatste twee jaar gebracht wordt en die ons de Naam van de Vader verklaard.' - (Review and Herald, 11.3.1890)
92. 'Bijna twee jaar lang hebben wij er bij het volk op aangedrongen te komen en het licht en de Waarheid aangaande de gerechtigheid van Christus te aanvaarden; zij weten niet of zij zullen komen en deze kostbare Waarheid aanvaarden of niet... U zult mensen ontmoeten, die zeggen 'u wint uzelf teveel op over deze zaak, u bent te ernstig, u moet niet zo streven naar de gerechtigheid van Christus en het zo ernstig menen.' - (Review and Herald, 11.3.1890)
93. 'Als onze broeders allen Gods medewerkers zouden zijn, dan zouden zij niet twijfelen of de boodschap, die Hij gedurende deze laatste twee jaar gezonden heeft, van de hemel is.' - (Review and Herald, 18.3.1890)
94. 'Ik ben van plaats tot plaats gereisd, heb vergaderingen bijgewoond waar de boodschap van de gerechtigheid van Christus werd gepredikt. Ik beschouw het als een voorrecht aan de zijde van mijn broeders [Jones en Waggoner] te staan en mijn getuigenis te geven over de boodschap voor deze tijd; Ik zag hoe Gods kracht de boodschap vergezelde, waar die ook gesproken werd. U kunt het volk in South Lancaster niet laten geloven dat het niet een boodschap van licht was, die tot hen kwam... God heeft Zijn hand uitgestrekt om het werk te doen.' - (Review and Herald 18.3.1890)
95. 'Ik heb geprobeerd u de boodschap te brengen, zoals ik die begrepen heb, maar hoe lang zullen zij, die aan het hoofd van het werk staan, zichzelf afzijdig houden van de boodschap van God... Veronderstel, dat u het getuigenis dat nu gedurende de laatste twee jaar de gerechtigheid van Christus verkondigt, uitwist en teniet doet, wie kunt u dan aanwijzen, die een speciaal licht aan het volk brengt? Deze boodschap, zoals zij naar voren gebracht wordt, zou naar iedere gemeente moeten gaan, die beweert de Waarheid te geloven en ons volk op een hoger standpunt moeten brengen... Wij willen zien, wie aan de wereld de hemelse

[126]

geloofsbrieven heeft getoond.' - (Review and Herald, 18.3.1890)

96. 'Wij beweren niet dat de leerstellingen, die uitgezocht zijn door hen, die het Woord der Waarheid bestudeerd hebben (blijkbaar Jones en Waggoner), geheel foutloos zijn, want geen mens die leeft is onfeilbaar; maar als God licht zendt, hebben wij dat nodig, en God hééft licht gezonden, laat ieder mens voorzichtig zijn hoe hij het behandelt... Onze broeders zouden bereid moeten zijn openhartig ieder punt van tegenstelling te onderzoeken... Niemand heeft beweerd, dat wij volmaaktheid zullen vinden in onderzoekingen van wie dan ook, maar dit weet ik, dat onze gemeenten op sterven liggen, door gebrek aan onderwijzing over het onderwerp van de gerechtigheid door geloof in Christus en soortgelijke waarheden.' - (Review and Herald, 25.3.1890)
97. 'Sommige van onze broeders hebben de vrees uitgedrukt, dat wij teveel stilstaan bij het onderwerp van Rechtvaardiging door geloof, maar... er is geen gevaar in het brengen van deze leerstelling, zoals die in de Schrift wordt geleerd... Sommige van onze broeders zijn niet bereid de boodschap van God over dit onderwerp aan te nemen... Wordt het geen tijd dat Nieuw Licht tot het volk van God komt?' - (Review and Herald, 1.4.1890)
98. 'Sommigen hebben mij geschreven en gevraagd, of de boodschap van rechtvaardiging door het geloof [klaarblijkelijk zoals die door Jones en Waggoner naar voren gebracht

- is], de boodschap van de derde engel is en ik heb geantwoord, 'het is de boodschap van de derde engel in werkelijkheid.' - (Idem.)
99. 'Degenen, die God met een boodschap gezonden heeft, zijn slechts mensen. Maar wat is het karakter van de boodschap, die zij brengen? Durft u zich ervan af te keren, of de waarschuwingen licht op te vatten, omdat God u niet om raad gevraagd heeft. Wat voorrang zou hebben? God roept mensen, die bereid zijn te spreken en luid hun stem te verheffen en niet ontzien. God heeft Zijn boodschappers doen opstaan om dit werk voor deze tijd te doen. Sommigen hebben zich afgekeerd van de boodschap van de gerechtigheid van Christus, en de mannen om hun onvolmaaktheid bekritiseerd, omdat zij niet met alle gewenste gratie en beschaving spreken. Zij hebben blijkbaar teveel ijver, zijn te ernstig, spreken te positief, ... en de boodschap, die genezing, troost en leven zou brengen aan zovele vermoeiden en verdrukten, wordt in zekere mate buitengesloten.' - (Review and Herald, 27.5.1890)
100. 'Wij verzoeken degenen, die het licht der Waarheid tegenstaan dringend, Gods volk niet in de weg te staan. Laat het van de hemel gezonden licht op hen schijnen met heldere bestendige stralen.' - (Idem.)
101. 'Boodschappen, die het Goddelijke stempel dragen, zijn tot Gods

[127]

- volk gezonden; de heerlijkheid en de majesteit, de gerechtigheid van Christus, vol van goedheid en Waarheid, zijn hun voorgesteld; de volheid van de Godheid in Jezus Christus is ons onder ogen gebracht, met een schoonheid en lieflijkheid, om allen te trekken, wier harten niet door vooroordeel gesloten zijn. Wij weten dat God onder ons gewerkt heeft.' - (Idem.)
102. 'Geliefde broeder., u heeft een glimp gehad van de gerechtigheid van Christus, die u niet verloren hebt; ik weet dat anderen die wel verloren, toen zij in aanraking kwamen met hen, die deze gezegende Waarheid niet op prijs stellen... De vijand is in onze rijen geweest en legt het erop aan, dat het licht, dat God op de harten liet schijnen en de kamers van de geest verlichtte, verduisterd mocht worden.' - (Review and Herald, 19.8.1890)
103. 'Het gehele universum verbaast zich erover, dat mensen niet zien en niet erkennen dat heldere stralen van licht op hen schijnen... Mannen, die tot het einde standvastig hadden kunnen zijn, zullen hun invloed gebruiken tegen de boodschap en de boodschappers die God zendt. Maar op de oordeelsdag, wanneer de vraag gesteld wordt 'Waarom hebt u zich met uw oordeel en uw invloed, tussen het volk en de boodschap van God gesteld,' zullen zij geen antwoord hebben... Zij zullen belijden, dat zij... de handen sterkten, die trachtten neer te halen, wat God bevolen had op te bouwen.' - (Review and Herald, 21.10.1890) [De context is duidelijk — de ontvangst van de boodschap van 1888.]
104. 'Als u uw broeder verkeerd beoordeeld hebt, als u zelfs in het geringste zijn invloed verzwakt hebt, waardoor u de boodschap, hem door God opgedragen te verkondigen, tot weinig of geen effect hebt gemaakt, dan zal uw zonde niet slechts tot die persoon beperkt zijn, maar u hebt de Geest van God weerstaan; uw houding, uw woorden, zijn tegen de Verlosser gericht geweest.' - (Review and Herald, 16.12.1890) [Deze oproep had klaarblijkelijk te maken met Jones en Waggoner — C.F. Olson, blz. 92-99]
105. 'God eist van u, wanneer u een ander het minste onrecht hebt aangedaan, u uw fouten zult belijden... Hen die door uw fouten ertoe gebracht werden, uw broeder in een vals licht te zien en daardoor het werk, dat God hem had opgedragen te doen, krachteloos maakte. De vraag is niet of u het met uw broeder eens bent over dispueteerbare punten... Val op de Rots, en wordt gebroken.' - (Review and Herald, 16.12.1890)

106. 'Overweeg uw woorden, uw houding, u, door wiens invloed de boodschap van de Geest van God werd tegengewerkt; U, die de boodschap en de boodschapper hebt veracht. Nu u de vrucht van de boodschap ziet, wat hebt u te zeggen?' - (Idem.)
107. 'De gehele hemel is vol verbazing over het feit dat deze

[128]

liefde, zo breed, zo diep, zo rijk en vol, aan mensen, werd voorgesteld, die de genade van onze HEERE Jezus Christus gekend hebben, zo onverschillig zijn, zo koud en onbewogen blijven... De HEERE heeft een boodschap gezonden om Zijn volk wakker te schudden, zich te bekeren, en hun eerste werken te doen; maar hoe is deze boodschap ontvangen? Terwijl enkelen er aandacht aan schonken, hebben anderen de boodschap en de boodschappers beschimpt.' - (Review and Herald Extra, 23.12.1890)

108. 'Als Zijn volk door de genade van Christus nieuwe vaten willen worden, zal Hij ze vullen met nieuwe wijn (de 1888 boodschap van Christus' gerechtigheid) — God zal aanvullend licht geven en oude waarheden zullen opnieuw ontdekt, en herplaatst worden in het raamwerk der Waarheid; en waar ook de arbeiders zullen gaan, zij zullen triomferen... Eén interesse zal voorop staan, — Christus onze gerechtigheid —.' - (Idem.)
109. 'Allen die het wagen hun eigen weg te volgen, die zich niet bij de engelen voegen, die van de hemel gezonden worden met een boodschap om de gehele aarde met haar heerlijkheid te verlichten, zullen achtergelaten worden. [Een verwijzing naar de 1888-boodschap, die het begin is van de Luide Roep] Het werk zal voorwaarts gaan zonder hen, en zij zullen geen deel hebben aan de overwinning.' - (Idem.)
110. 'Is niet Zijn (Christus) raad veracht en verworpen? Zijn niet Zijn verkozen boodschappers bespot en hun woorden ontvangen als leeg gepraat?' - (Review and Herald, 3.7.1889) [De context spreekt over de 1888-boodschap]
111. [De volgende uiteenzetting wijst klaarblijkelijk naar de boodschap van Jones en Waggoner en de weerstand daartegen] 'Wij moeten leren dat anderen evenveel rechten hebben als wij, en wanneer één van onze broeders Nieuw Licht ontvangt over de Schrift, moet hij vrij, zijn positie kunnen verklaren... als God een boodschap zou zenden en op de oudere broeders zou wachten totdat zij de weg daarvoor vrijmaken, zou zij nooit het volk bereiken... Het verwijt van de HEERE geldt hen, die wachters zouden moeten zijn, die echter de weg tot groter licht voor het volk versperren... God ziet, dat onze leidende mannen groter licht nodig hebben, opdat zij zich verenigen met de boodschappers, die Hij zal zenden om eensgezind het werk te doen, dat Hij hen heeft opgedragen. De HEERE heeft boodschappers verwekt en met Zijn Heilige Geest vervuld [Jones en Waggoner], en heeft gezegd, 'Roep luidt en spaar niet'... Laat niemand het risico wagen, zich tussen het volk en de boodschap uit de hemel te plaatsen.' - (Review and Herald, 26.7.1892)
112. 'De tijd der beproeving is juist voor ons aangebroken, want de Luide Roep van de boodschap van de derde engel is reeds begonnen, in de openbaring van de gerechtigheid van Christus,

[129]

de zondenvergevende Verlosser dit is het begin van het: licht van de derde engel, wiens heerlijkheid de gehele aarde zal vervullen.' - (Review and Herald, 22.11.1892)

113. 'Om acht uur spreekt br. Jones over het onderwerp van Rechtvaardiging door Geloof, een grote belangstelling wordt getoond... Een groot aantal... wordt gevoed met grote brokken van de tafel des HEEREN.' - (MS.10.1889. 1SM.362)

114. 'Deze krachtige beweringen met betrekking tot 'werken' versterken onze positie niet in het minst. De uitdrukkingen verzwakken uw positie, want er zijn velen, die u voor een extremist houden en de rijke lessen die u voor hen hebt, gaan verloren, juist over onderwerpen, die zij nodig moeten weten.' - (Brief aan A.T. Jones, 9.4.1893, brief 44)
115. 'Jarenlang heeft de Geest van God de belijdende volgelingen van Christus berispt en vermaand, en ons geen verontschuldigen overgelaten voor het volgen van kwade wegen, het kritiseren en bevitten van de boodschap en boodschappers, die God ons gezonden heeft... Het is levensgevaarlijk in het hart vooroordelen op te laten komen en hen, op wien een heilige verantwoordelijkheid gelegd is, tegen te spreken... Het gevaar, Gods dienaren tegen te spreken heeft zich ook duidelijk gemanifesteerd...' - (Review and Herald, 25.7.1893) [De context betreft niet zonder meer Jones en Waggoner, zoals in vele andere uitspraken, maar is toch goed mogelijk.]
116. 'Wees er steeds op bedacht de nodige aandacht te schenken aan de kostbare waarheden die tot ons komen van lippen die aangeraakt zijn door brandende kolen van het altaar. Prijst God dat licht gestraald heeft voor de rechtvaardigen en blijdschap voor de oprechten van hart. Spreekt over de lessen die u ontvangen hebt, die een feestmaaltijd voor uw ziel waren.' Jes. 25:6 KJV - (Review and Herald, 8.8.1893) [Opnieuw is de context niet onmiskenbaar Jones en Waggoner, maar 'een feestmaaltijd' is een bekende zinsnede, die dikwijls gebruikt is in verband met de 1888-boodschap.]
117. 'Laat niet één lichtstraal uit de hemel in twijfel getrokken worden... Hij die het werk van God van onnodige opwindung beschuldigd en het fanatisme noemt, staat met zekerheid op gevaarlijke grond... Het verslag over het laatste jaar (in Battle Creek) en de voorgaande jaren liggen voor eeuwig vast, echter de gunst en genade van God, die zo overvloedig geschonken werden, zijn niet evenredig beantwoord door goede werken... Satan heeft ervoor gezorgd, dat de uit de hemel gezonden verfrissende genade-regen vruchteloos werd.' - (Review and Herald, 13.2.1894) [De opleving in het Battle Creek-college in de vroege 1890-er jaren, waren een uitvloeisel van de 1888-boodschap.]

[130]

118. 'Wanneer Nieuw Licht de gemeente wordt aangeboden, is het gevaarlijk uzelf ervoor af te sluiten. Weigeren om te horen, omdat u een vooroordeel hebt tegen de boodschap zelf of de boodschapper, maakt niet dat uw geval voor God te verontschuldigen is. Iets te veroordelen, dat u niet gehoord hebt en niet begrijpt, zal uw wijsheid niet verhogen in de ogen van hen, die oprecht zijn in hun onderzoekingen van de Waarheid en met verachting spreken over hen, die God gezonden heeft met een boodschap van Waarheid, is dwaas en dom.' - (S.S.W. Mei 1892; Testimonies on Sabbath School Work, blz. 60)
119. 'Als Christus die broeder [Jones of Waggoner] heeft opgedragen een boodschap te brengen, wie wordt gekwetst (door de verwerping)?... De Zoon van de oneindige God.' - (Brief 30.8.1892, aan Uriah Smith)
120. 'U hebt beleden te geloven, maar in de geest hebt u de boodschap (van 1888) verworpen... Als de gemeente weigert om naar de stem van de hemelse Koopman te luisteren en weigert om de deur te openen, dan zal Christus voorbijgaan en zal de gemeente van Zijn aanwezigheid verstoten blijven, verlaten van ware rijkdom, maar zal in eigengerechtigheid zeggen: 'Ik ben rijk.' - (MS4, 1889)
121. 'Onze jonge mannen kijken naar de oudere mannen, die stijf als een stok staan en zich niet willen bewegen om enig Nieuw Licht aan te nemen, dat gebracht wordt; zij zullen lachen over hetgeen deze mannen zeggen en doen en hen bespottelijk maken, als zijnde van geen nut. Wie draagt de verantwoording voor die lach en die verachting, vraag ik

u?' - (MS9,1890, 3.2.1890)

122. 'De grootste zorgvuldigheid moet in acht genomen worden, dat we de Geest van God niet verachten door de boodschapper en de boodschappen, die God Zijn volk gezonden heeft met onverschilligheid en hoon te behandelen, en zo het licht verwerpen omdat onze harten niet in harmonie met God zijn... Al bent u reeds vele jaren in de Waarheid, en een broeder, die vele jaren jonger is dan u en korter in het geloof, geroepen wordt om te leren, geeft uw leeftijd, uw positie, uw intelligentie en uw verstand van de Schriften, u niet het recht deze broeder met onverschilligheid en minachting te behandelen... Zij moeten één zijn met de jongeren, die God gevormd heeft, om een speciaal deel van Zijn werk ten uitvoer te brengen. Het zou voor deze jonge mannen een grote zegen zijn om op de ervaringen van oudere broeders te kunnen steunen, ware het niet dat zij, die lang in het werk geweest zijn, zich beroemen op hun waardigheid, hun 'eigen ik' de boventoon laten voeren en de jongere broeders onbeduidend doen lijken... Zij beschouwen het als een deugd, om het oneens te zijn met hun broeders en sluiten de deur, zodat het licht geen ingang tot het volk van God zal vinden...

[131]

God heeft boodschappers en boodschappen voor Zijn volk.' - (MS, 26.5.1890)

Samenvattend: 193 voornaamste ondersteunende verklaringen (Wanneer men de vele niet beschikbare bladzijden van Ellen White, die op dit onderwerp betrekking hebben, meetelt, dan zal het eigenlijke totaal méér dan 200 bedragen).

'Wie van hen, die een werkzaam aandeel hadden aan de vergaderingen te Minneapolis, zijn tot het licht gekomen en hebben de rijke schatten van Waarheid, die de HEERE hen uit de hemel zond, aangenomen?... Niet één... Het was Gods bedoeling, dat de wachters zouden opstaan en met vereende stem een beslissende boodschap zouden uitdragen... Dan zou het sterke heldere licht van die andere engel, die uit de hemel neerdaalt met grote kracht, de aarde vervuld hebben met zijn heerlijkheid. Wij zijn jaren achterop.' - (Brief B2A, 5.11.1892)

[132]

APPENDIX B

VRAGEN UIT DE VERGADERING

Vragen over de 1888-boodschap met betrekking tot de natuur van Christus.

1. 'Wat is de zondige natuur, als het niet de zondige instelling of gezindheid is?'

Antwoord:

'U verwijst naar Filippenzen 2:5, *'Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was.'* (SV) of *'Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was.'* (NBG) en *'Let this mind be in you, which was also in Christ.'* (KJV) Ik denk dat u zult ontdekken dat in de oorspronkelijke taal het woord 'gevoelen' (SV) of 'gezindheid' (NBG) of 'mind' (KJV) 'motivatie' of 'doel' betekent en geen vleselijke hersencellen als zodanig. Christus' doel was Zichzelf te verloochenen en Zijn Vader te dienen, dat was Zijn eigen keuze. Dit 'gevoelen' of deze 'gezindheid' te hebben, betekent, dat ook wij 'kiezen' ons kruis op ons te nemen en Hem te volgen, vrij in de keuze onze wil te onderwerpen. Door constant de juiste keuze te doen, heeft Jezus nooit toegelaten dat een zweem van bedrog of zelfzucht op Hem rustte, 'niet voor één moment.' Ellen White zegt in 'Medical Ministry', blz. 181: 'Hij nam onze zondige natuur op Zijn zondeloze natuur.' Toch was Zijn gevoelen (engels 'mind') heilig. En dat kwam door Zijn eigen standvastige keuze. Het was door geloof. Er was een voortdurende strijd en een voortdurende overwinning. Een 'zondige natuur' is dus iets anders als een zondige gezindheid. Een zondige gezindheid verkiest te zondigen. Een zondige natuur bezit alleen de natuurlijke wil, die, indien er aan toegegeven wordt, zelfzuchtig is. Omdat wij een gevallen natuur hebben, is het gemakkelijk voor ons om zelfzuchtig te zijn en vereist het een vreselijke strijd onze zelfzuchtige wil te verloochenen. Toen Jezus sprak: *'Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft.'* (Joh. 6:38), bedoelde Hij niet, dat dit een gemakkelijke taak voor Hem was om te doen. Het was gemakkelijk voor de zondeloze Adam om niet te vallen, maar het was verschrikkelijk moeilijk voor Christus in Zijn menselijke staat. Zijn strijd in de Hof van Gethsémané is een duidelijk bewijs, dat Hij niet de zondeloze natuur van Adam vóór de val bezat, maar de zondige natuur van de mens na de zondeval! In de strijd om in de overgave van Zijn eigen wil aan die van de Vader standvastig te blijven, zei Hij: *'Mijn ziel is geheel bedroefd tot stervens toe.'* (Matth. 26:38)

2. 'Wat zijn kwade neigingen tot zonde, die Christus niet had?'

Antwoord:

'U verwijst naar de verklaring in 'Questions on Doctrine' blz. 652, en ook naar 'Commentary 5' blz. 1128: 'Stel Hem (Christus) niet het volk voor, als een Man met neigingen

[133]

tot zonde... (In het Engels gebruikt Ellen White het woord 'propensities') Door de zonde (van Adam) werd zijn nageslacht geboren met innerlijke (inherente) neigingen tot ongehoorzaamheid... Zelfs niet één ogenblik werd er in Christus een kwade neiging (propensity) gevonden...

Laat ieder mens gewaarschuwd zijn, Christus in alle opzichten menselijk te maken, zoals één van ons, want dat kan niet.' Wij moeten het woord neigingen verstaan, zoals Ellen White zelf het woord gebruikt, in harmonie met haar eigen context. Bedenk, dat

samenstellers van woordenboeken even onbekend zijn met de boodschap van Christus' gerechtigheid, als Evangelische predikanten. Het woordenboek mag neigingen gelijkstellen met tendensen, aanleg of genegenheden, maar Ellen White doet dit daarom nog niet. Zoals wij vanavond gezien hebben, zegt zij, dat Christus de 'neiging' (Engels 'inclination') had om tegen de wil van Zijn Vader in te handelen. (Zie Commentary 7, blz. 930) Net als wij werd Jezus van binnenuit verzocht; maar in tegenstelling tot ons 'gaf Hij geen moment toe' aan die verzoeken. Ellen White zegt, dat satan, tijdens zijn verzoeken bij Christus, liet blijken de zwakke punten van het menselijk hart te kennen. (Idem.) Maar het is duidelijk dat deze 'neiging' (inclination), waarvan Ellen White zegt, dat Christus die had, niet dezelfde is als 'neigingen tot zonde' (Engels: propensities to sin) waarvan zij zegt, dat Hij die níet had. De 'neiging' (inclination) tot het kwade, waar Jezus mee te strijden had, zegt zij, was dezelfde die Waggoner noemde 'de zwakheden en zondige neigingen (tendencies), waaraan de gevallen menselijke natuur onderhevig is,' welke Christus op Zich nam (Christus en Zijn Gerechtigheid, blz. 26 en 27). In Ellen White's eigen context is een kwade neiging (propensity) een onbewuste of niet vooraf beraamde onderwerping tot zonde, mogelijk plotseling, wat een resultaat is van een eerdere toegeeflijkheid aan feitelijke zonde, zoals gedachteloos zijn zelfbeheersing verliezen, of toegeven aan een onrein, begerig of wellustig doel. Dit had Christus niet, 'geen moment', om haar uitdrukking te gebruiken. Die uitdrukking is zeer opmerkenwaard — 'geen moment' (niet voor één moment). Als uw vriend blauwe ogen heeft, zou u nooit van hem kunnen zeggen, dat hij 'ook niet voor één moment bruine ogen heeft gehad. Het zou belachelijk zijn zoiets te zeggen, want het bezit van blauwe of bruine ogen is nooit een zaak van keuze, zelfs 'niet voor één moment'. U hebt ze of u hebt ze niet; u hebt het genetisch geërfd. Maar u zou wel kunnen zeggen, dat die of die vriend 'niet één moment' naar pornografische plaatjes zou kijken. Ernaar kijken of niet ernaar kijken is een zaak van persoonlijke keuze, van karakter. 'Er was in Christus zelfs 'niet voor één moment' een kwade neiging (propensity).' Duidelijk is, dat het bezitten van een kwade neiging

[134]

(propensity) voor Hem niet een kwestie van een genetisch geërfde natuur was, maar van Zijn eigen, persoonlijke keuze! Dit is de 'boodschap van Christus' gerechtigheid'. Het is geen statische, geërfde gerechtigheid, zoals de leerstelling van de 'onbevleete ontvangenis' impliceert, maar een dynamische gerechtigheid, die bereikt wordt als resultaat van een vreselijk conflict met verzoeking van binnenuit en van buitenaf. Een ander voorbeeld zou de kwade neiging (zucht) tot alcohol kunnen zijn bij een alcoholist. Het is het resultaat van voorafgegane toegeeflijkheid aan alcoholgebruik. Niemand kan een 'neiging' voor alcohol hebben, in Ellen White's gebruik van de uitdrukking, 'tenzij hij eerder alcohol heeft gebruikt'. Hij kan een geërfde tendens of zwakte hebben, die aanleiding zou kunnen zijn tot alcoholisme, voorbehouden de bevrijdende genade van God; maar het is te betwijfelen of hij genetisch de 'neiging' (propensity) ervoor kan erven.

Neem mijzelf bijvoorbeeld. Ik heb gehoord, dat mijn grootvader een werkelijk probleem had met alcohol. Ik kan de psychologische en neurologische zwakheden en tendensen geërfd hebben, die aanleiding zouden kunnen zijn, mij gemakkelijker vatbaar te maken, mij aan alcohol over te geven, als ik er ooit mee zou beginnen te drinken; maar door Gods genade heb ik nooit een druppel alcohol geproefd en dus heb ik daar geen 'neiging' (propensity) toe. Experts kunnen mij, denk ik, wel een rij proeven doen ondergaan, die openbaren, dat ik een aanleg (tendency) voor alcoholisme heb, dat ik iemand ben die nooit in staat zal zijn matig te drinken als ik eenmaal met alcohol drinken ben begonnen. Waarschijnlijk bevinden velen van u zich in diezelfde situatie en hebt u dezelfde 'aanleg' (tendency). Onze enige zekerheid is, voortdurend te steunen op

de Heilige Geest voor de hulp, die wij behoeven, liever dan op alcohol!

Dit wordt nog duidelijker als wij acht slaan op hetgeen Ellen White zegt, dat wij (en dat zijn wij allen), die zondige neigingen hebben 'niet één zondige neiging (propensity) hoeven te behouden'. (Zie Commentary 7, blz. 943) En toch weten wij, dat het volk van God zijn 'zondige natuur' of 'zondig vlees' behouden zal, tot op het moment dat het verheerlijkt wordt bij de komst van Christus. Wij geloven niet de 'heilig vlees' theorie. Als wij in ons tegenwoordig zondig vlees alle 'zondige neigingen (propensities) kunnen overwinnen, kon Christus zeker 'onze zondige natuur op Zich nemen', zonder ook maar voor 'één moment... een zondige neiging (propensity) te hebben.'

3. 'Als, zoals Jones en Waggoner zeggen, Christus werkelijk onze zondige natuur op Zich nam, hoe bleef Hij als kind

[135]

zondeloos? Wat weerhield Hem van driftbuien, bijvoorbeeld voor Hij tot de jaren des onderscheids kwam?"

Antwoord:

'Wij accepteren de boodschap van Jones en Waggoner over 'Christus Gerechtigheid', omdat Ellen White die zo enthousiast ondersteunde en omdat die overeenstemt met het Nieuwe Testament. Maar ik ben niet in staat om ieder aspect te verklaren van 'de verborgenheid' die onverklaard is gelaten voor stervelingen; dat Christus op alle punten als wij verzocht is geweest en toch zonder zonde was. De vleeswording van Christus is altijd een verborgenheid geweest en zal het altijd blijven. Dat wat geopenbaard is, is voor ons en onze kinderen, maar laat elk menselijk wezen er grondig voor gewaarschuwd zijn, om Christus geheel en al menselijk te maken, zoals één van onszelf, want dat kan niet.' - (Commentary 5, blz. 1128, 1129)

Drie jaar na het geven van deze verklaring, legde Ellen White gedeeltelijk uit, wat zij bedoelde met betrekking tot de kindertijd van Christus: 'Het is niet juist te zeggen, zoals vele schrijvers gedaan hebben, dat Christus zoals alle kinderen was. Hij was niet gelijk als alle kinderen. Vele kinderen zijn verkeerd opgevoed en verkeerd onderricht, maar Jozef en in het bijzonder Maria hielden zich de Goddelijke afkomst van hun kind voor ogen.' - (Commentary 5, blz. 1116, 1898) Bedenk wel, Christus werd als klein kind niet 'verkeerd opgevoed en verkeerd onderricht', God verkoos in Zijn wijsheid Maria als Zijn menselijke moeder en Jozef als Zijn stiefvader. De Geest der Profetie leert duidelijk dat ongelukkige prenatale invloeden door toedoen van de moeder gedurende de zwangerschap, de aard van het kind kan beïnvloeden: 'Als zij vóór de geboorte van haar kind onbeheerst is, zelfzuchtig, ongeduldig en veeleisend, zullen deze trekken zich in het karakter van het kind weerspiegelen. Op die wijze hebben vele kinderen, bijna onoverwinnelijke neigingen tot het kwade, als geboorterecht meegekregen.' (Ministry of Healing, blz. 372-373)

Wij weten uit het Evangelie van Lukas dat Maria's prenatale ervaring er een was van geloof en overgave aan God (Luk.1:5-56; Matth.1:18-25). Zelfs Johannes de Doper, die niet was als zijn heilige Neef Jezus (Jezus, de Wens der Eeuwen blz. 81), maar net als wij allen een zondaar, was 'vervuld van de Heilige Geest, van zijn moeders' schoot af' (Luk.1:15) Als de prenatale invloeden, welke Johannes genoot, zo wondervol waren, is het niet moeilijk te begrijpen, dat Jezus' prenatale ervaring eveneens door de genade van God, de best mogelijke was. Anderzijds, zegt 'Desire of Ages', blz. 49 en 117 (Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 31 en 87), 'dat Zijn 'genetische' erfenis dezelfde was als die van al de gevallen zonen en dochters

[136]

van Adam. Ik weet, dat veel van hetgeen verborgen is onverklaard blijft; misschien mogen deze gedachten u een beetje helpen, want sommige dingen zijn 'geopenbaard ... voor ons en onze kinderen'. Het is eerbiedig en geoorloofd om uit te zoeken wat de HEERE 'geopenbaard' heeft. Maar verder dan dat mogen wij niet speculeren.

4. 'Wij hebben van de Geest der Profetie geleerd, dat de rechtvaardigen moeten leven voor het aangezicht van een heilig God zonder Middelaar. Betekent dit dat wij zonder de Heilige Geest zullen moeten leven?'

Antwoord:

De Heilige Geest wordt van de wereld teruggetrokken, maar niet van Gods volk. Het punt is, dat wanneer die tijd komt, Gods volk niet meer zal kunnen doorgaan met zondigen, omdat de tussenkomst van Jezus opgehouden is in het hemels Heiligdom.

5. 'Ik heb in 'The Sanctified Live' (Het geheiligde Leven) gelezen, dat zij die Christus navolgen nooit de gedachte zullen koesteren, dat zij zondeloos zijn.

Hoe verklaart u dat?'

Antwoord:

'Dat is juist. Wanneer de HEERE ons in Joh. 1:3 zegt, dat zij, die waarlijk wedergebo-
ren zijn niet voortgaan te zondigen, zegt Hij niet, dat zij rond zullen gaan en beweren
dat zij zondeloos zijn. Hoe dicht men bij Jezus komt, hoe onwaardiger men zich in
eigen ogen ziet. En ik geloof niet, dat de tijd ooit zal komen, dat Gods ware volk zal
rondgaan en zeggen, 'Halleluja, ik heb al in geen twintig jaar meer gezondigd, of in
geen twintig minuten,' vrienden.

Toen iemand tot onze HEERE en Verlosser zei: 'Goede Meester', wat was toen het
antwoord? 'Wat noemt gij Mij goed?' Ik geloof niet dat iemand, die 'Christus-gelijk' is,
rond zal gaan en beweren dat hij zondeloos is.'

[137]

APPENDIX C.

WAAROM ZIJN JONES EN WAGGONER AFGEVALLEN?

Jones en Waggoner moeten we tot een heel andere categorie rekenen dan afvalligen, die de boodschap verlieten en later er tegen streden. Geen van beiden hebben ooit de Sabbat opgegeven of hun geloof in Christus. Enkele uren voor hij stierf in 1916 schreef E.J. Waggoner een brief aan M.C. Wilcox, waarin hij vrij zijn geloof in Christus beleeft. De laatste woorden, die hij schreef vóór zijn plotselinge dood, waren deze:

‘...ik trek de grote goedheid van de broeders in de gemeente (der Zevende-dags Adventisten) niet in twijfel, maar erken die vrijmoedig.

Ik zou afvallig zijn tegenover God als ik het licht dat Hij mij gegeven heeft niet erkende; ik kon nooit begrijpen waarom het mij gegeven werd, behalve op grond daarvan, dat Zijn gaven geschonken worden, niet naar verdienste, maar naar behoefte.’

A.T. Jones heeft nooit de boodschap opgegeven. Ik sprak de verpleger, die voor hem zorgde toen hij in 1923 stierf. Hij vertelde mij dat Jones als een christen stierf. Kort voor zijn dood schreef hij een brief aan Claude Holmes, waarin hij een vast geloof in de Geest der Profetie beleeft.

De apostel Johannes schreef van sommige afvalligen, 'Zij zijn van ons uitgegaan, maar zij waren uit ons niet, want indien zij uit ons geweest waren, zouden zij bij ons gebleven zijn: maar hen moet openbaar worden, dat niet allen uit ons zijn.' - (1 Joh.2:19)

Ellen White maakt overduidelijk in bijna tweehonderd citaten, dat Jones en Waggoner tot een andere categorie behoorden. Zij waren Gods 'boodschappers' en hadden onmiskenbare 'geloofsbrieven van de hemel':

‘De HEERE zond in Zijn grote genade een zeer kostbare boodschap aan Zijn volk door de broeders Waggoner en Jones... God gaf aan Zijn dienstknechten een getuigenis dat de Waarheid naar voren bracht, zoals die in Christus Jezus is... God gaf aan Zijn boodschappers precies datgene wat het volk nodig had.’ - (Testimonies to Ministers, blz. 91,93 en 95)

‘God biedt mensen Goddelijk vastgestelde kostbare edelstenen van Waarheid aan.- (MS.8A,1888; 'Through Christ to Victory', blz. 279 'Door Christus tot overwinning')

‘Zij (de tegenstanders) wisten niet, dat God deze jonge mannen gezonden had om een speciale boodschap te brengen.’ - (Brief S.24, 1892)

Degenen die God met een bijzondere boodschap gezonden heeft zijn slechts mensen... God heeft Zijn boodschappers voor deze tijd geroepen... Christus heeft alle harde, trotse, spottende, honende gesprekken tegen Zijn dienstknechten op-

[138]

getekend, als tegen Hemzelf gericht.’ - (Review and Herald, 27.5.1890)

Als zij werkelijk de boodschappers van de HEERE waren om deze boodschap, die het begin moest zijn van de 'Late Regen' en de 'Luide Roep' aan de gemeente te verkondigen, dan moeten er zeker ongewone omstandigheden bestaan hebben, die de oorzaak ervan waren, dat zij de weg kwijt raakten, want de HEERE kiest doorgaans geen boodschappers, die onstandvastig zijn. Welke ongewone druk werd op deze boodschappers van de HEERE uitgeoefend? Ellen White vertelt ons:

‘Welke koers de boodschapper ook mag volgen, altijd zal die door de tegenstanders van de Waarheid afgekeurd worden; en zij zullen uit elk gebrek aan manieren, gewoonten,

of het karakter van de voorstander, munt slaan.' - (Review and Herald, 18.10.1892)

'Sommigen van onze broeders zijn vol afgunst en valse vermoedens, en zijn altijd bereid te tonen, waarin zij verschillen van de broeders Jones of Waggoner.' - (Brief S24, 1892)

'Laat niemand zich beklagen over de dienstknechten van de HEERE, die met een door de hemel gezonden boodschap tot hen gekomen zijn. Probeer niet steeds aanmerkingen te maken. Predikers doe uw God geen oneer aan en bedroef Zijn Heilige Geest niet, door een blaam te werpen op gewoonten en manieren van mannen, die God wilde gebruiken.' - (Testimonies to Ministers, blz. 410-413)

'Mannen die vroom belijden te zijn, hebben Christus veracht in de persoon van Zijn boodschappers. Zoals de Joden verwerpen zij de boodschap... de werktuigen, die God uitzendt zijn niet waar mensen naar uitgezien hebben. - (Review and Herald, 17.8.1897)

Sommigen mogen zeggen, 'ik haat mijn broeder niet; zo slecht ben ik niet,' Maar hoe weinig begrijpen zij hun eigen hart. Zij mogen denken, dat zij voor God ijveren in hun gevoelens ten opzichte van hun broeder, als die opvattingen heeft, die strijdig zijn met de hunne; gevoelens komen boven, die niets met de liefde te doen hebben... zij staan op voet van oorlog met hun broeder en toch brengt hij wellicht een boodschap van God voor het volk, juist het licht, dat wij voor deze tijd nodig hebben...'

'Er schijnt geen andere koers voor hen mogelijk te zijn, dan door te gaan, in de veronderstelling, dat zij in hun recht staan, in hun bittere gevoelens ten opzichte van hun broeders. Zal de boodschapper Gods de druk, die op hem wordt uitgeoefend, kunnen volhouden?'

'Zouden de boodschappers van de HEERE, na een tijdlang man-

[139]

moedig staande te zijn gebleven, onder de verzoeking vallen en hun Heer oneer aandoen, Die hun het werk heeft opgedragen; zou dat een bewijs zijn, dat de boodschap niet waar is? Neen... Zonde van de kant van de boodschapper van God, zou satan verheugen en zij, die de boodschap en de boodschappers hebben verworpen, zouden triomferen; maar het zal in geen enkel opzicht de mannen vrijspreken, die schuldig zijn aan de verwerping van de boodschap.'

'Ik heb diepe zorg in mijn hart, omdat ik gezien heb, hoe snel en gemakkelijk een woord of handeling van broeder Jones of broeder Waggoner bekritiseerd wordt. Hoe vlug zien velen voorbij aan al het goede, dat door hen gedaan is in de afgelopen jaren en zien er geen bewijs in, dat God door deze instrumenten werkt. Zij jagen naar iets, dat zij kunnen veroordelen en hun houding ten opzichte van deze broeders, die ijverig bezig zijn het goede woord te verspreiden, toont aan, dat gevoelens van vijandschap en bitterheid in hun hart zijn.' - (Brief O19, 1892)

Deze verklaringen maken zeer duidelijk, dat Jones en Waggoner gedwongen werden een vreselijke druk te verdragen, meer dan een Zevende-dags Adventisten-werker ooit te verdragen heeft gehad. Onze pioniers hadden tegenstand van de wereld te verdragen; maar Jones en Waggoner hadden in hun tijd tegenstand van de leiders van hun eigen gemeente te verduren.

Wij behoeven niet te gissen 'wat in hoge mate' hun val veroorzaakte. Ellen White schreef vanuit Australië het volgende:

'Het is geen Inspiratie van de hemel die iemand achterdochtig maakt, zoekend naar een kans en die gretig aangrijpt om te bewijzen, dat broeders die van ons verschillen in bepaalde uitleg van de Schrift, niet recht in het geloof staan. Er bestaat het gevaar, dat

juist deze handelwijze dit resultaat naderbij brengt; en de schuld zal in hoge mate op hen rusten, die naar kwaad uitzien...' (De context spreekt over Jones en Waggoner).

'De tegenstand in onze gelederen heeft op Gods boodschappers een zware zielsbeproevende last gelegd; want zij hadden aan moeilijkheden en obstakels het hoofd te bieden, die er niet behoefden te zijn ... Liefde en vertrouwen vormen een morele steun, die onze gemeenten verenigd zouden hebben; een harmonisch handelen zou het gevolg zijn geweest; maar koelheid en wantrouwen hebben verdeeldheid gebracht, en ons van onze kracht beroofd.' - (Brief 6.1.1893)

Er zijn geen folterwerktuigen uit de Spaanse Inquisitie gebruikt, bij het tegenstaan van de boodschappers Gods in de 1888-periode. Onze broeders waren heren. Maar Ellen White gebruikte het woord 'vervolging' om de druk op Jones en Waggoner te beschrijven:

'Wij zouden het laatste volk op de wereld moeten zijn, om

[140]

ons ook maar in het geringste in te laten met een geest van vervolging tegen hen, die de boodschap van God aan de wereld brengen. Dit is de vreselijkste vorm van onchristelijkheid, welke zich onder ons gemanifesteerd heeft, sedert de Minneapolis-vergadering (1888). Eens zal het in zijn ware gedaante gezien worden, met al de druk van diepe smart, die daarvan het gevolg was.' - (Ellen White in 'Danger in Adopting Worldly Policy', aangehaald in General Conference Bulletin 1893, blz. 184)

Hun menselijke natuur was niet in staat dit te verduren, zelfs ondanks hun 'Geloofsbrieven van de hemel' en 'het door God beroepen zijn'. Natuurlijk is er nooit een verontschuldiging voor zonde. Zij hadden moeten volhouden tot het einde, met Christus 'gekruisigd' zijn en op de bestemde tijd met Hem 'opgewekt' zijn. Maar welk verwijt hen ook mag treffen, Ellen White zegt, 'dat de schuld voor een groot deel op hen rust, die naar het kwade zochten' en hen tegenstonden.

Wanneer wij de feiten kennen, zullen wij de boodschap die de HEERE ons door Zijn dienstknechten in 1888 gezonden heeft, niet in diskrediet brengen. Het zou fataal zijn, dat te doen:

'Het is goed mogelijk dat de broeders Jones en Waggoner, door de verzoeken van de vijand overwonnen worden, maar als dat zo zou zijn, dan bewijst dit niet dat zij geen boodschap van God hadden, of dat het werk, dat zij gedaan hadden allemaal verkeerd was. Maar zou dit gebeuren, hoevelen zouden dan dit standpunt innemen en in een fatale dwaling geraken, omdat zij niet staan onder de bescherming van de Geest van God... Ik weet dat dit precies het standpunt is, dat velen zouden innemen, als één van deze mannen zou vallen en ik bid, dat deze mannen, op wie de HEERE de last van een plechtig werk heeft gelegd, in staat mogen zijn, de bazuin een zeker geluid te laten horen en zij God mogen eren bij iedere stap en dat hun pad bij iedere stap, steeds helderder en helderder moge worden tot het einde van de tijd.' - (Brief S24,1892)

[141]

APPENDIX D

Verslag van een interview met Br. J.S. Washburn, door hem getekend en bevestigd, Hagerstown, Maryland, 4.6.1950; Interview met Robert J. Wieland:

DE MINNEAPOLIS CONFERENTIE, 1888; Broeder J.H. Morrison had zich beschikbaar gesteld om E.J. Waggoner te antwoorden, om het 'oude' inzicht over de wet in de Galatenbrief te verdedigen. Ik was aanwezig op die conferentie. E.J. Waggoner en A.T. Jones waren toen ongeveer 35 jaar oud. (In werkelijkheid was Jones 38) Morrison verdedigde de wet als zijnde de ceremoniële wet, en Uriah Smith verdedigde het standpunt dat de Hunnen één van de 10 hoornen waren. Toen A.T. Jones zijn krasse opmerking maakte, door de gedelegeerden te vragen hem niet aansprakelijk te stellen voor wat Uriah Smith zei, want dat hij dat niet wist, berispte Ellen White hem, door te zeggen: 'niet zo scherp, br. Jones, niet zo scherp!'

A.T. Jones had een wonderbare christelijke ervaring. Ik ging naar de conferentie met het vooroordeel dat de oude inzichten over de 'wet' juist waren en dus ten gunste van br. Morrison en br. J.I. Butler. Ik had het gevoel dat Jones en Waggoner het geloof ondermijnden. Maar was verbaasd toen ik Jones hoorde bidden en zei tot mijzelf, 'die man bidt, alsof hij de HEERE kent!' Ik kon niet begrijpen hoe zo'n slechte man als Jones, die Uriah Smith zo scherp tegensprak, zo kon bidden. Jones was heel helder en logisch. Uriah Smith echter was een soort idool voor mij.

(James White was het hoofd van zijn gezin en dat liet hij zijn vrouw merken. Ellen White was een echte wandelaarster. Eens liep ze op straat in de buurt van het kantoor in Battle Creek, toen James riep: 'Ellen!', en zij keerde gehoorzaam terug. Dikwijls als zij haar echtgenoot berispte met de woorden, 'te scherp!', nam hij het altijd aan.)

J.H. Morrison was de vader van H.A. Morrison van Takoma-Park (In 1950 bekleedde H.A. Morrison een vooraanstaande post). 'Wel, die man die zo tegen Uriah Smith spreekt, spreekt zeker, of hij de HEERE kent,' dacht ik.

Toen mijn vrouw Ellen White zag, zei ze, 'Wat is ze bescheiden!' Zr. White was gewoon, naast A.T. Jones en E.J. Waggoner te staan en te zeggen: 'Broeders, er is hier groot licht.' Zij beluisterde Waggoner's gehele toespraak, maar stond op vóór Morrison zijn weerlegging beëindigde. Dus vroeg ik Morrison: 'Ik weet, dat deze mannen ongelijk hebben.' 'Natuurlijk hebben zij ongelijk!', zei hij. 'Zij waren allen samen in Californië, ook zr. White en zij kwamen samen met de trein en beïnvloedden zr. White, om met hen te reizen.

[142]

'Wel, dacht ik, ze is geen profetes als zij door mannen beïnvloed kan worden, om hen te volgen. We hebben niet werkelijk een profetes!'

Op die vergadering ontving ik een oproep om naar West Virginia te gaan. Ik ging met J.H. Morrison (President van de Iowa Conference in die tijd), om Zr. White te raadplegen omtrent mijn vertrek naar West Virginia. Zij wilde geen advies geven, en zei: 'Broeders, mijn raad is in Iowa van geen waarde!'

Morrison, die de Geest der Profetie gering achtte, redeneerde dat niet alles van hetgeen Ellen White zei, geïnspireerd was. Wanneer zij zei: 'Ik zag'..., Goed, maar zo niet, dan is het niet geïnspireerd, net zo weinig als hetgeen andere mensen zeggen. 'Is 'wilt u mij de aardappelen aanreiken', geïnspireerd, omdat zij het zou zeggen?', vroeg hij dan. Ik besloot dus alléén naar haar toe te gaan. Zij sprak altijd over geloof. 'Wat is geloof', vroeg ik haar? 'Wel, zei ze, 'gelooft u niet wat uw vader en moeder u vertellen? 'Jawel',

zei ik. 'Wel, geloof God op diezelfde manier!' Ik verbaasde mij over zo'n eenvoudig antwoord.

Ik stond aan de verkeerde kant in Minneapolis. Maar ik kon niet begrijpen, hoe A.T. Jones zo kon bidden, als hij verkeerd was.

Naderhand, in een discussie met een Campbelliter predikant in mijn werk, won ik. Maar spoedig daarna kwamen de oude twijfels van Minneapolis terug. 'Wij hebben geen echte profeet!' Zij kan het niet zijn, als die twee mannen haar zo kunnen beïnvloeden', redeneerde ik bij mijzelf. Toen ging ik naar het Westen, naar College Springs, om een serie lezingen te houden. De National Reformers kwamen daar, om ons tijdens mijn lezingen te bestrijden. De National Reform-spreker zei: 'Er moeten vier stappen gedaan worden om deze natie 'christelijk' te maken:

1. Agitatie;
2. Petities;
3. Stemmen;
4. Geweld, zo nodig.

Ik antwoordde hem scherp en krachtig, maar ik verloor mijn publiek. Ik kreeg slechts vier of vijf dopelingen uit die lezingen. De oude twijfels kwamen versterkt terug.

Op een avond met een heldere sterrenhemel, knielde ik buiten neer en ik bad wanhopig. Ik redeneerde dat, wanneer dit volk de geboden Gods bewaren, zij ook de Geest der Profetie moeten bezitten. Maar dat is niet het geval, als de profeet kan worden overgehaald door twee jonge mannen, om hen te volgen. En als wij geen profeet hebben, hoe kunnen wij dan nog de Bijbel geloven als werkelijk geïnspireerd? 'Als er een God is, laat mij geloven, bad ik. Het leek of een stem met mij redeneerde, 'Wel, kijk naar de sterren.' Maar de duivel antwoordde, 'Hoe weet je dat het sterren zijn? Hoe weet je, dat het niet slechts een droom is?'

[143]

J.H. Morrison had gezegd dat hij naar huis zou gaan, vóór de zitting (1888) was beëindigd. Hij zei: 'Zij proberen mij te dwingen te erkennen, dat ik ongelijk heb. Daarom ga ik weg,' Ik ging naar mijn vader, een medewerker, een doorzetter tijdens een debat, een vechter. Ik vertelde hem, dat Morrison naar huis ging. Mijn vader zei: 'Als hij gelijk heeft, waarom gaat hij dan naar huis? Hij moet juist blijven om zijn gelijk te verdedigen!'

Ellen White trachtte wanhopig een opwekking te bewerkstelligen vóór de sluiting. S.N. Haskell ... stond loyaal naast Jones en Waggoner, maar drie/vierde van de predikers waren tegen het nieuwe licht.

Later vergezelde zr. White, Jones en Waggoner naar opwekkingsvergaderingen. Zij gingen naar Ottawa, Kansas. Ik was onder de gedelegeerden, die naar dat instituut gingen. Ik ging met de trein, samen met mijn vrouw.

A.T. Jones had een senaats-hoorzitting bijgewoond voor het Blaire Sunday Wetsontwerp. Jones was te sterk voor Senator Blaire. Hij was een groot historicus, ook een groot man in het geloof. Toen ik op de trein stapte, was ook A.T. Jones daar! Het was voorjaar 1889. Ik was net 26. Ik was graag jurist geworden of in de politiek gegaan. Jones' overwinning in Washington had indruk op mij gemaakt, ondanks het feit, dat ik mijn twijfels had of hij op de juiste weg was. 'Die man heeft iets', redeneerde ik, 'ondanks het feit, dat hij en Waggoner ongelijk hebben.' Ik stelde mij een beetje schuchter aan Jones voor, maar hij bleef erg vriendelijk en aardig. Ik kreeg sympathie voor hem, ging met hem naar de vergadering, bracht het weekend met hem door, wandelde met hem langs de rivier en wij spraken veel met elkaar. Jones predikte die Sabbat 'Zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid'. (Matth. 6:33) Hij predikte helder de Waarheid, toonde aan, hoe Christus zondig vlees had, zoals wij dat

hebben, verzocht op alle punten zoals wij, doch zonder zonde. Zó kon Hij onze gerechtigheid zijn, kon Hij in ons vlees leven. Vóór de Minneapolis-reuning had ik D'Aubigné's History of the Reformation' gelezen en het had mij verheugd, dat ik door het lezen van dat boek een begrip en aanvaarding van 'Gerechtigheid door Geloof' verkregen had. De prediking van Jones bracht mij die ervaring in herinnering en de warmte en blijdschap daarvan kwamen terug. Ik erkende toen, dat wat Jones predikte, de Waarheid was. De voorgaande verschrikking van een grote duisternis was nu verdwenen.

Toen kwam Ellen White. Zij was 'groots' in vroege ochtend-aandachten. 'Wij wensen hier niet de Minneapolis-geest', zei ze. 'Als J.H. Morrison en Henri Nicola geen berouw hebben en zich bekeren, zullen zij nooit gered worden',

[144]

voegde zij eraan toe. Ik was geschokt, haar zo onomwonden over de leiders van Iowa te horen spreken. 'Zij heeft ongelijk!' Ik was opnieuw van streek en de oude twijfels keerden terug, de oude Minneapolis-geest kwam terug. Ik besloot zr. White op te zoeken. Dus schreef ik haar een briefje of zij mij kon ontvangen. Zij antwoordde op een vriendelijke wijze met een uitnodiging. (Hij zei, niet te denken, het briefje nog te hebben).

Dus ging ik haar opzoeken in haar tent tijdens de Ottawa-vergadering. Ik vertelde haar, dat ik altijd gedacht en geloofd had dat zij een profetes was. Maar dat ik verontrust was door de Minneapolis episode. Dat ik dacht dat Uriah Smith en J.H. Morrison gelijk hadden. 'Weet u waarom J.H. Morrison de conferentie zo vroegtijdig verliet?', vroeg ze mij. Ik antwoordde: 'Ja'. Toen vertelde ze mij precies wat Morrison tegen mij gezegd had — De openbaring van haar klaarblijkelijk bovenmenselijke kennis van dat persoonlijke, vertrouwelijke gesprek, beangstigde mij. Ik realiseerde mij, dat hier iemand was, die verborgenheden kende.

Zr. White vertelde mij van haar 'begeleider' (een engel) in Europa, die zijn handen had uitgestrekt en gezegd: 'Er worden fouten gemaakt aan beide zijden in deze strijd.' Toen voegde zij eraan toe, dat de 'Wet van de Galatenbrief' niet het eigenlijke strijdpunt op de conferentie was. Het werkelijke onderwerp was 'Gerechtigheid door Geloof'! [Dat was blijkbaar voor Washburn een dieper inzicht, dan hij zich tot dan toe gerealiseerd had, als het fundamentele onderwerp in Minneapolis]. 'E.J. Waggoner kan 'Gerechtigheid door Geloof' duidelijker uitleggen dan ik', zei zr. White. 'Wel, zr. White', zei ik, 'bedoelt u daarmee te zeggen, dat E.J. Waggoner het beter kan uitleggen dan u, met al uw ervaring?' Zr. White antwoordde, 'Ja, de HEERE heeft hem speciaal licht gegeven over die vraag. Ik heb verlangd het duidelijker te kunnen brengen, maar ik kon het niet zo duidelijk, als hij dat doet. Maar toen hij het bracht in Minneapolis, herkende ik het.'

Getrouw verslag van interview,
was getekend J.G. Washburn

[Toen Br. Waggoner deze ideeën naar voren bracht op de Minneapolis Conference, was het de eerste duidelijke onderwijzing over dit onderwerp, die ik van menselijke lippen hoorde, buiten de gesprekken tussen mij en mijn echtgenoot. Ik heb tegen mijzelf gezegd, het komt omdat God het mij getoond heeft in een gezicht, dat ik het zo duidelijk zie, en zij (de broeders in Battle Creek) kunnen het niet zien, omdat het hun niet zo getoond is als aan mij; en nu een ander het naar voren brengt, zegt elke vezel van mijn hart, Amen.' (MS.5, aangehaald in L.E. Fromm's brief aan Robert J. Wieland, 31.12.1964)]